

การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษากายในของโรงเรียนสาธิต

ปริญญานิพนธ์

ของ

วีรวิชญ์ วงศ์โรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา

กรกฎาคม 2561

การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษากายในของโรงเรียนสาธิต

ปริญญานิพนธ์

ของ

วีรวิทย์ วงศ์โรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา

กรกฎาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษากายในของโรงเรียนสาธิต

บทคัดย่อ

ของ

วีรวิชัย วงศ์โรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา
กรกฎาคม 2561

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โรงเรียนสาธิตแห่งแรกของโลก ถูกก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1788 ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน โดยอาร์เนสท์ (Earnest) เมื่อแรกเริ่มมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาฝึกหัดครูได้มีโอกาสสังเกตการสอนในโรงเรียน และได้ฝึกสอนโดยเฉพาะ (Demonstration School) โดยมีอาจารย์นิเทศคอยให้คำปรึกษา (พรทิพย์ รัตนวิเชียร, 2522) ต่อมาในปี ค.ศ. 1896 ได้เกิดวิกฤตการณ์ที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและนักเรียน อาทิ หลักสูตรดั้งเดิมประสบความสำเร็จต่ำ เพราะไม่อาจสร้างความสนใจและแรงจูงใจแก่นักเรียนได้ อีกทั้งยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมอุตสาหกรรมใหม่ อัตราการออกจากโรงเรียนของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น ปัญหาอาชญากรรมของวัยรุ่น และปัญหาการอ่านเขียนไม่ได้สูงขึ้น (Tozer, Violas; & Senese, 1993: 140) ทำให้ศาสตราจารย์ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักปรัชญากลุ่มพัฒนาการนิยม (progressivism) แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก (The University of Chicago) ผลักดันและนำเสนอแนวคิดที่สำคัญว่า การจัดการศึกษาหรือการเรียนรู้ที่มีได้พัฒนาความเป็นมนุษย์ให้ออกมาขึ้น หรือการศึกษาแบบประเพณีนิยมที่มุ่งเน้นการฝึกหัดอย่างเคร่งครัด และให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการท่องจำนั้น คือความล้มเหลวอย่างยิ่ง

ดังนั้น ข้อเสนอของ จอห์น ดิวอี้ รวมถึงการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาของเขา ได้นำไปสู่การก่อตั้งโรงเรียนสาธิตหรือโรงเรียนห้องปฏิบัติการแห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก (The University of Chicago Laboratory Schools) หลักสูตรของโรงเรียนแห่งนี้ ได้รับการออกแบบให้มีลักษณะเป็นหน่วยการเรียนรู้การปฏิบัติงาน (units of work) โดยมีพันธกิจที่สำคัญ คือ เพื่อค้นพบระบบการบริหาร การพิจารณา และเลือกสาระการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้วิธีการสอนและการฝึกหัดระเบียบวินัยที่มีประสิทธิภาพ และวิธีการนำโรงเรียนไปสู่ความเป็นชุมชนแห่งการร่วมมือ ขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนาศักยภาพและความสามารถตามความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลควบคู่กันไปด้วย ต่อมาในปี ค.ศ. 1899 ฟรานซิส พาร์เกอร์ (Francis Parker) ผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกหัดครูตำบลคุกเคาตี ณ เมืองชิคาโก (Cook County Normal School of Chicago) ได้รับคำเชิญจากศาสตราจารย์วิลเลียม ฮาร์เปอร์ (William Harper) อธิการบดีมหาวิทยาลัยชิคาโกให้ร่วมก่อตั้งโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก (The University of Chicago) โดยนำแนวคิดของ จอห์น ดิวอี้ เป็นแนวทางการจัดการศึกษาร่วมด้วย ซึ่งโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาแห่งนี้มีพันธกิจในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับประถมศึกษา ซึ่งโรงเรียนสาธิตของ จอห์น ดิวอี้ และโรงเรียนสาธิตของฟราน

ซีส ปาร์เกอร์ จึงกลายมาเป็นต้นแบบของโรงเรียนสาธิตทั่วโลกนับแต่ต้นศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา (เฉลิมลาภ ทองอาจ. 2553)

นักการศึกษาไทยได้นำแนวคิดโรงเรียนสาธิตมาใช้ในประเทศเป็นเวลากว่า 50 ปี ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าปัจจุบันมีโรงเรียนสาธิตในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 68 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559) โดยเป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับการยอมรับในมาตรฐานการจัดการศึกษา เป็นต้นแบบให้แก่สถานศึกษาอื่นในการจัดการศึกษา โดยน่าจะมีเหตุผลมาจากโรงเรียนสาธิตเป็นองค์กรการศึกษาที่ลักษณะพิเศษต่างจากโรงเรียนทั่วไป ดังมติที่ประชุมร่วมกลุ่มโรงเรียนสาธิต เมื่อปี พ.ศ. 2547 ซึ่งกล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการก่อตั้งโรงเรียนสาธิต เพื่อเป็นโรงเรียนร่วมพัฒนาวิชาชีพฝึกปฏิบัติของนิสิต นักศึกษา ในการสอนสาธิตการวิจัย ทดลองด้านการเรียนการสอนพัฒนาวัฒนธรรมทางการศึกษาดังนั้น โรงเรียนสาธิตจึงเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นเด็กที่เก่งและกล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ มีความเป็นตัวของตัวเองสูงและเป็นผู้นำสังคมได้เป็นอย่างดี สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้โรงเรียนสาธิตได้รับการคาดหวังสูงจากสังคมว่าเป็นโรงเรียนที่สามารถผลิตนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะต่อยอดในระดับอุดมศึกษาที่สูงขึ้นต่อไป (ผกาพันธ์ อินธิะแก้ว, 2552: 1)

อย่างไรก็ตามแม้ว่ากลุ่มโรงเรียนสาธิตจะมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ได้รับการยอมรับจากสังคมและได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในระดับดีและดีมาก จากสำนักงานรับรองและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) แต่เมื่อพิจารณาด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่มีการประเมินด้านกระบวนการคุณภาพขององค์กรด้วยนั้น พบว่ากลุ่มโรงเรียนสาธิตกำลังประสบกับปัญหาในการจัดการคุณภาพองค์กร ซึ่งมีผลมาจากการขาดความชัดเจนในการประเมินคุณภาพด้านความเป็นโรงเรียนสาธิตที่มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดอื่น กล่าวคือ การจัดการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต จะมุ่งเน้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพควบคู่ไปกับการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้และคุณลักษณะตามที่ชาติกำหนด โรงเรียนสาธิตจึงมีบทบาทในการเป็นห้องฝึกปฏิบัติการหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและห้องเรียนของนักเรียนไปในเวลาเดียวกัน ด้วยบทบาทดังกล่าวที่มีความแตกต่างจากโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไป ทำให้โรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งจะต้องดำเนินการประกันคุณภาพภายในโดยคำนึงถึงบทบาทที่กล่าวมาแล้วนั้น ดังนั้น จึงพบว่าโรงเรียนสาธิตทุกแห่งในปัจจุบันไม่มีความชัดเจน เนื่องจากโรงเรียนสาธิตมีการดำเนินการจัดการศึกษาภายในโรงเรียนทั้งในระดับอุดมศึกษาและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยลักษณะพิเศษของโรงเรียนสาธิตที่มีหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการในการผลิตบัณฑิตร่วมกับคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยนั้นด้วย ทั้งนี้ การผลิตบัณฑิตเป็นลักษณะเฉพาะที่มิได้มีเกณฑ์

มาตรฐานระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือมาตรฐานอื่นใดที่กำหนด โรงเรียนสาธิตจึงจำเป็นต้องพัฒนามาตรฐานเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการเพื่อให้ไปสู่คุณภาพตามเป้าหมาย บทบาท หน้าที่ และพันธกิจของโรงเรียนสาธิตดังกล่าว

ดังนั้น การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ของโรงเรียนสาธิต จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนามาตรฐาน และตัวบ่งชี้ สำหรับกลุ่มโรงเรียนสาธิตเพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาให้ เป็นไปตามปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิตและเป็นต้นแบบให้โรงเรียนในสังกัดอื่นๆ ได้นำไป พัฒนาศถานศึกษา ดังนั้นโรงเรียนจะต้องมีความพร้อมเพื่อประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา ให้มีมาตรฐานคุณภาพเป็นที่ยอมรับแก่สังคมต่อไป

คำถามวิจัย

มาตรฐานและตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตที่เหมาะสม สอดคล้องกับปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิตประกอบด้วยมาตรฐานและตัวบ่งชี้อะไรบ้าง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับปณิธานและพันธกิจของโรงเรียน สาธิต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียน สาธิต

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ ในการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อการสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นประกอบด้วย ผู้บริหารและ อาจารย์โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และโรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน จำนวน 358 คน

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ โรงเรียนสาธิต โดยแบ่งออกเป็น 11 กลุ่ม ประเด็นละ 7 คน ซึ่งแต่ละประเด็นการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้

ข้อมูลสำคัญมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับประเด็นนั้นเป็นไปตามประสบการณ์และความสามารถของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

- 2.1 ประเด็นอัตลักษณ์ของนักเรียนสาธิต
- 2.2 ประเด็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- 2.3 ประเด็นการสนับสนุนการวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา
- 2.4 ประเด็นการบริการวิชาการประกอบด้วย
- 2.5 ประเด็นการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 2.6 ประเด็นผลการจัดการศึกษา
- 2.7 ประเด็นการบริหารจัดการศึกษา
- 2.8 ประเด็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.9 ประเด็นการประกันคุณภาพภายใน
- 2.10 ประเด็นคุณภาพผู้เรียน
- 2.11 ประเด็นครุต้นแบบ

ขั้นตอนที่ 2 ยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนสาธิต หรือมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญการวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนสาธิตทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนสาธิต จำนวน 5 คน

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อการสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีคุณสมบัติเป็นคณาบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ที่มีโรงเรียนสาธิตอยู่ในกำกับและผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งคณาบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ จาก 52 คณะ จำนวน 44 คน และผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต จำนวน 44 คน จาก 68 โรงเรียน

3. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อการสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหารโรงเรียนสาธิตและดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิต จำนวน 7 คน

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การประเมินโรงเรียนสาธิต หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อการตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยผู้เชี่ยวชาญการวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนสาธิตทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตจำนวน 5 คน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การประเมินโรงเรียนสาธิต หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1. ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้เพื่อศึกษาความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญการวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนสาธิต ผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ จำนวน 5 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

มาตรฐาน (Standard) หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในโรงเรียนสาธิต และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผล ให้เป็นไปตามปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิต

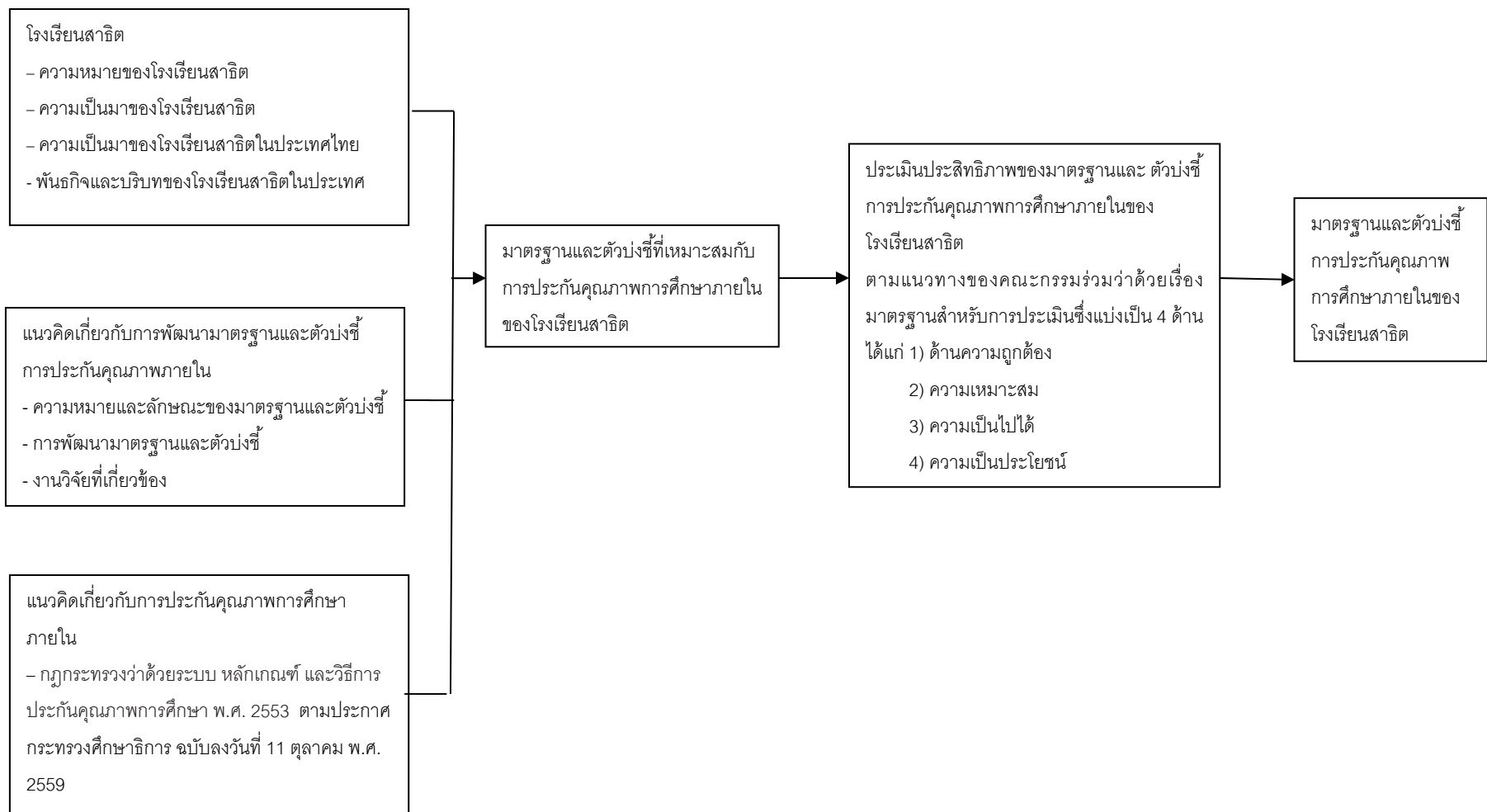
ตัวบ่งชี้ (Indicator) หมายถึง สารสนเทศหรือค่าสถิติที่บ่งบอกสภาพหรือสะท้อนลักษณะการเปลี่ยนแปลงโดยมีความชัดเจนเพียงพอที่ใช้ในการเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประเมินสภาพที่ต้องการศึกษาได้

การประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance) หมายถึง กระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่าย ในโรงเรียนสาธิตร่วมกันวางแผน กำหนดเป้าหมายและวิธีการ ลงมือทำตามแผนในทุกขั้นตอนมีการบันทึกข้อมูลเพื่อร่วมกันตรวจสอบผลงาน หาจุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง แล้วร่วมกันปรับปรุง แผนงานนั้นๆ โดยมุ่งหวังให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการมองตนเองและประเมินตนเอง ซึ่งจะทำให้โรงเรียนสาธิตมีฐานข้อมูลที่เป็นจริงพร้อมเสนอต่อการตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก

โรงเรียนสาธิต (Demonstration School) หมายถึง โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นภายใต้การดูแลของ คณะศึกษาศาสตร์ คุรุศาสตร์ หรือสถาบันวิจัยทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อให้ เป็นสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพก่อนที่นิสิต นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา โดยจัดการศึกษาตั้งแต่ ระดับปฐมวัย ประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งเป็นแหล่งพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา และต้นแบบการจัดการศึกษา ในปี พ.ศ. 2560 จำนวน 68 แห่งทั่วประเทศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดด้านมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียน สาธิตผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการทำวิจัย โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนสาธิต มาตรฐานการศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 มาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับลงวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2559 และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ของการ ประกันคุณภาพภายใน สามารถแสดง ได้ตามภาพประกอบที่ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด/ทฤษฎีในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา โดยสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและนำเสนอเป็นเอกสาร เป็น 4 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 โรงเรียนสาธิต

ตอนที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตอนที่ 3 มาตรฐานและตัวบ่งชี้

ตอนที่ 4 การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้

ตอนที่ 1 โรงเรียนสาธิต

ความหมายของโรงเรียนสาธิต

กู๊ด (Good, 1945) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนสาธิตไว้ว่า โรงเรียนสาธิต คือ โรงเรียนในโครงการฝึกหัดครูซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานที่สำหรับนำเสนอกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อจุดมุ่งหมายในการแสวงหาและสาธิตวิธีสอนตลอดจนเทคนิคการสอนต่างๆ มากกว่ามุ่งด้านการฝึกสอนเพียงอย่างเดียว

สมอาจ วัฒนโธ (2509) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนสาธิตไว้ว่า โรงเรียนสาธิต คือ โรงเรียนของสถาบันฝึกหัดครู ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือโครงการฝึกหัดอบรมนักเรียนครู เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป เป็นที่ทดสอบการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าแก่วงการศึกษาระดับเดียวกันก็จะต้องมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่นักเรียนสาธิตให้ดีที่สุดด้วย

สาโรช บัวศรี (2510) อดีตอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ได้กล่าวถึงอุดมคติในการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตในประเทศไทยว่า

1. สำหรับเป็นที่ฝึกสอน ฝึกงาน สังเกต และศึกษาของนิสิตวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

2. สำหรับเป็นที่วิจัย ในเรื่องทฤษฎีการสอน การปกครอง การวัดผล การแนะแนว การทำหลักสูตร ฯลฯ เพื่อให้วิชาการศึกษา หรือที่เรียกกันว่าวิชาครูได้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป และได้ประโยชน์แก่นักเรียนสาธิตไปด้วยในตัว

3. สำหรับเป็นที่ “แสดงให้เห็น” แก่บุคคลทั่วไป หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “สาธิต” ในเรื่องสำคัญต่างๆ ของการศึกษาเช่น วิธีสอนต่างๆ วิธีแนะแนว การทำโรงเรียนมัธยมแบบประสม การทำโรงเรียนประถมที่ถูกต้อง การปกครองนักเรียนแบบประชาธิปไตย

วรวิทย์ วคินสรากร (2530) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนสาธิตไว้ว่า โรงเรียนสาธิต คือ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นควบคู่กับสถาบันฝึกหัดครู อันได้แก่ วิทยาลัยครูและคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายเหมือนห้องทดลองทางด้านต่างๆ เพื่อแสดงเป็นตัวอย่างเกี่ยวกับการฝึกหัดครูและการศึกษาทั่วไป

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2531) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนสาธิตไว้ว่า โรงเรียนสาธิต คือ โรงเรียนที่เปิดสอนเพื่อที่จะแสวงหา วิธีการสอน การเรียน และวิธีต่างๆ แก่นักเรียน นักศึกษา ผู้ที่ศึกษาอาชีพการสอน

บรรจง พารุ่งสาง (2539) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนสาธิตไว้ว่า โรงเรียนสาธิต คือ สถานศึกษาของนักเรียนระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษา ซึ่งสถาบันผลิตครูของกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดตั้งขึ้น เพื่อเป็นหน่วยปฏิบัติการทดลอง ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นสถานศึกษาค้นคว้า วิจัย ทดลองทฤษฎีใหม่ๆ ที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าแก่วงการศึกษาไว้เป็นแบบอย่างแก่โรงเรียนอื่นในด้านการใช้หลักสูตร วิธีสอน วิธีแนะแนว ตลอดจนการปกครองโรงเรียนแบบประชาธิปไตย

วิจิตร ศรีสอาน (2544) ได้ระบุว่า โรงเรียนสาธิตตั้งขึ้นเพื่อ “เสริมบทบาทหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัย ด้านการวิจัย ค้นคว้าทดลอง เพื่อที่จะเอาผลมาใช้ในการผลิตบัณฑิต”

บุญถิ่น อัตถากร (2542) ได้ระบุว่า โรงเรียนสาธิตเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าทดลอง วิธีการภาคปฏิบัติของวิชาชีพครู โดยนอกจากจะทำหน้าที่สอนเด็กนักเรียนแล้วยังเป็นแหล่งสอนนิสิต นักศึกษา ฝึกหัดครูอีกด้วย

ดวงนภา ศรีนันทวงศ์ (2548) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนสาธิตไว้ว่า โรงเรียนสาธิต คือ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นควบคู่กับสถาบันฝึกหัดครู อันได้แก่ วิทยาลัยครูและคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยมีจุดประสงค์เหมือนห้องทดลองทางด้านต่างๆ เพื่อแสดงเป็นตัวอย่างเกี่ยวกับการฝึกหัดครูและการศึกษาโดยทั่วไป

สรุปว่าโรงเรียนสาธิต (Demonstration School) หมายถึง โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นภายใต้การดูแลของคณะศึกษาศาสตร์ คุรุศาสตร์ หรือสถาบันวิจัยทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อให้เป็นสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพก่อนที่นิสิต นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา โดยจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย ประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งเป็นแหล่งพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและต้นแบบการจัดการศึกษา

ความเป็นมาของโรงเรียนสาธิต

อาร์เนสท์ (Earnest) ขุนนางแห่งเมืองโกทา (Duke of Gotha) ได้ริเริ่มแนวความคิดที่จะมีโรงเรียนสาธิตในสถาบันฝึกหัดครูเริ่มขึ้นโดย อาร์เนสท์ กล่าวว่า นักศึกษาฝึกหัดครูควรได้เรียนภาคปฏิบัติในสิ่งที่ตนจะต้องทำการสอนด้วย ซึ่งโรงเรียนสาธิตได้ถูกก่อตั้งขึ้นและมีวิวัฒนาการเป็นลำดับดังนี้

ค.ศ. 1788 โรงเรียนสาธิตสำหรับการฝึกหัดครูแห่งแรกได้ถือกำเนิดขึ้น ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน เพื่อให้ นักศึกษาฝึกหัดครูได้มีโอกาสสังเกตการสอนในโรงเรียนและได้ฝึกสอนโดยมีอาจารย์นิเทศ

ค.ศ. 1805-1825 เปสตาลอสซี (Pestalozzi) ได้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตขึ้น 2 แห่ง ณ เมืองเบิร์กดอร์ฟ (Burgdorf) และเมืองเวอร์ดุน (Yverdon) ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาชีพครูและเป็นสถานที่ที่ครูได้มาสังเกตและศึกษาการจัดการเรียนการสอนแก่เด็ก

ค.ศ. 1832 ประเทศสหรัฐอเมริกาเริ่มมีโรงเรียนสาธิตเป็นแห่งแรกที่เมืองเล็กซิงตัน (Lexington) รัฐแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts)

ค.ศ. 1859 ประเทศสหรัฐอเมริกามีการประชุมโรงเรียนฝึกหัดครูครั้งที่ 1 (First Annual Convention of American Normal School Association) ที่เมืองเทรนตัน (Trenton) รัฐนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey) โดยมีข้อตกลงในการประชุมข้อหนึ่งว่าการศึกษาสำหรับครูมีแต่ภาคทฤษฎีเท่านั้น ควรจะต้องมีภาคปฏิบัติให้สามารถปฏิบัติได้ด้วย ดังนั้น โรงเรียนฝึกหัดครูจึงควรเป็นโรงเรียนที่จะใช้สำหรับสังเกตและฝึกหัดสอน

ค.ศ. 1883 ปาร์คเกอร์ (Parker) ซึ่งเดิมเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนฝึกหัดครูคุกเคาตี และต่อมาได้ย้ายมาเป็นอาจารย์ใหญ่วิทยาลัยฝึกหัดครูชิคาโก ได้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตหรือโรงเรียนทดลองในระดับอนุบาลและประถมศึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกหัดครู โดยมุ่งเน้นทางด้านการศึกษาและทดลอง เพื่อปรับปรุงการสอนเกี่ยวกับการฝึกหน้าที่พลเมืองและการปรับปรุงชีวิตในชุมชน ทำให้ปาร์คเกอร์และคณะครูที่ทำการทดลองมีชื่อเสียงมากในขณะนั้น

ค.ศ. 1887 ดิวอี้ (Dewey) เมื่อเป็นหัวหน้าแผนกวิชาการศึกษาและปรัชญาที่มหาวิทยาลัยชิคาโก ก็ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาวิจัยปัญหาทางจิตวิทยา สังคมวิทยาและทดสอบหลักปรัชญาทางการศึกษา โดยจุดมุ่งหมายของโรงเรียนสาธิต ในทัศนะของ จอห์น ดิวอี้ คือ การนำความรู้ใหม่ๆ ของการดำเนินงานแบบวิทยาศาสตร์เข้ามาใช้ในการศึกษา

ค.ศ. 1909 จัดด์ (Judd) หัวหน้าฝ่ายวิชาการศึกษาที่มหาวิทยาลัยชิคาโก ได้ปรับปรุงโรงเรียนสาธิตทดลองที่มีอยู่สองแห่ง แห่งหนึ่งสำหรับฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี อีกแห่งหนึ่งสำหรับปริญญาโท

โดยพยายามตามหลักพัฒนาการของเด็ก และส่งเสริมให้มีการสอนการอ่าน การคิดเลข โดยใช้วิธีทดลองแบบต่างๆ ซึ่งช่วยให้วิชาครูมีหลักวิชาที่สามารถพิสูจน์ได้และมีทักษะที่ถ่ายทอดหรือสอนได้

ค.ศ. 1917 แผนกฝึกหัดครูแห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย เริ่มการใช้โรงเรียนสาธิตทดลองตามจุดประสงค์ใหม่ซึ่งย้ายการทดลองโรงเรียนสาธิตแห่งนี้จึงไม่เปิดให้เป็นที่ฝึกสอนหรือสังเกตการสอน

ค.ศ. 1926 สมาคมวิทยาลัยครูแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Association of Teachers College) ได้วางมาตรฐานเป็นทางการสำหรับสถาบันฝึกหัดครูไว้ดังนี้ 1) วิทยาลัยครูแต่ละแห่งต้องมีโรงเรียนฝึกหัดครู 2) ครูแต่ละคนในโรงเรียนฝึกหัดสอนต้องรับผิดชอบเด็กไม่เกิน 40 คน 3) นักศึกษาฝึกหัดครูทุกคนจะต้องผ่านการฝึกสอน 4) ถ้ามีนักศึกษาฝึกหัดครูออกฝึกสอนจำนวน 18 คน จะต้องมีนักเรียนไม่ต่ำกว่า 30 คน ให้สำหรับนักศึกษาฝึกหัดครูกลุ่มนี้ฝึกสอน 5) ต้องมีครูพี่เลี้ยงทำหน้าที่เต็มเวลาจำนวน 1 คน ต่อนักศึกษาที่ฝึกสอน 50 คน 6) ครูประจำโรงเรียนฝึกสอนต้องมีชั่วโมงสอนอย่างน้อยที่สุด 2 ใน 5 ของการสอนของการสอนทั้งหมด

ค.ศ. 1940 โรเบิร์ตส์ (Roberts) ได้ศึกษาพบว่า ปี ค.ศ. 1900 สหรัฐอเมริกามีโรงเรียนสาธิตอยู่ 6 โรงเรียน ปี ค.ศ. 1901-1915 มีเพิ่มอีก 23 โรงเรียน ค.ศ. 1916-1925 เพิ่มอีก 21 โรงเรียน ค.ศ. 1926-1935 เพิ่มอีก 45 โรงเรียน ซึ่งมีโรงเรียนสาธิตอยู่ 6 โรงเรียน เท่านั้นที่ตั้งมาแล้วเป็นเวลา 40 ปี หรือมากกว่านี้ และมีอยู่ 49 โรงเรียนที่ตั้งมาแล้วเป็นเวลา 14 ปี (พรทิพย์ รัตนวิเชียร, 2522: 34)

โรงเรียนสาธิตในสถาบันฝึกหัดครูต่างๆ ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Demonstration School หรือ Laboratory School คล้ายกับจะมีความหมาย และลักษณะที่มีความสำคัญเป็นพิเศษหลายๆ ประการแฝงอยู่ในชื่อ นั่นก็คือจะแตกต่างไปจากโรงเรียนทั่วไปและโรงเรียนสาธิตด้วยกัน ทั้งนี้เพราะในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นต้นแบบของโรงเรียนประเภทนี้มีหลายชื่อตามความมุ่งหมายหรืออุดมการณ์ และวิธีการเฉพาะของแต่ละสถาบัน อาทิ 1. Practice School หรือโรงเรียนฝึกสอน เป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ฝึกสอนของนักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู 2. Demonstration School หรือโรงเรียนสาธิตเป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับสาธิตการเรียนการสอนให้นักศึกษาหรือครูอาจารย์ได้ศึกษา สังเกตและนำไปใช้เป็นแบบอย่างต่อไป 3. Laboratory School หรือโรงเรียนปฏิบัติการทดลอง เป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นเพื่อการปฏิบัติการทดลองทางการศึกษา โดยเน้นทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการของนักเรียนเป็นหลัก 4. Experimental School หรือโรงเรียนทดลอง เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการทดลองในด้านต่างๆ บางแห่งจะไม่เปิดให้มีการฝึกสอนหรือฝึกงานใดๆ 5. Research and Development School หรือโรงเรียนวิจัยและพัฒนาเป็นโรงเรียนในมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัยและพัฒนาการของเด็กนักเรียนเป็นหลัก 6. University School หรือโรงเรียนในมหาวิทยาลัย เป็นโรงเรียนในมหาวิทยาลัยที่เน้นการสอนนักเรียนให้ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ตามหลักสูตรส่วนหน้าที่การฝึกสอน หรือการทดลองวิจัยเป็นเรื่องรอง (Kimball, 1988: 28)

เมื่อพิจารณาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของโรงเรียนสาธิตพบว่า โรงเรียนสาธิตในช่วง 100 ปีแรก มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถาบันฝึกหัดครูโดยมุ่งให้นักศึกษาครูได้มีโอกาสสังเกตการสอนในโรงเรียนและได้ฝึกสอน โรงเรียนสาธิตในลักษณะนี้มีความเป็นโรงเรียนสาธิตการสังเกตการสอนและการฝึกสอน โดยเฉพาะ (Demonstration School) ต่อเมื่อ ปาร์คเกอร์ อาจารย์ใหญ่วิทยาลัยฝึกหัดครุชิคาโก ได้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตหรือโรงเรียนทดลอง เมื่อปี ค.ศ. 1883 โดยมุ่งเน้นทางด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และทดลองทำให้วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตเปลี่ยนไป ส่งผลให้โรงเรียนสาธิตมีลักษณะความเป็นโรงเรียนทดลอง (Laboratory School) และตัวชี้ ได้นำปรัชญาการศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียน ซึ่งเชื่อว่านักเรียนทุกคน มีธรรมชาติแห่งการเรียนรู้และการค้นพบการจัดการเรียนรู้จึงมุ่งเน้นปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่สัมพันธ์กับชีวิตและสังคมในระบอบประชาธิปไตย ผลของการนำปรัชญาการศึกษาพัฒนาการใช้ทดลองในห้องเรียนนั้นได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นโรงเรียนทดลอง วิจัย และมุ่งเน้นพัฒนาทฤษฎีทางการศึกษา สู่การปฏิบัติจริง ทำให้โรงเรียนสาธิตต่างๆ ได้นำแนวทางการเป็นโรงเรียนทดลองมากำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของโรงเรียนร่วมกับความเป็นโรงเรียนสาธิตที่ยังคงเป็นแหล่งฝึกสอนของนักศึกษาครู (เฉลิมลาภ ทองอาจ, 2553: 76)

ความเป็นมาของโรงเรียนสาธิตในประเทศไทย

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง แนวคิดทางการศึกษาและการฝึกหัดครูของไทยเปลี่ยนไป โดยได้รับแนวคิดใหม่จากสหรัฐอเมริกามากขึ้น แนวคิดใหม่ทางการศึกษาดังกล่าวนี้นับไปที่ตัวเด็กและบทบาทของคนที่ส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาอย่างเต็มที่ และรอบด้าน ให้เด็กได้มีอิสระเสรีมากขึ้น รู้จักแสดงออกมากขึ้น ตัวครูเองก็ต้องมีจิตวิทยาในการสอน มีเทคนิคการสอน มีเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ มากยิ่งขึ้น อย่างที่เข้าใจกันว่าเป็นการศึกษาแผนใหม่ (Modern or Progressive Education) นั้นเอง จึงได้มีแนวคิดที่จะจัดตั้งโรงเรียนในลักษณะนี้ให้เป็นรูปธรรม โรงเรียนสาธิตจึงเกิดขึ้น ดังจะได้ยินอยู่เสมอในหลายๆ เกี่ยวกับกิจกรรมการสอนสาธิตที่มีการแบ่งกลุ่มตามความสามารถ ความพร้อม การสอนเป็นทีม การส่งเสริมเด็กพิเศษ การจัดชั้นเรียนแบบไม่แบ่งชั้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่จะแสดงให้เห็นถึงบทบาทของโรงเรียนสาธิตในการจัดการศึกษาแบบใหม่ให้สังคมไทย เมื่อแนวคิดการศึกษาแผนใหม่เผยแพร่ออกกว้างขวางขึ้น การฝึกหัดครูแนวใหม่ก็ได้รับการปรับปรุงขึ้น นั่นก็คือ เป็นการฝึกหัดครูที่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องกันตลอดไป จนถึงระดับปริญญาตรีและมีการฝึกสอนในระดับปริญญาโทอย่างกว้างขวางขึ้นจนถึงระดับปริญญาเอก มีการวิจัย ค้นคว้าและทดลองวิชาการด้านการศึกษากันอย่างกว้างขวางขึ้น โดยโรงเรียนสาธิตเริ่มแรกจัดตั้งขึ้นที่โรงเรียน “ฝึกหัดอาจารย์” ณ โรงเรียนเด็กยศเส เปิดสอนเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2435 เหตุผลที่จำเป็นต้องตั้งที่โรงเรียนเด็ก เพราะจะได้มีโรงเรียนไว้ให้ผู้เรียนในโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ได้ฝึกหัดงานครู ต่อมาโรงเรียนสาธิตแห่ง

แรกของประเทศไทยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยบูรพา และเมื่อ พ.ศ. 2475 โรงเรียนประถมวัดหัวลำโพงได้ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นโรงเรียนฝึกหัดสอนหรือฝึกหัดงานของแผนกวิชาครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมาได้ย้ายมาตั้งอยู่สนามกีฬาแห่งชาติและได้เปลี่ยนชื่อใหม่ว่า โรงเรียนหอวัง อาจารย์ใหญ่คือ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล โดยโรงเรียนนี้ทำหน้าที่เป็นโรงเรียนฝึกหัดของแผนกฝึกหัดครูชั้นประโยค ครุมัธยมในคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำหน้าที่ของโรงเรียนสาธิตจนถึงปี พ.ศ. 2487 จึงได้ล้มเลิกไป (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2531: 1)

ต่อมามกรมฝึกหัดครูได้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตขึ้นแห่งแรกคือ โรงเรียนสาธิตปทุมวัน เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2496 ปัจจุบันคือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ขึ้นกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (นภาลักษณ์ รุ่งสุวรรณ, 2556: 21) จากนั้นก็ได้เปิดโรงเรียนประถมสาธิตประสานมิตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นในปี พ.ศ. 2499 และต่อมาในปีเดียวกันก็ได้เปิดโรงเรียนมัธยมสาธิตประสานมิตรขึ้นด้วย จากนั้นกรมการฝึกหัดครูก็ได้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตในสถาบันอื่นๆ ยิ่งชัดเจนขึ้นเมื่อ นายเดโช สนวนานนท์ อธิบดีกรมการฝึกหัดครู ได้ประกาศเป็นนโยบายให้วิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่งมีโรงเรียนสาธิตของตนเอง โดยกำหนดให้โรงเรียนสาธิตในวิทยาลัยครูมีฐานะเทียบเท่าคณะวิชา หลังจากนั้นการฝึกหัดครูก็ขยายตัวขึ้นอย่างกว้างขวางเมื่อสถาบันฝึกหัดครูได้เติบโตขึ้นอย่างกว้างขวางและได้พัฒนาขึ้นเป็นวิชาชีพชั้นสูงตามแบบอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา จึงมีความจำเป็นที่วิชาชีพนี้จะต้องเตรียมการสำหรับการศึกษาค้นคว้า วิจัย ตลอดจนการทดลองเพื่อพัฒนาโรงเรียนและกระบวนวิชาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ โรงเรียนสำหรับการศึกษาค้นคว้าและวิจัยจึงเกิดขึ้น พร้อมไปกับหน้าที่เดิมเกี่ยวกับการฝึกหัดการปฏิบัติงานครูพร้อมกับการเป็นโรงเรียนตัวอย่าง อีกทั้งหน้าที่จะละเว้นเสียมิได้ก็คือเป็นสถานที่ให้การศึกษาถูกรุดรุดลิดาให้ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ ซึ่งก็มักจะส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาชั้นสูงขึ้นไปตามค่านิยมของสังคมมาตลอดทุกยุคทุกสมัย (บรรจง พำรุงสง, 2534: 30)

ความเป็นมาของการจัดตั้งโรงเรียนสาธิต สะท้อนให้เห็นชัดเจนว่าพัฒนาการของการฝึกหัดครู มีความสัมพันธ์กับหลักการในการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตเป็นแห่งแรกในประเทศไทยและแห่งต่อมาในการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จึงมีความคล้ายคลึงกันไปทั้ง วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และหลักการ โดยเฉพาะความคาดหวังในบทบาทโรงเรียนสาธิตที่มีต่อวิชาชีพครูท่ามกลางบริบททางเศรษฐกิจ และการเมืองที่มีความสลับซับซ้อน (บรรจง พำรุงสง, 2534: 16)

ปัจจุบันได้มีการให้ความสำคัญกับการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตในสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างมากโดยได้มีการตั้งสภาผู้บริหารโรงเรียนสาธิตแห่งประเทศไทยซึ่งที่มาของการจัดตั้งสภาผู้บริหารโรงเรียนสาธิตแห่งประเทศไทยสืบเนื่องจากการประชุมสภาคณบดีคณะครุศาสตร์

ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย เรื่อง บทบาทของโรงเรียนสาธิตในการปฏิรูปการผลิตครู การพัฒนาครู และการศึกษาไทยที่จัดโดยสภาคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย ณ ห้อง Auditorium มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2550 ที่ประชุมได้มีมติให้ จัดตั้งคณะทำงานจำนวน 12 คน เพื่อร่างข้อบังคับสภาผู้บริหารโรงเรียนสาธิตแห่งประเทศไทย สภาผู้บริหารโรงเรียนสาธิตแห่งประเทศไทยใช้ชื่อว่า ส.สธ.ท. มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อประสานความร่วมมือกับสภาคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในการผลิตครูและการพัฒนาวิชาชีพครู 2. เพื่อผลักดันการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สังคม 3. เพื่อเป็นศูนย์กลางการเสนอแนะ นโยบาย แผน และแนวทางการจัดการศึกษา การพัฒนามาตรฐาน การจัดการศึกษา 4. เพื่อประสานกับองค์กรของรัฐหรือเอกชนอื่นในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ของประเทศ 5. เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์อื่นๆ ตามที่สภาผู้บริหารโรงเรียนสาธิตกำหนด ทั้งนี้ไม่ เกี่ยวข้องกับการเมือง (สุเมธ แยมะนูน, 2552: 10)

พันธกิจ/วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาจากความเป็นมาของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตพบว่า มีวัตถุประสงค์หรือพันธกิจ ในการก่อตั้งโรงเรียนที่มีความแตกต่างจากวัตถุประสงค์ของโรงเรียนในระดับการศึกษาปฐมวัยและ การศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไป แต่ก็ยังคงมีวัตถุประสงค์หรือพันธกิจอีกหลายประการที่มีความคล้ายคลึง กับโรงเรียนที่จัดการศึกษาทั่วไปรวมทั้งพันธกิจของมหาวิทยาลัยต้นสังกัดดังแสดงในตารางที่ 1

จากพันธกิจ/วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตในประเทศไทย จำนวน 49 สถาบัน จากโรงเรียนสาธิตภายใต้สังกัดสำนักงานการอุดมศึกษา (สกอ.) ทั้งสิ้น 61 สถาบัน พบว่า พันธกิจ/ วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตในประเทศไทย มี 9 ประการ โดยสามารถเรียงลำดับพันธกิจ/ วัตถุประสงค์ตามความความถี่ของจำนวนโรงเรียนได้ดังตารางนี้

ตาราง 1 การจัดลำดับพันธกิจ/วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตกับจำนวนโรงเรียนสาธิต

พันธกิจ/วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิต	จำนวนโรงเรียนสาธิต (โรงเรียน)	คิดเป็นร้อยละ
1. ต้นแบบ/พัฒนาศักยภาพนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณภาพจริยธรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	42	86
2. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา	38	76
3. จัดประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ที่มีมาตรฐาน	32	65
4. ให้บริการและความร่วมมือทางวิชาการแก่สังคม	27	55
5. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ	27	55
6. ต้นแบบ/พัฒนาการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการ การศึกษา/พัฒนาบุคลากร และการประกันคุณภาพ การศึกษา	26	53
7. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสภาพแวดล้อมและ แหล่งเรียนรู้	10	20
8. เตรียมความพร้อมเข้าสู่ความเป็นสากล/อาเซียน	9	18
9. เพื่อเป็นสวัสดิการบุตรธิดาของบุคลากรใน มหาวิทยาลัย/ผู้ที่กำหนดไว้	7	14

จากตารางที่ 1 การจัดลำดับพันธกิจ/วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตกับจำนวนโรงเรียนสาธิต จะเห็นว่า พันธกิจ/วัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการแรกยังคงเป็นไปตามเจตนารมณ์ดั้งเดิมของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตที่มุ่งเน้นพัฒนานักเรียน การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม และแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมซึ่งเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์แรกเริ่มของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตที่มุ่งเน้นให้เป็นห้องทดลอง วิจัยทางการศึกษา (Laboratory School) ของนักวิจัย อาจารย์ และนักการศึกษา และเมื่อพิจารณาเฉพาะโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยกลุ่มเดิม พบว่า ทุกโรงเรียนได้กำหนดพันธกิจ/วัตถุประสงค์นี้ไว้ร่วมกัน ส่วนพันธกิจ/วัตถุประสงค์ด้านการเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางการศึกษา เพื่อให้บัณฑิต/นักศึกษาวิชาชีพครูใช้เป็นแหล่งสาธิตการสอน (Demonstration School) นั้นมีลักษณะเดียวกับพันธกิจ/วัตถุประสงค์ด้านการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม กล่าวคือ โรงเรียนที่กำหนดพันธกิจ/

วัตถุประสงค์ด้านนี้ส่วนใหญ่คือโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยกลุ่มเดิม เนื่องจากโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยกลุ่มเดิมมีความพร้อมทั้งในด้านบุคลากรและโครงสร้างหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ ของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ให้เป็นไปตามที่คุรุสภากำหนดมาตรฐานวิชาชีพครู โรงเรียนสาธิตถือว่าเป็นหน่วยงานในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกกรอบราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล โรงเรียนสาธิตซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดจะต้องเป็นโรงเรียนในกำกับของรัฐบาล ดังนั้น โรงเรียนจะต้องมีแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิตเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

การวิเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา จากกรอบแนวคิดของการวิจัยจำนวน 7 แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2559 ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ได้แก่ 1) คุณภาพของผู้เรียน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

แนวคิดที่ 2 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน ได้แก่ 1) มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน 2) มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา 3) มาตรฐานด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ 4) มาตรฐานด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา 5) มาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม

แนวคิดที่ 3 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า กำหนดองค์ประกอบไว้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การผลิตบัณฑิต 2) การวิจัย 3) การบริการวิชาการ 4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 5) การบริหารจัดการ

แนวคิดที่ 4 มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 กำหนดมาตรฐานไว้ 4 มาตรฐาน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นเลิศ 2) การบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ 3) ผลการบริหารและการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

แนวคิดที่ 5 มาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (องค์การมหาชน) ปีงบประมาณพ.ศ. 2557 กำหนดมาตรฐานไว้ 4 มิติ ได้แก่ 1) มิติด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน 2) มิติด้านคุณภาพการให้บริการ 3) มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน 4) มิติด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์กร

แนวคิดที่ 6 มาตรฐานการประเมินคุณภาพสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทาน กำหนดมาตรฐานไว้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) คุณภาพนักเรียน 2) การบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ 3) การบริหารการจัดการ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครองและชุมชน 5) บุคลากรและการบริหารงานบุคลากร 6) ความดีเด่นของสถานศึกษา

แนวคิดที่ 7 มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ได้แก่ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ได้แก่ 1) มาตรฐานที่วัดด้วยผลการจัดการศึกษา 2) มาตรฐานที่วัดด้วยการบริหารจัดการศึกษา 3) มาตรฐานที่วัดด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) มาตรฐานที่วัดด้วยการประกันคุณภาพภายใน

สรุปได้ว่าการวิเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิตจากกรอบแนวคิดของการวิจัยทั้ง 7 แนวคิด มีปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบมาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิต มี 10 ปัจจัยย่อย ดังแสดงในตารางที่ 2

ตาราง 2 สรุปผลการวิเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพ

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	ความถี่
1. คุณภาพของผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2. กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓	✓				✓	✓	4
4. ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล	✓	✓					✓	3
5. การวิจัย			✓					1
6. การบริการวิชาการ			✓					1
7. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			✓					1
8. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครองและชุมชน		✓				✓	✓	3
9. ความดีเด่นของสถานศึกษา		✓				✓	✓	3
10. คุณภาพการให้บริการ					✓			1

ผลการวิเคราะห์เอกสารจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิต พบว่า มีประเด็น 2 ประเด็น ที่มีแนวคิด 7 แนวคิด ที่มีประเด็นร่วมกัน ได้แก่ คุณภาพของผู้เรียน และกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา และมีประเด็น 1 ประเด็น ที่มีแนวคิด 3 แนวคิด ที่มีประเด็นร่วมกัน ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีประเด็น 1 ประเด็น ที่มีแนวคิด 2 แนวคิด ที่มีประเด็นร่วมกัน ได้แก่ ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

เมื่อพิจารณาประเด็นทั้ง 4 ประเด็น จะพบว่ามาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิตให้ความสำคัญกับคุณภาพของผู้เรียน และกระบวนการบริหาร เป็นลำดับแรก ตามด้วยการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้ความสำคัญกับระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผลเป็นลำดับที่ 4

1.4.3 การวิเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้หรือประเด็นพิจารณาการประกันคุณภาพการศึกษา จากกรอบแนวคิดของการวิจัยจำนวน 7 แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 ประเด็นพิจารณาการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2559 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2559) ประกอบด้วย 10 ประเด็นพิจารณา ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน 3) การมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน 4) การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 5) การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการร่วมรับผิดชอบต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ 6) การกำกับติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา 7) การมีกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม 8) การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น 9) การตรวจสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ 10) การใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

แนวคิดที่ 2 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า (สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา, 2557) กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม 2) อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก 3) อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ 4) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ 5) การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี 6) กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี 7) ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 8) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ 9) ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย 10) การบริการวิชาการแก่สังคม 11) ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 12) ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

แนวคิดที่ 3 ตัวบ่งชี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 (สำนักติดตามและประเมินผล การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ 17 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการที่ดี 2) การพัฒนาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ 3) การกระจายอำนาจและการส่งเสริม การบริหารจัดการอย่างมี ส่วนร่วม 4) การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ 5) การบริหารงานด้านวิชาการ 6) การบริหารงานด้านงบประมาณ 7) การบริหารงานด้านบริหารงาน บุคคล 8) การบริหารงานด้านการบริหารทั่วไป 9) การขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ 10) สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามีผลงานที่แสดงความสำเร็จและเป็นแบบอย่างได้ 11) สถานศึกษามีคุณภาพตาม มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา 12) ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณภาพตามหลักสูตร 13) ผู้เรียนมีคุณภาพตามจุดเน้นและสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2553 14) ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2553 15) ผู้เรียนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิต ที่ดี 16) ประชากรวัยเรียนได้รับสิทธิ และโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่าเทียมกันและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น 17) ความพึงพอใจของ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย

แนวคิดที่ 4 ตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (องค์การมหาชน) ปีงบประมาณพ.ศ. 2557 (โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (องค์การมหาชน), 2557) กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ 16 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ผลการทดสอบความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ (PAT) โดยเทียบกับคะแนน มาตรฐาน (T Score) 2) ผลการทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT) โดยเทียบเป็นคะแนนมาตรฐาน (T Score) 3) ร้อยละของนักเรียนที่จบการศึกษาได้รับการคัดเลือกให้ศึกษาต่อตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยชั้นนำ 50 ลำดับแรกของโลกสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเทียบกับนักเรียนทุน ที่ไปเรียนต่อต่างประเทศทั้งหมด 4) คะแนนเฉลี่ยการสอบวัดความสามารถทางวิชาการระดับ นานาชาติ SAT ของนักเรียนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ 5) จำนวนโครงการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกไปร่วมแสดงผลงาน/ประกวดในระดับ นานาชาติ 6) จำนวนโครงการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนที่ได้รับรางวัล จากการประกวดในระดับนานาชาติ 7) ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลการทดสอบ ศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเป็นคะแนน TOEFL มากกว่า 500 8) จำนวนนักเรียนของ โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้แทนประเทศไทยเข้าร่วมแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ระดับนานาชาติใน 7 สาขาวิชาทั้งที่ดำเนินการ โดย สสวท. 5 สาขาวิชา และสอวน. 2 สาขาวิชา 9) หลักสูตรของโรงเรียนมี โครงสร้างการจัดเนื้อหาวิทยาศาสตร์และกิจกรรมพัฒนานักเรียนเทียบเคียงได้กับเนื้อหาวิชา วิทยาศาสตร์และกิจกรรมพัฒนานักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลก 10) ผลสำเร็จของการ ส่งเสริมจูงใจให้นักเรียนศึกษาต่อด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 11) จำนวนเรื่องที่เผยแพร่วีดีโอ

บันทึกการสอนของครูที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน 12) ผลสำเร็จของการส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม 13) ร้อยละของผลสำเร็จในการพัฒนาความรู้ทางวิชาการของครูที่ได้รับการอบรมจากโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน 14) ระดับความสำเร็จของการใช้ผลการสำรวจความพึงพอใจเพื่อพัฒนาการให้บริการ 15) ร้อยละของระดับความพึงพอใจในการให้บริการ 16) ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการทางวิชาการของโรงเรียน 17) ร้อยละของการเบิกจ่ายตามแผนการใช้จ่ายเงิน 18) ร้อยละของนักเรียนที่ประเมินความสอดคล้องของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับอุดมการณ์ของโรงเรียนในระดับดี 19) ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความประพฤติตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดในระดับดีขึ้นไป 20) ระดับการพัฒนาด้านการกำกับดูแลกิจการ และการพัฒนาองค์กร 21) ระดับความสำเร็จของการประเมินผลการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้ง 22) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพของครูของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

แนวคิดที่ 5 ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทาน (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560) กำหนดตัวบ่งชี้ไว้ 21 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) นักเรียนมีความรู้ความสามารถทางวิชาการ 3) นักเรียนมีสุขภาพแข็งแรง จิตใจแจ่มใส และมีสุนทรียภาพ ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา 4) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 5) การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 6) การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการเรียน 7) การผลิต การใช้ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ 8) การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน 9) การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 10) การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศ 11) การพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา 12) การบริหารงบประมาณและการบริการ 13) การบริหารงานอาคารสถานที่ 14) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนต่อการจัดการศึกษา 15) การมีส่วนร่วมของสถานศึกษาต่อการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน 16) คุณลักษณะของผู้บริหาร 17) คุณลักษณะของครู 18) คุณลักษณะของบุคลากรสนับสนุน 19) การบริหารงานบุคลากร 20) โครงการ/กิจกรรมดีเด่นของสถานศึกษา 21) ผลงานจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรมดีเด่น

แนวคิดที่ 6 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2554) เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย 65 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพและออกกำลังกายสม่ำเสมอ 2) มีน้ำหนัก ส่วนสูง และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน 3) ป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงตนเองจากสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรค ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ 4) เห็นคุณค่าในตนเอง มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม 5) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและให้เกียรติผู้อื่น 6) สร้างผลงานจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ ดนตรี/นาฏศิลป์/กีฬา/นันทนาการตามจินตนาการ 7) มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตามหลักสูตร 8) เชื้ออาหารผู้อื่นและกตัญญูทเวทีต่อผู้มีพระคุณ 9) ยอมรับความคิดและวัฒนธรรมที่แตกต่าง 10) ตระหนัก รู้คุณค่า ร่วมอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม 11) มีนิสัยรักการอ่านและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากห้องสมุดแหล่งเรียนรู้ และสื่อต่างๆ รอบตัว 12) มีทักษะในการอ่าน ฟัง ดู พูด เขียน และตั้งคำถามเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม 13) เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อการเรียนรู้ระหว่างกัน 14) ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และนำเสนอผลงาน 15) สรุปความคิดจากเรื่องที่อ่าน ฟัง และดู และสื่อสารโดยการพูดหรือเขียนตามความคิดของตนเอง 16) นำเสนอวิธีคิด วิธีแก้ปัญหาด้วยภาษาหรือวิธีการของตนเอง 17) กำหนดเป้าหมาย คาดการณ์ ตัดสินใจแก้ปัญหาโดยมีเหตุผลประกอบ 18) มีความคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์ผลงานด้วยความภาคภูมิใจ 19) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มสาระเป็นไปตามเกณฑ์ 20) ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์ 21) ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ 22) ผลการทดสอบระดับชาติเป็นไปตามเกณฑ์ 23) วางแผนการทำงานและดำเนินการจนสำเร็จ 24) ทำงานอย่างมีความสุข มุ่งมั่นพัฒนางาน และภูมิใจในผลงานของตนเอง 25) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 26) มีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริตและหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ 27) ครูมีการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 28) ครูมีการวิเคราะห์ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และใช้ข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน 29) ครูออกแบบและการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสติปัญญา 30) ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมผนวกกับการนำบริบทและภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ 31) ครูมีการวัดและประเมินผลที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย 32) ครูให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนทั้งด้านการเรียนและคุณภาพชีวิตด้วยความเสมอภาค 33) ครูมีการศึกษา วิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาที่ตนรับผิดชอบ และใช้ผลในการปรับการสอน 34) ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นสมาชิกที่ดีของสถานศึกษา 35) ครูจัดการเรียนการสอนตามวิชาที่ได้รับมอบหมายเต็มเวลาเต็มความสามารถ 36) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาผู้เรียน 37) ผู้บริหารใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลผลการประเมินหรือผลการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ 38) ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ 39) ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้พร้อมรับการกระจายอำนาจ 40) นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนพึงพอใจผลการบริหารการจัดการศึกษา 41) ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจใส่การจัดการศึกษาเต็มศักยภาพและเต็มเวลา 42) คณะกรรมการสถานศึกษารู้และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนด 43) คณะกรรมการสถานศึกษากำกับติดตาม ดูแล และขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาให้

บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย 44) ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา 45) หลักสูตรสถานศึกษาเหมาะสมและสอดคล้องกับท้องถิ่น 46) จัดรายวิชาเพิ่มเติมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ 47) จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมและตอบสนองความต้องการความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน 48) สนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจนสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง 49) นิเทศภายใน กำกับ ติดตามตรวจสอบ และนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ 50) จัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมถึงผู้เรียนทุกคน 51) ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียนมั่นคง สะอาดและปลอดภัยมีสิ่งอำนวยความสะดวก พอเพียง อยู่ในสภาพใ้การใช้การได้ดี สภาพแวดล้อมร่มรื่น และมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน 52) จัดโครงการ กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน 53) จัดห้องสมุดที่ให้บริการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและหรือเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 54) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 55) จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 56) จัดระบบข้อมูลสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา 57) ติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 58) นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 59) จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน 60) มีการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาและใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและบุคลากรของสถานศึกษารวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง 61) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง 62) จัดโครงการ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายวิสัยทัศน์ ปรัชญา และจุดเน้นของสถานศึกษา 63) ผลการดำเนินงานส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย วิสัยทัศน์ปรัชญา และจุดเน้นของสถานศึกษา 64) จัดโครงการ กิจกรรมพิเศษเพื่อตอบสนองนโยบาย จุดเน้นตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา 65) ผลการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมาย

แนวคิดที่ 7 ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2555) ประกอบด้วย 12 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ได้แก่ 1) ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี 2) ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ 3) ผู้เรียนมีความใฝ่รู้และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 4) ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 6) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 7) ประสิทธิภาพของการบริหาร

จัดการและการพัฒนาสถานศึกษา 8) พัฒนาการของการประกันคุณภาพภายในโดยสถานศึกษาและ
 ต้นสังกัด 9) ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการ
 จัดตั้งสถานศึกษา 10) ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบเป็นเอกลักษณ์ของ
 สถานศึกษา 11) ผลการดำเนินงานโครงการพิเศษเพื่อส่งเสริมบทบาทของสถานศึกษา 12) ผลการ
 ส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐาน รักษามาตรฐาน และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่
 สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา

สรุปได้ว่าการวิเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้หรือประเด็นพิจารณาการ
 ประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิตจากกรอบแนวคิดของการวิจัยทั้ง 7 แนวคิด มีปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบ
 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิต มี 57 ปัจจัยย่อย ดังแสดงในตารางที่ 3

ตาราง 3 สรุปผลการวิเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิต

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
1. ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	7
2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	7
3. การมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน	✓	✓					✓	✓	4
4. การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	✓	✓				✓	✓	✓	5
5. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการร่วมรับผิดชอบต่อผลการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ	✓	✓					✓	✓	4
6. การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา	✓	✓		✓			✓	✓	
7. การมีกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม	✓	✓				✓	✓	✓	5
8. การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น	✓	✓				✓	✓	✓	5
9. การตรวจสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ	✓	✓				✓	✓	✓	5
10. การใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น	✓	✓					✓	✓	4
11. มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก		✓							1
12. สนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัว ชักถามอย่างตั้งใจ และรักการเรียนรู้		✓							1

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
13. มีทักษะทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย		✓							1
14. มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		✓							1
15. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์		✓							1
16. ครุมีวุฒิและความรู้ความสามารถในการศึกษาปฐมวัย		✓							1
17. ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย		✓							1
18. มีหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาและนำสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ		✓							1
19. มีระบบและกลไกให้ผู้มีส่วนร่วมทุกฝ่ายตระหนักและเข้าใจการจัดการศึกษาปฐมวัย		✓							1
20. กำหนดมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา		✓							1
21. เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและบุคลากรในสถานศึกษา		✓				✓			2
22. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัวชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง		✓					✓	✓	3
23. จัดโครงการ กิจกรรมพัฒนาเด็กให้บรรลุตามเป้าหมาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ และจุดเน้นการจัดการศึกษาของสถานศึกษา		✓				✓	✓	✓	4

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
24. ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม			✓			✓	✓	✓	4
25. อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก			✓						1
26. อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ			✓						1
27. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ			✓						1
28. การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี			✓						1
29. กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี			✓						1
30. ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์			✓						1
31. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์			✓						1
32. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย			✓						1
33. การบริการวิชาการแก่สังคม			✓						1
34. ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม			✓						1
35. ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร			✓						1

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
36. การบริหารจัดการที่ดี				✓					1
37. การพัฒนาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้				✓					1
38. การกระจายอำนาจและการส่งเสริมการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม				✓					1
39. การบริหารงานด้านงบประมาณ				✓		✓			2
40. การบริหารงานด้านบริหารงานบุคคล				✓		✓			1
41. การบริหารงานด้านการบริหารทั่วไป				✓		✓			2
42. การขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ				✓					1
43. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีผลงานที่แสดงความสำเร็จและเป็นแบบอย่างได้				✓					1
44. ร้อยละของนักเรียนที่จบการศึกษาได้รับการคัดเลือกให้ศึกษาต่อตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยชั้นนำ 50 ลำดับแรกของโลกสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเทียบกับนักเรียนทุนที่ไปเรียนต่อต่างประเทศทั้งหมด					✓				1
45. คะแนนเฉลี่ยการสอบวัดความสามารถทางวิชาการระดับนานาชาติ SAT ของนักเรียนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์					✓				1

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
46. จำนวนโครงการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนที่ได้รับคัดเลือกไปร่วมแสดงผลงาน/ประกวดในระดับนานาชาติ					✓				1
47. จำนวนโครงการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนที่ได้รับรางวัลจากการประกวดในระดับนานาชาติ					✓				1
48. ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลการทดสอบศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเป็นคะแนน TOEFL มากกว่า 500					✓				1
49. จำนวนนักเรียนของโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้แทนประเทศไทยเข้าร่วมแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ระดับนานาชาติใน 7 สาขาวิชาทั้งที่ดำเนินการ โดย สสวท. 5 สาขาวิชา และสอวน. 2 สาขาวิชา					✓				1
50. หลักสูตรของโรงเรียนมีโครงสร้างการจัดเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์และกิจกรรมพัฒนานักเรียนเทียบเคียงได้กับเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์และกิจกรรมพัฒนานักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลก					✓				1
51. ผลสำเร็จของการส่งเสริมจูงใจให้นักเรียนศึกษาต่อด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี					✓				1

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
52. จำนวนเรื่องที่เผยแพร่เว็บไซต์ที่การสอนของครูที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน					✓				1
53. ผลสำเร็จของการส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม					✓				1
54. ร้อยละของการเบิกจ่ายตามแผนการใช้จ่ายเงิน					✓				1
55. ระดับการพัฒนาด้านการกำกับดูแลกิจการ และการพัฒนาองค์กร					✓				1
56. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพของครูของโรงเรียน					✓				1
57. คุณลักษณะของผู้บริหาร						✓			1
58. มีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพและออกกำลังกายสม่ำเสมอ									
59. มีน้ำหนัก ส่วนสูง และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน									
60. ป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงตนเองจากสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรค ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ									
61. เห็นคุณค่าในตนเอง มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม									
62. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและให้เกียรติผู้อื่น									

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
46. สร้างผลงานจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ ดนตรี/นาฏศิลป์/กีฬา/นันทนาการตามจินตนาการ					✓				1
47. มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร							✓	✓	2
48. เชื้ออาหารผู้อื่นและกตัญญูทเวที่ต่อผู้มีพระคุณ							✓	✓	2
49. ยอมรับความคิดและวัฒนธรรมที่แตกต่าง							✓	✓	2
50. ตระหนัก ู้คุณค่า ร่วมอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม							✓	✓	2
51. มีนิสัยรักการอ่านและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากห้องสมุดแหล่งเรียนรู้ และสื่อต่างๆ รอบตัว							✓	✓	2
52. มีทักษะในการอ่าน ฟัง ดู พูด เขียน และตั้งคำถามเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม							✓		1
53. เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อการเรียนรู้ระหว่างกัน							✓		1
54. ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และนำเสนอผลงาน							✓		1
55. นำเสนอวิธีคิด วิธีแก้ปัญหาด้วยภาษาหรือวิธีการของตนเอง									
56. กำหนดเป้าหมาย คาคการณ์ ตัดสินใจแก้ปัญหาโดยมีเหตุผลประกอบ							✓		1
57. มีความคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์ผลงานด้วยความภาคภูมิใจ							✓		1

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
63. ทำงานอย่างมีความสุข มุ่งมั่นพัฒนางาน และภูมิใจในผลงานของตนเอง							✓		1
64. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้							✓		1
65. มีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริตและหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ							✓		1
66. ครูมีการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์									1
67. ครูมีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และใช้ข้อมูลในการวางแผนการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน							✓		1
68. ครูออกแบบและการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและ พัฒนาการทางสติปัญญา							✓		1
69. ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมผนวกกับการนำบริบทและภูมิปัญญาของท้องถิ่น มาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้							✓		1
70. ครูมีการวัดและประเมินผลที่มุ่งเน้นพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่ หลากหลาย							✓		1
71. ครูให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนทั้งด้านการเรียนและ คุณภาพชีวิตด้วยความเสมอภาค							✓		1

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
72. ครูมีการศึกษา วิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาที่ตนรับผิดชอบ และใช้ผลในการปรับการสอน							✓		1
73. ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นสมาชิกที่ดีของสถานศึกษา							✓		1
74. ครูจัดการเรียนการสอนตามวิชาที่ได้รับมอบหมายเต็มเวลาเต็มความสามารถ							✓		1
75. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาผู้เรียน							✓		1
76. ผู้บริหารใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลผลการประเมินหรือผลการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ							✓		1
77. ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ								✓	1
78. ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้พร้อมรับการกระจายอำนาจ							✓		1
79. นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนพึงพอใจผลการบริหารการจัดการศึกษา							✓		1
80. ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจใส่การจัดการศึกษาเต็มศักยภาพและเต็มเวลา							✓		1

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
81.คณะกรรมการสถานศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนด							✓	✓	2
82.คณะกรรมการสถานศึกษากำกับติดตาม ดูแล และขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย							✓	✓	2
83.ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา							✓		1
84. หลักสูตรสถานศึกษาเหมาะสมและสอดคล้องกับท้องถิ่น							✓		1
85. จัดรายวิชาเพิ่มเติมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ							✓		1
86. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมและตอบสนองความต้องการความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน							✓		1
87. สนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจนสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง							✓		1
88. นิเทศภายใน กำกับ ติดตามตรวจสอบ และนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ							✓		1
89. จัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมถึงผู้เรียน ทุกคน							✓		1

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
90. ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียนมั่นคง สะอาดและปลอดภัยมีสิ่งอำนวยความสะดวก เพียง อยู่ในสภาพใช้การได้ดีสภาพแวดล้อมร่มรื่น และมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน							✓		1
91. จัดโครงการ กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน							✓		1
92. จัดห้องสมุดที่ให้บริการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและหรือเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม							✓		1
93. กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา							✓	✓	2
94. จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา							✓	✓	2
95. จัดระบบข้อมูลสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา							✓		1
96. ติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา							✓	✓	2

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็น	แนวคิดที่ 1	แนวคิดที่ 2	แนวคิดที่ 3	แนวคิดที่ 4	แนวคิดที่ 5	แนวคิดที่ 6	แนวคิดที่ 7	แนวคิดที่ 8	ความถี่
97. นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง							✓	✓	2
98. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน							✓	✓	2
99. มีการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาและใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและบุคลากรของสถานศึกษารวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง							✓		1
100. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษาระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง									
101. จัดโครงการ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายวิสัยทัศน์ ปรัชญา และจุดเน้นของสถานศึกษา							✓	✓	2
102. ผลการดำเนินงานส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย วิสัยทัศน์ปรัชญา และจุดเน้นของสถานศึกษา							✓	✓	2
103. จัดโครงการ กิจกรรมพิเศษเพื่อตอบสนองนโยบาย จุดเน้นตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา							✓	✓	2
104. ผลการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมาย							✓	✓	2

ผลการวิเคราะห์เอกสารจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิต พบว่า มีประเด็น 2 ประเด็น ที่มีแนวคิด 7 แนวคิด ที่มีประเด็นร่วมกัน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และมีประเด็น 5 ประเด็น ที่มีแนวคิด 5 แนวคิด ที่มีประเด็นร่วมกัน ได้แก่ การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา การมีกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น และการตรวจสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาประเด็นทั้ง 8 ประเด็น จะพบว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิตให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นลำดับแรก ตามด้วยการวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา การมีกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น และการตรวจสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ เป็นลำดับต่อมา

ตอนที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง มีความภาคภูมิใจ ในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง เป็นความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และได้กำหนดแนวคิดสำคัญข้อหนึ่ง คือ ให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา โดยที่กำหนดให้ “มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา” เป็นภารกิจสำคัญหมวดหนึ่งที่สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องดำเนินการ อีกทั้งต้องเป็นไปตามระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการทบทวนศึกษานิเทศก์ เป็นผู้กำหนดด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553: 1)

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่สามารถขับเคลื่อน การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน ผู้ที่จบการศึกษามีคุณภาพตามที่มุ่งหวัง ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กร/ สถานประกอบการที่รับช่วงผู้จบการศึกษาเข้าศึกษาต่อหรือรับเข้าทำงาน มีความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งมีคุณภาพได้มาตรฐานแม้จะไม่เท่ากันแต่ก็แตกต่างกันไม่มากนัก นักเรียนที่จบการศึกษาจากสถานศึกษาทุกแห่งมีความรู้ความสามารถมีทักษะ และมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนด ดังนั้นผู้เรียนจึงเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่สถานศึกษา ซึ่งหมายถึง ผู้บริหาร ครูและบุคลากรสนับสนุนทุกคนในสถานศึกษา ต้องคำนึงถึงตลอดเวลา ไม่ว่าจะคิดทำกิจกรรมใดหรือโครงการใดก็ตาม ผู้เรียนจะต้องได้รับผลหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม นอกจากนี้ในการจัดการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคคล ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพตามที่คาดหวัง กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาในปัจจุบันและต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553: 2)

ความตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาสู่มาตรฐาน เป้าหมายตามแผน พิจารณา จากผู้เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง มีความตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียน หรือครู หรือคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานนั้น ๆ มีนโยบายและทิศทางการพัฒนาของสถานศึกษา ระบบการประกันคุณภาพภายใน รายงานการประเมินตนเอง รวมทั้งกิจกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพด้านผู้เรียน ครู และผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการเรียนรู้ให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2555: 6)

หลักการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 11) ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายใน คือ การที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ไม่ใช่การจับผิดหรือทำให้บุคลากรเสียหน้า โดยเป้าหมายที่สำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการ ที่มีเป้าหมายชัดเจน ทำตามแผนตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ มีความโปร่งใส และมีจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

3. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตาม ประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จึงเป็นกระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่าย ในสถานศึกษาร่วมกันวางแผน กำหนดเป้าหมายและวิธีการ ลงมือทำตามแผนในทุกขั้นตอน มีการบันทึกข้อมูลเพื่อร่วมกันตรวจสอบผลงาน หาจุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง แล้วร่วมกันปรับปรุง แผนงานนั้นๆ โดยมุ่งหวังให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำงานที่เป็นระบบเช่นนี้จะช่วยสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันภายในสถานศึกษา เกิดความรู้สึกร่วมกันเป็นงานปกติ เป็นการมองตนเองและประเมินตนเอง ซึ่งจะทำให้สถานศึกษามีฐานข้อมูลที่น่าเชื่อถือเป็นจริง พร้อมเสนอต่อการตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก

กระบวนการในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาที่เกิดจากการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554: 186 - 188) ได้เสนอแนะกระบวนการดำเนินการดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการและถือเป็นการรับผิดชอบร่วมกัน ดังนี้

1.1 ศึกษาวิเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้

1.2 พิจารณาสาระสำคัญที่จะกำหนดในมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่สะท้อนอัตลักษณ์ และมาตรการส่งเสริมของสถานศึกษา

1.3 กำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้

1.4 ประกาศค่าเป้าหมายแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้กลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกทราบ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาจกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้

2. การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ดำเนินการดังนี้

2.1 ให้สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ดังนี้

2.1.1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบโดยใช้ข้อมูลตามสภาพจริง

2.1.2 กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายด้านต่างๆ โดยมุ่งเน้นที่คุณภาพผู้เรียนที่สะท้อนคุณภาพความสำเร็จอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

2.1.3 กำหนดวิธีการดำเนินงานกิจกรรม โครงการที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัย หรือผลการวิจัย หรือข้อมูลที่น่าเชื่อถือให้ครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การพัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

2.1.4 กำหนดแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นจากภายนอกที่ให้การสนับสนุนทางวิชาการ

2.1.5 กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนให้บุคลากรของสถานศึกษาและผู้เรียนร่วมรับผิดชอบและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.6 กำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางการมีส่วนร่วมของบิดา มารดา ผู้ปกครอง องค์กร หน่วยงาน ชุมชน และท้องถิ่น

2.1.7 กำหนดการใช้งบประมาณและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับกิจกรรม โครงการ

2.1.8 เสนอแผนพัฒนาการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และหรือคณะกรรมการสถานศึกษา และหรือคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาให้ความเห็นชอบ

2.2 ให้สถานศึกษาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ดังนี้

2.2.1 จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2.2.2 ให้กำหนดปฏิทินการนำแผนปฏิบัติการประจำปีไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน

2.2.3 เสนอแผนปฏิบัติการประจำปีต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและหรือคณะกรรมการสถานศึกษา และหรือคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาให้ความเห็นชอบ

3. การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ดำเนินการดังนี้

3.1 จัดโครงสร้างหรือระบบการบริหารงานของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

3.2 กำหนดผู้รับผิดชอบและจัดระบบสารสนเทศให้เป็นหมวดหมู่ ครอบคลุม เป็นปัจจุบัน สะดวกต่อการเข้าถึงและการให้บริการ หรือการเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานต้นสังกัด

3.3 นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ในการบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน

4. การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดำเนินการดังนี้

4.1 นำแผนปฏิบัติการประจำปีแต่ละปีสู่การปฏิบัติ ตามกรอบระยะเวลา และกิจกรรม โครงการที่กำหนดไว้

4.2 ผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ ตามที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

5. การจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ดำเนินการดังนี้

5.1 กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาระดับสถานศึกษา

5.2 ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาทั้งระดับบุคคลและระดับสถานศึกษาอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

5.3 รายงานและนำผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการ ปรับปรุง พัฒนา

5.4 เตรียมการและให้ความร่วมมือในการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจาก หน่วยงาน ต้นสังกัด

6. การจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ดำเนินการดังนี้

6.1 ให้มีคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในอย่างน้อย 3 คน ที่ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่หน่วยงานต้นสังกัดขึ้นทะเบียนไว้อย่างน้อย 1 คน เข้ามามีส่วนร่วมใน กระบวนการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

6.2 ดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยใช้ วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายและเหมาะสม

7. การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ดำเนินการดังนี้

7.1 สรุปและจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา ที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนและผลสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษาตามรูปแบบที่หน่วยงานต้นสังกัด กำหนด

7.2 นำเสนอรายงานต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และหรือคณะกรรมการ สถานศึกษา และ หรือคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาให้ความเห็นชอบ

7.3 เผยแพร่รายงานต่อสาธารณชน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

8. การจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดำเนินการดังนี้

8.1 ส่งเสริมแนวความคิดเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาที่มุ่งการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่องให้เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา และพัฒนาสถานศึกษาให้ เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จนเป็นวัฒนธรรมคุณภาพในการทำงานปกติของสถานศึกษา

8.2 นำผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา จากการประเมินตนเองหรือ จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์ สังเคราะห์และเลือกสรรข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ให้เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

8.3 เผยแพร่ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนา

ตอนที่ 3 มาตรฐานและตัวบ่งชี้

มโนทัศน์เกี่ยวกับมาตรฐาน

ความหมายของมาตรฐาน

มาตรฐานที่ใช้ในการพัฒนาในครั้งนี้เป็นมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็น เชื่อมทิศหรือทิศทางให้กับโรงเรียนสาธิต โดยสอดคล้องกับปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิต ซึ่งได้ มีนักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า มาตรฐาน ไว้หลายแนวคิดด้วยกัน ดังนี้

สมศักดิ์ สันธะเวชญ์ (2541: 26) กล่าวว่า มาตรฐาน หมายถึง ข้อกำหนดทางการศึกษาที่ เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสิ่งนั้น แบ่งเป็นสามด้าน คือ มาตรฐานการศึกษาด้านปัจจัย มาตรฐานการศึกษาด้านกระบวนการ และมาตรฐานการศึกษาด้านผลผลิต

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 85) กล่าวว่า มาตรฐาน หมายถึง ข้อกำหนดทางการศึกษาที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้ เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา

สำนักทดสอบทางการศึกษา (2542: 79) กล่าวว่า มาตรฐาน หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวกับ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางการศึกษา

ศิวะทัศน์ สุขสุวรรณ (2544: 56) กล่าวว่า มาตรฐาน หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวกับ คุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ทางการศึกษา เป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่ต้องการให้เกิดขึ้นใน สถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา

สรุปได้ว่า มาตรฐาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการ ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนสาธิต และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการควบคุม ตรวจสอบและ ประเมินผล ให้เป็นไปตามปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิต

ลักษณะสำคัญของมาตรฐาน

การกำหนดมาตรฐาน เป็นการกำหนดคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ทางการศึกษาที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ทรงความรู้และผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายเพื่อสื่อสารให้ผู้บริหาร อาจารย์และ ผู้ปกครองได้ทราบอย่างชัดเจน ดังนั้นลักษณะของมาตรฐานจึงเป็นสิ่งจำเป็นมาก มาตรฐานการศึกษาที่กำหนดขึ้นควรมีลักษณะที่สำคัญ (นาตยา ปิณฑนานนท์, มจรส จงชัยกิจ และศิริรัตน์ นีละคุปต์, 2542: 56) ดังต่อไปนี้

1) มีความชัดเจนและมีความหมาย มาตรฐานควรมีความชัดเจนและมีความหมายต่อนักเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง นักการศึกษา ตัวแทนชุมชนโดยรวม

2) เป็นการบูรณาการ มาตรฐานควรมีการผสมผสาน บูรณาการความรู้ ทักษะ ค่านิยม จริยธรรม เข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน ไม่ควรแยกออกเป็นส่วนๆ หรือมีเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง

3) มีความเฉพาะเจาะจง มาตรฐานควรมีการกำหนดให้เฉพาะเจาะจงมากพอที่จะสื่อสารให้เห็นว่านักเรียนควรเรียนรู้อะไร แต่ขณะเดียวกันก็ควรกำหนดให้กว้างมากพอที่จะให้ท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปจัดการเรียนการสอน จัดทำหลักสูตร และเปิดโอกาสให้มีการบูรณาการความรู้ ทักษะ ค่านิยม จริยธรรม จากสาขาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกันได้เพื่อให้ นักเรียนมองเห็นว่ามีการเชื่อมโยงกัน อย่างไรก็ตามระหว่างสิ่งที่เขาเรียนรู้กับการนำความรู้ความสามารถเหล่านั้นไปใช้ได้เหมาะสม

4) มีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างชัดเจน มาตรฐานควรกำหนดพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างชัดเจนตัวอย่าง มาตรฐานศิลปศึกษา ที่ต้องการสะท้อนให้เห็นผลของเทคโนโลยีที่มีต่อโลกของเรา ต้องให้นักเรียนได้ตระหนักถึงบทบาทของเครื่องมือสื่อสาร ทั้งที่เป็นภาพ เสียง และทั้งภาพและเสียง ดังนั้น สิ่งที่ควรกำหนดไว้ในมาตรฐาน จึงควรที่จะแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น คำว่าประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ คำว่าเขียน เพื่อให้ นักเรียนสื่อสารออกมาในรูปของกราฟิกต่างๆ รูปแบบจำลอง หรือวิดีโอ แทนการสื่อสารออกมาในรูปของการเขียนรายงาน เป็นต้น

5) มีความทันสมัย เงื่อนไขต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ดังนั้น การปรับปรุงมาตรฐานจึงต้องเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องไปเพื่อให้มีความทันสมัย สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

6) มีความสอดคล้องกลมกลืนในแต่ละมาตรฐาน มาตรฐานที่กำหนดขึ้นนั้นควรสะท้อนให้เห็นความสอดคล้อง กลมกลืนในแต่ละมาตรฐาน

7) มีความสมดุลกันทั้งสาระและกระบวนการเรียนรู้ มาตรฐานที่กำหนดนั้นควรมีความสมดุลกันสาระของความรู้และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

8) ความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ มาตรฐานที่กำหนดขึ้นนั้น บุคลากรภายในโรงเรียนสามารถที่จะนำไปจัดหลักสูตรและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน รวมทั้งการวาง

แผนการบริหารงานภายในโรงเรียนได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละมาตรฐานได้

9) เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน มาตรฐานที่กำหนดขึ้นนั้นควรมีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละระดับการศึกษา

10) การยอมรับของทุกฝ่าย มาตรฐานของโรงเรียนนั้นต้องเป็นที่ยอมรับของผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ นักเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง ประชาชน ชุมชน และสังคม

มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา แนบท้ายประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ฉบับลงวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2559 มีจำนวน 4 มาตรฐาน (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2559) ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน

1.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

แต่ละมาตรฐานมีรายละเอียดในตารางที่ 4 ดังนี้

ตาราง 4 เปรียบเทียบมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการศึกษาตามกฎกระทรวง มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานการศึกษาของชาติ	มาตรฐานการศึกษาตามกฎกระทรวง	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2559
มาตรฐานที่ 1	มาตรฐานที่ 1	มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน
คุณลักษณะของคนไทยที่พึง	ผลการจัดการศึกษา	ประเด็นพิจารณา
ประสงค์ทั้งในฐานะพลเมือง		1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน
และพลโลก		1) ความสามารถในการอ่าน เขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของ แต่ละระดับชั้น
		2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ ญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยน ความ คิดเห็น และแก้ปัญหา
		3) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
		4) ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา
		5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ
		6) ความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงาน หรือการทำงาน
		1.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน
		1) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมาย และวัฒนธรรมอันดีของสังคม
		2) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
		3) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย
		4) สุขภาวะทางร่างกาย และลักษณะจิตสังคม

ตาราง 4 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาของชาติ	มาตรฐานการศึกษาตามกฎกระทรวง	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
มาตรฐานที่ 2 แนวการจัด การศึกษา	มาตรฐานที่ 3 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประเด็นพิจารณา 1. การมีกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม 2. การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น 3. การตรวจสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา ประเด็นพิจารณา 1. การมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน 2. การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 2.1 การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนรอบด้าน ทุกกลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม 2.2 การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ 2.3 การวางแผนการบริหารและการจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ 2.4 การวางแผนและจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการ เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ 3. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการร่วมรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มี คุณภาพและได้มาตรฐาน 4. การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา
มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้าง สังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่ง การเรียนรู้	มาตรฐานที่ 2 การบริหารจัดการ	

ตาราง 4 (ต่อ)

มาตรฐานการศึกษาของชาติ	มาตรฐานการศึกษาตามกฎกระทรวง	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้าง สังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่ง การเรียนรู้	มาตรฐานที่ 4 การประกันคุณภาพภายใน	มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล ประเด็นพิจารณา การใช้ระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

มโนทัศน์เกี่ยวกับตัวบ่งชี้

ความหมายของตัวบ่งชี้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ (Indicator) ไว้ ดังนี้

จอห์นสโตน (Johnstone, 1981) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า หมายถึง สารสนเทศที่แสดงคุณลักษณะเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสภาพที่ศึกษาในภาพรวมกว้างๆ ในรูปขององค์ประกอบของตัวแปรเป็นตัวเลขหรือเป็นปริมาณเท่านั้น โดยมีการกำหนดความหมายและเกณฑ์เกี่ยวกับตัวบ่งชี้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งแสดงค่า ณ จุด หรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งและเมื่อนำตัวบ่งชี้ที่ได้จากจุดเวลาหรือช่วงเวลาต่างกันมาเปรียบเทียบกัน จะแสดงถึงเปลี่ยนแปลงของสภาพที่ต้องการศึกษาได้

เบอร์สไตน์ ไชคส์และกิตัน (Burstein, Oakes และ Gupton, 1992) ได้ให้ความหมายของดัชนีบ่งชี้ไว้ว่า ดัชนีบ่งชี้เป็นค่าสถิติ ที่ให้สารสนเทศเกี่ยวกับสถานะ คุณภาพหรือผลการปฏิบัติงานของระบบการศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นค่าสถิติเฉพาะเรื่องหรือค่าสถิติรวมก็ได้ โดยจะต้องมีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการตัดสินใจ

บริซิอุสและแคมป์เบลล์ (Briziusand Campbell, 1991) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า หมายถึง หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงสภาพที่ต้องการศึกษาซึ่งผลที่ได้นั้นอาจจะประสบความสำเร็จหรือยังไม่ประสบความสำเร็จก็ได้

ชเวลสันและคณะ (Shavelson; & etc., 1991) กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ทางการศึกษาคือสถิติที่สะท้อนความสำคัญในแง่ของระบบการศึกษา แต่สถิติทุกตัวที่เกี่ยวกับการศึกษาไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ทางการศึกษา สถิติจะมีคุณสมบัติเป็นตัวบ่งชี้ก็ต่อเมื่อมีหน่วยวัดที่เป็นมาตรฐานเท่านั้น

เปงซอง (Pencheon, 2008) กล่าวว่าตัวบ่งชี้คือเครื่องมือที่มีความกระชับและมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรยายเกี่ยวกับสภาพที่ศึกษา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

สรุปความหมายของตัวบ่งชี้ได้ว่า หมายถึง สารสนเทศหรือค่าสถิติที่บ่งบอกสภาพหรือสะท้อนลักษณะการเปลี่ยนแปลงโดยมีความชัดเจนเพียงพอที่ใช้ในการเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประเมินสภาพที่ต้องการศึกษาได้

ประเภทของตัวบ่งชี้

การแบ่งประเภทตัวบ่งชี้ขึ้นอยู่กับวิธีและเกณฑ์ในการแบ่ง โดยอาจแบ่งได้จากวิธีการนำไปใช้หรืออาศัยแนวคิดและวิธีการสร้างตัวบ่งชี้ของนักการศึกษา (จอห์นสโตน, 1981; ฮอร์สซ, 1997; บอสเซล, 1998; Vฟินโฮเฟน, 2002; ไชลลาร์ด, 2005; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2545) แบ่งประเภทของตัวบ่งชี้ไว้แตกต่างกันดังนี้

1) การแบ่งประเภทตามตัวแปรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างตัวบ่งชี้ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ประเภทแรกคือ ตัวบ่งชี้เป็นตัวแทน (representative indicators) ซึ่งใช้มาในงานวิจัยงานบริหาร และงานวางแผน ช่วยชี้หรือสะท้อนให้เห็นแง่มุมของระบบการศึกษา เป็นตัวบ่งชี้ที่วัดได้จากตัวแปรเดียว ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ เช่น อัตราส่วนของนักเรียนต่อประชากรการศึกษา ประเภทที่สอง คือ ตัวบ่งชี้เดี่ยว (disaggregative indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่นำตัวแปรมาแยกย่อยให้เป็นส่วนละเอียดลึกลงไปเฉพาะ เพื่อใช้เป็นตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพื่อใช้อธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงไม่เหมาะที่จะนำมาใช้อธิบายลักษณะของระบบการศึกษาโดยรวมได้ ตัวอย่างของตัวบ่งชี้ เช่น อัตราการเรียนต่อระดับปริญญาตรีของเพศหญิงที่มีรายได้ต่ำต่างกัน เป็นต้น ประเภทที่สาม คือ ตัวบ่งชี้อรวมหรือตัวบ่งชี้ผสม (composite indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่เกิดจากการรวมตัวแปรหลายๆ ตัว ด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์ และมีการถ่วงน้ำหนักของตัวแปรแต่ละตัว คำนวณค่าตัวบ่งชี้อรวมออกมา เพื่อให้ได้ตัวบ่งบอกสภาวะหรือภาพรวมของระบบการศึกษา ตัวบ่งชี้ประเภทนี้จะช่วยอธิบายสภาพการณ์ของการศึกษาได้ดีกว่าสองประเภทข้างต้น ที่ใช้ตัวแปรเดียวหรือตัวแปรเฉพาะ เช่น GPA ของนักศึกษา (รวมเกรดทุกวิชา) คุณภาพหรือความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นต้น

2) การแบ่งประเภทตามทฤษฎีระบบ ตัวบ่งชี้การศึกษาแบ่งตามทฤษฎีระบบได้เป็น 3 ประเภท ประเภทแรก คือ ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย (input indicators) คือ ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องในเชิงปริมาณหรือความต้องการของสังคมที่มีต่อระบบการศึกษา เช่น ด้านทรัพยากรที่สนับสนุนทางการศึกษางบประมาณที่ได้รับการจัดสรรทางการศึกษา เป็นต้น ประเภทที่สอง คือ ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (process indicators) คือ ตัวบ่งชี้ที่อธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างของระบบหรืออธิบายลักษณะการแจกแจงปัจจัยของระบบการศึกษา ซึ่งตัวบ่งชี้นี้จะรับผลมาจากค่าดัชนีตัวบ่งชี้ที่เป็นปัจจัย ประเภทที่สาม คือ ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต (output indicators) คือ ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับปริมาณและระดับของทักษะต่างๆ และผลผลิตที่พร้อมจะออกสู่ระบบการศึกษา หรือความพอใจของสังคมที่มีต่อระบบการศึกษา

3) การแบ่งประเภทตามลักษณะตัวแปรที่ใช้สร้างตัวบ่งชี้ จัดแยกได้เป็น 3 ประเภท ประเภทแรกคือ ตัวบ่งชี้แบ่งตามระดับการวัดของตัวแปร ได้แก่ ตัวบ่งชี้นามบัญญัติ (nominal indicators) ตัวบ่งชี้เรียงอันดับ (ordinal indicators) ตัวบ่งชี้ช่วงขนาด (interval indicators) และตัวบ่งชี้อัตราส่วน (ratio indicators) ประเภทที่สอง คือ ตัวบ่งชี้ที่แบ่งประเภทของตัวแปร คือตัวแปรสต็อก (stock indicators) แสดงถึงของระบบการศึกษา ณ จุดเวลาจุดใดช่วงหนึ่ง และตัวบ่งชี้ไหล (flow indicators) แสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ประเภทที่สาม คือ ตัวบ่งชี้ที่แบ่งตามคุณสมบัติทางสถิติของตัวแปร ได้แก่ ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการแจกแจง (distributive indicators) และตัวบ่งชี้ที่ไม่เกี่ยวกับการแจกแจง (non-distributive indicators)

4) การแบ่งประเภทตามลักษณะค่าของตัวบ่งชี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ตัวบ่งชี้สมบูรณ์ (absolute indicators) ที่แสดงขนาดของสภาพการณ์ หรือปริมาณที่แท้จริง โดยไม่เกี่ยวข้องกับสภาพการณ์อื่นๆ กล่าวได้ว่าเป็นตัวบ่งชี้ระดับปฐมภูมิและบางครั้งก็เป็นตัวบ่งชี้ระดับทุติยภูมิ เช่น จำนวนโรงเรียน จำนวนนักเรียน ประเภทที่สอง คือ ตัวบ่งชี้สัมพัทธ์ (relative indicators) ขนาดของสภาพการณ์หนึ่งต่อสภาพการณ์อื่น กล่าวได้ว่าเป็นตัวบ่งชี้ทุติยภูมิ เช่น จำนวนนักเรียนต่อครูหนึ่งคน สัดส่วนของครูวุฒิปริญญาตรีต่อวุฒิปริญญาโท

5) การแบ่งประเภทตามการนิยามของตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ตัวบ่งชี้แบบอัตนัย (subjective indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคล และประเมินค่าไปตามสภาพการณ์นั้นๆ และ ประเภทที่สองคือ ตัวบ่งชี้แบบปรนัย (objective indicator) เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงข้อเท็จจริงทางการศึกษา มักจะใช้ในการประเมิน และการติดตาม

6) การแบ่งประเภทตามฐานการเปรียบเทียบในการแปลความหมาย แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ประเภทแรก คือ ตัวบ่งชี้อิงกลุ่ม (norm-referenced indicators) จะใช้แปลความหมายเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม ประเภทที่สอง คือ ตัวบ่งชี้อิงเกณฑ์ (criterion-referenced indicators) จะใช้แปลความหมายเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ประเภทที่สาม คือ ตัวบ่งชี้ตนเอง (self-referenced indicators) จะใช้แปลความหมายเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพเดิม ณ จุดหรือช่วงเวลาที่แตกต่างกัน

7) การแบ่งประเภทตามลักษณะการใช้ตัวบ่งชี้ แบ่งได้ 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ตัวบ่งชี้แสดงความหมาย (expressive indicators) เป็นตัวบ่งชี้เพื่อบรรยายสภาพการณ์ของระบบการศึกษา และประเภทที่สอง คือ ตัวบ่งชี้ทำนาย (predictive indicators) เป็นตัวบ่งชี้เพื่อทำนายสภาพการณ์ด้านอื่นๆ ของระบบการศึกษา

8) การแบ่งประเภทตัวบ่งชี้ตามเนื้อหาสาระ ขึ้นอยู่กับความสนใจและจุดมุ่งหมายในการพัฒนาตัวบ่งชี้ยกตัวอย่างเช่น ตัวบ่งชี้การศึกษา (education indicators) ตัวบ่งชี้ทางสังคม (social indicators) ตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิต (quality indicators) เป็นต้น

จากการแบ่งประเภทตัวบ่งชี้ในการจัดการศึกษา จะพบว่า การประเมินคุณภาพการศึกษาของไทยให้ความสำคัญกับการกำหนดประเภทตัวบ่งชี้ตามทฤษฎีระบบ เช่น กระบวนการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากตัวบ่งชี้ตามทฤษฎีระบบ สอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาของไทย เป็นรูปแบบที่มีการดำเนินงานชัดเจนกว่ารูปแบบอื่นๆ เพราะ ตัวบ่งชี้ตามทฤษฎีระบบจะพิจารณาว่าปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และปัจจัยผลผลิต (output) คืออะไร เช่น ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ทรัพยากรคน ทรัพยากรเงิน สภาพแวดล้อม ปัจจัยเกื้อหนุน เป็นต้น กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการวิจัย กระบวนการให้บริการ

ทางวิชาการ เป็นต้น ปัจจัยผลผลิต ได้แก่ ปริมาณและคุณภาพของผู้เรียน ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ลักษณะและคุณสมบัติที่ดีของตัวบ่งชี้

จากการศึกษาพบว่าตามแนวคิดของจอห์นสโตน (1981) ได้สรุปลักษณะของตัวบ่งชี้เป็น 5 ประการ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ที่นำมาใช้ในด้านสังคมศาสตร์ อาจไม่จำเป็นต้องบ่งชี้ได้อย่างแม่นยำร้อยละเปอร์เซ็นต์ แต่สามารถช่วยชี้ให้เห็นสภาพหรือสถานการณ์ที่ต้องการตรวจสอบได้อย่างกว้างๆ

2) ตัวบ่งชี้มีความแตกต่างจากตัวแปร ในแง่ที่ว่าตัวบ่งชี้เป็นการรวมตัวแปรหลายๆ ตัวที่มีความสัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน ทำให้ได้ภาพของระบบในแง่มุมใหม่ที่สามารถอธิบายได้โดยที่ตัวบ่งชี้บ่งบอกถึงภาพสรุป หรือสิ่งที่มุ่งวัดในลักษณะกว้างๆ มากกว่าภาพที่เฉพาะเจาะจงในรายละเอียดส่วนย่อย

3) ตัวบ่งชี้จะต้องกำหนดเป็นปริมาณหรือตีค่าเป็นตัวเลขได้ มิใช่เป็นการบรรยายข้อความในการตีความหมายของค่าตัวเลขของตัวบ่งชี้ ต้องนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงสามารถบอกได้ว่าตัวเลขที่ได้มีค่าสูงหรือต่ำ ดังนั้นในการสร้างเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของตัวบ่งชี้ต้องมีความชัดเจน

4) ค่าของตัวบ่งชี้เป็นค่าชั่วคราว มีค่าคงที่ ณ จุดนั้น ช่วงเวลานั้น แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนไปค่าตัวบ่งชี้ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ บางค่าอาจใช้ได้เพียง 1 เดือน หรือ 1 ปี บางค่าอาจใช้ได้ถึง 3 เดือน หรือ 5 ปี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่นำมาใช้ในการตรวจสอบหรือเป็นเกณฑ์ ดังนั้นค่าของตัวบ่งชี้จึงสามารถบอกถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เปลี่ยนไป ซึ่งอาจเป็นบวกหรือลบก็ได้ และยังสามารถเปรียบเทียบค่าตัวบ่งชี้ในแต่ละสถานการณ์ในช่วงเวลาเดียวกันได้ด้วย

5) ตัวบ่งชี้เป็นหน่วยพื้นฐานในการพัฒนาทฤษฎี โดยการรวบรวมตัวแปรเพื่อสร้างตัวบ่งชี้แล้วนำไปอธิบายทฤษฎีในงานวิจัยต่างๆ ทั้งนี้ จากการศึกษาของ แลงซอง (2008) และ ศิริชัย กาญจนวลี (2546) ทำให้สามารถสรุปได้ว่าตัวบ่งชี้ที่ดีควรมีคุณสมบัติ 8 ประการ ดังนี้

1) ความตรง (validity) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้ได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ซึ่งมีคุณลักษณะสำคัญดังนี้

1.1 มีความตรงประเด็น (relevant) ตัวบ่งชี้จะต้องชี้วัดได้ตรงประเด็น มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะที่มุ่งวัด

1.2 ความเป็นตัวแทน (representative) ตัวบ่งชี้ต้องมีความเป็นตัวแทนคุณลักษณะที่มุ่งวัดหรือมีมุมมองที่ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญของคุณลักษณะที่มุ่งวัดอย่างครบถ้วน

2) ความเที่ยง (reliability) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะที่มุ่งวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ คงเส้นคงวา หรือบ่งชี้ได้คงที่เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งมีคุณลักษณะสำคัญดังนี้

2.1 ความเป็นปรนัย (objectivity) ตัวบ่งชี้ต้องวัดได้อย่างเป็นปรนัย การตัดสินใจเกี่ยวกับค่าของตัวบ่งชี้ขึ้นอยู่กับสภาวะที่เป็นอยู่หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้นมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับความรู้สึกตามอัตวิสัย

2.2 มีความคลาดเคลื่อนต่ำ (minimum error) ตัวบ่งชี้วัดได้อย่างมีความคลาดเคลื่อนต่ำ ค่าที่ได้จะต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

3) ความเป็นกลาง (neutrality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้ด้วยความเป็นกลาง ปราศจากความลำเอียง (bias) ไม่โน้มเอียงเข้าหาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ชี้นำโดยการเน้นการบ่งชี้เฉพาะลักษณะความสำเร็จหรือความล้มเหลวหรือความไม่ยุติธรรม

4) ความไว (sensitive) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีความไวต่อคุณลักษณะที่มุ่งวัด สามารถแสดงความผันแปรหรือความแตกต่างระหว่างหน่วยวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน โดยตัวบ่งชี้จะต้องมีมาตรและหน่วยวัดที่มีความละเอียดเพียงพอ

5) สะดวกในการนำไปใช้ (practicality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสะดวกในการนำไปใช้ ซึ่งมีคุณลักษณะสำคัญดังนี้

5.1 เก็บข้อมูลง่าย (availability) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสามารถนำไปใช้วัดหรือเก็บข้อมูลได้สะดวกสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจ นับ วัด หรือสังเกตได้ง่าย

5.2 แปลความหมายง่าย (interpretability) ตัวบ่งชี้ที่ดีควรให้ค่าการวัดที่จุดสูงสุดและต่ำสุด เข้าใจง่ายและสามารถสร้างเกณฑ์การตัดสินคุณภาพได้ง่าย

6) สามารถวัดเป็นปริมาณได้ (quantitative) ตัวบ่งชี้ที่ดีควรอ้างอิงจากข้อเท็จจริง วัดเป็นปริมาณได้ และต้องสามารถนำมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพได้ด้วย

7) มีคุณภาพ (qualitative) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพต้องสามารถบรรยายได้

8) มีช่วงเวลาที่แน่นอน (time-bound) ตัวบ่งชี้ต้องมีผลลัพธ์ที่ระบุวันเวลาที่แน่นอน และต้องบรรลุจุดมุ่งหมายก่อนถึงวันสิ้นสุดโครงการ

จากคุณสมบัติที่ดีของตัวบ่งชี้การดำเนินงานเหล่านี้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาได้ คือ

1. ใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการวางแผน จัดสรรงบประมาณ และพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. ใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพ ประสิทธิภาพการดำเนินงานภายในองค์กร
3. ช่วยลดความซ้ำซ้อนในเรื่องต่างๆ ด้วยการนำมาสรุปเป็นระดับวัดหรือเกณฑ์ที่แน่นอนที่จะทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์
4. ช่วยสะท้อนประสิทธิภาพในการติดตามจัดการศึกษาว่าสามารถดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างไร

ตอนที่ 4 การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้

การพัฒนามาตรฐานการศึกษา

การกำหนดมาตรฐานการศึกษา

มาตรฐานการศึกษา เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา สำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่ง นำไปใช้เป็นเป้าหมายหรือกรอบทิศทางการกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษาตนเอง ทั้งนี้สถานศึกษาอาจเพิ่มเติมอัตลักษณ์ความโดดเด่นของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ขึ้นมาได้ เพื่อความสมบูรณ์ของมาตรฐาน และเพื่อใช้ในการประเมินตนเองของสถานศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ว่าสามารถบริหารการศึกษาในสถานศึกษาได้บรรลุเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่ตั้งเป้าหมายหรือไม่ และนอกจากนี้ การกำหนดและประเมินตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ยังเป็นข้อมูลสำคัญที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดยังสามารถนำไปเป็นเป้าหมายในการกำกับดูแล ตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพในภาพรวม เพื่อนำข้อมูลมาใช้วางแผนยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้นในการที่จะบรรลุมาตรฐานการศึกษานั้น เป็นหน้าที่ของหน่วยงานทางการศึกษาระดับต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องร่วมกันดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554: 12-14) คือ

ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานต้นสังกัดสูงสุดในการกำหนดมาตรฐานการศึกษา มีหน้าที่ในการประสานความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มากำหนดทิศทางในการดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีบทบาทสำคัญในการนำมาตราฐานการศึกษาที่กำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาในภาพรวมระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อาจกำหนดตัวบ่งชี้ที่เน้นบริบทหรือเอกลักษณ์ท้องถิ่นเพิ่มเติมอีกก็ได้ ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาให้มีระบบการประกันภายในที่เข้มแข็ง นำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนา ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 3 ปี โดยรายงานผลให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อผลักดันสถานศึกษาที่มีคุณภาพในระดับสูงให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป ร่วมมือกับชุมชนและองค์กรทางวิชาการให้การช่วยเหลือสถานศึกษาที่มีคุณภาพอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจให้บรรลุตามมาตรฐานให้ได้ ตลอดจนรายงานผลการดำเนินงานให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ทราบเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาต่อไป

ระดับสถานศึกษา

สถานศึกษา เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่มีความสำคัญที่สุด ที่นำเอามาตราฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตราฐานการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและอัตลักษณ์ของสถานศึกษาที่โดดเด่นในด้านต่าง ๆ มาเชื่อมโยงกันแล้วกำหนดเป็นมาตรฐานของสถานศึกษา การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่สถานศึกษาต้องดำเนินการตามตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พศ..2553 โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างมาตรฐานการศึกษาชาติ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประเมินภายนอก มาตรฐานการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งสามารถนำมากำหนดเป็นแผนภาพการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและกระบวนการการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ดังภาพที่ 2

ภาพประกอบ 2 กระบวนการการพัฒนามาตรฐานการศึกษา (สำนักงักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพำ้้นฐาน, 2554: 16)

ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานการศึกษา

กระบวนการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เป็นการระบุขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ตัวแทนผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา สามารถดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้ (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2554: 17-18)

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมความพร้อมการกำหนดมาตรฐานการศึกษา

1. แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ตัวแทนผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา

2. สร้างจิตสำนึกการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินการโดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวง ศึกษาธิการ มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานการประเมินภายนอก แนวทางการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและประโยชน์ของมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของมาตรฐานการศึกษา

1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของมาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายใน กระทรวงศึกษาธิการ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอก หลักสูตรสถานศึกษาและอัตลักษณ์ของสถานศึกษาด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย เป้าหมาย สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก สถานศึกษา การดำเนินการในขั้นนี้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ดำเนินการวิเคราะห์โดยพิจารณาคำสำคัญที่สอดคล้องกันในมาตรฐานการศึกษาและอัตลักษณ์ของสถานศึกษา เพื่อใช้ในการกำหนดโครงสร้างมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษา ด้านคุณภาพผู้เรียน ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษา ด้านคุณภาพการจัดการศึกษา ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานด้านคุณภาพการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ อัตลักษณ์ของสถานศึกษาการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้มีความสำคัญในการจัดทำมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เพราะตัวบ่งชี้เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและนำไปสู่การควบคุม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้

1. บทนำ เป็นการกำหนดอัตลักษณ์ของสถานศึกษาตามปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรค และโอกาสของสถานศึกษา

2. ด้านผู้เรียนและอัตลักษณ์ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ของสถานศึกษาด้านผู้เรียนต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ อัตลักษณ์ของสถานศึกษา มาตรฐานและตัวบ่งชี้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศักยภาพของผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น

3. ด้านคุณภาพการจัดการศึกษาและอัตลักษณ์การกำหนดมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ของสถานศึกษาด้านคุณภาพการจัดการศึกษาต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ อัตลักษณ์ของสถานศึกษา มาตรฐานและตัวบ่งชี้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ครอบคลุมกระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการเรียนรู้ ศักยภาพของผู้เรียน

4. ด้านคุณภาพการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และอัตลักษณ์ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ของสถานศึกษาด้านคุณภาพการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ อัตลักษณ์ของสถานศึกษา มาตรฐานและตัวบ่งชี้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ครอบคลุมกระบวนการบริหารจัดการ อัตลักษณ์ของท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบและทบทวนมาตรฐานการศึกษา

เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ของสถานศึกษากับมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานและตัวบ่งชี้การศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด มาตรฐานและตัวบ่งชี้การศึกษาขั้นพื้นฐานการประเมินคุณภาพภายนอก มาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ขั้นตอนที่ 5 ประชาพิจารณ์

เป็นการนำมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเผยแพร่และรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น คณะครู องค์การเอกชนด้วยวิธีการประชุมระดมความคิด สัมรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามหรือวิธีการอื่น ๆ ตามความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

การพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษา

กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษา

การพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษาเพื่อใช้เป็นสารสนเทศจะต้องมีการกำหนดนิยามของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นว่า มีความหมายอย่างไร มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงปรากฏการณ์ในเรื่องใด นางลักษณ์ วิรัชชัย (2551: 8-15) กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ว่ามี 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดวัตถุประสงค์ (statement of purposes)

การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นให้ได้ ตัวบ่งชี้การศึกษาที่จะนำไปใช้ประโยชน์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ เพื่อบรรยายสภาพของระบบการศึกษา การแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษา และการเปรียบเทียบระบบการศึกษากับเกณฑ์และระหว่างระบบการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการนิยาม (definition) ตัวบ่งชี้การศึกษา

การนิยามตัวบ่งชี้การศึกษามีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษา เพราะนิยามตัวบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นนั้นจะเป็นตัวชี้แนะวิธีการที่จะใช้ในขั้นตอนต่อไปของกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ สำหรับการนิยามตัวบ่งชี้การศึกษานั้น จอห์นสโตน (1981) อธิบายว่าทำได้สามวิธีคือ การนิยามเชิงปฏิบัติการ (pragmatic definition) การนิยามเชิงทฤษฎี (theoretical definition) และการนิยามเชิงประจักษ์ (empirical definition) ซึ่งแต่่วิธีมีความเหมาะสมกับสถานการณ์และวิธีในการพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษาแตกต่างกันดังต่อไปนี้

2.1) การพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษาโดยอาศัยนิยามเชิงปฏิบัติการ เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษาโดยการคัดเลือกตัวแปรจำนวนหนึ่งที่ทำได้ หรือที่มีอยู่มาใช้หรือชี้สภาพใดสภาพหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นลักษณะตัวบ่งชี้ที่เป็นตัวแทนหรือตัวบ่งชี้ผสม โดยการเลือกตัวแปรนั้นจะอาศัยดุลยพินิจข้อพิจารณาของผู้วิจัยเอง ซึ่งต้องระมัดระวังและมีเหตุผลที่ดีในการคัดเลือกตัวแปร การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยวิธีนี้มีจุดอ่อนคือ การเลือกตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งหรือการผสมรวมตัวแปรจากข้อสมมติฐานนั้น มักขึ้นอยู่กับข้อพิจารณาของผู้วิจัยเอง วิธีนี้จึงมีจุดอ่อนและไม่เป็นที่นิยม

2.2) การพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษาโดยอาศัยนิยามเชิงทฤษฎี เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษาโดยการเลือกกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสภาวะ หรือคุณลักษณะที่สนใจ แล้วจัดหาลำดับความสำคัญของตัวแปรโดยการกำหนดน้ำหนักของตัวแปรตามเหตุผลหรือพื้นฐานทางทฤษฎีเพื่อสังเคราะห์ตัวแปรขึ้นเป็นตัวบ่งชี้

2.3) การพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษาโดยอาศัยนิยามเชิงประจักษ์ (empirical definition) เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษาโดยการอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ ในการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของ

ตัวแปรการกำหนดน้ำหนักของตัวแปรโดยวิธีการทางสถิติเป็นหลัก เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบ การจำแนกวิเคราะห์ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์คาโนลลิกอล เป็นต้น

ดังนั้น ในขั้นตอนการนิยามตัวบ่งชี้ นอกจากจะเป็นนิยามในลักษณะเดียวกันกับนิยามตัวแปรในการวิจัยทั่วไปแล้ว ต้องกำหนดด้วยว่าตัวบ่งชี้ประกอบด้วยตัวแปรย่อยอะไร และจะรวมตัวแปรย่อยเป็นตัวบ่งชี้ได้อย่างไร การกำหนดนิยามตัวบ่งชี้การศึกษาจึงประกอบด้วย การกำหนดรายละเอียด 3 ประการ (Johnstone, 1981; Burstein, Oakes; & Guiton, 1992 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2545) ดังนี้

1) การกำหนดส่วนประกอบ (components) หรือตัวประกอบย่อยของตัวบ่งชี้การศึกษา (component variables) โดยศึกษาตัวแปรย่อยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์และตรงกับตัวบ่งชี้การศึกษา แล้วตัดสินใจเลือกตัวแปรย่อยเหล่านั้นว่าจะใช้ตัวแปรย่อยจำนวนเท่าใด ใช้ตัวแปรย่อยประเภทใดในการพัฒนาตัวบ่งชี้การศึกษา

2) การกำหนดวิธีการรวม (combination method) โดยอาศัยการรวมตัวแปรย่อยด้วยการบวกและการคูณ

3) การกำหนดน้ำหนัก (weight) การรวมตัวแปรย่อยเข้าเป็นตัวบ่งชี้การศึกษา โดยอาจกำหนดตัวแปรย่อยทุกตัวมีน้ำหนักเท่ากันหรือแตกต่างกันก็ได้

ขั้นตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูล (data collection)

การรวบรวมข้อมูลในกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ คือการดำเนินการวัดตัวแปรย่อย ได้แก่ การสร้างเครื่องมือสำหรับวัด การทดลองใช้ และการปรับปรุงเครื่องมือ ตลอดจนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การออกภาคสนามเพื่อใช้เครื่องมือเก็บข้อมูล และการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลที่เป็นตัวแปรย่อยซึ่งจะนำมาเป็นตัวบ่งชี้ทางการศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 การสร้าง (construction) ตัวบ่งชี้การศึกษา

เป็นการสร้างสเกลตัวบ่งชี้การศึกษา โดยการนำตัวแปรย่อยที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์รวมให้ได้เป็นตัวบ่งชี้ โดยใช้วิธีการรวมตัวแปรย่อยและการกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อยตามที่ได้นิยามตัวบ่งชี้ไว้

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบคุณภาพ (quality check) ตัวบ่งชี้การศึกษา

ตัวบ่งชี้การศึกษาที่มีคุณภาพซึ่งจะใช้เป็นสารสนเทศในการบริหารและการจัดการศึกษา ควรมีคุณสมบัติที่สำคัญ 4 ประการ ประการแรก ตัวบ่งชี้การศึกษาควรมีความทันสมัยเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ สารสนเทศที่ได้จากตัวบ่งชี้การศึกษาต้องบอกถึงสถานะ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงให้ผู้บริหารสามารถแก้ปัญหาได้ทันเวลาที่ ประการที่สอง ตัวบ่งชี้การศึกษาควรตรงกับความต้องการ หรือจุดมุ่งหมายของการใช้งาน ตัวบ่งชี้การศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการกำหนด

นโยบายการศึกษา ไม่ควรจะมีลักษณะเป็นแบบเดียวกับตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการบรรยายสภาพระบบการศึกษา แต่อาจจะมีตัวบ่งชี้ย่อยบางตัวเหมือนกันได้ ประการที่สามตัวบ่งชี้การศึกษาควรมีคุณสมบัติของการวัด คือมีความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัย และใช้ปฏิบัติได้จริง ประการสุดท้ายตัวบ่งชี้การศึกษาควรมีกฎเกณฑ์การวัด (measurement rules) ที่มีความเป็นกลาง และให้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้เปรียบเทียบกันได้

ขั้นตอนที่ 6 การจัดเข้าบริบท และการนำเสนอรายงาน (contextualization and presentation) การนำเสนอรายงาน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นการสื่อสารระหว่างนักวิจัยที่เป็นผู้พัฒนากับผู้ใช้ตัวบ่งชี้การศึกษา หลังจากที่ได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้แล้ว ต้องวิเคราะห์ข้อมูลให้ได้ค่าตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมกับบริบท

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สรุปวิธีการได้มาซึ่งตัวบ่งชี้ดังนี้

1) การนำข้อมูลที่ได้จัดกลุ่มตัวแปรแล้วกำหนดเป็นตัวบ่งชี้โดยอาศัยการจัดสนทนากลุ่ม ได้แก่ งานวิจัยของอุไรวรรณ เจนวานิชยานนท์ (2536) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนงานวิจัยของอาทิตยาตวงมณี (2540) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับความเป็นเลิศทางวิชาการของสาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐงานวิจัยของโชคชัย ศิริพนมณี (2540) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโดยใช้ฟีดแบ็กและสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจงงานวิจัยของนงนุช สุภาวัฒนพันธ์ (2541) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้มาตรฐาน ISO 9000 สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดขอนแก่นใช้วิธีเทคนิคเดลฟาย

2) อาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์นำมาวิเคราะห์แล้วจัดกลุ่มตัวแปร ซึ่งแยกได้ดังนี้

2.1) การใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้แก่งานวิจัยของอมรรัตน์ ลาคำแสน (2536) เรื่องการพัฒนาศูนย์รวมเพื่อบ่งชี้สภาพทางการประถมศึกษาลัดดา ด้านวิริยะกุล (2537) เรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมของประสิทธิภาพการมัธยมศึกษาตอนต้น กฤตวรรณ โอปนพันธ์ (2537) เรื่องการพัฒนาศูนย์รวมคุณลักษณะของนิสิตใหม่ระดับปริญญาตรีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิไลวรรณ เหมือนชาติ (2537) เรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สภาพความสำเร็จของการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และชลันดา อินทร์เจริญ (2538) เรื่องการศึกษาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

งานวิจัยทั้ง 5 เรื่องมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนา ตัวบ่งชี้รวมสำหรับบ่งชี้คุณลักษณะหรือสภาพทาง การศึกษาที่สนใจโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจจอร์จ จันทรชอล (2550) เรื่องการ วิเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาโรงเรียนคาทอลิกสายสามัญในประเทศไทย

2.2) ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้แก่การพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิจัยของ สมเกียรติ ทานอก (2539) เรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539) วิจัยเรื่องประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหภาคโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยหลักการวิเคราะห์ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นหรือโมเดลลิสเรล พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิง ประจักษ์วรรณิ แกมเกตุ (2540) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการใช้ครู: การประยุกต์ใช้ โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุและโมเดลเอ็มทีเอ็มเอ็มพบว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง ยืนยันแบบการวิเคราะห์คุณลักษณะ (CFA-CT) เป็นโมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สูงที่สุดและงานวิจัยของเพชรณี วิริยะสืบพงศ์ (2545) เรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพ กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกกระทรวง สาธารณสุขใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่าโมเดลสมการโครงสร้างมีความสอดคล้อง กับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากงานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาตัวบ่งชี้อาจกระทำได้หลายวิธีคือ

1) การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงปฏิบัติโดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปร ย่อยแล้วรวมตัวแปรและกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรผู้วิจัยใช้วิจารณ์ญาณคัดเลือกตัวแปร จากฐานข้อมูลที่มีอยู่แล้ว

2) การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงทฤษฎีโดยการกำหนดตัวแปรย่อยวิธีการรวมตัว แปรย่อยและกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อยจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตัดสิน

3) การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงประจักษ์ซึ่งงานวิจัยใหม่ๆที่พบจะนิยมใช้วิธีนี้ มากโดยวิธีนี้ใช้การกำหนดตัวแปรโดยทฤษฎีเป็นพื้นฐานการกำหนดน้ำหนักของตัวแปรย่อยแต่ละตัว ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงประจักษ์

การพัฒนาเกณฑ์ทางการศึกษา

การพัฒนาเกณฑ์ มีวิธีการพัฒนาเกณฑ์ที่แตกต่างกันตามความเหมาะสมของสิ่งที่จะประเมิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1) การพัฒนาเกณฑ์สำหรับการประเมินโครงการ สามารถสรุปขั้นตอนของการพัฒนาเกณฑ์การประเมินไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 35)

- 1.1) การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2) การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน
- 1.3) การให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ
- 1.4) การปรับปรุงเกณฑ์โดยใช้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ
- 1.5) การให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มที่ 2 พิจารณาความตรง
- 1.6) การนำเกณฑ์ไปทดลองใช้และปรับปรุง

2) การพัฒนาเกณฑ์สำหรับการประเมินการวัดภาคปฏิบัติ ต้องอาศัยเครื่องมือที่ไม่ใช่ภาษา แต่การวัดที่ใช้สถานการณ์ เพื่อใช้ทดสอบการปฏิบัติงานของบุคคล ส่วนใหญ่จะเป็นการวัดการปฏิบัติงานทีละคน มีกระบวนการวัดคล้ายการวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป (สุวิมล ว่องวาณิช, 2536: 75) แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

2.1) การกำหนดพฤติกรรมเพื่อบ่งชี้ทักษะการปฏิบัติขั้นตอนเป็นการกำหนดรายการพฤติกรรมจากจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติโดยการกำหนดงาน และวิธีการปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดให้ รวมทั้งผลของความสามารถด้านการปฏิบัติ โดยมีการวิเคราะห์งาน เพื่อให้ทราบว่าจะวัดผลด้านใดและวัดผลตัวบ่งชี้ได้

2.2) การเลือกรูปแบบของเครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม ขั้นตอนนี้ ได้แก่ การกำหนดวิธีการวัดที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่จะวัด เช่น การวัดโดยการเขียนตอบ การปฏิบัติงานให้ดูหรือการวัดตัวอย่างงาน หรือชิ้นส่วนของงาน เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบตรวจสอบรายการ แบบประเมินพฤติกรรม ที่จะใช้วัดตลอดจนผู้ดำเนินการและช่วงเวลาดำเนินการวัด

2.3) การสร้างข้อรายการพฤติกรรมที่ต้องการวัด ขั้นตอนนี้จะสร้างรายการพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงาน และรายการที่แสดงถึงผลการปฏิบัติโดยมีรูปแบบของรายการตามลักษณะของเครื่องมือที่กำหนดไว้แล้วในข้อ 2.2

2.4) การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามความสามารถในการปฏิบัติงาน และเกณฑ์การประเมินคุณภาพของงาน ขั้นตอนนี้เป็นการสร้างเครื่องมือเพื่อให้ผู้ประเมินให้คะแนนโดยเป็นปรนัยมากที่สุด

2.5) การตรวจคุณภาพของเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติ ขั้นตอนนี้เป็นการทดลองใช้และนำข้อมูลมาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความตรงเชิงสภาพโดยใช้ Know-group หรือใช้เกณฑ์ภายนอก และหาความเที่ยงของผู้ประเมิน

3) การพัฒนาเกณฑ์สำหรับการวัดแบบอิงเกณฑ์ การวัดแบบอิงเกณฑ์ว่าการเทียบผล การวัดกับมาตรฐาน หรือระดับที่ระบุพฤติกรรม มีความหมายใกล้เคียงกับการวัดแบบอิงปริเขต (อุทุมพร จามรมาน และคณะ, 2544: 164-165) กระบวนการในการวัดประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 3.1) การวิเคราะห์เบื้องต้น
- 3.2) การเขียนข้อความที่มีรูปแบบสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อหา
- 3.3) การระบุ/สร้างมาตรฐาน
- 3.4) การประมาณค่าความเที่ยงและความตรง
- 3.5) ผลที่ได้อยู่ในรูปเชิงปริมาณ

4) การพัฒนาเกณฑ์ตามปริมาณงาน การพัฒนาเกณฑ์ตามปริมาณงานจะต้องมีการกำหนดคะแนนที่เป็นจุดตัดเพื่อแสดงระดับพฤติกรรมที่ยอมรับได้ การกำหนดระดับเกณฑ์อาจกำหนดเป็นระดับเดียว เช่น ผ่าน หรือไม่ผ่าน ได้หรือตก เป็นต้น หรืออาจกำหนดเป็นหลายระดับก็ได้ เช่น ดี มาก ดี พอใช้ ตก เป็นต้น และในการกำหนดเกณฑ์ที่มีมากกว่า 2 ระดับ ควรพิจารณาตามความเข้มข้น ตามความยาก และตามปริมาณงานที่ทำมากขึ้นไป (อุทุมพร จามรมาน และคณะ, 2544: 52) มีทั้งหมด 4 แบบ ดังนี้

4.1) เกณฑ์ 2 ระดับ เช่น

ได้	–	ตก
ผ่าน	–	ตก
ได้	–	ต้องปรับปรุง
ผ่าน	–	ต้องปรับปรุง

4.2) เกณฑ์ 3 ระดับ เช่น

ดีมาก	ดี	พอใช้
ดี	พอใช้	ตก
ดี	ปานกลาง	พอใช้

4.3) เกณฑ์ 4 ระดับ เช่น

ดีมาก	ดี	พอใช้	ตก
-------	----	-------	----

4.4) เกณฑ์มากกว่า 4 ระดับ เช่น

ดีมาก	ดี	ปานกลาง	เกือบตก	และตก
-------	----	---------	---------	-------

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะเห็นว่าในการพัฒนาเกณฑ์นี้ เราสามารถทำได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับว่าจะพัฒนาเกณฑ์เพื่อประเมินอะไร เกณฑ์ที่พัฒนานั้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ประเมินด้วย และวิธีการพัฒนาเกณฑ์ก็ย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของสิ่งที่ประเมินและวัตถุประสงค์ของการประเมินต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ที่มีลักษณะการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีการดำเนินการวิจัยดังนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2 การยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้โดยศึกษาข้อมูลและความต้องการจากหลายๆ ด้าน ได้แก่ มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2559 มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปฐมวัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า พ.ศ. 2558 มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 มาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (องค์การมหาชน) ปีงบประมาณพ.ศ. 2557 มาตรฐานการประเมินคุณภาพสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทาน พ.ศ. 2559 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พ.ศ. 2554 มาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์

(องค์การมหาชน) ปีงบประมาณพ.ศ. 2557 มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554

ขั้นตอนที่ 1.2 สรุปรวข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา มาทำการสังเคราะห์แบบสรุปรวความคิดเห็น เพื่อให้ได้ความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต โดยการประชุมกลุ่มย่อย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล

ในการสรุปรวความคิดเห็นนี้ เลือกเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยผู้ให้ข้อมูลที่จะให้ข้อมูลในการประชุมกลุ่มย่อย ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตและอาจารย์โรงเรียนสาธิต ซึ่งได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียนสาธิตและอาจารย์โรงเรียนสาธิตทุกคน จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสรุปรวความคิดเห็น โดยใช้คำถามปลายเปิด ประเด็นคำถามเกี่ยวกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิตโดยผู้วิจัยพัฒนาแบบสรุปรวความคิดเห็น ขึ้นโดยความควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมปริญญาโท

1.2.3 วิธีการดำเนินการสรุปรวความคิดเห็น

- ผู้วิจัยติดต่อผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตสรุปรวความคิดเห็น พร้อมบอกแนวของเรื่องที่จะขอสรุปรวความคิดเห็น และกำหนดวันสรุปรวความคิดเห็น ร่วมกัน

- ผู้วิจัยส่งแนวคำถามที่จะใช้สรุปรวความคิดเห็นให้ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ล่วงหน้าก่อนถึงวันสรุปรวประมาณ 1 สัปดาห์

- ผู้วิจัยทำการสรุปรวข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ตามวันเวลาที่กำหนดไว้ พร้อมบันทึกอย่างละเอียด

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่บ้านทักไว้ของผู้ให้ข้อมูลทุกคน มาจัดการข้อมูล และสังเคราะห์ ประเด็นมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต เพื่อไว้ใช้ในการ สังเคราะห์ร่วมกับผลของการศึกษาเอกสารและงานวิจัย และนำผลจากการสำรวจความคิดเห็น เบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิตไปกำหนด ประเด็นคำถามในขั้นตอนการสัมภาษณ์เชิงลึกต่อไป

ขั้นตอนที่ 1.3 สัมภาษณ์เชิงลึก

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อคุณภาพของโรงเรียนสาธิต มาทำการสังเคราะห์เพื่อให้ได้ประเด็นในการสัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ (In-depth interview) ในประเด็นต่างๆ ทั้ง 11 ประเด็นๆ ละ 7 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตในแต่ละมาตรฐาน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการ สัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษายาในของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย 11 มาตรฐานได้แก่ 1) คุณภาพผู้เรียน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการของ ผู้บริหารโรงเรียนสาธิต 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ระบบประกัน คุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล 5) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 6) อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต 7) ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ 8) ครูต้นแบบ 9) งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา 10) ระบบและ กลไกการบริการวิชาการแก่สังคม 11) ระบบและกลไกการการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม โดยการ สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล

ในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลนี้ เลือกเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยผู้ให้ข้อมูลที่จะให้ข้อมูล ในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตและอาจารย์โรงเรียนสาธิต ซึ่งได้มาด้วยการ เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิประเด็นละ 7 คน (รายชื่อตาม ภาคผนวก ข หน้า 285-290)

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง โดยใช้ คำถามปลายเปิด ประเด็นคำถามเกี่ยวกับนิยามความหมายและประเด็นพิจารณาของแต่ละมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ โดยผู้วิจัยจะพัฒนาแบบสัมภาษณ์ขึ้นโดยความควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุม ปริญญาโท

1.3.3 วิธีการดำเนินการสัมภาษณ์

- ผู้วิจัยติดต่อผู้ให้ข้อมูล เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ พร้อมบอกแนวของเรื่องที่จะขอสัมภาษณ์ และกำหนดวันสัมภาษณ์ร่วมกัน

- ผู้วิจัยทำหนังสือออกจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตอย่างเป็นทางการ

- ผู้วิจัยส่งแนวคำถามที่จะใช้สัมภาษณ์ให้ผู้ให้ข้อมูลล่วงหน้าก่อนถึงวันสัมภาษณ์ประมาณ 1 สัปดาห์

- ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 7 คน ในแต่ละประเด็น ตามวันเวลาที่กำหนดไว้ พร้อมบันทึกอย่างละเอียด

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่บันทึกไว้ของผู้ให้ข้อมูลทุกคน มาจัดการข้อมูล และสังเคราะห์ความหมาย และประเด็นพิจารณาของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ เพื่อใช้ในการสังเคราะห์ร่วมกับผลของการศึกษาเอกสารและงานวิจัย โดยผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลเชิงคุณภาพ (ภาคผนวก ข หน้า 191)

ขั้นตอนที่ 1.4 กำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากผลการสัมภาษณ์เชิงลึก มากำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ แล้วเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจแก้ไข แล้วนำไปปรับปรุงตามข้อเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ มายืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตในขั้นตอนต่อไป โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ เป็นการศึกษาด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบร่างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยให้ความเห็นตามแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต (ภาคผนวก ก หน้า 250)

ขั้นตอนที่ 2.1 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

2.1.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ

ในการเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้ โดยผู้เชี่ยวชาญที่จะตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตและอาจารย์โรงเรียนสาธิต ซึ่งได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (รายชื่อตามภาคผนวก ข หน้า 292)

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

2.1.3 วิธีการดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อหาความตรงของแบบสอบถามความคิดเห็น (สุวิมล ติรภานันท์. 2542: 129) โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

- วิเคราะห์ค่าความตรงของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

- + 1 แน่ใจว่ามาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์มีความตรงตามเนื้อหา
- 0 ไม่แน่ใจว่ามาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์มีความตรงตามเนื้อหา
- 1 แน่ใจว่ามาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์ไม่มีความตรงตามเนื้อหา

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ และแปลผลระดับคะแนนค่าความสอดคล้อง IOC (Index of Concordance) เป็นดังนี้

ระดับ IOC มีค่าระหว่าง .71 ถึง 1 การแปลผลหมายความว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในระดับที่นำผลไปใช้ได้

- ปรับปรุงตามผลที่ได้จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
- นำไปสอบถามกับประชากร ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพของโรงเรียนสาธิต ทั้งหมด 68 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสาธิต
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา มาจัดการข้อมูล และวิเคราะห์ผล การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ เพื่อไว้ใช้ในการยืนยันความหมาย ของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2.2 สํารวจความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

2.2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ทรงคุณวุฒิ

ในการเลือกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒินี้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่จะให้ความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย คณบดีคณะ ศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ที่มีโรงเรียนสาธิตอยู่ในกำกับและผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ซึ่งได้มาด้วยการเลือก แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะ ศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ จำนวน 44 คน และผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต จำนวน 44 คน

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐาน และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต (ภาคผนวก ก หน้า 257)

2.2.3 วิธีการดำเนินการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกัน คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต เป็นการศึกษาดูด้วยการให้คณบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุ ศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิต พิจารณาร่างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยให้ความเห็นตามแบบ ตรวจสอบความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียน สาธิต โดยแบบประเมินนี้เป็น ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 5 ระดับ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นในการนำไปใช้ ในสถานศึกษา ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน วิเคราะห์โดยการกำหนดช่วงคะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับ

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ ซึ่งสามารถแบ่งช่วงคะแนน และแปลความหมายของคะแนนเป็น 5 ระดับ (ประคอง กรวรรณสุต, 2528) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีความเห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีความเห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีความเห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

2.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้โดยนำความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้แต่ละตัวต้องมีความเหมาะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามาตรฐานและตัวบ่งชี้นั้นมีคุณภาพตามเกณฑ์

ขั้นตอนที่ 2.3 สันทนากลุ่มเพื่อให้ความเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

2.3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ทรงคุณวุฒิ

ในการเลือกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒินี้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่จะสันทนากลุ่ม ประกอบด้วย ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหารโรงเรียนสาธิตและดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิต ซึ่งได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

2.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบบันทึกการสันทนากลุ่ม โดยใช้คำถามปลายเปิด ประเด็นคำถามเกี่ยวกับนิยามความหมายและประเด็นพิจารณาของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยผู้วิจัยจะพัฒนาแบบบันทึกการสันทนากลุ่ม ขึ้นโดยความควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมปริญญานิพนธ์

2.3.3 วิธีการดำเนินการสันทนากลุ่ม

- ผู้วิจัยติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอเชิญสันทนากลุ่ม พร้อมบอกแนวของเรื่องที่จะขอสันทนากลุ่ม และกำหนดวันสันทนากลุ่มร่วมกัน

- ผู้วิจัยทำหนังสือออกจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตอย่างเป็นทางการ

- ผู้วิจัยส่งแนวคำถามที่จะใช้สนทนากลุ่มให้ทรงคุณวุฒิล่วงหน้าก่อนถึงวันสัมภาษณ์ประมาณ 1 สัปดาห์

- ผู้วิจัยทำการสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน ตามวันเวลาที่กำหนดไว้พร้อมบันทึกอย่างละเอียด

2.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

ผลการการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลในการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้โดยศึกษาข้อมูลและความต้องการจากหลายๆ ด้าน ได้แก่ มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พ.ศ.2554 มาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (องค์การมหาชน) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554 และมาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (องค์การมหาชน) ปีงบประมาณพ.ศ. 2557

ขั้นตอนที่ 3.2 ตรวจสอบสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ เป็นการศึกษาด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยให้ความเห็นตามแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบความสอดคล้องค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ที่พัฒนาขึ้นจากผลการสังเคราะห์ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้

3.2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ

ในการเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้ โดยผู้เชี่ยวชาญที่จะตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ผู้มีประสบการณ์การประเมินโรงเรียนสาธิต

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผล ซึ่งได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (รายชื่อตามภาคผนวก ข หน้า 294)

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของโรงเรียนสาธิต

3.2.3 วิธีการดำเนินการตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้

ผู้วิจัยดำเนินการร่างค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต โดยผู้วิจัยสร้างแบบตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของ มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต (ภาคผนวก ก หน้า 266) ที่ได้จากการพัฒนาในขั้นตอนที่ 3 ไปนำเสนอประธานกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ต่อไป (สุวิมล ตีรกันันท์. 2542: 129) โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของแบบตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

+ 1 แน่ใจว่าค่าน้ำหนักของมาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์มีความความสอดคล้อง

0 ไม่แน่ว่าค่าน้ำหนักของมาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์มีความความสอดคล้อง

- 1 แน่ใจว่าค่าน้ำหนักของมาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์ไม่มีความสอดคล้อง นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ และแปลผลระดับคะแนนค่าความสอดคล้อง IOC (Index of Concordance) เป็นดังนี้

ระดับ IOC มีค่าระหว่าง .50 ถึง 1 การแปลผลหมายความว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในระดับที่น่าพอใจไปได้

ระดับ IOC มีค่าระหว่าง -1 ถึง .49 การแปลผลหมายความว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในระดับต่ำยังไม่สามารถนำผลไปใช้ได้ อาจต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุง

2. ปรับปรุงตามผลที่ได้จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยนำความคิดเห็นที่มีต่อค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้แต่ละตัวต้องมีความเหมาะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้นั้นมีคุณภาพตามเกณฑ์

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

การประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต เพื่อให้ได้ความเห็นเพิ่มเติมในการปรับปรุง และประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ตามแนวทางของคณะกรรมการร่วมว่าด้วยเรื่องมาตรฐานสำหรับการประเมิน (The Joint Committee on Standards for Educational evaluation. 1994) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นไปได้ และ 4) ความเป็นประโยชน์

4.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ

ในการเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้ โดยผู้เชี่ยวชาญที่จะประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ ที่มีประสบการณ์ด้านผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหารโรงเรียนสาธิตและการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต และผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ข หน้า 295)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต (ภาคผนวก ก หน้า 277)

4.3 วิธีการดำเนินการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้

ผู้วิจัยดำเนินการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต โดยการสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

1. สร้างแบบประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้โดยแบบประเมินนี้ใช้สอบถามกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 5 ระดับ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีประสิทธิภาพมาก

3 คะแนน หมายถึง มีประสิทธิภาพปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีประสิทธิภาพน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

2. เกณฑ์การกำหนดประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น วิเคราะห์โดยการกำหนดช่วงคะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็น รายข้อ ซึ่งสามารถแบ่งช่วงคะแนน และแปลความหมายของคะแนนเป็น 5 ระดับ (ประกอบ กรรณสูตร) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีประสิทธิภาพมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีประสิทธิภาพมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีประสิทธิภาพปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีประสิทธิภาพน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

ผลการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยนำแต่ละประเด็นในมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ต้องมีความเหมาะสมตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตนั้นมีคุณภาพตามเกณฑ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.4 การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากผลการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ผู้วิจัยนำผลการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงมาตรฐานและตัวบ่งชี้ให้สมบูรณ์ขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ นำเสนอตามลำดับขั้นตอนของการวิจัย ทั้ง 5 ขั้นตอน สามารถแสดงผลได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2 การยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ผู้วิจัยวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปรียบเทียบมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จากกรอบแนวคิดของการวิจัยจำนวน 4 แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 พันธกิจ/วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิต

แนวคิดที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียน

จากกรอบแนวคิดทั้ง 2 แนวคิดแสดงรายละเอียดเปรียบเทียบตามแต่ละมาตรฐานได้ ดังนี้

ตาราง 5 การวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปรียบเทียบมาตรฐานการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

มาตรฐาน	ทบทวน		ผลการวิเคราะห์
	วรรณกรรม		
	1 แนวคิดที่ แนวคิดว่า	2 แนวคิดที่ แนวคิดว่า	
1. คุณภาพของผู้เรียน	✓	✓	2
2. กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต		✓	1
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓	✓	2
4. ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล		✓	1
5. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	✓		1
6. ต้นแบบการจัดการเรียนรู้	✓		1
7. งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	✓		1
8. ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม	✓		1
9. ระบบและกลไกการการทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	✓		1

จากผลการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นประเด็นในการสำรวจข้อมูลความ
คิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตได้
เป็น 9 ประเด็น คือ 1) คุณภาพของผู้เรียน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียน
สาธิต 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ระบบประกันคุณภาพภายในที่มี
ประสิทธิผล 5) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 6) ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ 7) งานวิจัยหรือนวัตกรรม
ทางการศึกษา 8) ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม 9) ระบบและกลไกการการทํานุบำรุง
ศิลปและวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 1.2 สำรวจข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

จากผลการการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้การ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นประเด็น เพื่อการสำรวจ

ข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตโดยแสดงรายละเอียดผลการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นได้แสดงรายละเอียดดังนี้

ประเด็น : คุณภาพของผู้เรียน

คุณภาพของผู้เรียนเป็นผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะตามหลักสูตรสถานศึกษา และมีพัฒนาการในด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ประเด็น : กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต

การดำเนินการบริหารและการจัดการของโรงเรียนสาธิตอย่างเป็นระบบโดยมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดชัดเจน วางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจด้านคุณภาพการศึกษา และมีการกำกับติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ประเด็น : กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และท้องถิ่น การมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

ประเด็น : ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

การวางระบบการจัดการคุณภาพของโรงเรียนสาธิตที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต

ประเด็น : การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นกระบวนการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะ และคุณลักษณะให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู โดยเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาคุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี คือ คุณภาพครูพี่เลี้ยง ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ประเด็น : ต้นแบบการจัดการเรียนรู้

ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นพันธกิจหนึ่งของโรงเรียนสาธิตผ่านการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและนำผลการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา สอดแทรก

ไปในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นแบบอย่างให้โรงเรียนอื่นๆ นำไปปฏิบัติ พร้อมด้วยการเป็นแบบอย่างของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพ เป็นต้นแบบให้ครูสถานศึกษาอื่นๆ รวมทั้งนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนำไปประพฤติปฏิบัติ

ประเด็น : งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา

งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาเป็นพันธกิจโรงเรียน การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบ ที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) มีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองความต้องการของผู้เรียน

ประเด็น : ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของโรงเรียนสาธิตโรงเรียนสาธิต ต้องกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ มีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานผ่านการนำผลงานวิจัยที่ตกผลึกแล้วมาบริการแก่สังคม

ประเด็น : ระบบและกลไกการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

โรงเรียนสาธิตต้องระบบและกลไกการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ให้มีการดำเนินงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และนำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

จากผลการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต พบว่ามีประเด็นเพิ่มเติมที่ได้รับการเสนอเข้ามาอีก 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นด้านอัตลักษณ์นักเรียนสาธิต และประเด็นด้านครูต้นแบบ แสดงรายละเอียดดังนี้

ประเด็น : อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต

อัตลักษณ์นักเรียนสาธิตเป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้รับการหล่อหลอมผ่านการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยนักเรียนสาธิตควรมีความกล้าแสดงออก มีภาวะผู้นำ สามารถปรับตัวได้ โดยผ่านการพูดและการกระทำในการรักษาสีหน้า ความเชื่อ ความคิดเห็น เป็นการแสดงความรู้สึกที่แท้จริงอย่างมั่นใจ

ประเด็น : ครูต้นแบบ

ครูต้นแบบเป็นบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทั้งทางด้านการเรียน การสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงปรารถนาในด้านตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็น

แบบอย่างที่ดีมีความเมตตากรุณา และเกียรติก่อผู้เรียน รวมทั้งมีความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 1.3 สัมภาษณ์เชิงลึก

เมื่อได้นิยามจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย และผลการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิตแล้ว ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในประเด็นมาตรฐานด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละประเด็น ๆ ละ 7 ท่าน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย 11 มาตรฐานได้แก่ 1) คุณภาพผู้เรียน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล 5) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 6) อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต 7) ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ 8) ครูต้นแบบ 9) งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา 10) ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม 11) ระบบและกลไกการการทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยแสดงรายละเอียดเปรียบเทียบตามแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน

หลักการของคุณภาพผู้เรียน แสดงถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถ ทักษะตามหลักสูตรสถานศึกษา และมีพัฒนาการในด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“คุณภาพผู้เรียนต้องมีคุณภาพให้เป็นที่ไปตามกรอบที่ชาติกำหนดเป็นขั้นพื้นฐานก่อน แล้วโรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งจะเพิ่มคำเป้าหมายให้สูงกว่าระดับที่ชาติกำหนดอย่างไร ก็เป็นสิทธิของแต่ละโรงเรียนอีกทีหนึ่ง ประกอบด้วยอะไรบ้างก็คงจะมองที่ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ จนกระทั่งพัฒนาไปสู่ความสามารถของผู้เรียน ความสามารถอะไรบ้างหรือ ก็ดูที่พัฒนาการด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“คุณภาพผู้เรียนของนักเรียนสาธิต โดยทั่วไปก็คงไม่ต่างจากโรงเรียนอื่นๆ ได้แก่เรื่องความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่ชาติกำหนด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“นักเรียนสาธิตต้องมีคุณภาพทั้งในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถนะ ความสามารถทั้งในด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานชาติ โดยที่ยังคงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ติดด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

“คุณภาพผู้เรียนถ้ากำหนดตามความหมายของการประกันคุณภาพที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็น่าจะหมายถึงความรู้ ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ความสามารถในการคิด ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งก็คงไม่แตกต่างจากโรงเรียนอื่นๆ แต่โรงเรียนสาธิตอาจจะกำหนดคุณลักษณะเฉพาะขึ้นมาเพิ่มเติมเพื่อ

แสดงให้เห็น อัดลักษณะของความเป็นนักเรียนสาธิต รวมทั้งกำหนดค่าเป้าหมายโดยเฉพาะด้านความรู้ที่ปกติจะวัดจากผลการทดสอบระดับชาติ อาจจะมีการกำหนดให้สูงกว่าค่าเฉลี่ยของชาติ ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“นักเรียนสาธิตต้องมีทั้งความรู้ ความสามารถ และทักษะ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“คุณภาพผู้เรียนหมายถึงการที่นักเรียนจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะชีวิตที่จะสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ ถ้าถามพืนะว่าทักษะชีวิตที่พูดถึงมีอะไรบ้าง ก็น่าจะมีรายละเอียดเป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ชาติกำหนด และอีกอย่างนะที่นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการรับและสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งก็ต้องมองที่ความสามารถในการอ่าน การคิด และการเขียน ให้สอดคล้องกับการประเมินความสามารถที่นักเรียนทั่วประเทศเข้ารับการทดสอบ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

“คุณภาพผู้เรียน หมายถึงความรู้ ความสามารถ สมรรถนะ ตามกรอบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 6

ตาราง 6 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 1

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ความรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2	ความสามารถ	✓			✓	✓		✓	4
3	ทักษะ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		7
4	พัฒนาการในด้าน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน	✓		✓	✓		✓		4
5	สมรรถนะที่สำคัญ	✓		✓	✓			✓	4
6	คุณลักษณะที่พึงประสงค์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า

ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 2, 4 และ 5 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านไม่ได้กล่าวถึงเท่านั้น

ตัวบ่งชี้คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการจากผล การสอบวัดระดับชาติ ความพร้อมในการทำงาน 2) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ได้แก่ การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนดโดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดี ของสังคม ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและ หลากหลายสุขภาวะทางร่างกาย ลักษณะจิตสังคม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ด้านผลสัมฤทธิ์ กับด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน แต่ละตัวชี้วัดมีรายละเอียดย่อยลง ไปอีก ด้านผลสัมฤทธิ์ก็ต้องพิจารณาจากความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร การคิดคำนวณ การคิด การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แล้วก็ผลการเรียนตามหลักสูตร สุดท้ายก็ผลการทดสอบระดับชาติ ส่วนตัวชี้วัดอีกอย่าง หนึ่งก็คือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ นอกจากรายละเอียดตามที่ชาติกำหนดแล้ว ก็ต้องสอดคล้องกับเกณฑ์การ ประกันคุณภาพภายในที่ใช้อยู่ในปัจจุบันด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ตัวบ่งชี้คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 2) ด้านคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดในแต่ละตัวบ่งชี้ก็ อย่างตัวบ่งชี้แรกก็มองด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของ ผู้เรียน ก็ดูจากความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร การคิดคำนวณ ความสามารถในการคิด 5 ประการ ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งภายในโรงเรียนแล้วก็จากผลการทดสอบระดับชาติ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“คุณภาพผู้เรียนต้องพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์กับคุณลักษณะของผู้เรียนที่สะท้อนคุณภาพของ ผู้เรียน แต่ในส่วนรายละเอียดนั้นจะประกอบด้วยผลการทดสอบระดับชาติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร ความสามารถด้านการอ่าน เขียน การคิดและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประกอบด้วยค่านิยมไทย 12 ประการ คุณลักษณะผู้เรียน 8 ประการ สุขภาพกายและใจ การปรับตัวเข้ากับ ความ หลากหลายทางวัฒนธรรมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ บนฐานความเป็นไทย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

“คุณภาพผู้เรียนดูจากความสามารถผู้เรียนซึ่งเป็นผลปลายทาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียน และผลการทดสอบระดับชาติ ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ นอกจากนี้ก็ดูจาก ความสามารถในการคิด การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความพร้อมในการทำงานด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนอกจากจะดูจากความสามารถแล้วก็ต้องดู

ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ด้วย ถ้าถามที่ว่าอะไรบ้าง ก็ดูจากสุขภาพกายและใจ ทักษะคติในการยอมรับความหลากหลายของเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม แต่ต้องไม่ลืมรากเหง้าความเป็นไทย"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2558)

"คุณภาพผู้เรียนตามความหมายของหลักสูตรต้องวัดที่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แต่ในปัจจุบันโครงสร้างสังคมเปลี่ยนไป เกิดการเปิดเสรีระหว่างประเทศมากขึ้น ย่อมต้องมีความแตกต่างและหลากหลาย การแข่งขันยิ่งสูงตามไปด้วยคงไม่สามารถวัดได้แค่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการที่ชาติกำหนดเท่านั้น การรู้จักยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างก็เป็นสิ่งสำคัญ ความภูมิใจในความเป็นไทยก็ต้องมี รวมทั้งการดูแลสุขภาพกายและจิตให้ทันการสถานการณ์ต่าง ๆ ก็จำเป็นต้องถูกปลูกฝังให้เกิดขึ้น"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

"คุณภาพผู้เรียนวัดจากความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการสอบโอเน็ต ส่วนทักษะก็วัดทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี ทักษะการคิด และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์วัดจากการมีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์ การยอมรับในการอยู่ร่วมกับความแตกต่างและหลากหลาย ภูมิใจในความเป็นไทยและค่านิยม 12 ประการ"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

"วัดคุณภาพผู้เรียนจากผลสอบโอเน็ตเป็นหลัก ดูได้จากการกำหนดน้ำหนักคะแนนของ ตัวบ่งชี้ ด้านนี้ที่ผ่านมาทั้งการประกันภายในและภายนอก สะท้อนให้เห็นความแตกต่างระหว่างโรงเรียนแต่ละแห่งเลยทีเดียว เพราะมาตรฐานหรือตัวบ่งชี้ตัวอื่นส่วนใหญ่จะได้คะแนนใกล้เคียงกัน ถ้าถามว่าต้องวัดคุณภาพด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วยมั๊ยก็ต้องพิจารณาด้วย ต้องให้สอดคล้องกับประเด็นการข้ามวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นต้องเตรียมนักเรียนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม รู้จักยอมรับความแตกต่างและหลากหลายให้ได้ และยังคงต้องปลูกฝังความภูมิใจในความเป็นไทยให้กับนักเรียนด้วย ดังนั้นด้านคุณลักษณะของนักเรียนก็ต้องวัดทั้งสองประเด็นนี้ด้วย"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 7

ตาราง 7 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้คุณภาพผู้เรียน

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2	ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและ การคิดคำนวณ	✓	✓	✓	✓		✓		5
3	ความสามารถในการคิด	✓	✓		✓		✓		4
4	ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร	✓		✓	✓		✓		4
5	ความก้าวหน้าทางการเรียน ตามหลักสูตรสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓		✓		5
6	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการจากผลการสอบ วัดระดับชาติ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6
7	ความพร้อมในการทำงาน	✓			✓		✓		3
8	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
9	การมีคุณลักษณะและ ค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษา กำหนดโดยไม่ขัดกับ กฎหมายและวัฒนธรรมอันดี ของสังคม	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
10	ความภูมิใจในท้องถิ่นและ ความเป็นไทย	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
11	การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบน ความแตกต่างและ หลากหลาย	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
12	สุขภาวะทางร่างกาย	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
13	ลักษณะจิตสังคม	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 7 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณในระดับดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“พิจารณาความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณดูจากร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณในระดับดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดเป็นหลัก”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ แต่ผลการประเมินนี้ขึ้นอยู่กับโรงเรียนแต่ละแห่งจะกำหนดว่าจะได้คะแนนมากแค่ไหนถึงจะได้ระดับที่พอใจ เรียกว่าจุดตัดของค่าคะแนน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“พิจารณาความสามารถด้านการอ่าน การเขียน การคิด จากผลการทดสอบ แล้วดูว่าเด็กที่มีผลการทดสอบที่เราคาดหวังไว้ในระดับที่กำหนดนั้นมีกี่คน แล้วแปลงเป็นร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์เพื่อให้ง่ายกับการแสดงผล”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

“ผู้เรียนที่มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่กำหนดว่าคิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณไข่ม้อย ตามหลักแล้วก็ต้องนำไปทดสอบ จะด้วยวิธีใดก็ได้แล้วแต่ แต่สุดท้ายจะได้เป็นจำนวนนักเรียนที่ผ่านกับไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด ถ้าถามว่าแค่ผ่านครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มมัยฟ้าไม่ใช่ คงต้องดูว่าคะแนนในระดับดีหรือสัก 70 เปอร์เซนต์มีกี่คนมากกว่า อย่างนี้จึงจะนับว่าผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ตัวบ่งชี้ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ต้องพิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณในระดับดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

“ด้านความสามารถของผู้เรียน เช่น การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ พวกนี้ คงต้องทดสอบแล้วตั้งเกณฑ์ว่าต้องได้กี่คะแนนถึงจะนำมาคิดเป็นร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่มีผลการประเมินเป็นไปตามที่คาดหวังไว้บ้าง ถ้าคิดว่าสักกี่คะแนนดี ในความคิดเห็นส่วนตัวนั้นก็ต่อระดับดี เกรต 3 ขึ้นไป ประมาณสัก 70%”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับการทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 8

ตาราง 8 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและ
การคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	ร้อยละของผู้เรียนที่มีผล การประเมินในระดับดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียน กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การ
คิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ พิจารณาจาก ร้อยละของผู้เรียน
ที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่าง
มีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ ในระดับดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด ดังคำสัมภาษณ์
ต่อไปนี้

“การพิจารณาความสามารถในการคิดทั้ง 5 ด้าน ก็คล้ายกับเรื่องความสามารถของผู้เรียนด้าน
การสื่อสาร การอ่าน การเขียนนะ คือต้องดูจากร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิด ในระดับ
ดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ความสามารถด้านการคิด ต้องมีการประเมินที่หลากหลายแต่สุดท้ายคือนำคะแนนของนักเรียน
มาพิจารณาว่ามีจำนวนนักเรียนกี่คนที่มีคะแนนเป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตตั้งไว้ แต่ละโรงเรียนก็อาจจะไม่
เหมือนกัน แล้วแต่จุดเน้น อัตลักษณ์ของนักเรียน แต่สุดท้ายก็ต้องรายงานผลออกเป็นร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์จะได้ง่าย
ต่อการให้คะแนน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ผลการทดสอบด้านการคิด ทดสอบด้วยแบบทดสอบก็ได้ หรือประเมินพฤติกรรมการแสดงออกก็
ถ้าถามว่าพอใจแค่ไหนถึงเรียกว่าเป็นไปตามที่คาดหวังหรือ ก็น่าจะตั้งเกณฑ์ไว้ 70 เปอร์เซ็นต์ นะ เรียกว่าอย่างน้อย

ก็ต้องได้ระดับดี เพราะถ้าดีเยี่ยมคงเป็นไปได้ ยังไงเด็กสาธิตก็ยังมีกลุ่มที่ถนัดแตกต่างกันอยู่ดี บางคนอาจจะถนัด กีฬา ดนตรี ศิลปะ จะให้ถึงระดับดีเยี่ยมคงยากถ้าจะทำทั้งโรงเรียน"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

"ความสามารถด้านการคิดก็คงดูที่ผลการประเมินผู้เรียนว่ามีสักกี่คนได้คะแนนตามเกณฑ์ที่เรา กำหนด ถ้าถามว่ากำหนดสักเท่าไร ก็น่าจะสักเกรด 3 นะ เกณฑ์ระดับดีก็พอ"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

"เปอร์เซ็นต์ของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิด ที่ได้คะแนนในระดับที่โรงเรียน กำหนด ถ้าถามว่าระดับไหน จริง ๆ แล้วแต่โรงเรียนนะ แต่ในความคิดของอาจารย์นะคงดีที่ระดับดีนะถ้าเราแปลง เป็นระดับคุณภาพแล้ว แต่ระดับที่จะก็คะแนนก็มากกว่า 70 คะแนนแน่ ๆ ถ้าเต็ม 100 คะแนน"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

"สิ่งที่สะท้อนตัวชี้วัดด้านความสามารถด้านต่าง ๆ ก็เหมือนกับความสามารถด้านการสื่อสาร การอ่าน การเขียน นั่นแหละ ก็ต้องไปพิจารณาที่ผลการทดสอบแล้วตั้งเกณฑ์ว่าต้องได้กี่คะแนนถึงจะนำมาคิดเป็น ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่มีผลการประเมินเป็นไปตามที่คาดหวังไว้บ้าง ถ้าคิดว่าสักกี่คะแนนดี ในความคิดเห็น ส่วนตัวนะก็ต้องระดับดี เกรด 3 ขึ้นไป ประมาณสัก 70%"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

"ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่มีผลการประเมินในระดับดี คล้าย ๆ กับตัวชี้วัดด้านความสามารถในการ สื่อสาร"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 9

ตาราง 9 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวอย่างชี้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินในระดับดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถในการสื่อสาร พิจารณาจากการรับและส่งสาร การเลือกใช้และบูรณาการสื่อหรือเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อการถ่ายทอดสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับวัย ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถในการสื่อสาร ถ้าจะพิจารณาให้คะแนนต้องมีความสามารถในการรับและส่งสาร การเลือกใช้และบูรณาการสื่อหรือเครื่องมือที่หลากหลาย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับวัย เพราะยุคนี้เป็นยุคดิจิทัลเราต้องระวังการใช้สื่อเทคโนโลยีเหล่านี้ให้เด็กรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์และไม่ต้องเป็นโทษของเทคโนโลยี”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถในการสื่อสาร คงต้องเน้นให้รู้จักเลือกรับสื่อและใช้ได้เหมาะสมกับวัยของเค้าเป็นสำคัญ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ตัวบ่งชี้นี้คงต้องเน้นที่การเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับช่วงวัย และการละเมิดลิขสิทธิ์ต่างๆ ซึ่งอันตรายมาก ทุกวันนี้มีอาชญากรรมในรูปแบบใหม่ๆ เกิดขึ้นจากการรู้ไม่เท่าทันสื่อพวกนี้ที่มันเข้าถึงเด็ก ๆ เร็วมาก และอีกอย่างก็คาดหวังให้เด็กยุคดิจิทัลเหล่านี้เค้าสามารถนำความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีนี้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ช่วยในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

“นักเรียนจะสามารถนำความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มั้ย เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองและพัฒนาสังคมได้ในอนาคต แต่จะดูได้อย่างไร ก็ดูที่โจทย์ที่อาจารย์มอบหมายให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหา นำเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้ช่วยในการทำงาน ช่วยในการสืบค้นข้อมูล และตรวจสอบว่านักเรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสมกับวัยหรือไม่”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถในการสื่อสาร วัดจากการใช้สื่อเทคโนโลยีเป็นประโยชน์มั๊ย ดูแลตัวเองให้ปลอดภัยจากสื่อลามกอนาจาร”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ตัวบ่งชี้นี้วัดจากการเลือกรับและส่งสาร การเลือกใช้และบูรณาการสื่อหรือเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อการถ่ายทอดสารสนเทศได้ นำไปใช้ในการทำงาน และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และสุดท้ายคือสามารถเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับวัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

“ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถในการสื่อสารต้องพิจารณาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสาร การทำงาน และต้องสามารถอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นทางเทคโนโลยีสารสนเทศได้ถูกต้องไม่ทำการละเมิดสิทธิหรือลิขสิทธิ์ของผู้อื่นไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง สุดท้ายคือนักเรียนต้องสามารถเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับวัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 10

ตาราง 10 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ
ความสามารถในการสื่อสาร

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	การรับและส่งสาร	✓	✓				✓	✓	4
2	การเลือกใช้และบูรณาการสื่อ หรือเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อการถ่ายทอดสารสนเทศ	✓					✓	✓	3
3	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
4	การอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ได้ จากการสืบค้น	✓		✓	✓			✓	4
5	การเลือกใช้สื่อได้อย่าง เหมาะสมกับวัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 2 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้กล่าวถึง
ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา
พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น ดังคำสัมภาษณ์
ต่อไปนี้

“ดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาคงต้องพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียนเป็นหลัก”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทุกวิชา ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

“ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ผลการเรียนของนักเรียนทั้งโรงเรียน ว่าเฉลี่ยแล้วเป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดกี่คน แล้วก็แปลงเป็นร้อยละ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ตัวบ่งชี้ที่ดูที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทุกวิชาและทุกระดับชั้น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

“ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 11

ตาราง 11 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตร
สถานศึกษา

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบโอเน็ต อิมต้องดูจากเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่ได้คะแนนในระดับดี หรือ เกรต 3 ตามที่สทศ. คำนวณมาให้แล้วในทุกวิชา ว่าโรงเรียนมีนักเรียนกี่เปอร์เซ็นต์ที่ทำได้ตามนี้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ดูที่ผลสอบโอเน็ต ดูว่ามีนักเรียนกี่คนที่มีผลคะแนนโอเน็ตสูงกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ เพราะโรงเรียนสาธิตคงไม่กำหนดว่าผ่านแค่ระดับคะแนนเฉลี่ยประเทศ หรือจังหวัด หรือแม้แต่สังกัดเท่านั้น เราต้องแข่งกับตัวเอง ตั้งเป้าหมายไว้เลยว่าสักเท่าไร ถ้าสักเท่าไรถึงจะเป็นระดับที่น่าพอใจก็สัก 70 เปอร์เซนต์ ทุกวิชาเป็นอย่างน้อย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ตัวบ่งชี้พิจารณาจากร้อยละของนักเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติตามวิชาที่ สทศ. จัดการทดสอบเลย แล้วมาดูว่ามีนักเรียนกี่คนที่ผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งเป้าหมายไว้บ้าง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

“ผลการสอบโอเน็ตเป็นตัวชี้วัดได้เลยว่านักเรียนมีผลการประเมินในระดับไหน เป็นการดูผลปลายทางสุดท้ายแล้ว”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“เปอร์เซ็นต์ของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่เข้าทดสอบโอเน็ต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ คงพิจารณาจากผลสอบโอเน็ตในแต่ละปี โดยคิดที่นักเรียนที่สอบได้ในระดับดี หรือ เกรต 3 ในทุกวิชาที่ทดสอบ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

“ผลสอบโอเน็ตของนักเรียนที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่า มีนักเรียนกี่คน คิดเป็นร้อยละเท่าไรในแต่ละปีที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 12

ตาราง 12 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากการ
สอบวัดระดับชาติ

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการ ทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ใน ระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในตัวอย่างที่ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6
พิจารณาจาก การวางแผนการทำงาน การดำเนินงานตามขั้นตอนที่กำหนด การตรวจสอบ ทบทวน
ปรับปรุง แก้ไขการทำงาน การทำงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด
การปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของนักเรียนที่ต้อง
พิจารณานักเรียนจากกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนการทำงาน การดำเนินงานตาม
ขั้นตอนที่กำหนด การตรวจสอบ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขการทำงาน การทำงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และ
เป้าหมายที่กำหนด การปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ความพร้อมในการทำงานของนักเรียนในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ซึ่งเป็นระดับขั้นสุดท้ายของ
แต่ละช่วงชั้นแล้ว พิจารณาขั้นตอนการทำงานไปที่ละขั้นว่ามี การดำเนินการไว้มั้ย ส่วนใหญ่งานที่มอบหมายจะเป็น
โครงการที่ต้องทำเป็นกลุ่มมีระยะเวลาให้ไปวางแผน ลงมือทำ และปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน เพื่อฝึกให้นักเรียนพัฒนา
และปรับปรุงคุณภาพของงานนั้นอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ความพร้อมในการทำงานของนักเรียน ต้องดูจากทักษะในการทำงานที่ได้รับการพัฒนาจนสามารถทำงานบรรลุผลสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ผ่านการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการทำงานที่ชัดเจน ดำเนินการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนตามแผน ตรวจสอบและติดตามผลงานอย่างสม่ำเสมอ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

“ความพร้อมในการทำงานของนักเรียนต้องมีการวางแผนงาน ดำเนินงานตามแผน ทบทวนผลงาน และปรับปรุงให้ผลงานมีคุณภาพที่ดีขึ้น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ความพร้อมในการทำงานของนักเรียนดูที่พฤติกรรมนักเรียนว่าสามารถทำงานที่มอบหมายได้อย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอนชัดเจนมีัย ส่วนใหญ่ก็จะมอบหมายให้นักเรียนทำโครงการหรือรายงานแล้วนำเสนอเพื่อสื่อสารให้รู้ว่าจะทำอะไร ได้อะไรบ้าง ใช้วิธีอะไร และแก้ปัญหา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ควรพิจารณาจากทักษะการทำงานอย่างเป็นระบบ ต้องเป็นคนทำงานเป็น ถูกฝึกมา รู้จักคิดแก้ปัญหา โดยมีการวางแผนการทำงานที่ชัดเจน ปฏิบัติได้ ยอมรับที่จะแก้ไขหรือปรับปรุงตลอดเวลา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

“ความพร้อมในการทำงานก็ดูที่งานที่ได้รับมอบหมายไปนั้น มีที่มาจากอะไร นักเรียนได้วางแผนงานไว้มีัย ออกแบบไว้ก่อนหรือเปล่า แล้วได้ทำตามแผนได้ถูกต้องมีัย ถ้าเกิดปัญหาจะทำยังไงต่อ ผลงานที่ได้นำไปเป็นประโยชน์อะไรบ้าง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 13

ตาราง 13 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้วบชี้ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น

ป.6 ม.3 และ ม.6

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	การวางแผนการทำงาน	✓	✓	✓	✓		✓	✓	6
2	การดำเนินงานตามขั้นตอนที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
3	การตรวจสอบ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
4	การทำงานบรรลุผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่กำหนด	✓		✓			✓	✓	4
5	การปรับปรุงพัฒนางานอย่าง ต่อเนื่อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 4 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม พิจารณาจาก ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของชาติ 8 ประการ ได้แก่ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“คุณลักษณะและค่านิยมที่ดีควรประเมินตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ชาติ 8 ประการ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของชาติที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ควรพิจารณาจากคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ที่กระทรวงกำหนด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 27 มกราคม 2560)

“คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ที่โรงเรียนประเมินนักเรียนเนี่ยสอดคล้องกับการมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดี พิจารณาผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์และค่านิยม 12 ประการ ตามเกณฑ์ที่กระทรวงกำหนด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560)

“การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ดูจากคุณลักษณะอันพึงประสงค์กับค่านิยม 12 ประการ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

“คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของชาติ 8 ประการ กับค่านิยมที่พึงประสงค์เป็นสิ่งที่ใช้ในการพิจารณาการมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 31 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 14

ตาราง 14 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้วบ่งชี้ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น

ป.6 ม.3 และ ม.6

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของชาติ 8 ประการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในด้วบ่งชี้ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย พิจารณาจากผู้เรียนเห็นคุณค่า ชื่นชม แสดงถึงความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย พิจารณาจาก พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงให้เห็นคุณค่า ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย รวมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมเผยแพร่ภูมิปัญญาไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2560)

“ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ดูจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย ถ่ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2560)

“ตัวบ่งชี้ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ดูจากความภูมิใจ เห็นคุณค่า และชื่นชมในความเป็นไทย รวมทั้งร่วมกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และศิลปะของไทย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 17 กรกฎาคม 2560)

“ดูจากการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ มีความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย และร่วมกิจกรรมสืบสานและเผยแพร่ความเป็นไทย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2560)

“การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2560)

“ตัวบ่งชี้ในเรื่องนี้พิจารณาจากการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ เข้าใจในวัฒนธรรมความเป็นไทย แสดงถึงความภูมิใจ และร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อสืบสานความเป็นไทย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2560)

“นักเรียนต้องแสดงพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร มีความตระหนักถึงคุณค่า ชื่นชม ภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ร่วมกันการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 15

ตาราง 15 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้ว่งที่ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	เห็นคุณค่า ชื่นชม แสดงถึง ความภูมิใจในท้องถิ่นและ ความเป็นไทย	✓		✓				✓	3
2	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบ ทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
3	มีความเข้าใจใน ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	✓				✓	✓	✓	4
4	สามารถใช้ภาษาไทยในการ สื่อสารไทยอย่างถูกต้องและ เหมาะสม		✓		✓		✓	✓	4

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 1 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและ
หลากหลาย พิจารณาจาก ผู้เรียนความเข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความ
เชื่อที่หลากหลายการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม การคำนึงถึงสิทธิหน้าที่
ของตนเองและผู้อื่น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลายต้องคำนึงถึงความเข้าใจในความ
แตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งความเชื่อ และยังต้องคำนึงถึงหน้าที่ของตนเอง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2560)

“นักเรียนรู้จักยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย จากการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ความเข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลาย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2560)

“ความเข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมของผู้เรียน และสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม และคำนึงถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 17 กรกฎาคม 2560)

“การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลายตัวบ่งชี้ที่สำคัญนะ สังคมยุคใหม่ ผู้คนจากหลากหลายที่จะเข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกัน การเดินทางสะดวกขึ้น การสื่อสารรวดเร็วขึ้นอาจจะใช้ทักษะทางภาษาน้อยกว่าทักษะทางเทคโนโลยีด้วยซ้ำไป แต่สิ่งสำคัญที่ต้องให้ความสำคัญคือการรู้จักเคารพผู้อื่น ให้เกียรติผู้อื่น ถ้าจะแสดงออกได้ก็ต้องเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป ต้องแสดงออกได้ว่าเด็กยุคใหม่รู้จักยอมรับและปรับตัวที่จะอยู่กับเพื่อนหรือผู้คนที่มีความคิด ความเชื่อที่ไม่เหมือนตัวเองหรือครอบครัวของเด็กๆ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2560)

“การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย สิ่งสำคัญที่ใช้ในการวัดก็คือการแสดงผลพฤติกรรมให้เห็นว่านักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมที่แตกต่างได้ จริงๆ ไม่ใช่แค่การรู้จักปรับตัวกับชาวต่างชาติเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ หรือชาวต่างชาติมาเป็นแขกเท่านั้น แต่ต้องลงไปถึงความเข้าใจในการนับถือศาสนาที่ต่างกัน และรู้จักให้ความเคารพต่อทุกศาสนาและความเชื่อด้วย ซึ่งถ้ารู้จักการเคารพผู้อื่นนั้นแสดงว่านักเรียนได้ถูกปลูกฝังให้เข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นอีกด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2560)

“การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลายน่าจะวัดจากความเข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลาย การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม การคำนึงถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2560)

“การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย เป็นพฤติกรรมนักเรียนที่แสดงว่ายอมรับและเข้าใจในความแตกต่างของศาสนา วัฒนธรรม และความเชื่อ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 16

ตาราง 16 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและ
หลากหลาย

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	ความเข้าใจในความแตกต่าง ของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่ หลากหลาย	✓		✓				✓	3
2	การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น		✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
3	การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่าง เหมาะสม					✓	✓	✓	3
4	การคำนึงถึงสิทธิหน้าที่ของ ตนเองและผู้อื่น	✓	✓		✓		✓	✓	5

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 1 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้สุขภาวะทางร่างกาย พิจารณาจากการรักษาสุขอนามัย
ส่วนตน มีน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการทางร่างกายเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย รู้
และวิธีการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษ หลีกเลี่ยงตนเองจากสภาพที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรค
ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“สุขภาวะทางร่างกาย พิจารณาจากการรักษาสุขอนามัยส่วนตน มีน้ำหนัก ส่วนสูง และ
พัฒนาการทางร่างกายเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษ
หลีกเลี่ยงตนเองจากสภาพที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรค ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2560)

“ตัวบ่งชี้สุขภาวะทางร่างกาย น่าจะดูจากเกณฑ์มาตรฐานด้านน้ำหนัก ส่วนสูง จะเลือกกรมนอนามัยหรือกรมพลศึกษาก็เลือกเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง แล้วก็ดูเรื่องของความปลอดภัยจากทั้งอุบัติเหตุ โรคระบาด ความรุนแรง หรือแม้แต่ปัญหาด้านเพศ รวมทั้งสิ่งเสพติดด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2560)

“การพัฒนาการทางร่างกายให้เป็นไปตามเกณฑ์ ได้แก่ พัฒนาการด้านน้ำหนัก ส่วนสูง และดูสุขภาพอนามัยความสะอาด โรคภัยไข้เจ็บ และความปลอดภัยด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 17 กรกฎาคม 2560)

“สุขภาวะทางร่างกายดูจากน้ำหนัก ส่วนสูง ของนักเรียน และจำนวนนักเรียนที่มีภาวะป่วยเป็นโรคระบาด เกิดอุบัติเหตุ และจำนวนกรณีที่นักเรียนใช้กำลังตัดสินปัญหากัน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2560)

“สุขภาวะทางร่างกายเนี่ยคงเน้นไปที่พัฒนาการทางร่างกายให้เป็นไปตามเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข แล้วก็อัตราการการอุบัติเหตุในโรงเรียนของนักเรียน การป่วยเป็นโรคติดต่อที่รุนแรงด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2560)

“สุขภาวะทางร่างกายดูจากการเกณฑ์การพัฒนาการทางร่างกาย สุขอนามัย ได้แก่ ความสะอาดของร่างกาย เล็บ ผม ฟัน กลิ่นตัว ความแข็งแรงของร่างกายสามารถออกกำลังกายได้ตามพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2560)

“สุขภาวะทางร่างกายต้องวัดจากสุขภาพร่างกายของนักเรียน และสมรรถภาพทางกาย สุขภาพร่างกาย ก็ดูที่การเจริญเติบโตให้สมวัย ร่างกายแข็งแรง ปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ เช่น โรคระบาด ความรุนแรง อุบัติเหตุ ยาเสพติด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรมได้ดังแสดงในตารางที่ 17

ตาราง 17 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้สุขภาวะทางร่างกาย

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	การรักษาสุขอนามัยส่วนตัว			✓			✓		2
2	น้ำหนัก ส่วนสูง	✓	✓	✓	✓				4

ตาราง 17 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
3	พัฒนาการทางร่างกาย เจริญเติบโต			✓		✓	✓	✓	4
4	วิธีการป้องกันตนเองจากสิ่ง เสพติดให้โทษ	✓	✓					✓	3
5	หลีกเลี่ยงตนเองจากสภาพที่ เสี่ยงต่อความรุนแรง โรค ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 1 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวเองซึ่งลักษณะจิตสังคม พิจารณาจากการรักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ รู้วิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ช่มเหง รังแก ไม่เพิกเฉยต่อการกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง อยู่ร่วมกันด้วยดีในครอบครัว ชุมชนและสังคม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ลักษณะจิตสังคม คงจะต้องดูที่การควบคุมอารมณ์ให้สามารถอยู่ร่วมกันผู้อื่นได้ รู้วิธีป้องกันตัวเองจากภัยสังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2560)

“ลักษณะจิตสังคม มองว่ามี 2 ประเด็นนะคือด้านสุขภาพทางใจกับด้านการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ถ้าด้านสุขภาพทางใจน่าจะต้องวัดที่การตัดสินใจเมื่อมีปัญหา การมีเหตุผล การมีสติ และการปรับตัวให้เข้ากับสังคมก็วัดที่การอยู่ร่วมกับครอบครัวได้อย่างเข้าใจกันและกัน เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข เพราะครอบครัวคือเกราะป้องกันที่ดีที่สุด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2560)

“ควรพิจารณาพฤติกรรมนักเรียนว่าเมื่อต้องแก้ปัญหาในภาวะที่จำกัด ไม่ว่าจะเป็นเวลา ตัวช่วยต่างๆ เกิดความกดดัน นักเรียนจะแสดงออกอย่างไร อารมณ์ที่แสดงออกมาเป็นอย่างไร มีสติมากน้อยแค่ไหน และจะปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้อย่างไร”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 17 กรกฎาคม 2560)

“ลักษณะจิตสังคม พิจารณาจากการรักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ รู้วิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ช่มเหง รังแก และไม่เพิกเฉยต่อการกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2560)

“การควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และรู้จักมองโลกอย่างเข้าใจ ปรับตัวเข้ากับสังคมได้แม้จะต้องอยู่ในสภาวะที่เปลี่ยนแปลงอย่างไร ก็เลือกที่จะแก้ปัญหาด้วยวิธีที่เหมาะสมไม่ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ตามมา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2560)

“ลักษณะจิตสังคัมวัดได้จากนักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ทำให้อยู่ในชุมชน สังคมได้อย่างปกติสุข”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2560)

“ลักษณะจิตสังคัม ไม่เพียงแต่นักเรียนจะรู้จักรักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ นักเรียนยังต้องรู้วิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ช่มเหง รังแก ไม่เพิกเฉยต่อการกระทำ สิ่งที่ไม่ถูกต้อง และสามารถอยู่ร่วมกันด้วยดีในครอบครัว ชุมชนและสังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 18

ตาราง 18 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้วบ่งชี้ลักษณะจิตสังคัม

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	การรักษาอารมณ์ และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
2	รู้วิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ช่มเหง รังแก	✓			✓			✓	3
3	ไม่เพิกเฉยต่อการกระทำ สิ่งที่ไม่ถูกต้อง				✓			✓	2
4	อยู่ร่วมกันด้วยดีในครอบครัว ชุมชนและสังคม		✓	✓		✓	✓	✓	5

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 3 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต

หลักการของกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต แสดงถึงการดำเนินการบริหารและการจัดการของโรงเรียนสาธิตที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านข้อมูลสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อม อย่างเป็นระบบโดยมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดชัดเจน วางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจด้านคุณภาพการศึกษา และมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต แสดงถึงการดำเนินการบริหารและการจัดการของโรงเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสารสนเทศ โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วยการวางแผน การจัดการศึกษา การกำกับติดตาม และนำผลการประเมินผลพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่อง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2559)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ต้องประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า 4 ด้าน ได้แก่ Man Money Material และ Management แต่ว่าพอมาแปลงเป็นองค์กรสถานศึกษา ก็จะเป็นด้านวิชาการ ด้านอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านข้อมูลสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อม ถ้าถามว่าทำเป็นระบบทำอย่างไรบ้าง มองว่าต้องมีการวางแผน ดำเนินการตามแผน ตรวจสอบติดตาม และปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 20 มกราคม 2560)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ คณะผู้บริหารต้องเตรียมการวางแผนพัฒนาการศึกษา จัดการศึกษาให้เป็นไปตามแผนฯและหลักสูตรสถานศึกษา ประเมินผลการจัดการศึกษา และสุดท้ายนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 30 กันยายน 2560)

“การบริหารและการจัดการของโรงเรียน ต้องกำหนดปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตที่ชัดเจน ซึ่งสิ่งแรกที่ต้องใช้ในการบริหารจัดการคือการเตรียมปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียน แต่โดยทั่วไปแล้วประกอบด้วยเตรียมหลักสูตร การพัฒนาอาจารย์ การสนับสนุนข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยโดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเป็นตัวช่วย และสุดท้ายจัดเตรียมอาคารสถานที่ให้มีความสะอาดปลอดภัย และสวยงามน่าเรียน มีความร่มรื่น เพื่อให้อาจารย์ประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่นักเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2560)

“ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจที่ชัดเจน แล้วนำไปกำหนดลงในแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนผ่านทำดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพราะการทำงานที่มีระบบจะช่วยให้เกิดการพัฒนาดังต่อเนื่อง และที่สำคัญคือต้องมีการเตรียมครูที่มีคุณภาพ พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งข้อมูลต่างๆ ภายในโรงเรียนมีปริมาณมาก ทั้งการสื่อสารกับผู้ปกครอง การเก็บข้อมูลประวัตินักเรียน การจัดการข้อมูลบุคคลของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ดังนั้นระบบสารสนเทศโดยอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการก็จำเป็นอย่างยิ่ง สุดท้ายก็การเตรียมสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนและการบริการผู้ปกครองหรือแขกที่มาเยี่ยมชมโรงเรียนให้ดูสะอาด สวยงามอย่างสม่ำเสมอ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2560)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต หมายถึงการดำเนินการบริหารและจัดการของโรงเรียนสาธิตที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านข้อมูลสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อม อย่างเป็นระบบโดยมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดชัดเจน วางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมีการติดตามประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2560)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ในมุมมองการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อให้การบริหารจัดการโรงเรียนมีประสิทธิภาพและเพื่อให้เกิดประสิทธิผล ต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ดำเนินการจัดการศึกษา และประเมินตนเอง เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงต่อไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2560)

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต พิจารณาจาก 1) การมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน 2) การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย 2.1) การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนรอบด้านทุกกลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม 2.2) การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาอาจารย์และบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ 2.3) การวางแผนการบริหารและจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ 2.4) การวางแผนและจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ 3) การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการร่วมรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน 4) การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา 5) นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนประกอบด้วยกำกับการมีวิสัยทัศน์เป้าหมาย และพันธกิจตามที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา การมีส่วนร่วมของ stakeholder ในการร่วมกันรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน และการกำกับ ติดตาม

ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา รวมทั้งนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2559)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต พิจารณาจากการกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจ การกำหนดแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยต้องพัฒนาทั้งคุณภาพด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อม ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาก็ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพร่วมกันรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาร่วมกับทางโรงเรียน และเพื่อให้เกิดการสะท้อนถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาก็ต้องมีการประเมินคุณภาพ และนำผลการประเมินไปปรับแผนการจัดการศึกษา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 20 มกราคม 2560)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต พิจารณาจาก องค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1) การกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ของโรงเรียน 2) การวางแผนฯ 3) การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย 4) การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา 5) นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 30 กันยายน 2560)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต วัดจากการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยการเตรียมแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาต้องคำนึงถึงแผนงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ งานวิชาการ งานพัฒนาอาจารย์และบุคลากร งานบริหารและจัดการข้อมูลสารสนเทศ และงานจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ นอกจากการมีแผนแล้วการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานก็สำคัญ และนอกจากการมีส่วนร่วมกับการรับผิดชอบการจัดการศึกษาแล้ว การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาก็ต้องมีการดำเนินการเพื่อให้ผลการประเมินไปปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2560)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต วัดได้จากการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยการกำหนดแผนฯ นั้นต้องครอบคลุมแผนงาน แผนเงิน แผนพัฒนาบุคลากร ถ้าถามว่าแผนงานมีอะไรบ้าง ก็จะมีทั้งแผนพัฒนาหลักสูตร และแผนบริหารจัดการทรัพยากรและสารสนเทศ นอกจากการกำหนดแผนแล้วการได้รับความร่วมมือจากกรรมการสถานศึกษา ชุมชนรอบโรงเรียน หรือแม้แต่มหาวิทยาลัยต้นสังกัดก็จำเป็นต่อการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ และเมื่อดำเนินการตามแผนแล้วก็ต้องมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและนำผลการตรวจประเมินผลการจัดการศึกษานี้ไปปรับปรุงแผนงานในครั้งต่อไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2560)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ดูจากการมีระบบการบริหารที่ชัดเจน ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ มีแผนงาน โดยร่วมกับกรรมการสถานศึกษา แล้วนำแผนไปดำเนินการ แล้วก็ประเมินผลการจัดการศึกษาไปตามแผน สุดท้ายก็นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2560)

“กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ถ้าจะวัดในประเด็นนี้ก็ต้องมองไปที่กระบวนการที่แสดงถึงความเป็นลำดับขั้นตอนของการดำเนินงาน ให้มีกลไกเป็นไปตามวงจรคุณภาพ แต่ที่เน้นก็คือ การพิจารณาการวางแผนต้องกำหนดให้ละเอียดและชัดเจน มีแผนพัฒนาวิชาการ แผนพัฒนาอาจารย์และบุคลากร ให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ แผนการบริหารและการจัดการข้อมูลสารสนเทศ และแผนและจัดสภาพแวดล้อมทาง กายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 19

ตาราง 19 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 2

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	การดำเนินการบริหารและ จัดการอย่างเป็นระบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2	มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และ พันธกิจที่กำหนดชัดเจน					✓	✓	✓	3
3	มีการวางแผนพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษา	✓	✓	✓		✓	✓	✓	6
4	เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุก ฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษา					✓	✓	✓	3
5	มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล	✓	✓	✓		✓	✓	✓	6

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 2 และ 4 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้ กล่าวถึง

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หลักการของกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แสดงถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น โดยเน้นความไปที่ความต้องการและความถนัดของนักเรียนเป็นหลัก ถ้าถามว่าต้องใช้วิธีไหนก็ดูจากแผนการสอนของอาจารย์ที่ใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 2 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แสดงถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 2 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องสร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคน มีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 3 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาต้องสอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยอาศัยกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคน มีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 3 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาที่คำนึงถึงความต้องการของสังคม และความถนัดของผู้เรียน และเพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด การได้รับความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) จะช่วยให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย แล้วยังเป็นการบูรณาการร่วมกับกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอีกด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 7 สิงหาคม 2560)

“การสร้างโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนเรียน ดังนั้น วิธีการสอนจึงต้องมีความหลากหลายเพื่อให้รองรับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 7 สิงหาคม 2560)

“การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น และตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการให้ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2560)

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พิจารณาจากการมีกระบวนการเรียนการสอนตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น การมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การตรวจสอบและประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พิจารณาจาก กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ความต้องการและความถนัดของนักเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 2 สิงหาคม 2560)

“ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดูจากกระบวนการเรียนการสอนตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน และดูจากวิธีการที่หลากหลาย การมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC)”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 2 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องวัดจากการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 3 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา ต้องพิจารณาจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาต้องสอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น ตามความถนัดของผู้เรียน ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยอาศัยกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 3 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในมุมมองของอาจารย์นั้นมองว่าต้องดูที่การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาที่คำนึงถึงความต้องการของสังคม และความถนัดของผู้เรียน การได้รับความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) ร่วมกับกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 7 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วัดได้จากการสร้างโอกาสให้นักเรียนทุกคน มีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ คำนึงถึงความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนเรียน จัดการเรียนการสอนโดยวิธีการที่หลากหลาย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 7 สิงหาคม 2560)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พิจารณาจากการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น และตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการให้ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 2

ตาราง 20 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 3

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น	✓			✓	✓		✓	4
2	กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามความสนใจ ความต้องการ	✓	✓		✓	✓	✓	✓	6
3	กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย		✓		✓	✓	✓	✓	5

ตาราง 20 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
4	การมีความร่วมมือกับ มหาวิทยาลัย ในรูปแบบของ ชุมชนการเรียนรู้ (PLC)		✓	✓	✓	✓			4
5	กระบวนการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ			✓	✓	✓			3
6	สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคน มีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และ ประเมินผลความรู้			✓	✓		✓	✓	4

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 5 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

หลักการของระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล แสดงถึงการวางระบบการจัดการคุณภาพของโรงเรียนสาธิตที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งผลให้ผู้เกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล คือการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ โดยผลของการดำเนินการทั้งสามด้านนี้จะส่งผลต่อคุณภาพของโรงเรียน ช่วยให้โรงเรียนเกิดการพัฒนา และผลสุดท้ายทั้งนักเรียนซึ่งเป็นผลผลิต หรือแม้แต่ตัวอาจารย์และเจ้าหน้าที่ซึ่งจัดเป็นปัจจัยนำเข้าต่างก็มีคุณภาพและเกิดความสุข สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ ถ้าถามว่าแล้วจะอย่างไรให้เกิดระบบที่มีประสิทธิผล อันนี้มองว่าต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ต้องลดอัตตาหลง มองที่คุณภาพนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ชุมชน สังคม เกิดความมั่นใจในการจัดการศึกษาของโรงเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายใน คือการดำเนินการที่ชัดเจนเป็นขั้นตอน ตรวจสอบได้ เพื่อให้ผู้ปกครอง นักเรียน และสังคม เชื่อได้ว่าการบริหารงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ผ่านการจัดเก็บข้อมูล ประมวลผล วิเคราะห์ผลของข้อมูลด้านต่างๆ แล้วสะท้อนกลับไปยังแผนการบริหารจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิผล

ต่อทั้งตัวนักเรียนเอง ชื่อเสียงของโรงเรียน รวมทั้งบุคลากรในโรงเรียน ถ้ามีการดำเนินการตามนี้จะทำให้เชื่อได้ว่าโรงเรียนมีระบบประกันคุณภาพภายในที่น่าเชื่อถือ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล ควรเกิดจากการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเน้นไปที่ผลการจัดการศึกษา ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ การติดตามผล การประเมินตนเอง และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแนวทางการจัดการศึกษาในปีการศึกษาถัดไป ทำอย่างนี้เป็นวัฏจักร คุณภาพของโรงเรียนจะสูงขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นที่เชื่อถือต่อสังคม ถามว่าจะทำได้หรือไม่ได้ขึ้นอยู่กับอะไร ก็คงขึ้นอยู่กับความร่วมมือของทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง นักเรียน และกรมสภานศึกษา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 12 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล หมายถึง การที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยมีทีมงานของโรงเรียนช่วยกันจัดลำดับขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประเมินผลการบริหารจัดการซึ่งก็คือการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล หมายถึงการวางระบบการจัดการคุณภาพของโรงเรียนสาธิตที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล คือระบบประกันคุณภาพภายในที่สร้าง impact ที่ดีต่อโรงเรียนและ stakeholder ซึ่งจริงแล้วเป็นการทำงานร่วมกันของทุกฝ่ายเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีคุณภาพที่ดี ตามแผนฯ ที่วางไว้ร่วมกันทั้งผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย แล้วนำผลการดำเนินงานมาประมวลผลเพื่อให้เห็นภาพการทำงานที่ผ่านมาว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล มีความหมายว่า การจัดระบบประกันคุณภาพของโรงเรียนสาธิตที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน ความมั่นใจของผู้ปกครอง ซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2560)

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล พิจารณาจากการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนสาธิตที่สะท้อนอัตลักษณ์ของโรงเรียนสาธิต การวางระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีกลไกการปฏิบัติตามระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันวางระบบและดำเนินงานประกันคุณภาพ ความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อระบบการบริหารและจัดการของโรงเรียนสาธิต ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล วัดได้จาก โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนให้สอดคล้องกับจุดเน้นของโรงเรียนสาธิต มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เป็นขั้นเป็นตอนชัดเจน และมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีกลไกการปฏิบัติตามระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันวางระบบและดำเนินงานประกันคุณภาพ ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีความมั่นใจในการบริหารและการจัดการของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล วัดได้จาก มีการดำเนินการที่เป็นขั้นตอน ตรวจสอบได้ เพื่อให้ผู้ปกครอง นักเรียน และสังคม เชื่อได้ว่าการบริหารงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล พิจารณาจากการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเน้นไปที่ผล การจัดการศึกษา ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ การติดตามผล การประเมินตนเอง และนำผลการประเมินไปปรับปรุง แนวทางการจัดการศึกษาในปีการศึกษาถัดไป มีความร่วมมือของทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง นักเรียน และกรรมสถานศึกษา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 12 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล ต้องมองที่การให้ความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล ดูจากการวางระบบการจัดการคุณภาพของโรงเรียนสาธิตที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล วัดจากการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนสาธิตที่สะท้อนอัตลักษณ์ของโรงเรียนสาธิต การวางระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีกลไกการปฏิบัติตามระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันวางระบบและดำเนินงานประกันคุณภาพ ความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อระบบการบริหารและการจัดการของโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2560)

“ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล พิจารณาจาก การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนสาธิต การวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อโรงเรียนสาธิต”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 21

ตาราง 21 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 4

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	การวางระบบการจัดการ คุณภาพ	✓	✓	✓		✓		✓	5
2	การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย			✓	✓	✓	✓	✓	5
3	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความ มั่นใจต่อการจัดการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓		✓	6

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 1 และ 2 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านไม่ได้
กล่าวถึง

มาตรฐานที่ 5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

หลักการของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แสดงถึงกระบวนการพัฒนาให้นิสิต
นักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิด
การพัฒนาสมรรถนะ และคุณลักษณะให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู ดังนั้น คุณภาพครูที่เลี้ยง
ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาคุณภาพ
นิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี ดังคำ
สัมภาษณ์ต่อไปนี้

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเนี่ยมีเพื่อที่จะให้คนที่เรียนครูได้มีโอกาส ฝึกประสบการณ์ต่าง ๆ ที่
มีความจำเป็นว่าถ้าเราไปประกอบอาชีพเป็นครูแล้วเนี่ยเราจะต้องทำอะไรบ้างหรือเราจะต้องเป็นอย่างไร ก็เหมือนกับ
ว่าจัดประสบการณ์ให้เขาได้ฝึกก่อนที่จะได้ไปทำจริง ๆ นอกเหนือจากการสอนหนังสือด้วยคือรวมถึงการสอน
หนังสือและทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูควรจะเป็นควรจะต้องทำได้รับผิดชอบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มิถุนายน 2560)

“รูปแบบของการฝึกไม่ว่าจะเป็นการฝึกงานนะ การฝึกสอนแบบนี้จะรับผู้ที่ได้รับการฝึกก็คือ อย่างเช่นมาฝึกงานหรือฝึกสอนกันน่าจะเป็นระดับประมาณนิสิต นิสิตที่เรียนสาขาทางด้านครูหรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการฝึก”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 8 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นแหล่งที่ให้ความรู้แก่นิสิตมหาวิทยาลัยได้เรียนจาก ประสบการณ์ตรงจากการที่เรียนในห้องเรียนเป็นแบบ Lecture แล้วก็มาสังเกตการปฏิบัติการจริงๆ แล้วก็พบเห็น ธรรมชาติการสอนจริงๆ เพื่อนำไปปรับปรุง เพื่อนำไปเป็นประสบการณ์ในการเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 12 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึงกระบวนการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ความ เข้าใจในทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะ และคุณลักษณะให้ เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู ดังนั้น คุณภาพครูที่เลี้ยง ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงเป็น เครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาคุณภาพนิสิตนักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่ดี”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคือพันธกิจหลักของโรงเรียนสาธิต เพื่อพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาให้ มีความรู้ความเข้าใจในทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป รวมทั้งการพัฒนาสมรรถนะ และคุณลักษณะให้ เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในมุมมองของครู มองว่าเป็นการจัดประสบการณ์ให้นิสิตที่มา เรียนครูได้มีโอกาสได้มาเห็น มารู้จัก และนำความรู้ที่เรียนมาในมหาวิทยาลัยมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริง นอกจากนั้นนิสิตยังได้มีโอกาสได้เรียนรู้ภาระงานด้านอื่นๆ นอกเหนือจากหน้าที่ความเป็นครูผู้สอนอีกด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในมุมมองของครู มองว่าเป็นพันธกิจหลักของความเป็นโรงเรียน สาธิตเลย เพราะโรงเรียนสาธิตเปิดมาก็เพื่อสอนและเพื่อเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควบคู่ไปด้วย แล้วการ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเนี่ยก็ต้องผลิตครูออกไปให้ได้มาตรฐานตามที่คุรุสภากำหนดก็คือเป็นไปตามมาตรฐาน วิชาชีพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 22

ตาราง 22 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 5

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	การพัฒนาให้บัณฑิตศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจ ในทางทฤษฎีและการปฏิบัติ ควบคู่กันไป	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2	การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา สมรรถนะ และคุณลักษณะ ให้เป็นไปตามมาตรฐาน วิชาชีพครู				✓	✓		✓	3
3	คุณภาพครูพี่เลี้ยง ระบบและ กลไกการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูเป็นเครื่องมือที่ช่วย สนับสนุนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่ดี				✓				1

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 3 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ตัวบ่งชี้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย 1) ระบบและกลไกการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครู 2) ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ 3) คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครู ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จะประสบความสำเร็จก็จะต้องมี ระบบและกลไกที่เข้มแข็ง ครูพี่
เลี้ยงมีคุณภาพ และสุดท้ายผลลัพธ์ก็คือนิสิตที่ผ่านการฝึกไปแล้ว มีคุณภาพ ก็คือมีทั้งความสามารถ ประสบการณ์
และ ความมั่นใจ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะสำเร็จหรือไม่ อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพครูพี่เลี้ยงเป็นหลัก อันนี้สำคัญสุดเลย รองลงมาคือการบริหารจัดการให้ศูนย์ฝึกฯ มีประสิทธิภาพ มีระบบและกลไกการทำงานที่ชัดเจน รู้ว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ต้องดำเนินการอย่างไรให้สอดคล้องกับการทำงานของคณะศึกษาศาสตร์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 8 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย 1) ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2) ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ 3) คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 12 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จสุดท้ายแล้วดูที่คุณภาพของนิสิตที่ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนั้นแหละ แต่ถ้าถามว่ายังต้องมีอะไรอีกบ้างถึงจะทำให้สำเร็จตามนั้นก็คงเป็นเรื่องของระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์ฯ กับคุณภาพครูพี่เลี้ยง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ต้องประกอบด้วย 1) ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ 2) ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 3) คุณภาพนิสิตที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีองค์ประกอบที่สำคัญสามส่วนคือ นิสิตที่มาฝึก ครูพี่เลี้ยง และผู้บริหาร ถ้าทั้งสามฝ่ายนี้ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูย่อมมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลที่ดีต่อนิสิต ครูพี่เลี้ยง และโรงเรียนสาธิต รวมไปถึงคณะศึกษาศาสตร์อีกด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนะ ถ้าจะให้มันเป็นแบบอย่างที่ดีให้โรงเรียนสาธิตอื่นๆ นำไปปรับใช้ ผู้บริหารคงต้องเตรียมทั้งครูพี่เลี้ยงเก่งๆ คงต้องมีกระบวนการพัฒนาและคัดสรรอย่างดี และยังต้องมีการจัดระบบและกลไกการทำงานที่แยกออกมาให้ชัดเจน เป็นอีกโครงสร้างหนึ่งภายใต้การบริหารงาน เพื่อให้เกิดเป็นโมเดลได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 23

ตาราง 23 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	ระบบ และกลไกการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู	✓	✓	✓	✓	✓		✓	6
2	ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6
3	คุณภาพนิสิต/นักศึกษา ที่ได้รับการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู	✓		✓	✓				3

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 3 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พิจารณาจากการกำหนดผู้รับผิดชอบในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยหรือศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กำหนดนโยบายและจัดทำแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และกำหนด ตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน ร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ จัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์ อย่างเป็นกัลยาณมิตรดั่งคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วัดจากการมีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน ก็คือต้องมีผู้ประสานงานของหน่วยหรือศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับคณะศึกษาศาสตร์ และอีกอย่างที่ต้องพิจารณาประกอบก็คือต้องมีการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ ประเมินความสำเร็จตามแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผน ให้เป็นระบบและกลไกที่ชัดเจนตรวจสอบได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มิถุนายน 2560)

“ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู น่าจะดูจากการมีแผนงานของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การกำหนดหน้าที่ของผู้รับผิดชอบและผู้ประสานงานระหว่างศูนย์ฝึกหรือจะเรียกว่าหน่วยฝึกก็แล้วแต่ร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ หลังจากนั้นก็ดำเนินการตามแผน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน สุดท้ายก็ปรับปรุงแผนการฝึกประสบการณ์ฯ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 8 มิถุนายน 2560)

“ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อย่างแรกเลยต้องดูจากการกำหนดผู้รับผิดชอบก่อน ซึ่งเป็นโครงสร้างการบริหารงาน ตามด้วยการเขียนแผนดำเนินการ และถ้าจะให้ดีต้องร่วมกันวางแผนทั้งสามฝ่ายคือมีทั้งตัวแทนคณะศึกษาศาสตร์ ผู้บริหาร และครูพี่เลี้ยง มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนฯ ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดของแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 12 มิถุนายน 2560)

“ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พิจารณาจากการมีแผนและงบประมาณ การกำหนดหน้าที่ของผู้ประสานงานร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ การดำเนินงานตามตัวชี้วัดในแผนฯ กำกับติดตามและประเมินแผนฯ แล้วนำแผนมาปรับปรุงเพื่อให้การดำเนินการในครั้งต่อไปมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะประสบความสำเร็จหรือไม่ อันดับแรกก็คือเราต้องจัดเตรียมคณะกรรมการศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเค้าเนี่ยให้มีองค์ความรู้และทิศทางหลักปฏิบัติเป็นอย่างดี เอออันนี้ตามกรอบนโยบายของคณะศึกษาศาสตร์และผู้บริหารของโรงเรียน สองก็คือสร้างความเข้าใจองค์ความรู้ให้กับ ครูพี่เลี้ยงมีการติดตามผล มีการนิเทศครูพี่เลี้ยงอาจจะจากการสังเกตหรือจะดูจากสมุดบันทึกของนิสิตฝึกสอน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะประสบความสำเร็จต้องดูที่ปัจจัยนำเข้า ต้องมอง คน คือ นิสิต ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ ต่อมา เงิน(งบประมาณ) มีเงินสนับสนุนต้องเพียงพอ จากคณะให้กับโรงเรียนสาธิต ต่อมาต้องมีศูนย์ที่บริหารจัดการระบบที่เรียกว่า ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อสุดท้ายจะได้ปัจจัยส่งออกนั่นคือ นิสิตที่มีคุณภาพ หากปัจจัยตัวใดตัวหนึ่งมีปัญหา ก็เกิดปัญหาทั้งระบบ ดังนั้น ควรมีศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่เป็นรูปธรรม มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องการศึกษามานั่งบริหารจัดการ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ต้องดูจากการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและกำหนด ตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน ร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ จัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์อย่างเป็นกัลยาณมิตร”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 24

ตาราง 24 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	การกำหนดผู้รับผิดชอบ	✓	✓	✓	✓			✓	5
2	กำหนดนโยบายและจัดทำแผนร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์	✓		✓	✓	✓		✓	5
3	จัดสรรงบประมาณ			✓	✓		✓	✓	4
4	ดำเนินการตามแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	✓	✓	✓	✓			✓	5
5	กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์	✓	✓	✓	✓	✓		✓	6
6	ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	✓	✓	✓	✓			✓	5
7	นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรม	✓	✓	✓	✓			✓	5

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 3 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ พิจารณาจากการสอนและให้ข้อมูล ป้อนกลับส่งเสริมให้สร้างสรรค์วิธีสอนและการจัดการชั้นเรียนอย่างหลากหลาย ช่วยเหลือและให้ คำปรึกษาในการจัดปัญหา เป็นแบบอย่างของพฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม ที่นำไปสู่ความสำเร็จของ โรงเรียนสาธิต ให้ความเป็นกัลยาณมิตร (friendship) ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ วัดจากการสอน ส่งเสริมให้สร้างสรรค์วิธีสอนใหม่ๆ และสามารถจัดการชั้น เรียนอย่างหลากหลาย ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในการจัดปัญหา เป็นแบบอย่างที่ดี ความเป็นกัลยาณมิตร”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มิถุนายน 2560)

“ครูพี่เลี้ยง ดูจากองค์ความรู้ทั้งในด้านเทคนิค กระบวนการวิธีสอน วัดผลประเมินผล สอนให้เข้า กับสังคมปัจจุบันต้องกว้างต้องลึก ส่วนตัวคุณธรรมเนี่ยพอมองว่าต้องมีความรักความเมตตาศิษย์เป็นเรื่องสำคัญ นิสิต เค้ายังเด็กผิดขนาดไหนก็อภัยได้ เป็นแบบอย่างที่ดีของความยุติธรรม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 8 มิถุนายน 2560)

“ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ ต้องมีความสามารถในการสอน มีความรู้ มีประสบการณ์ เข้าใจเด็ก ประพฤติ ปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดี มีความซื่อสัตย์ ให้คำปรึกษาที่ดีแก่นิสิตได้ คอยช่วยเหลือนิสิต ที่สำคัญเลยคือต้องมีความ เป็นกัลยาณมิตร คือ ทำให้นิสิตรู้สึกว่าเป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นญาติผู้ใหญ่ของเค้า แต่ก็เข้าใจเค้า คอยให้ออกาสเค้า เมื่อเค้าทำผิดพลาดแล้วก็ให้กำลังใจเค้า”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 12 มิถุนายน 2560)

“ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ ดูที่ครูพี่เลี้ยงสามารถกระตุ้นให้นิสิตเนี่ยเค้าคิดเป็น สร้างวิธีการสอนได้ด้วย ตนเอง ทำให้นิสิตเกิดความมั่นใจ เวลาเค้าไปสอนนักเรียนเนี่ยเค้าต้องผ่านการดูแลจากครูพี่เลี้ยงมาเป็นอย่างดี”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 26 มกราคม 2560)

“ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ พิจารณาจากการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับส่งเสริมให้สร้างสรรค์วิธีสอนและ การจัดการชั้นเรียนอย่างหลากหลาย ช่วยเหลือและให้คำปรึกษา ในการจัดปัญหา เป็นแบบอย่างของพฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม ที่นำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียนสาธิต ให้ความเป็นกัลยาณมิตร (friendship)”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“ครูพี่เลี้ยงต้นแบบต้องมีบุคลิกภาพที่เป็นต้นแบบให้กับนิสิตฝึกงานฝึกสอน พูดถึงต้นแบบก็ต้อง เอาจริยธรรมของครูมือจับว่าจริยธรรมของครูมีข้ออย่างน้อยทำให้ได้มากที่สุดก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีเพราะว่าคนที่ได้เป็น ครูพี่เลี้ยงได้เนี่ยจะต้องมีการฝึกมีประสบการณ์มาอย่างยาวนาน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“ครูพี่เลี้ยงเนี่ยต้องมีความเป็นกัลยาณมิตร เป็นคนที่สามารถให้ออกาสให้ความรู้แล้วก็พัฒนา แก่นิสิตไปในทิศทางที่ตรงกัน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 25

ตาราง 25 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวอย่างที่ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	การสอนและให้ข้อมูล ป้อนกลับ			✓		✓			2
2	ส่งเสริมให้สร้างสรรค์วิธีสอน และการจัดการชั้นเรียนอย่าง หลากหลาย	✓	✓	✓	✓	✓			5
3	เป็นแบบอย่างของพฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม	✓	✓	✓		✓	✓		5
4	ช่วยเหลือและให้คำปรึกษา ในการจัดปัญหา	✓	✓	✓		✓		✓	5
5	ให้ความเป็นกัลยาณมิตร	✓	✓	✓		✓		✓	5

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 1 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
ครู พิจารณาจากผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือการฝึกสอนของนิสิตนักศึกษา
ดังกล่าวต่อไปนี้

“คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดูจากผลการประเมินการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครูหรือการฝึกสอนของนิสิตนักศึกษา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มิถุนายน 2560)

“คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พิจารณาจากผลการประเมินการ
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือการฝึกสอนของนิสิตนักศึกษา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 8 มิถุนายน 2560)

“การวัดนิสิตฝึกประสบการณ์พิจารณาจากความรับผิดชอบของนิสิต มีองค์ความรู้ที่เป็นมาตรฐาน
สามารถควบคุมชั้นเรียน คุณนักเรียนได้แล้วก็นักเรียนต้องมีความเชื่อมั่นในอาจารย์นิสิตฝึกสอน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 12 มิถุนายน 2560)

“คุณภาพของนิสิตฝึกประสบการณ์ว่ามีความรู้ สมรรถนะ และคุณลักษณะให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“คุณภาพของนิสิตก็ดูที่นิสิตมีความรู้ สอนถูกต้อง เขียนแผนเป็น มีทักษะการสอนที่ดี คือ เด็ก ๆ เรียนแล้วเข้าใจ น่าสนใจ สุดท้ายก็เป็นครูที่ดี คือมีทั้งบุคลิกภาพที่ดี สุภาพ เรียบร้อย สะอาด ใส่ใจเด็ก ๆ ดูจากเค้า คอยติดตามงานค้างเด็ก ๆ อย่างสม่ำเสมอ และอดทนกับงานหนักได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พิจารณาจากผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือการฝึกสอนของนิสิตนักศึกษา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“การวัดนิสิตฝึกประสบการณ์พิจารณาจากผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 26

ตาราง 26 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือการฝึกสอนของนิสิตนักศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

มาตรฐานที่ 6 อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต

หลักการของอัตลักษณ์นักเรียนสาธิต แสดงถึงผู้เรียนของโรงเรียนที่อยู่ภายใต้สังกัดของมหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดสอนเพื่อเป็นหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา โดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ผ่านการลงมือปฏิบัติ ผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความกล้าแสดงออก รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้เกิดความสามารถตามความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างรอบด้าน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะการได้รับการพัฒนาความสามารถด้านกีฬา ด้านดนตรี และด้านภาษาที่สาม เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่หลากหลายทั้งด้านวัฒนธรรม เชื้อชาติ และศาสนา

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิตคือบุคลิกและลักษณะเฉพาะตัวที่แสดงความเป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิต ซึ่งเป็นโรงเรียนที่แตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป ในด้านพันธกิจในการก่อตั้ง โดยเป็นโรงเรียนที่อยู่ภายใต้สังกัดของมหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดสอนเพื่อเป็นหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ส่งผลให้นักเรียนต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับวิธีการสอน วิทยาการทางด้านการศึกษาใหม่ๆ อาจารย์ฝึกสอน และกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนสาธิตได้รับการพัฒนาให้เกิดความสามารถตามความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างรอบด้าน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะการได้รับการพัฒนาความสามารถด้านกีฬา ด้านดนตรี และด้านภาษาที่สาม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“เด็กสาธิตมีความสามารถในการแสดงดนตรีเรียกได้ว่าสามารถที่จะจำเป็นวงได้เลย และกีฬาที่หลากหลายมากมีการตั้งชมรมกีฬา มีการส่งเสริมกีฬาโดยเฉพาะกีฬาสาธิตสามัคคี เรื่องภาษานี้ก็เหมือนกันผู้บริหารก็เน้นให้มีประสบการณ์แลกเปลี่ยนเยอะมากเด็กพอห้าปอก็เริ่มเรียนภาษาที่สาม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต แสดงถึงผู้เรียนของโรงเรียนสาธิต ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนผ่านการลงมือปฏิบัติ ผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อสร้างให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก รวมทั้งได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะการได้รับการพัฒนาความสามารถด้านกีฬา ด้านดนตรี และด้านภาษาที่สาม เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้าวัฒนธรรม เชื้อชาติ และศาสนาที่หลากหลายได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต หมายถึงสิ่งที่นักเรียนสาธิตมีความแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนอื่น ได้แก่ ความกล้าแสดงออก ความเป็นผู้นำ สามารถปรับตัวได้ดี มีความสามารถทั้งด้านภาษา กีฬา และดนตรีหรือศิลปะการแสดงต่างๆ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิตหมายถึงความเป็นตัวตนของนักเรียนสาธิตที่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น คือ นักเรียนเดินมาหลาย คน เนี่ยจะดูออกเลยว่าใครเป็นเด็กสาธิต คือเด็กสาธิตจะดูมีความกล้าแสดงออกชัดเจนมาก แถมที่ทักษะด้านอื่นๆ หลากหลายและรอบด้าน ทั้งด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา การแสดงออก การสื่อสาร ทั้งนี้น่าจะมา

จากการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและการฝึกให้นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ผ่านกิจกรรมกีฬาสาธิตสามัคคี การแสดงประจำปี วันวิชาการ เป็นต้น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต หมายถึงผู้เรียนของโรงเรียนที่อยู่ภายใต้สังกัดของมหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดสอนเพื่อเป็นหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา โดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ผ่านการลงมือปฏิบัติ ผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความกล้าแสดงออก รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้เกิดความสามารถตามความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างรอบด้าน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะการได้รับการพัฒนาความสามารถด้านกีฬา ด้านดนตรี และด้านภาษาที่สาม เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่หลากหลายทั้งด้านวัฒนธรรม เชื้อชาติ และศาสนา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

“เด็กสาธิตจะได้รับการส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออกซึ่งเป็นคุณลักษณะเบื้องต้นของการพัฒนาศักยภาพเลย เพราะเมื่อเด็กมีความมั่นใจ เขาก็จะกล้าแสดงความสามารถที่แท้จริงออกมา ถ้าถามว่าเราส่งเสริมเค้ายังไง ก็ทำให้หลากหลายให้เกิดความแตกต่างในการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้เด็ก ๆ กล้าแสดงออก ทั้งกิจกรรมการแสดงประจำปี การแข่งขันกีฬา กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับโรงเรียนในต่างประเทศ กีฬาสาธิตสามัคคี โขนจำลอง กิจกรรมครอบครัวสุขสันต์ ปีๆ หนึ่งมีกิจกรรมที่มากพอที่จะทำให้เด็กค้นหาตัวเองได้ว่าเค้าชอบทำอะไร ได้มีโอกาสพอปะเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ และคนแปลกหน้ามากมายให้เค้าต้องปรับตัว แต่ยังคงเป็นตัวของตัวเอง เค้าถูกฝึกให้นำสิ่งดีๆ ในตัวออกมา เด็กสาธิตเนี่ยจึงไม่ใช่แค่เด่นเรื่องวิชาการเท่านั้นแต่เรื่องกีฬา ดนตรี ศิลปะ รวมทั้งการสื่อสารก็ทำได้อย่างมั่นใจ เด็กของเราจะไม่เก่งที่สุด แต่เค้าแสดงถึงความพร้อมที่จะเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย เราเตรียมเค้าเพื่อให้เผชิญกับความเปลี่ยนแปลง ทางโรงเรียนก็มีการเพิ่มคาบเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้เด็กได้เรียนในภาษาที่สามเพิ่มเข้ามา เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ในอนาคตก็อาจมีภาษาอื่นๆ อีก ให้สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรมได้ดังแสดงในตารางที่ 27

ตาราง 27 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 6

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง						✓		1
2	มีความกล้าแสดงออก			✓	✓	✓	✓	✓	5

ตาราง 27 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
3	มีความสามารถในด้าน ความรู้ ทักษะ และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์	✓		✓			✓	✓	4
4	มีความสามารถด้านกีฬา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
5	มีความสามารถด้านดนตรี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
6	มีความสามารถด้านภาษา ที่สาม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
7	มีความสามารถปรับตัว			✓	✓		✓	✓	4

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 1 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ตัวบ่งชี้ของอัตลักษณ์นักเรียนสาธิต ประกอบด้วย 1) ความกล้าแสดงออก 2) ความสามารถในการเล่นกีฬา 3) ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี 4) ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิตต้องดูบุคลิกภาพ กับความสามารถ ถ้าพูดถึงบุคลิกภาพก็ต้องมีความกล้าแสดงออก ถ้ามองที่ความสามารถก็ต้องมีความหลากหลายและรอบด้านทั้งการแสดง การสื่อสาร และกีฬา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต ประกอบด้วย 1) ความกล้าแสดงออก 2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม 3) ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี และ 4) ความสามารถในการเล่นกีฬา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต ประกอบด้วย 1) ความกล้าแสดงออก 2) ความสามารถในการเล่นกีฬา 3) ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี 4) ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิตดูจากความกล้าแสดงออกเป็นอันดับแรกเลย ซึ่งจะส่งผลต่อการแสดงความสามารถซึ่งนักเรียนสาธิตเป็นผู้ที่มีความสามารถที่หลากหลาย คือให้ทำอะไรก็ได้ แม้จะไม่ดีที่สุดแต่ก็สามารถทำให้สำเร็จได้เป็นอย่างดี นักเรียนสาธิตเล่นดนตรีได้ เล่นกีฬาได้ดีเลยเรียกว่ามีทักษะทางการกีฬาที่ดี แถมพูดได้หลายภาษาอีกด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“เด็กสาธิตดูจากพฤติกรรมการแสดงออกเห็นชัดเลยว่าพวกนี้จะมีความกล้าแสดงออก และทำอะไรได้หลากหลาย เด็กสาธิตเล่นดนตรีเป็นทุกคนอย่างน้อยก็เล่นเครื่องดนตรีได้หนึ่งชนิด เล่นกีฬาก็เป็นกัน โรงเรียนสาธิตบางแห่งเด็กนักเรียนต้องมีชมรมกีฬาอยู่ด้วย เดิมนั้นเปิดอาเซียนโรงเรียนสาธิตก็ให้นักเรียนเรียนภาษาที่สาม เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอีกด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“เด็กสาธิตมีบุคลิกภาพที่ชัดเจนในแง่ของความเป็นผู้นำ ความกล้าแสดงออก สามารถทำกิจกรรมได้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมกีฬา นันทนาการ ศิลปะ การสื่อสาร”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

“อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต ประกอบด้วยความกล้าแสดงออก ความสามารถในการเล่นกีฬา ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี และความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 28

ตาราง 28 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้ของอัตลักษณ์นักเรียนสาธิต

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	มีความกล้าแสดงออก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2	มีความสามารถด้านกีฬา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
3	มีความสามารถด้านดนตรี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
4	มีความสามารถด้านภาษาที่สาม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ความกล้าแสดงออก พิจารณาจากผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรม การพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะสามารถดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอร้อง หรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์สามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ความกล้าแสดงออก พิจารณาจากนักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรม การพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะสามารถดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอร้อง หรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์สามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความกล้าแสดงออก เป็นพฤติกรรมที่ต้องสังเกตจากคำพูดและการกระทำโดยเฉพาะในที่สาธารณะ และต้องพูดและกระทำให้เหมาะสมกับกาลเทศะด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความกล้าแสดงออกดูจากพฤติกรรม การพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ สามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความกล้าแสดงออกดูจากพฤติกรรมการพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสามารถดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอร้อง หรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความกล้าแสดงออกมองว่าผู้เรียนต้องสามารถแสดงพฤติกรรม การพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจ สามารถดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอร้อง หรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องรวมทั้งสามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความกล้าแสดงออก เป็นพฤติกรรมที่วัดจากการกระทำและคำพูด ผ่านบุคลิกภาพที่มีความมั่นใจ สามารถสนทนาได้ตอบ กล่าวทักทาย รู้วิธีการขอร้อง การปฏิเสธได้อย่างนุ่มนวล ดูให้เกียรติผู้สนทนาด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

“ความกล้าแสดงออกวัดได้จากพฤติกรรมด้านการพูด การแสดงออก อย่างมั่นใจ และเหมาะสมกับกาลเทศะผ่านการสื่อสารกับบุคคลอื่น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 29

ตาราง 29 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้วบ่งชี้ความกล้าแสดงออก

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	สามารถแสดงพฤติกรรม การพูดและการกระทำได้ อย่างมั่นใจสุภาพเหมาะกับ กาลเทศะ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2	สามารถดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำ ขออภัย หรือกล่าวคำปฏิเสธ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลา และสถานการณ์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
3	สามารถควบคุมการ แสดงออกทางอารมณ์อย่าง เหมาะสม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในด้วบ่งชี้ความสามารถในการเล่นกีฬา พิจารณาจาก ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ความสามารถในการเล่นกีฬาจากผู้เรียนที่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นกีฬา มองที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาต่างๆ เช่น กีฬาสาธิต สัมผัส กีฬาสีโรงเรียน การแข่งขันกีฬาในฐานะเป็นตัวแทนโรงเรียน หรือการเข้าชมรมกีฬา ขอแค่กีฬาใดกีฬาหนึ่งให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการกีฬา รู้จักน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะรู้ถอย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นกีฬาพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นกีฬาที่นักเรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬาว่ามีจำนวนกี่คนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นกีฬามองว่านักเรียนต้องสามารถเล่นกีฬาได้อย่างน้อยหนึ่งประเภทกีฬาไม่จำเป็นต้องเก่งแต่ขอให้มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬาและมีทักษะการเล่นกีฬาประเภทนั้นๆ ได้ถูกต้องก็พอ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นกีฬา พิจารณาจากอัตราส่วนของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งประเภทต่อนักเรียนทั้งหมด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นกีฬา พิจารณาจาก ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรมได้ดังแสดงในตารางที่ 30

ตาราง 30 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้วบชี้ความสามารถในการเล่นกีฬา

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในด้วบชี้ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ความสามารถในการเล่นกีฬาจากจำนวนนักเรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี มองที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางดนตรีต่างๆ เช่น การแสดงประจำปี วันครอบครัวสุขสันต์ การประกวดดนตรี โดยสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีที่นักเรียนสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิดว่ามีจำนวนกี่คนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีมองว่านักเรียนต้องสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด ไม่จำเป็นต้องเก่งแต่ขอให้มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีและมีทักษะการเล่นเครื่องดนตรีประเภทนั้นๆ ได้ถูกต้องก็พอ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีพิจารณาจากอัตราส่วนของนักเรียนที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิดต่อนักเรียนทั้งหมด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี พิจารณาจาก ร้อยละของผู้เรียนสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรมได้ดังแสดงในตารางที่ 31

ตาราง 31 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวอย่างชี้ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับ การสอนดนตรีที่สามารถเล่น เครื่องดนตรีได้อย่างน้อย หนึ่งชนิด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนในภาษาที่สามที่สามารถสื่อสารภาษาที่สามในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป) ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม คงต้องไปดูที่ผลการประเมินการเรียนการสอนน่าจะ ต้องกำหนดให้อยู่ในรู้อยู่ละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนในภาษาที่สามที่สามารถสื่อสารภาษาที่สามในสถานการณ์ ต่างๆในชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี ถ้าถามว่าระดับดีนี้ได้สักกี่คะแนนขึ้นไป ก็น่าจะได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม วัดจากร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนในภาษาที่สาม ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป ถ้าจะระดับคุณภาพก็อยู่ในระดับดี นักเรียนน่าจะสื่อสารในสถานการณ์ ต่างๆในชีวิตประจำวันได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“นักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้รับการสอนในภาษาที่สามต้องสื่อสารได้ ไม่จำเป็นต้องพูดได้ เหมือนเจ้าของภาษา เอาแค่ถามทางได้ สั่งอาหารได้ บอกได้ว่าต้องการอะไร ทักทายได้ และเข้าใจว่าเจ้าของ ภาษาพูดคุยอะไร ถ้าถามว่าส่วนใหญ่มากแค่ไหน ก็น่าจะสัก 70 เปอร์เซนต์ของนักเรียนที่ได้เรียนในภาษาที่สาม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนในภาษา ที่สามที่สามารถสื่อสารภาษาที่สามในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันได้ในระดับดี”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สามวัดได้จากพฤติกรรมสื่อสารว่าสามารถสื่อสารใน ชีวิตประจำวันได้มัย แต่ถ้าวัดแบบนั้นก็ยากนะถ้าต้องมาสังเกตเด็กทุกคน พี่ว่าไปประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของการ เรียนในวิชาภาษาที่สามเลยก็ได้ เพราะอาจารย์ประจำวิชาก็ต้องมีการทดสอบการสื่อสารไว้อยู่แล้ว ถ้าถามว่าต้องได้ กี่คะแนน ก็อย่างน้อยเกรด 3 นะ ถ้าเต็ม 100 ก็ได้ 70 คะแนนขึ้นไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม อาจารย์มองว่าถ้าเป็นเด็กประถมเนี่ยการวัด ความสามารถแต่ละระดับต้องใช้เกณฑ์ที่ต่างกัน เพราะพัฒนาการแต่ละวัยต่างกัน แต่สื่อสารในชีวิตประจำวันแต่ละ ระดับขั้นก็มากน้อยต่างกันแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจะวัดว่าสามารถหรือไม่ต้องไปดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะแต่ละ ระดับขั้นก็จะมีตัวชี้วัดเชิงพฤติกรรมที่ต่างกันไปแล้ว ถ้าถามว่าต้องมีผลการเรียนระดับไหน ก็ต้องได้ 70 เปอร์เซนต์ขึ้นไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

“ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สามวัดที่จำนวนนักเรียนที่สามารถสื่อสารในภาษาที่สามได้
ในชีวิตประจำวัน แล้วเปรียบเทียบกับนักเรียนทั้งหมดที่ได้รับการสอนในภาษาที่สาม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 32

ตาราง 32 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวอย่างชี้ความสามารถสื่อสารภาษาที่สาม

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการ สอนในภาษาที่สามที่สามารถ สื่อสารภาษาที่สามใน สถานการณ์ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

มาตรฐานที่ 7 ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน

หลักการของต้นแบบการจัดการเรียนการสอน แสดงถึงการพัฒนานวัตกรรมทาง
การศึกษาและนำผลการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา สอดแทรกไป
ในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นแบบอย่างให้โรงเรียนอื่นๆ นำไปปฏิบัติ พร้อมด้วยการเป็นแบบอย่าง
ของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพ เป็นต้นแบบให้ครูสถานศึกษาอื่นๆ รวมทั้งนิสิต/นักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครูนำไปประพฤติปฏิบัติ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน จะมีเกิดขึ้นได้ก็มาจากกระบวนการในการบริหารจัดการทั้ง
ขั้นตอนการรับคุณครูเข้ามา มีความชัดเจนในการบริหารที่ไล่ตั้งแต่ผู้บริหารในระดับแนวตั้งลงมาจนถึงระดับแนวราบ
หลักสูตรแกนกลางเป็นเพียงแค่มาตรฐานแต่โรงเรียนสาคิต เรากำหนดให้มีคุณภาพที่สูงขึ้นแล้วก็เพิ่มจุดเน้นของแต่ละโรงเรียน
โดยเพิ่มจุดเน้นนั้นเข้าไปผ่านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยผ่านกระบวนการจัดทำหลักสูตรผ่านทั้ง

ผู้เชี่ยวชาญคณะกรรมการหลักสูตรผ่านการตรวจสอบจากผู้ช่วยวิชาการก่อนมีการติดตามตลอดเก็บข้อมูลจากตัวครู ผลที่ได้ก็จะประชุมนำไปประชุมผู้บริหารหลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะจากผู้บริหารไปปรับแล้วก็เข้าประชุมกับ คณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งจะผ่านผู้ส่งหลายขั้นตอนมันก็จะทำให้เห็นกระบวนการมีส่วนร่วมของหลักสูตรครูที่มา จากทุกภาคส่วน เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาให้คุณครูเฝ้ามีความสามารถในการวิจัยเพิ่มขึ้นผ่านการทำ KM ตั้งแต่ระดับ ผู้บริหารและมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ควบคู่กันไปมีการตรวจสอบทุกขั้นตอน ทำให้คุณครูต้องสอนเป็น สามารถที่จะ สอนผ่านการคิดสร้างสรรค์และเมื่อออกแบบการให้บริการฟอร์ตได้แล้วก็สามารถต่อยอดไปเป็นนวัตกรรมและ สามารถเผยแพร่ความรู้ไปได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและนำผลการ พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา สอดแทรกไปในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็น แบบอย่างให้โรงเรียนอื่นๆ นำไปปฏิบัติ พร้อมด้วยการเป็นแบบอย่างของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพ เป็น ต้นแบบให้ครูโรงเรียนอื่นๆ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ว่าหมายถึงการเป็นแบบอย่างให้คนที่ได้มาดูงาน โรงเรียนสาธิต นำไปประยุกต์ใช้นะ ถ้าถามว่ามีแบบอย่างอะไรบ้าง มันก็เยอะนะแต่หลักๆ เลยก็เรื่องวิธีการสอน เครื่องมือหรือสื่อการสอน หลักสูตร วิธีการพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ และสุดท้ายเป็นหัวใจของการเป็นโรงเรียน สาธิตก็คือการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน คือการมีนวัตกรรมทางการศึกษาที่เป็นแบบอย่างให้โรงเรียน อื่นๆ นำไปปฏิบัติ พร้อมด้วยการเป็นแบบอย่างของการพัฒนาครูมืออาชีพ เป็นต้นแบบให้ครูสถานศึกษาอื่นๆ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอนหมายถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีให้สังคมเชื่อมั่นในการจัดการ เรียนการสอน ผ่านการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและนำผลการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ใน การจัดการศึกษา สอดแทรกไปในหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งการพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ เพื่อให้สามารถ จัดการเรียนการสอนที่เป็นต้นแบบได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอนหมายถึงโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นแบบอย่างที่ดี ให้แก่โรงเรียนอื่นๆ ถ้าบอกว่าแบบอย่างอะไรบ้างก็ดูที่วิธีการสอน การคุมชั้นเรียน การจัดกิจกรรม การพัฒนาสื่อ กา รสร้างเครื่องมือวัดประเมินที่สะท้อนวิธีการพัฒนานักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งครูนี้แหละที่ต้องเป็นต้นแบบที่ดี ให้ได้ก่อน นอกจากนั้นก็เป็นหลักสูตรโรงเรียนที่มีความเป็นต้นแบบ คือมีความทันสมัย ตอบสนองความต้องการของ สังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอนหมายถึงการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและนำผลการ พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา โดยที่มีความเฉพาะกว่าโรงเรียนอื่นก็คือแนว

ทางการจัดการเรียนการสอนนี้มีนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมดำเนินการด้วยการเรียนรู้ในรายวิชาฝึกสอน เพื่อให้มีความเป็นมืออาชีพต่อไป"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางระบบการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างมีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีรูปแบบหรือวิธีการสอนที่มีคุณภาพให้ทั้งนิสิต/นักศึกษา และครูสถานศึกษาอื่นนำไปประพฤติดังตามอย่างความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิต ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

"ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางระบบการพัฒนาวิชาชีพครูอย่าง มีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

"ต้นแบบการจัดการเรียนการสอนวัดได้จากการมีหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีรูปแบบหรือวิธีการสอนที่มีคุณภาพให้ทั้งนิสิต/นักศึกษา และครูสถานศึกษาอื่นนำไปประพฤติดังตามอย่างความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิต"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

"ต้นแบบการจัดการเรียนการสอนวัดได้จากการมีนวัตกรรมทางการศึกษาที่นำมาประยุกต์ใช้ในหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนำไปปฏิบัติได้จริงให้โรงเรียนอื่นดูเป็นแบบอย่าง"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

"ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางระบบการพัฒนาวิชาชีพครูอย่าง มีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีรูปแบบหรือวิธีการสอนที่มีคุณภาพให้ทั้งนิสิต/นักศึกษา และครูสถานศึกษาอื่นนำไปประพฤติดังตามอย่างความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิต"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

"ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน พิจารณาจากหลักสูตรสถานศึกษาที่ทันสมัย การมีครูมืออาชีพ และความมั่นใจของ stakeholder"

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2560)

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน วัดจากการมีระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีครูพี่เลี้ยงที่เป็นต้นแบบได้สามารถช่วยพัฒนาให้บัณฑิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลและความต้องการของสังคม มีกลวิธีการสอนที่หลากหลาย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

“ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน วัดจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดผล ลีลาการสอน การจัดการชั้นเรียน ซึ่งทั้งหมดนี้รวมอยู่ในตัวครูมืออาชีพ ซึ่งจะเป็นต้นแบบให้ครูและนิสิตฝึกสอนนำไปทำตาม รวมทั้งการมีหลักสูตรที่ทันสมัย สุดท้ายคือดูว่าผู้ปกครอง นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ประเมินคุณภาพโรงเรียน และแขกผู้เข้ามาเยี่ยมชมโรงเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนการสอน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 33

ตาราง 33 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 7

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม	✓	✓		✓				3
2	มีระบบการพัฒนาวิชาชีพครู	✓			✓	✓	✓	✓	5
3	มีรูปแบบหรือวิธีการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	✓	✓		✓			✓	4
4	มีหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6
5	ความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน	✓	✓		✓	✓		✓	5

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 1 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

มาตรฐานที่ 8 ครูต้นแบบ

หลักการของครูต้นแบบ แสดงถึงบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทั้งทางด้านการเรียน การสอน และการส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบคุณลักษณะที่เพียบพร้อมในด้านตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา และเกียรติแก่ผู้เรียน รวมทั้งมีความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ครูต้นแบบ หมายถึงครูผู้มีหน้าที่สอน ส่งเสริมให้เด็ก ๆ เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีที่หลากหลาย ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยความเป็นต้นแบบนั้นไม่ใช่มีเพียงการถ่ายทอดความรู้ให้เด็ก ๆ เท่านั้น แต่บ่งต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีศีลธรรม มีความเมตตากรุณา ซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ และให้เกียรติลูกศิษย์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“ครูต้นแบบคือผู้ที่ทำหน้าที่พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะชีวิต และคุณธรรม ซึ่งถ้าผู้เรียนจะเกิดสิ่งเหล่านี้ได้ตัวครูเองต้องเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียน จึงมีคำกล่าวว่าเป็นพ่อพิมพ์ แม่พิมพ์ของชาติ ถ้าถามว่าครูต้องแสดงพฤติกรรมอะไรบ้างให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง ก็มองว่า KPA ที่ใช้วัดผู้เรียนนั้นแหละ คือครูต้องมีคุณธรรมจริยธรรม มีความเมตตากรุณาต่อศิษย์ มีความซื่อสัตย์ ไม่มองว่าศิษย์เป็นลูกค้า มองว่าผู้เรียนเป็นเหมือนลูกหลาน ด้านความรู้ครูที่เป็นต้นแบบก็ต้องมีความแม่นยำในสาระที่สอน และด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ก็ต้องสามารถสอนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2560)

“ครูต้นแบบคือบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทั้งทางด้านการเรียน การสอน โดยมีคุณลักษณะที่เพียบพร้อมในด้านตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา รวมทั้งมีความซื่อสัตย์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2560)

“ครูต้นแบบในมุมมองพินะ คิดว่าเป็นบุคคลที่ไม่เพียงแค่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ด้วยความตั้งใจเท่านั้น แต่ยังต้องมีความปรารถนาดีต่อลูกศิษย์ มีความรัก ความเมตตาต่อศิษย์ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตให้ศิษย์ดูเป็นตัวอย่าง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2560)

“ครูต้นแบบต้องเป็นครูที่มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำทั้งในด้านเนื้อหาสาระที่สอน และความรู้ทางด้านการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล อย่างเต็มตามศักยภาพของผู้เรียน และมีความเมตตากรุณาต่อผู้เรียน ไม่แสวงหาประโยชน์จากผู้เรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2560)

“บุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทั้งทางด้านการเรียน การสอน และการส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบคุณลักษณะที่เพียบพร้อมในด้านตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา และเกียรติแก่ผู้เรียน รวมทั้งมีความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“ครูต้นแบบต้องมีจรรยาบรรณความเป็นครู ก็คือหนึ่งมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง สองเป็นพลเมืองดี ของชาติสามเป็นคนที่ให้ความรู้โดยไม่มีปิดบังต่อลูกศิษย์และสุดท้ายไม่หาผลประโยชน์ และมีความสามารถในการ ถ่ายทอดความรู้ให้ศิษย์ทุกคน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2560)

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ครูต้นแบบ พิจารณาจากความตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา และให้เกียรติแก่ผู้เรียน ซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน ดังคำ สัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ครูต้นแบบ พิจารณาจาก ครูสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีที่หลากหลายตอบสนองความ แตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา ซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์ อันมิชอบ และให้เกียรติลูกศิษย์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“ครูต้องมีคุณธรรมจริยธรรม มีความเมตตากรุณาต่อศิษย์ มีความซื่อสัตย์ ไม่มองว่าศิษย์เป็น ลูกค้า มีความแม่นยำในสาระที่สอน และถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2560)

“มีความตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา มีความ ซื่อสัตย์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2560)

“ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ด้วยความตั้งใจ มีความเมตตาต่อศิษย์ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการ ดำเนินชีวิตให้ศิษย์ดูเป็นตัวอย่าง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2560)

“มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำทั้งในด้านเนื้อหาสาระที่สอน และความรู้ทางด้านการศึกษา จัดการ เรียนการสอนได้ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล อย่างเต็มตามศักยภาพของผู้เรียน และมีความเมตตากรุณา ต่อผู้เรียน ไม่แสวงหาประโยชน์จากผู้เรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2560)

“ครูต้นแบบ พิจารณาจากความตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนอง ความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา และเกียรติแก่ผู้เรียน ซื่อสัตย์ ไม่ แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 21 มิถุนายน 2560)

“มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ให้ความรู้โดยไม่มีปิดบังต่อลูกศิษย์ ไม่หาผลประโยชน์ และมิ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้ศิษย์ทุกคน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 22 มิถุนายน 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 34

ตาราง 34 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 8

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	ความตั้งใจถ่ายทอดวิชา ความรู้		✓	✓	✓		✓	✓	5
2	สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ ตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	✓	✓			✓	✓	✓	5
3	ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	✓	✓	✓	✓		✓		5
4	มีความเมตตากรุณา	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6
5	ให้เกียรติแก่ผู้เรียน	✓		✓			✓		3
6	ซื่อสัตย์	✓	✓				✓	✓	4
7	ไม่แสวงหาผลประโยชน์จาก ผู้เรียน		✓		✓	✓	✓	✓	5

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 6 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

มาตรฐานที่ 9 งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา

หลักการของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา แสดงถึงพันธกิจของโรงเรียนสาธิต
แต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละ
โรงเรียน อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสาธิตทุกแห่งจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจโรงเรียน
ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไก สนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาให้สามารถดำเนินการใน
พันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้ได้
ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิด
ประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและ

กลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองความต้องการของผู้เรียนทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา เป็นพันธกิจของโรงเรียนสาธิตโดยต้องมีระบบและกลไก สนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาคือการดำเนินการตามพันธกิจของโรงเรียนสาธิต เพื่อพัฒนาวิธีการสอน การสร้างสื่อการสอน เครื่องมือวัดประเมินผล หรือแม้แต่แนวทางการจัดการศึกษาและการบริหารสถานศึกษาใหม่ๆ ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาจะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ขึ้นอยู่กับว่ามีระบบและกลไกในการสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาและนักวิจัยสามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของสังคมได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึงพันธกิจของโรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละโรงเรียน มีระบบและกลไก สนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองความต้องการของผู้เรียน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึงพันธกิจของโรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละโรงเรียน อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสาธิตทุกแห่งจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจโรงเรียน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดประโยชน์สนองความต้องการของผู้เรียนและมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาให้แก่การศึกษาไว้ศึกษาต่อไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา เป็นจุดเด่นของโรงเรียนสาธิตนอกเหนือจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพราะโรงเรียนสาธิตที่ก่อตั้งขึ้นมาโดยจอห์น ดิวอี้ ก็มีจุดประสงค์เพื่อเป็น Lab School ให้แก่ครูได้มีโอกาสสังเกต ทดลอง และสังเคราะห์แนวทางการสอนใหม่ๆ ดังนั้นงานวิจัยของโรงเรียนสาธิตจึงไม่เน้นแค่งานหรือโครงสร้างหนึ่งในโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นไฮไลต์ของโรงเรียนสาธิตเลยทีเดียวว่าได้ สังคมจะเกิดเชื่อมั่นในโรงเรียนสาธิตก็มาจากผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นมาผ่านกระบวนการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอนเชื่อถือได้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ คือมีทั้งระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัย และแนวทางการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา แสดงถึงพันธกิจของโรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละโรงเรียน อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสาธิตทุกแห่งจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจโรงเรียน ดังนั้น จึงต้องมีผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน และมีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ สามารถเผยแพร่ผลงานได้ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาคืองานที่เป็นพันธกิจหลักในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต โดยเน้นให้อาจารย์โรงเรียนสาธิตต้องได้รับการพัฒนาตนเอง ผ่านการผลิตผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ต่างๆ จนนำไปสู่ผลงานที่มีคุณภาพซึ่งจะสะท้อนกลับไปที่คุณภาพของอาจารย์ให้มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งถ้าถามว่าแล้วจะดำเนินการสนับสนุนยังในงานด้านนี้ก็จริง ๆ แล้วไม่ต่างจากงานด้านอื่น ๆ หรือพันธกิจอื่น ๆ ของโรงเรียน คือมองว่าต้องมีระบบและกลไกการสนับสนุนงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิผล ประสิทธิภาพก็คือคุณภาพของงานวิจัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรมได้ดังแสดงในตารางที่ 35

ตาราง 35 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 9

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
		1	2	3	4	5	6	7	
1	มีแผนการวิจัย			✓					1
2	มีระบบและกลไก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
3	มีการสนับสนุนทรัพยากร			✓	✓	✓	✓	✓	5
4	ผลงานวิจัยมีประโยชน์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
5	มีการเผยแพร่ผลงานวิจัย	✓		✓	✓	✓	✓		5
	อย่างกว้างขวาง								

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 1 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ตัวบ่งชี้ของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ประกอบด้วย 1) ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา 2) งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาจะประสบความสำเร็จก็ดูจากงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาต้องมีระบบและกลไกการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ และดูจากผลงานวิจัยด้วยว่าได้รับการเผยแพร่”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ก็คือการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารให้มีการดำเนินงานได้ เกิดการพัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อจำนวนนักวิจัย และอีกเรื่องหนึ่งก็คือผลงานวิจัยเอง ยุคนี้คงไม่ใช่วิจัยขึ้นหิ้งแต่ต้องนำไปเผยแพร่เพื่อให้เป็นต้นแบบการจัดการศึกษาจริง ๆ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ประกอบด้วย 1) ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา 2) งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา จะมีคุณภาพต้องมีทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต โดยปัจจัยนำเข้าน่าจะเป็นการให้ความสำคัญกับงานวิจัย มีการกำหนดแผนฯ ไว้ มีเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน และสนับสนุนงบประมาณ ส่วนกระบวนการน่าจะเป็นการมีระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยที่ดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสุดท้ายผลผลิตที่ได้ก็คือผลงานวิจัยที่สามารถนำไปเผยแพร่ได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา มองว่าต้องมีทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ คือการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างเป็นระบบ และปลายน้ำคือผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาดูอะไรบ้างหรือถึงจะถือว่างานด้านนี้ประสบความสำเร็จ ก็ น่าจะดูที่การมีระบบและกลไกการสนับสนุนงานวิจัยกับจำนวนผลงานวิจัยที่น่าเชื่อถือได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติเป็นอย่างน้อย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาต้องประกอบด้วย การสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างเป็นระบบ และมีกลไกการพัฒนางานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม กับผลงานวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรมได้
 ดังแสดงในตารางที่ 36

ตาราง 36 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวอย่างของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	มีระบบและกลไก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2	มีการเผยแพร่ผลงานวิจัย อย่างกว้างขวาง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
 ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
 ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นพิจารณาในตัวอย่างที่ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทาง
 การศึกษา พิจารณาจากการวางแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา รวมทั้ง
 จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา และสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย
 หรือนวัตกรรมทางการศึกษาในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
 สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา เช่น มีห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัย
 ฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและพี่เลี้ยงวิจัย มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูล
 สนับสนุนการวิจัยฯ จัดตั้งอำนวยการความสะดวกในการวิจัยฯ จัดกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ การ
 จัดแสดงผลงานนวัตกรรมทางการศึกษา กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนงานวิจัยหรือนวัตกรรม
 การศึกษาเพื่อให้บุคลากรมุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการวิจัยให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง
 ประเมินผลการดำเนินการให้สำเร็จตามแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา
 นำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้การบริหารจัดการงานวิจัย หรือนวัตกรรมทาง
 การศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาจะประสบความสำเร็จ ก็ดูจาก
 แผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา งบประมาณ มีห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ
 หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและพี่เลี้ยงวิจัย มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ การจัดแสดงผลงาน
 นวัตกรรมทางการศึกษา กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ประเมินผลการ

ดำเนินการให้สำเร็จตามแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา นำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา พิจารณาจากการวางแผนการบริหารจัดการงานวิจัย และสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มีการจัดกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ การจัดแสดงผลงานนวัตกรรมทางการศึกษา ประเมินผลการดำเนินการบริหารจัดการงานวิจัย แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ต้องมีการกำหนดแผนและงบประมาณ รวมทั้ง facilities ต่าง ๆ เช่น ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและพี่เลี้ยงวิจัย มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ แล้วก็มีมีการประเมินการดำเนินงานเพื่อจะได้ออกได้ดียิ่งต้องปรับปรุงอะไรอีกบ้าง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา พิจารณาจากการวางแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา จัดตั้งอำนาจความสะดวกในการวิจัยฯ กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อให้บุคลากรมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการวิจัยให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ประเมินผลการดำเนินการให้สำเร็จตามแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา นำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้การบริหารจัดการงานวิจัย หรือนวัตกรรมทางการศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา พิจารณาจากการวางแผนการบริหารจัดการงานวิจัย จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา และสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และดำเนินการกำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อให้บุคลากรมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการวิจัยให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ประเมินผลการดำเนินการและนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้การบริหารจัดการงานวิจัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ก็คงต้องมีแผนงาน มีการดำเนินการตามแผน กำกับติดตามการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนงาน ประเมินผลการดำเนินงานสนับสนุนงานวิจัย และนำผลไปปรับปรุงแผน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ดูที่การสนับสนุนจากผู้บริหารทั้งในด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมให้มีช่องทางในการเผยแพร่ผลงานอีกด้วย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ ดังแสดงในตารางที่ 37

ตาราง 37 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทาง
การศึกษา

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	การวางแผนการบริหารจัดการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6
2	จัดสรรงบประมาณ	✓		✓		✓		✓	4
3	สนับสนุนการเผยแพร่ ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทาง การศึกษาในการประชุม วิชาการหรือการตีพิมพ์ใน วารสารระดับชาติหรือ นานาชาติ		✓			✓		✓	3
4	จัดสิ่งอำนวยความสะดวกใน การวิจัยฯ เช่น มี ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือ หน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและพี่ เลี้ยงวิจัย มีห้องสมุดหรือแหล่ง ค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการ วิจัยฯ	✓		✓	✓			✓	4
5	จัดกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริม งานวิจัยฯ การจัดแสดงผลงาน นวัตกรรมทางการศึกษา	✓	✓						2
6	กำกับติดตามให้ดำเนินการ ตามแผน				✓	✓	✓		3
7	ประเมินผลการดำเนินการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6
8	นำผลการประเมินมาปรับปรุง แผนหรือพัฒนาการให้การ บริหารจัดการงานวิจัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 5 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ พิจารณาจาก ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ พิจารณาจาก ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ มองว่าต้องดูที่จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่เปรียบเทียบกับจำนวนอาจารย์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ ก็ดูจากจำนวนอาจารย์ที่เผยแพร่เลยว่ามีกี่คนในแต่ละปี”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 7 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ น่าจะต้องดูที่ผลการเปรียบเทียบระหว่างจำนวนผลงานกับจำนวนอาจารย์ของโรงเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ วัดจากจำนวนผลงานที่ได้รับการเผยแพร่อย่างน้อยต้องระดับชาติขึ้นไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ ดูที่จำนวนผลงาน มีช่องทางเผยแพร่ผลงานหลากหลายคงไม่ยึดติดการกับตีพิมพ์ลงวารสารวิชาการเท่านั้น”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

“งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ วัดจากเปอร์เซ็นต์ของผลงานวิจัยกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมดของโรงเรียน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 8 มกราคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม
ได้ดังแสดงในตารางที่ 38

ตาราง 38 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในตัวบ่งชี้งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการ
เผยแพร่

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณา
ประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้า
ประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด

ประเด็นที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม

หลักการของระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม แสดงถึงภารกิจหลักของ
โรงเรียนสาธิตโรงเรียนสาธิต ต้องกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ
ให้เป็นไปตามวงจรคุณภาพ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้อง
มีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานผ่านการนำ
ผลงานวิจัยที่ตกผลึกแล้วมาบริการแก่สังคม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึงภารกิจหลักของโรงเรียนสาธิตโรงเรียน
สาธิตอย่างเป็นระบบให้เป็นไปตามวงจรคุณภาพ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้บริการทางวิชาการมีความ
เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานผ่านการนำผลงานวิจัยที่ตกผลึก
แล้วมาบริการแก่สังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม เป็นการดำเนินงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม
อย่างเป็นขั้นตอน มีการกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบให้เป็นไปตามวงจร
คุณภาพ เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อนำผลงานวิจัยมาบริการแก่สังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม ต้องมีการวางแผนดำเนินการ มีผู้รับผิดชอบโครงการ ตามวงจรคุณภาพ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว มีการออกคำสั่งว่าโครงการนี้เหมาะกับใครอย่างไร เช่นถ้าต้องพัฒนาครูก็จะให้บุคลากรในแต่ละหมวดไปโดยแต่ละหมวด หัวหน้าหมวดก็จะมีการประชุมและคัดเลือก บุคลากรว่าคนไหนมีความพร้อมที่จะให้ความรู้กับเขา มีการเตรียมเอกสารในการพัฒนาให้เค้าให้เรียบร้อยหรือถ้า เป้าหมายคือการพัฒนาเด็กก็ต้องดูว่าระดับชั้นไหนก็จะจัดให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายเช่นพัฒนาไอน์เด็กก็เป็นของป.6 ที่ ผ่านมาเราก็จะนำครูผู้สอนป.6 อะจะเป็นหลักก็คือจะเตรียมวิทยากรให้ตรงกับคุณสมบัติของทางโรงเรียนผู้ให้บริการ ต้องการเป็นการบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2560)

“การบริการวิชาการจึงต้องผ่านการวางแผนฯ เพื่อที่จะต้องผ่านการพิจารณาอนุมัติ นำไปสู่การ จัดสรรงบประมาณ การเตรียมเอกสาร อุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งต้องมีการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถประเมินผลการดำเนินงานได้สอดคล้องกับแผนที่วางไว้ จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขในการวางแผน ดำเนินงานคราวหน้าได้ แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าการบริการวิชาการประสบความสำเร็จ ก็คงต้องดูจากความพึงพอใจ ของผู้รับบริการเป็นหลัก แล้วก็รายงานผลการดำเนินงานที่จัดทำเสนอผู้บริหารขึ้นมา โดยน่าจะมีความเชื่อมโยงกับ การจัดการเรียนรู้และการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม การบริการวิชาการในมุมมองของครูคือ การนำเอา ความรู้ที่ตกผลึกแล้วของอาจารย์โรงเรียนสาธิต ที่ผ่านประสบการณ์สอน การวิจัย การดูแลนิสิตฝึกสอน มาเผยแพร่ และแบ่งปันให้แก่เพื่อนครูโรงเรียนอื่นๆ และยังให้แก่นักเรียนโรงเรียนต่างๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้เทคนิค วิธีการสอนแบบ ใหม่ ๆ ส่วนจะทำให้เป็นระบบนั้นก็ขึ้นอยู่กับทำให้ความร่วมมือของทุกภาคส่วนแล้วแหละ ยังไงๆ การบริการวิชาการ ก็เป็นการกิจหลักของโรงเรียนสาธิตโรงเรียนสาธิตมากระกิจหนึ่งเลย เราจึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการ บริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบไว้ให้ชัดเจน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2560)

“การบริการวิชาการเป็นพันธกิจหนึ่งของโรงเรียนสาธิตนะ เพราะเราอยู่ภายใต้การบริหารงานของ คณะศึกษาศาสตร์ แต่ลักษณะการบริการวิชาการของเรา ก็จะเน้นไปที่โรงเรียน ครู และตัวเด็กเป็นหลัก ซึ่งเราก็จะ จัดทำเป็นโครงการที่อาจารย์ในโรงเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทั้งการไปเป็นวิทยากร และการประสานงานในส่วนต่างๆ”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2560)

“การบริการวิชาการเป็นหน้าที่หนึ่งของโรงเรียนสาธิต คือเราต้องทำ และทำให้ได้ด้วย ถ้าถามว่าทำ อะไรก็บอกเลยว่าเราเอาเอกลักษณ์ของโรงเรียนเนี่ยแหละไปเผยแพร่ให้เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับโรงเรียนอื่นๆ เค้านำไป ปรับใช้ แล้วเอกลักษณ์ของเราคืออะไรก็ต้องเป็นรูปธรรมยังงี้ก็ต้องบอกว่า ความสามารถของเราเนี่ยแหละ ที่ถูก หล่อหลอมมาให้มีความพิเศษ เก่งในเรื่องที่เราเป็น มีความชำนาญในการสอน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2560)

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม พิจารณา จากการจัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัว บ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการสถานศึกษา

เพื่อพิจารณาอนุมัติ จัดสรรงบประมาณทั้งภายในและจัดหางบประมาณภายนอก บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนการบริการวิชาการประจำปี กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการประจำปี ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และนำเสนอกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณา และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคมโดยบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัย ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม วัดจากการจัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปี ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติ จัดสรรงบประมาณทั้งภายในและจัดหางบประมาณภายนอก บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนการบริการวิชาการประจำปี กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการประจำปี ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และนำเสนอกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณา และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคมโดยบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม ดูจากการจัดทำแผนการบริการวิชาการโดยต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมให้ชัดเจนและเสนอกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนการบริการวิชาการประจำปี กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการประจำปี ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม จะประสบความสำเร็จต้องมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน ประกอบด้วยมีแผน ดำเนินการตามแผน กำกับติดตามการดำเนินงานตามแผน นำผลการประเมินมาปรับปรุงให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม ต้องประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ การจัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปี ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติ จัดสรรงบประมาณทั้งภายในและจัดหางบประมาณภายนอก บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนการบริการวิชาการประจำปี กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการประจำปี ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และนำเสนอกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณา และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคมโดยบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัย”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม พิจารณาจากการจัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปี ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพื่อพิจารณาอนุมัติ จัดสรรงบประมาณทั้งภายในและจัดหา

งบประมาณภายนอก บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนการบริการวิชาการประจำปี กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการประจำปี ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และนำเสนอกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณา และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม มองว่าต้องมีความชัดเจน ตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าผู้รับบริการจะได้ประโยชน์สูงสุด ผ่านการทำงานอย่างมีแนวทางหรือกรอบที่วางไว้ชัดเจนทั้งการกำหนดแผนงาน เป้าหมาย วัตถุประสงค์ งบประมาณ Timeline จนได้ออกมาเป็นปฏิทินการปฏิบัติงาน วางตัวผู้ประสานงาน แล้วดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการเป็นหลัก เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนต่อไป”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2560)

“ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม ควรพิจารณาจากการจัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปี ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการประจำปี ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 39

ตาราง 39 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 10

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	การจัดทำแผนการบริการวิชาการและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จ แผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
2	จัดสรรงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวก	✓	✓		✓	✓	✓		5

ตาราง 39 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวน วรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
3	กำกับติดตามให้ดำเนินการ ตามแผน			✓	✓	✓		✓	4
4	ประเมินความสำเร็จตามตัว บ่งชี้ของแผน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
5	นำผลการประเมินมา ปรับปรุงโดยบูรณาการกับ การจัดการเรียนรู้และการ วิจัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 3 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ประเด็นที่ 11 ระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการของระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม แสดงถึงโรงเรียนสาธิตต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึงโรงเรียนสาธิตต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 18 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มองว่าโรงเรียนสาธิตต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการ กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผน ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผน รวมทั้งการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 18 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม แสดงถึงโรงเรียนต้องมีแผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการ กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 18 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมีความหมายถึงการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ตรวจสอบได้ และนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 18 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม แสดงถึงโรงเรียนสาธิตต้องมีนโยบาย โครงสร้าง และแผนงาน มีการบริหารจัดการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 19 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการดำเนินงานเพื่อให้การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมีความชัดเจน ตรวจสอบได้ เป็นขั้นเป็นตอนที่ชัดเจน โดยต้องมีนโยบาย โครงสร้าง และแผนงาน มีการบริหารจัดการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 19 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ก็คล้ายๆ กับการบริการวิชาการ คือ เราต้องทำ และทำให้ดีด้วย ถ้าถามว่าทำอะไรก็บอกเลยว่าเราเอาเอกลักษณ์ของโรงเรียนเนี่ยแหละไปเผยแพร่ให้เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับโรงเรียนอื่นๆ เค้านำไปปรับใช้ แล้วเอกลักษณ์ของเราคืออะไรจะต้องเป็นรูปธรรมยังงี้ก็ต้องบอกว่าการแสดงโขน นาฏศิลป์ กลองสะบัดชัย เนี่ยแหละ ถ้าจะทำให้ดีก็ต้องถูกนำไปใช้ในหลักสูตร มีการพัฒนาการโครงการพิเศษ จัดทำระบบระเบียบแบบแผนให้ชัดเจน ใครไม่อยู่คนรุ่นหลังมาสืบทอดต่อไปได้ มีกลไกการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน ต้องวางแผนไว้ล่วงหน้า จัดเตรียมงบประมาณ จัดกิจกรรม และประเมินผลของงานตลอดเวลา”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 19 เมษายน 2560)

ประเด็นพิจารณาในตัวบ่งชี้ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พิจารณาจากการจัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการปลูกฝังการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้นักเรียน และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน จัดสรร

งบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดเป็นเครือข่ายเชิงวัฒนธรรมดังกล่าวต่อไป

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ถ้าจะดูว่าสำเร็จหรือไม่ก็ต้องดูจากแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน งบประมาณ บุคลากร แล้วดำเนินการตามแผน กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินและนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, การสัมภาษณ์, 18 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมวัดจากขั้นตอนการดำเนินงานว่า ชัดเจน เป็นระบบมัย ถ้าถามว่าเป็นระบบยังงี้ ก็ต้องเป็นวงจรคุณภาพ ตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน มีผู้รับผิดชอบชัดเจน ดังนั้นการวางแผนงาน การประเมินผล และการปรับปรุง ก็จำเป็นต้องมี และต้องมีส่วนเกี่ยวข้อง”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, การสัมภาษณ์, 18 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมวัดจากอะไรนะเหรอ อืมก็คงวัดเหมือนระบบและกลไกการดำเนินงานทั่วไป ะ ต้องที่เน้นว่าต้องแตกต่างและชัดเจน ก็คือหลังจากดำเนินการแล้วต้องมีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดเป็นเครือข่ายเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้ระบบและกลไกนั้นเกิดผลกระทบที่ดีต่อสังคม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, การสัมภาษณ์, 18 เมษายน 2560)

“การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถ้าจะมองว่าพันธกิจนี้สำเร็จต้องดูที่เกิด impact อะไรบ้าง คือเป้าหมายของโรงเรียนสาธิตในด้านนี้เราก็ไม่คิดจะไปเผยแพร่อย่างเดียว แต่ละสถานที่ที่ไปทำกิจกรรมเค้าก็มีรากเหง้าทางวัฒนธรรม นักเรียน นิติศึกษา และตัวอาจารย์เองก็ได้เรียนรู้ มันเป็นการแชร์กันมากกว่า อันนั้นแหละที่ต้องไปวัดให้ได้ว่ามีกลไกอะไรบ้างที่ทำให้เกิด และเกิดอย่างไร มากน้อยแค่ไหน เราต้องวัดจากสิ่งเหล่านี้ถึงจะเป็นประโยชน์”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, การสัมภาษณ์, 18 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พิจารณาภาพกว้างนะ ในแง่การบริหารงานองค์กรที่คิดว่าต้องมีการจัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการปลูกฝังการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้นักเรียน และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน จัดสรรงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดเป็นเครือข่ายเชิงวัฒนธรรม”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, การสัมภาษณ์, 19 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมจะวัดที่ตัวองค์ประกอบของระบบที่มีคุณภาพ มีขั้นตอน มีการตรวจสอบย้อนกลับที่เชื่อถือได้ โดยมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์คือการปลูกจิตสำนึกทางวัฒนธรรม การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันที่เข้มแข็ง ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิด จากความรู้ ประสบการณ์ และความเชื่อที่ต่างกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน จะได้นำสิ่งที่ได้เหล่านั้นไปปรับตัวอยู่ร่วมกันได้”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, การสัมภาษณ์, 19 เมษายน 2560)

“ระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ก็ดูที่ มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า จัดเตรียมงบประมาณ จัดกิจกรรม และประเมินผลของงาน”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, การสัมภาษณ์, 19 เมษายน 2560)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรม ได้ดังแสดงในตารางที่ 40

ตาราง 40 สรุปแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรฐานที่ 11

ลำดับที่	ประเด็นจากการทบทวนวรรณกรรม	ประเด็นจากการสัมภาษณ์เชิงลึก							รวม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
1	จัดทำแผนและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน	✓	✓	✓		✓		✓	5
2	จัดสรรงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวก	✓	✓	✓		✓		✓	5
3	กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผน	✓		✓		✓	✓		4
4	ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้	✓	✓	✓		✓	✓	✓	6
5	นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผน	✓	✓		✓	✓	✓		5
6	กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดเป็นเครือข่ายเชิงวัฒนธรรม		✓	✓	✓		✓		4

บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปรียบเทียบกับผลการทบทวนวรรณกรรม เมื่อพิจารณาประเด็นที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่านแล้ว พบว่าแต่ละประเด็นของผู้ทรงคุณวุฒิสามารถจัดเข้าประเด็นที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ได้ทั้งหมด โดยมี ประเด็นที่ 3 และ 6 ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านไม่ได้กล่าวถึง

ขั้นตอนที่ 1.4 กำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

จากผลการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์เอกสารผู้วิจัยได้นำมากำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ดังแสดงในตารางที่ 41

ตาราง 41 ผลการสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้จากการสัมภาษณ์

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
1. คุณภาพผู้เรียน <u>หลักการ</u> คุณภาพของผู้เรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะตามหลักสูตรสถานศึกษา และมีพัฒนาการในด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์	1. ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณในระดับดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด 2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ ในระดับดี ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด 3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการรับและส่งสาร การเลือกใช้และบูรณาการสื่อหรือเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อการถ่ายทอดสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ ได้จากการสืบค้นทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับวัย

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
	4. ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น 5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลสอบวัดระดับชาติ <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 6. ความพร้อมในการทำงาน <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการวางแผนการทำงาน การดำเนินงานตามขั้นตอนที่กำหนด การตรวจสอบ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขการทำงาน การทำงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด การปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง 7. การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของชาติ 8 ประการ ได้แก่ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
	8. ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากผู้เรียนเห็นคุณค่า ชื่นชม แสดงถึงความภูมิใจในท้องถิ่นและ ความเป็นไทย มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย มีความเข้าใจใน ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารไทยอย่างถูกต้อง และเหมาะสม
	9. การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและ หลากหลาย <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากผู้เรียนความเข้าใจ ในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลายการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม การคำนึงถึง สิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
	10. สุขภาวะทางร่างกาย <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการรักษาสุขอนามัย ส่วนตน มีน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการทาง ร่างกายเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐานกรม อนามัย รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้ โทษ หลีกเลี่ยงตนเองจากสภาพที่เสี่ยงต่อความ รุนแรง โรค ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ
	11. ลักษณะจิตสังคม <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการรักษาอารมณ์ และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ รู้และวิธีการป้องกัน ตนเองจากการล่อลวง ช่มเหง รังแก ไม่เพิกเฉยต่อ การกระทำ สิ่งที่ไม่ถูกต้อง อยู่ร่วมกันด้วยดีใน ครอบครัว ชุมชนและสังคม

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
2. กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต <u>หลักการ</u> กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต แสดงถึงการดำเนินการบริหารและการจัดการของโรงเรียนสาธิตที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านข้อมูลสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อม อย่างเป็นระบบโดยมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดชัดเจน วางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจด้านคุณภาพการศึกษา และมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	1. กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจาก 1) การมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน 2) การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย 2.1) การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนรอบด้านทุกกลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม 2.2) การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาอาจารย์และบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ 2.3) การวางแผนการบริหารและการจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ 2.4) การวางแผนและจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ 3) การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการร่วมรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน 4) การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา 5) นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ <u>หลักการ</u> กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แสดงถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร สถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ	1. กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการมีกระบวนการเรียนการสอนตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การตรวจสอบ และประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
4. ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล <u>หลักการ</u> ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล แสดงถึงการวางระบบการจัดการคุณภาพของโรงเรียนสาธิตที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต	1. ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการกำหนดมาตรฐาน การศึกษาของโรงเรียนสาธิตที่สะท้อนอัตลักษณ์ของโรงเรียนสาธิต การวางระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีกลไกการปฏิบัติตามระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันวางระบบและดำเนินงานประกันคุณภาพ ความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อระบบการบริหารและจัดการของโรงเรียนสาธิต

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
5. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู <u>หลักการ</u> การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แสดงถึงกระบวนการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะ และคุณลักษณะให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู ดังนั้น คุณภาพครูที่เลี้ยง ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาคุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี	1. ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการกำหนดผู้รับผิดชอบในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยหรือศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กำหนดนโยบายและจัดทำแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและกำหนด ตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน ร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ จัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์อย่างเป็นกัลยาณมิตร 2. ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับส่งเสริมให้สร้างสรวทวิธีสอนและการจัดการชั้นเรียนอย่างหลากหลาย ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในการจัดปัญหา เป็นแบบอย่างของพฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม ที่นำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียนสาธิตให้ความเป็นกัลยาณมิตร(friendship) 3. คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือการฝึกสอนของนิสิตนักศึกษา

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
6. อุดมการณ์นักเรียนสาธิต <u>หลักการ</u> อุดมการณ์นักเรียนสาธิต แสดงถึงผู้เรียนของโรงเรียนที่อยู่ภายใต้สังกัดของมหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดสอนเพื่อเป็นหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา โดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ผ่านการลงมือปฏิบัติผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความกล้าแสดงออก รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้เกิดความสามารถตามความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างรอบด้าน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะการได้รับการพัฒนาความสามารถด้านกีฬา ด้านดนตรี และด้านภาษาที่สาม เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่หลากหลายทั้งด้านวัฒนธรรม เชื้อชาติ และศาสนา	1. ความกล้าแสดงออก <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรม การพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะสามารถดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขออภัยหรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์สามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม 2. ความสามารถในการเล่นกีฬา <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาน้อยหนึ่งชนิดกีฬา 3. ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด 4. ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนในภาษาที่สามที่สามารถสื่อสารภาษาที่สามในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป)

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
7. ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ <u>หลักการ</u> ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน แสดงถึงการพัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษาและนำผลการพัฒนานวัตกรรม ทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา สอดแทรก ไปในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นแบบอย่างให้โรงเรียน อื่นๆ นำไปปฏิบัติ พร้อมด้วยการเป็นแบบอย่างของการ พัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพ เป็นต้นแบบให้ครู สถานศึกษาอื่นๆ รวมทั้งนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูนำไปประพฤติดิปฏิบัติบุคคล การมีรูปแบบหรือ วิธีการสอนที่มีคุณภาพให้ทั้งนิสิต/นักศึกษา และครู สถานศึกษาอื่นนำไปประพฤติดิตามอย่างความมั่นใจของ ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ โรงเรียนสาธิต 8. ครูต้นแบบ <u>หลักการ</u> ครูต้นแบบ แสดงถึงบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทั้ง ทางด้านการเรียน การสอน และการส่งเสริม การเรียนรู้ของ ผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบคุณลักษณะที่ เพียบพร้อมในด้านตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ ส่งเสริมการ เรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติ ตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา และเกียรติแก่ ผู้เรียน รวมทั้งมีความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จาก ผู้เรียน	1. ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของ ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา การวางระบบการพัฒนาวิชาชีพครู อย่าง มีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและ ตอบสนองความแตกต่างระหว่าง 1. ครูต้นแบบ <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากความตั้งใจถ่ายทอด วิชาความรู้ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนอง ความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็น แบบอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา และเกียรติแก่ ผู้เรียน ซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
9. งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา <u>หลักการ</u> งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา แสดงถึงพันธกิจของโรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละโรงเรียน อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสาธิตทุกแห่งจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจโรงเรียน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้น เฉพาะของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบ ที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองความต้องการของผู้เรียน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง	1. ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการวางแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา และสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา เช่น มีห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและพี่เลี้ยงวิจัย มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ จัดตั้งอำนวยการความสะดวกในการวิจัยฯ จัดกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ การจัดแสดงผลงานนวัตกรรมทางการศึกษา กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อให้นักวิชาการมุ่งเน้นการพัฒนาระบบการวิจัยให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ประเมินผลการดำเนินการให้สำเร็จตามแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา นำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้การบริหารจัดการงานวิจัย หรือนวัตกรรมทางการศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น 2. ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
10. ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม <u>หลักการ</u> ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม แสดงถึงภารกิจหลักของโรงเรียนสาธิตโรงเรียนสาธิต ต้องกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบให้เป็นไปตามวงจรคุณภาพ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานผ่านการนำผลงานวิจัยที่ตกผลึกแล้วมาบริการแก่สังคม	1. ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการจัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติ จัดสรรงบประมาณทั้งภายในและจัดหางบประมาณภายนอก บุคลากรและ สิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนการบริการวิชาการประจำปี กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการประจำปี ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และนำเสนอกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณา และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคมโดยบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัย

ตาราง 41 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
11. ระบบและกลไกการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม <u>หลักการ</u> ระบบและกลไกการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม แสดงถึงโรงเรียนสาธิตต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน	1. ระบบและกลไกการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม <u>ประเด็นพิจารณา</u> พิจารณาจากการจัดทำแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการปลูกฝังการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้นักเรียน และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน จัดสรรงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดเป็นเครือข่ายเชิงวัฒนธรรม

จากตารางที่ 41 จะเห็นได้ว่าผลการกำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ จำนวน 11 มาตรฐาน ได้ตัวบ่งชี้ทั้งสิ้น 20 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน มีจำนวนตัวบ่งชี้ 11 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต มีจำนวนตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีจำนวนตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ มีจำนวนตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีจำนวนตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 6 อุดมศึกษณ์นักเรียนสาธิต มีจำนวนตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 7 ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ มีจำนวนตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 8 ครูต้นแบบ มีจำนวนตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 9 งานวิจัยหรือนวัตกรรมทาง

การศึกษา มีจำนวนตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม มีจำนวนตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่ 11 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม มีจำนวนตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้

ขั้นตอนที่ 2 ยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยนำผลการกำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยพัฒนาแบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาให้ความเห็น พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตมีความตรงเชิงเนื้อหาหรือค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.71-1.00 สามารถนำไปใช้ได้ โดยมีการปรับแก้และเพิ่มเติมตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในส่วนของตัวบ่งชี้ 1.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ในประเด็นพิจารณา โดยให้ตัดข้อความ แลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เนื่องจากไม่สอดคล้องกับประเด็นความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้ 1.6 ความพร้อมในการทำงาน ปรับแก้ไขในส่วนข้อของตัวบ่งชี้จากความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงาน หรือการทำงาน ให้ปรับเป็นเฉพาะความพร้อมในการทำงาน เพื่อประเมินทักษะการทำงานเป็นหลัก และตัวบ่งชี้ 6.2 ความสามารถในการเล่นกีฬา ปรับแก้ไขคำอธิบายตัวบ่งชี้ โดยให้ตัดข้อความ การเกิดน้ำใจนักกีฬา เนื่องจากวัดประเมินได้ยาก และไม่สอดคล้องกับวิธีการประเมินและแหล่งข้อมูล ผลการตรวจสอบสอดคล้องของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ดังแสดงในตารางที่ 42 ดังนี้

ตาราง 42 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนสาธิต

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. หลักการของมาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.71	ใช้ได้
2. คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
3. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.1.1 ผลการประเมินความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1 ผลการประเมินความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
5. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.1.2 ผลการประเมินความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 42 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6. ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.1.2 ผลการประเมินความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
7. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.1.3 ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
8. ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.1.3 ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.1.4 ผลการประเมินความสามารถในการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
10. ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.1.4 ผลการประเมินความสามารถในการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
11. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
12. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.2.1 ผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
13. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.2.1 ผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 42 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
14. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.2.2 ผลการประเมิน ความสามารถในการคิดสังเคราะห์	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
15. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.2.2 ผลการ ประเมินความสามารถในการคิดสังเคราะห์	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
16. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.2.3 ผลการประเมิน ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
17. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.2.3 ผลการ ประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
18. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.2.4 ผลการประเมิน ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.2.4 ผลการ ประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
20. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.2.5 ผลการประเมิน ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
21. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.2.5 ผลการ ประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
22. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.3 ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
23. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
24. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.4 ความก้าวหน้า ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
25. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.4 ความก้าวหน้า ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 42 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
26. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
27. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
28. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.6 ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.6 ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
30. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
31. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
32. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
33. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
34. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 42 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
35. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
36. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.10 สุขภาวะทางร่างกาย	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
37. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.10 สุขภาวะทางร่างกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
38. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.11 ลักษณะจิตสังคม	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
39. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 1.11 ลักษณะจิตสังคม	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
40. หลักการมาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
41. ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
42. หลักการมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
43. ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
44. หลักการมาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
45. ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
46. หลักการมาตรฐานที่ 5 การมีประสบการณ์วิชาชีพครู	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 42 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
47. คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
48. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
49. คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
50. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ	0	+1	0	+1	+1	3	0.71	ใช้ได้
51. คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.3 คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	+1	+1	+1	+1	0	5	0.86	ใช้ได้
52. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 5.3 คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
53. หลักการมาตรฐานที่ 6 อัดลักษณะนักเรียนสาธิต	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
54. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 6.1 ความกล้าแสดงออก	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
55. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 6.1 ความกล้าแสดงออก	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
56. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 6.2 ความสามารถในการเล่นกีฬา	+1	+1	0	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
57. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 6.2 ความสามารถในการเล่นกีฬา	+1	0	+1	0	+1	3	0.71	ใช้ได้
58. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 6.3 ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 42 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
59. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 6.3 ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
60. คำอธิบายตัวบ่งชี้ 6.4 ความสามารถในการ สื่อสารภาษาที่สาม	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
61. ประเด็นพิจารณาความสามารถในการ สื่อสารภาษาที่สาม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
62. หลักการมาตรฐานที่ 7 ต้นแบบการจัดการ เรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
63. ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 7 ต้นแบบ การจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
64. หลักการมาตรฐานที่ 8 ครูต้นแบบ	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
65. ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 8 ครูต้นแบบ	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
66. หลักการมาตรฐานที่ 9 งานวิจัยหรือ นวัตกรรมทางการศึกษา	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
67. คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไก สนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
68. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและ กลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทาง การศึกษา	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
69. คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 9.2 งานวิจัยหรือ นวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
70. ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 9.2 งานวิจัย หรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการ เผยแพร่	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 42 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
71. หลักการมาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
72. ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
73. หลักการมาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
74. ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
75. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับบริบทของโรงเรียนสาธิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
76. สามารถนำไปปรับปรุงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
77. เป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
78. มีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และพันธกิจของโรงเรียนสาธิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ขั้นตอนที่ 2.2 สรุปรวความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยได้นำผลมาดำเนินการปรับแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วขั้นตอนต่อมาเป็นการสรุปรวความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตโดยการสอบถามความคิดเห็นของคณาบดีศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิต

จากการสำรวจความคิดเห็นของคณาบดีศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิต
โดยแบบสอบถาม สรุปผลการวิจัยและวิเคราะห์ผลดังตารางต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของคณาบดีศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียน
สาธิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ประเภทและลักษณะของ
กลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตาราง 43 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ประเภทและลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท/ลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	33	37.50
หญิง	45	62.50
2. อายุ		
31-40 ปี	20	22.73
41-50 ปี	18	20.45
51-60 ปี	38	43.18
มากกว่า 60 ปี	12	13.64
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	2	2.27
ปริญญาโท	37	42.05
ปริญญาเอก	38	43.18
สูงกว่าปริญญาเอก	1	1.14
4. ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	41	46.59
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	37	42.05
5. ประสบการณ์ทำงานในโรงเรียนสาธิต		
1-10 ปี	55	62.50
11-20 ปี	15	17.05
21-30 ปี	5	5.68
31-40 ปี	3	3.41

จากตารางที่ 43 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามเพศ คือ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.50 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 37.50 จำแนกตามอายุจะมีความใกล้เคียงกันในทุก 4 ช่วง อายุอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.73 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.45 อายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.18 และอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.64 จำแนกตามวุฒิการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 43.18 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือสูงกว่าปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 1.14 จำแนกตามตำแหน่งวิชาการที่มีจำนวนมากที่สุดคือ อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 46.59 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ รองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 11.36 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ในโรงเรียนสาธิตที่มีจำนวนมากที่สุด คือ 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.50 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.41 ความเกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพจำแนกตามสถานะ คือ คณบดี คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนผู้บริหารโรงเรียนสาธิต คิดเป็นร้อยละ 50.0

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของคณบดีศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิต

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของคณบดีศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิต จำนวน 88 คน ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 44

ตาราง 44 แสดงระดับความคิดเห็นของคณบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความเห็นด้วย
มาตรฐานที่ 1			
หลักการของมาตรฐานที่ 1	4.36	0.71	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.1	4.36	0.71	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1	4.29	0.59	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1	4.29	0.59	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.1.2	4.40	0.60	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.1.2	4.40	0.60	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.1.3	4.43	0.58	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.1.3	4.43	0.58	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.1.4	4.36	0.61	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.1.4	4.36	0.61	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1	4.52	0.58	มากที่สุด
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1	4.52	0.58	มากที่สุด
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2	4.41	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2	4.41	0.68	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3	4.41	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3	4.41	0.68	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4	4.40	0.70	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4	4.40	0.70	มาก

ตาราง 44 (ต่อ)

มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	
		ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความเห็นด้วย
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.2.5	4.41	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.2.5	4.41	0.68	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.3	4.34	0.64	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.3	4.34	0.64	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.4	4.25	0.71	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.4	4.34	0.64	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.5	4.49	0.69	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.5.1	4.49	0.69	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.5.1	4.49	0.69	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.5.2	4.33	0.71	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.5.2	4.33	0.71	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.5.3	4.34	0.64	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.5.3	4.34	0.64	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.5.4	4.33	0.71	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.5.4	4.33	0.71	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.6	4.35	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.6	4.35	0.68	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.7	4.36	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.7	4.36	0.68	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.8	4.29	0.73	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.8	4.29	0.73	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.9	4.35	0.77	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.19	4.26	0.84	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.10	4.40	0.73	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.10	4.30	0.73	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.11	4.28	0.76	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 1.11	4.30	0.73	มาก

ตาราง 44 (ต่อ)

มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	
		ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความเห็นด้วย
หลักการของมาตรฐานที่ 2	4.28	0.76	มาก
ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 2	4.28	0.76	มาก
หลักการของมาตรฐานที่ 3	4.09	0.77	มาก
ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 3	4.09	0.77	มาก
หลักการของมาตรฐานที่ 4	4.37	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 4	4.34	0.64	มาก
หลักการของมาตรฐานที่ 5	4.35	0.68	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.1	4.35	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 5.1	4.33	0.71	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.2	4.49	0.69	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 5.2	4.49	0.69	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.3	4.35	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 5.3	4.35	0.68	มาก
หลักการของมาตรฐานที่ 6	4.40	0.69	มาก
ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 6	4.40	0.69	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 6.1	4.35	0.71	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 6.1	4.35	0.71	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 6.2	4.34	0.64	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 6.2	4.35	0.64	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 6.3	4.26	0.73	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 6.3	4.28	0.71	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 6.4	4.33	0.71	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 6.4	4.33	0.73	มาก
หลักการของมาตรฐานที่ 7	4.40	0.69	มาก
ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 7	4.39	0.71	มาก

ตาราง 44 (ต่อ)

มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	
		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความเห็นด้วย
หลักการของมาตรฐานที่ 8	4.33	0.64	มาก
ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 8	4.33	0.64	มาก
หลักการของมาตรฐานที่ 9	4.49	0.54	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 9.1	4.49	0.51	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 9.1	4.48	0.64	มาก
คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 9.2	4.48	0.68	มาก
ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ 9.2	4.31	0.71	มาก
หลักการของมาตรฐานที่ 10	4.57	0.58	มากที่สุด
ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 10	4.68	0.64	มากที่สุด
หลักการของมาตรฐานที่ 11	4.69	0.68	มากที่สุด
ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 11	4.51	0.68	มากที่สุด
สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับบริบทของโรงเรียนสาธิต	4.20	0.54	มาก
สามารถนำไปปรับปรุงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต	4.33	0.64	มาก
เป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต	4.57	0.58	มากที่สุด
มีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และพันธกิจของโรงเรียนสาธิต	4.68	0.68	มากที่สุด
รวม	4.40	0.64	มาก

จากตารางที่ 44 พบว่า คณบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษายภายในของโรงเรียนสาธิต อยู่ในระดับอยู่ในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ค่าเฉลี่ย 4.40, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64) เมื่อพิจารณารายการมาตรฐาน พบว่า มีมาตรฐานที่มีความคิดเห็น อยู่ในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” ได้แก่

คำอธิบาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 (ค่าเฉลี่ย 4.52, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58) หลักการของมาตรฐานที่ 10 (ค่าเฉลี่ย 4.57, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58) ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 10 (ค่าเฉลี่ย 4.68, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64) หลักการของมาตรฐานที่ 11 (ค่าเฉลี่ย 4.69, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68) ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 11 (ค่าเฉลี่ย 4.51, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68) เป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต (ค่าเฉลี่ย 4.57, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58) มีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และพันธกิจของโรงเรียนสาธิต (ค่าเฉลี่ย 4.68, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68)

ขั้นตอนที่ 2.2 สันทนากลุ่มเพื่อให้ความเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยได้นำผลมาดำเนินการปรับแก้ไขตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วขั้นตอนต่อมาเป็นการประเมินมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตโดยการสนทนากลุ่ม ผลการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนะเพิ่มในขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้เห็นชอบให้ปรับปรุงแก้ไขมาตรฐาน ได้มาตรฐาน จำนวน 11 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ 20 ตัวบ่งชี้ ได้แก่มาตรฐานที่ 1-3, 5, 10 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 5.1, 5.2 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 45 ส่วนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ที่ไม่ได้กล่าวถึงให้คงไว้ดังเดิมตามตารางที่ 45

ตาราง 45 แสดงบทสรุปผลการสนทนากลุ่มเพื่อให้ความเห็นเพิ่มเติม

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการปรับปรุง
1	1.1	1) หลักการของตัวบ่งชี้ควรเรียบเรียงภาษาให้ สละสลวย อ่านแล้วเข้าใจง่าย วิเคราะห์ ตลอดจนมีสมรรถนะที่สำคัญ และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) นักเรียนแสดงออกถึงการมีความรู้ความสามารถ และทักษะด้านต่างๆ ตามหลักสูตรของสถานศึกษา มีพัฒนาการด้านการอ่าน การเขียน การคิด

ตาราง 45 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	การปรับปรุง
2	-	1) หลักการของมาตรฐานควรเรียบเรียงภาษาให้ สละสลวย อ่านแล้วเข้าใจง่าย 2) ประเด็นพิจารณา 2.1) ข้อ 1 ให้สลับวิสัยทัศน์มาก่อนเป้าหมาย 2.2) ให้ตัด ข้อ 5 การมีส่วนร่วมใน การดำเนินการ ดำเนินกิจกรรมของสมาคมผู้ปกครองและครูและ สมาคมศิษย์เก่า (โรงเรียนสาธิต)
3	-	หลักการของมาตรฐานควรเรียบเรียงภาษาให้ สละสลวย อ่านแล้วเข้าใจง่าย
5	5.1	ประเด็นพิจารณาที่ 1 และ 2 ให้สลับกัน และให้ ปรับแก้ไขข้อความในประเด็นที่ 1 โดยให้ปรับจาก กำหนดผู้รับผิดชอบในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นกำหนดคณะกรรมการรับผิดชอบในการฝึก
5	5.2	ประเด็นพิจารณาที่ 1 ให้ตัดข้อ 1 สอนและให้ข้อมูล ย้อนกลับ เนื่องจากไม่ชัดเจนยากต่อการประเมิน
10	-	ประเด็นพิจารณาที่ 5 ควรเพิ่มข้อความจากเดิม นำ ผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการ ให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยบูรณาการกับการ จัดการเรียนรู้และการวิจัย โดยให้ต่อท้ายด้วยว่า และ เผยแพร่ผลการบริการวิชาการแก่สังคม

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้มาร่างค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต เพื่อให้สามารถนำมาตราฐานและตัวบ่งชี้ที่
ได้รับการพัฒนาน้ำหนักของแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ไปประยุกต์ใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียนสาธิต โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนที่ 3 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผู้วิจัยวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปรียบเทียบค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ จากกรอบแนวคิดของการวิจัยจำนวน 3 แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน ได้แก่ 1) มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน 2) มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา 3) มาตรฐานด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ 4) มาตรฐานด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา 5) มาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม

แนวคิดที่ 2 มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายในกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ได้แก่ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ได้แก่ 1) มาตรฐานที่วัดด้วยผลการจัดการศึกษา 2) มาตรฐานที่วัดด้วยการบริหารจัดการศึกษา 3) มาตรฐานที่วัดด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) มาตรฐานที่วัดด้วยการประกันคุณภาพภายใน

แนวคิดที่ 3 มาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (องค์การมหาชน) ปีงบประมาณพ.ศ. 2557 กำหนดมาตรฐานไว้ 4 มิติ ได้แก่ 1) มิติด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน 2) มิติด้านคุณภาพการให้บริการ 3) มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน 4) มิติด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์กร

จากกรอบแนวคิดทั้ง 3 แนวคิดแสดงรายละเอียดเปรียบเทียบตามแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ได้ดังนี้

ตาราง 46 แสดงการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปรียบเทียบค่าน้ำหนักของ
มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

มาตรฐาน	ทบทวนวรรณกรรม			ผลการ สังเคราะห์ ค่าน้ำหนัก (คะแนน)
	ค่าน้ำหนัก (คะแนน)	1	2	3
		1 - จุด เด่น	2 - จุด ด้อย	3 - จุด เด่น
1. คุณภาพของผู้เรียน	30	60	34	50
2. กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต	10	5	15	5
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	10	10	14	10
4. ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล	5	5	5	5
5. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	-	-	-	8
6. อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต	5	5	-	8
7. ต้นแบบการจัดการเรียนรู้	10	5	5	2
8. ครูต้นแบบ	-	-	8	3
9. งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	-	-	4	5
10. ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม	-	-	15	2
11. ระบบและกลไกการการดำเนินงานบำรู้งศิลปะและวัฒนธรรม	-	-	-	2

จากผลการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์ค่าน้ำหนักของ
มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตได้ดังแสดงในตารางที่ 47

ตาราง 47 แสดงรายละเอียดมาตรฐานและค่าน้ำหนักของการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสาธิต

มาตรฐานที่	ชื่อมาตรฐาน	น้ำหนัก (คะแนน)
	มาตรฐานพื้นฐาน	70
1	คุณภาพผู้เรียน	50
	กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน	
	1) ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	10
	2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ	5
	3) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5
	4) ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา	5
	5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ	10
	6) ความพร้อมในการทำงาน	5
	รวม	40
	กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน	
	7) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม	2
	8) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	2
	9) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย	2
	10) สุขภาวะทางร่างกาย	2
	11) ลักษณะจิตสังคม	2
	รวม	10
	รวม	50
	(ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน)	
2	กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต	5
3	กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	10
4	ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล	5

ตาราง 47 (ต่อ)

มาตรฐานที่	ชื่อมาตรฐาน	น้ำหนัก (คะแนน)
	มาตรฐานอัตลักษณ์โรงเรียนสาธิต	30
5	การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	8
	1) ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	2
	2) ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ	3
	3) คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3
6	อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต	8
	1) ความกล้าแสดงออก	2
	2) ความสามารถในการเล่นกีฬา	2
	3) ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี	2
	4) ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม	2
7	ต้นแบบการจัดการเรียนรู้	2
8	ครูต้นแบบ	3
9	งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	5
	1) ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	2
	2) ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่	3
10	ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม	2
11	ระบบและกลไกการการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	2
	รวม	100

ขั้นตอนที่ 3.2 ตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต มีความตรงเชิงเนื้อหาหรือค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.71-1.00 สามารถนำไปใช้ได้ โดยมีการปรับแก้และเพิ่มเติมตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในส่วนของตัวบ่งชี้ 1.6 ความพร้อมในการทำงาน ปรับแก้ไขในส่วนของเกณฑ์การให้คะแนน ระดับ ปรับปรุง (1 คะแนน) จากข้อความไม่มีความพร้อมในการทำงาน ให้เพิ่มข้อความต่อท้ายว่า โดยไม่มีการวางแผน การทำงาน ดำเนินงานตาม

แผนอย่างรอบคอบ ผลการตรวจสอบสอดคล้องของค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมินมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ดังแสดงในตารางที่ 48 ดังนี้

ตาราง 48 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC จากการตรวจสอบความตรงของค่าน้ำหนัก วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลและเกณฑ์การประเมินมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. น้ำหนักคะแนนของมาตรฐานของมาตรฐานที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. น้ำหนักคะแนนของกลุ่มตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	-1	5	0.71	ใช้ได้
3. น้ำหนักคะแนนของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
4. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
6. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.1.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
7. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.2	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
8. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
9. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.1.3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
10. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
11. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.3	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
12. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.1.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
13. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
14. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
15. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
17. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
18. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
19. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
20. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
21. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
22. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
23. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
24. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
25. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
26. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
27. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
28. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
29. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
30. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
31. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
32. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 1.3	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
33. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.4	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
35. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
36. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
37. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
38. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5.1	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
39. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.1	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
40. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.5.1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
41. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
42. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
43. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.5.2	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
44. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
45. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
46. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.5.3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
44. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
45. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
46. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
47. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.6	+1	0	+1	+1	+1	4	0.86	ใช้ได้
48. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.6	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
49. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
50. นำนักคะแนนกลุ่มตัวบ่งชี้ด้านคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
51. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.7	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
52. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.7	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
53. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.7	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
54. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
55. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.8	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
56. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.8	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
57. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.9	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
58. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.9	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
59. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.9	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
60. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.10	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
61. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.10	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
62. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
63. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.11	+1	+1	+1	+1	-1	5	1.00	ใช้ได้
64. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.11	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
65. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.11	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
66. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
67. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
68. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 2	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
69. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
70. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
71. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
69. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 4	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
70. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
71. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
72. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 5	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
73. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.1	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
74. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
75. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	+1	+1	+1	+1	-1	4	0.71	ใช้ได้
76. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
77. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
78. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
79. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.3	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
80. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
81. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
82. น้ำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 6	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
83. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.1	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
84. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
85. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
86. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
87. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
88. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
89. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
90. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 6.3	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
91. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 6.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
92. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
93. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 6.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
94. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 6.4	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
95. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
96. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของมาตรฐานที่ 7	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
97. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของมาตรฐานที่ 7	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
98. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 8	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
99. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของมาตรฐานที่ 8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
100. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของมาตรฐานที่ 8	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
101. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 9	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
102. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 9.1	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
103. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ 9.1	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
104. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
105. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 9.2	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
106. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 9.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
107. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 9.2	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
108. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 10	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
109. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ มาตรฐานที่ 10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
110. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ มาตรฐานที่ 10	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
111. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 11	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
112. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ มาตรฐานที่ 11	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
113. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ มาตรฐานที่ 11	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ								
114. นำหนักคะแนนเต็ม 2.0 คะแนน	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
115. นำหนักคะแนนเต็ม 3.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 5.2-5.3, มาตรฐานที่ 8)	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
116. นำหนักคะแนนเต็ม 3.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 9.2)	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
117. นำหนักคะแนนเต็ม 5.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 1.3-1.4, 1.6, มาตรฐานที่ 2, 4)	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ตาราง 48 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
118. น้ำหนักคะแนนเต็ม 5.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 1.2)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
119. น้ำหนักคะแนนเต็ม 8.0 คะแนน	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
120. น้ำหนักคะแนนเต็ม 10 คะแนน (ตัวบ่งชี้ 1.1, 1.5, มาตรฐานที่ 1 กลุ่มตัวบ่งชี้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์)	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
121. น้ำหนักคะแนนเต็ม 10 คะแนน (มาตรฐานที่ 3)	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
122. น้ำหนักคะแนนเต็ม 30 คะแนน	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
123. น้ำหนักคะแนนเต็ม 40 คะแนน	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.71	ใช้ได้
124. น้ำหนักคะแนนเต็ม 50 คะแนน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.86	ใช้ได้
125. น้ำหนักคะแนนเต็ม 70 คะแนน	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้
126. น้ำหนักคะแนนเต็ม 100 คะแนน	+1	0	+1	+1	0	3	0.71	ใช้ได้

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

จากผลการประเมินประสิทธิภาพมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียนสาธิตจากผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเป็นผู้มีประสบการณ์ในการประเมินคุณภาพ
การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตหรือผู้เชี่ยวชาญวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน
เพื่อให้ได้ความเห็นเพิ่มเติมในการไปปรับปรุง และการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
ได้ ดังนี้

ผลการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ตามแนวทางของคณะกรรมการว่าด้วยเรื่องมาตรฐานสำหรับการประเมิน (The Joint Committee on Standards for Educational evaluation. 1994) ซึ่ง แบ่ง เป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นไปได้ และ 4) ความเป็นประโยชน์ ดังแสดงในตารางที่ 51

ตาราง 49 ผลการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			การใช้ประโยชน์		
	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ
มาตรฐานที่ 1	4.20	0.40	มาก	4.20	0.4	มาก	4.20	0.4	มาก	4.20	0.4	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.5	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.6	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.7	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.8	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.9	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.10	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.11	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก
มาตรฐานที่ 2	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด
มาตรฐานที่ 3	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
มาตรฐานที่ 4	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
มาตรฐานที่ 5	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก

ตาราง 49 (ต่อ)

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			การใช้ประโยชน์		
	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ
มาตรฐานที่ 6	4.40	0.49	มาก	4.20	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	4.20	0.75	มาก	4.40	0.80	มาก	4.20	0.75	มาก	4.20	0.75	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2	4.40	0.49	มาก	4.20	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 6.3	4.40	0.49	มาก	4.20	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 6.4	4.40	0.49	มาก	4.20	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
มาตรฐานที่ 7	4.20	0.40	มาก	4.40	0.40	มาก	4.20	0.40	มาก	4.20	0.40	มาก
มาตรฐานที่ 8	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
มาตรฐานที่ 9	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
มาตรฐานที่ 10	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
มาตรฐานที่ 11	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก
เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ ของมาตรฐานและตัวบ่งชี้	4.40	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.40	0.49	มาก

จากผลการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต โดยประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และการใช้ประโยชน์ พิจารณารายมาตรฐานและตัวบ่งชี้ได้ดังนี้

1. ผลการประเมินความถูกต้อง พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.10 สุขภาวะทางร่างกาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.11 ลักษณะจิตสังคม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ส่วนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหลือมีผลการประเมินความถูกต้องในระดับมากทั้งสิ้น

2. ผลการประเมินความเหมาะสม พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 1.10 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 1.11 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ครูพี่เลี้ยงต้นแบบตัวบ่งชี้ที่ 5.3 คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มาตรฐานที่ 9 งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริหารวิชาการแก่สังคม มาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ส่วนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหลือมีผลการประเมินความถูกต้องในระดับมากทั้งสิ้น

3. ผลการประเมินความมีประโยชน์ พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.10

สุขภาวะทางร่างกาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.11 ลักษณะจิตสังคม ส่วนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหลือมีผลการประเมินความถูกต้องในระดับมากทั้งสิ้น

4. ผลการประเมินความเป็นไปได้ พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนดโดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.10 สุขภาวะทางร่างกาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.11 ลักษณะจิตสังคม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ส่วนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหลือมีผลการประเมินความถูกต้องในระดับมากทั้งสิ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต สาระสำคัญของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิต

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ที่มีลักษณะการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งกำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ขั้นตอนที่ 2 ยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ขั้นตอนที่ 3 สร้างค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ขั้นตอนที่ 4 ประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ออกแบบการดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนที่สำคัญๆ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา

ขั้นตอนที่ 1.2 สัมภาษณ์ความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 1.3 สัมภาษณ์เชิงลึก

ขั้นตอนที่ 1.4 กำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2 การยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ออกแบบการดำเนินการ วิจัยเป็นขั้นตอนที่สำคัญๆ 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 สํารวจความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2.2 สันทนากลุ่มเพื่อให้ความเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกัน คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการกำหนดค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ออกแบบการดำเนินการ วิจัยเป็นขั้นตอนที่สำคัญๆ 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างค่าน้ำหนักของ มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 3.2 ตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นประเมินประสิทธิภาพของของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนสาธิต โดยประเมินตามแนวทางของคณะกรรมการร่วมว่าด้วยเรื่องมาตรฐานสำหรับการ ประเมิน (The Join Committee on Standards for Educational evaluation. 1994) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นไปได้ และ 4) ความเป็นประโยชน์

สรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ประเด็นด้านมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมีทั้งหมด 9 ประเด็น ดังนี้ 1) คุณภาพผู้เรียน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล 5) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 6) ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ 7) งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา 8) ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม 9) ระบบและกลไกการการดำเนินงานบำรู้งศิลปะและวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 1.2 สรุปรวข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต

ผลการสรุปรวข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต พบว่า ข้อมูลความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้มีทั้งหมด 11 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณภาพผู้เรียน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล 5) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 6) อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต 7) ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ 8) ครุต้นแบบ 9) งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา 10) ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม 11) ระบบและกลไกการการดำเนินงานบำรู้งศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีประเด็นที่เพิ่มเติมจากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นด้านอัตลักษณ์นักเรียนสาธิต และประเด็นด้านครุต้นแบบ

ขั้นตอนที่ 1.3 สัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย 11 มาตรฐาน 20 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์
การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ความพร้อมในการทำงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัด
กับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.10 สุขภาวะทางร่างกาย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.11 ลักษณะจิตสังคม

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

มาตรฐานที่ 5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

มาตรฐานที่ 6 อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ความกล้าแสดงออก

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ความสามารถในการเล่นกีฬา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม

มาตรฐานที่ 7 ต้นแบบการจัดการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 8 ครูต้นแบบ

มาตรฐานที่ 9 งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่

มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม

มาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 1.4 กำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผลการกำหนดความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ทั้ง 11 มาตรฐาน แล้วนำไปตรวจสอบความสอดคล้องของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยผลการตรวจสอบความสอดคล้องของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต มีความตรงเชิงเนื้อหา หรือค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.71-1.00 สามารถนำไปใช้ได้ โดยมีการปรับแก้และเพิ่มเติมตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในส่วนของตัวบ่งชี้ 1.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ในประเด็นพิจารณา โดยให้ตัดข้อความ แลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เนื่องจากไม่สอดคล้องกับประเด็นความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้ 1.6 ความพร้อมในการทำงาน ปรับแก้ไขในส่วน of ข้อตัวบ่งชี้จากความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงานหรือการทำงาน ให้ปรับเป็นเฉพาะความพร้อมในการทำงาน เพื่อประเมินทักษะการทำงานเป็นหลัก และตัวบ่งชี้ 6.2 ความสามารถในการเล่นกีฬา ปรับแก้ไขคำอธิบายตัวบ่งชี้ โดยให้ตัดข้อความ การเกิดน้ำใจนักกีฬา เนื่องจากวัดประเมินได้ยาก และไม่สอดคล้องกับวิธีการประเมินและแหล่งข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 ผลการยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2.1 สำนักรวบรวมความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

จากการสำรวจความคิดเห็นของคณาบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต อยู่ในระดับอยู่ในระดับ “เห็นด้วยมาก” (ค่าเฉลี่ย 4.40, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64) เมื่อพิจารณารายมาตรฐาน พบว่า มีมาตรฐานที่มีความคิดเห็น อยู่ในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด” ได้แก่ คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 (ค่าเฉลี่ย 4.52, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58) หลักการของมาตรฐานที่ 10 (ค่าเฉลี่ย 4.57, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58) ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 10 (ค่าเฉลี่ย 4.68, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64) หลักการของมาตรฐานที่ 11 (ค่าเฉลี่ย 4.69, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68) และประเด็นพิจารณามาตรฐานที่ 11 (ค่าเฉลี่ย 4.51, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68)

ขั้นตอนที่ 2.2 สันทนากลุ่มเพื่อให้ความเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผลการการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนะเพิ่มเติมในขั้นตอนการประเมิน ประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต โดย ผู้ทรงคุณวุฒิได้เห็นชอบให้ปรับปรุงแก้ไขมาตรฐาน ได้มาตรฐาน จำนวน 11 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ 20 ตัว บ่งชี้ ได้แก่มาตรฐานที่ 1-3, 5, 10 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 5.1, 5.2

ขั้นตอนที่ 3 ผลการสร้างค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างค่าน้ำหนักของมาตรฐานและ ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

จากผลการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์ค่าน้ำหนักของ มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตได้ 11 มาตรฐาน 20 ตัว บ่งชี้ โดยมีค่าน้ำหนักของแต่ละมาตรฐานดังนี้ 1) คุณภาพของผู้เรียน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 50 คะแนน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 10 คะแนน 4) ระบบ ประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน 5) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ครู มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 8 คะแนน 6) อัตรลักษณ์นักเรียนสาธิตมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 8 คะแนน 7) ต้นแบบ การจัดการเรียนรู้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน 8) ครูต้นแบบ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน 9) งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน 10) ระบบและกลไกการบริการ วิชาการแก่สังคม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน 11) ระบบและกลไกการการทำนุบำรุงศิลปและ วัฒนธรรม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ขั้นตอนที่ 3.2 ตรวจสอบสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกัน คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนสาธิต มีความตรงเชิงเนื้อหาหรือค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.71-1.00 สามารถนำไปใช้ ได้ โดยมีการปรับแก้และเพิ่มเติมตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในส่วนของตัวบ่งชี้ 1.6 ความพร้อมใน การทำงาน ปรับแก้ไขในส่วนของเกณฑ์การให้คะแนน ระดับ ปรับปรุง (1 คะแนน) จากข้อความไม่เี่ ความพร้อมในการทำงาน ให้เพิ่มข้อความต่อท้ายว่า โดยไม่มีการวางแผน การทำงาน ดำเนินงานตาม แผนอย่างรอบคอบ

ขั้นตอนที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผลการประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตตามแนวทางของคณะกรรมการร่วมว่าด้วยเรื่องมาตรฐานสำหรับการประเมิน (The Joint Committee on Standards for Educational evaluation. 1994) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นไปได้ และ 4) ความเป็นประโยชน์ พิจารณาเป็นรายมาตรฐานและตัวบ่งชี้ได้ดังนี้

1) ผลการประเมินความถูกต้อง พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.10 สุขภาวะทางร่างกาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.11 ลักษณะจิตสังคม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ส่วนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหลือมีผลการประเมินความถูกต้องในระดับมากทั้งสิ้น

2) ผลการประเมินความเหมาะสม พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 1.10 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 1.11 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม มาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ส่วนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหลือมีผลการประเมินความถูกต้องในระดับมากทั้งสิ้น

3) ผลการประเมินความมีประโยชน์ พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.10 สุขภาวะทางร่างกาย ตัวบ่งชี้ที่ 1.11 ลักษณะจิตสังคม ส่วนมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เหลือมีผลการประเมินความถูกต้องในระดับมากทั้งสิ้น

4) ผลการประเมินความเป็นไปได้ พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ส่วนมาตรฐานและ ตัวบ่งชี้ที่เหลือมีผลการประเมินความถูกต้องในระดับมากทั้งสิ้น

อภิปรายผล

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ประกอบด้วยมาตรฐาน จำนวน 11 มาตรฐาน และ ตัวบ่งชี้ จำนวน 20 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) คุณภาพผู้เรียน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล 5) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 6) อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต 7) ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ 8) ครุต้นแบบ 9) งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา 10) ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม 11) ระบบและกลไกการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิต โดยสาโรช บัวศรี (2510: 71-74) ได้กล่าวถึงอุดมคติในการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตในประเทศไทยว่า 1. สำหรับเป็นที่ฝึกสอน ฝึกงาน สังเกต และศึกษาของนิสิตวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย 2. สำหรับเป็นที่วิจัย ในเรื่องทฤษฎีการสอน การปกครอง การวัดผล การแนะแนว การทำหลักสูตร ฯลฯ เพื่อให้วิชาการศึกษา หรือที่เรียกกันว่าวิชาครูได้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และได้ประโยชน์แก่นักเรียนสาธิตไปด้วยในตัว และ 3. สำหรับเป็นที่ “แสดงให้เห็น” แก่บุคคลทั่วไป หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “สาธิต” ในเรื่องสำคัญต่างๆ ของการศึกษาเช่น วิธีสอนต่างๆ วิธีแนะแนว การทำโรงเรียนมัธยมแบบประสม การทำโรงเรียนประถมที่ถูกต้อง การปกครองนักเรียนแบบประชาธิปไตย สอดคล้องกับวิจิตร ศรีสอาน (2544: 37-48) ได้ระบุว่า โรงเรียนสาธิตตั้งขึ้นเพื่อ “เสริมบทบาทหน้าที่ของอาจารย์

มหาวิทยาลัย ด้านการวิจัย ค้นคว้าทดลอง เพื่อที่จะเอาผลมาใช้ในการผลิตบัณฑิต” และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) ได้กำหนดมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และ มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับคณะ สถาบัน โรงเรียนสาธิต ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ โดยจะครอบคลุม พันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษา และพันธกิจด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ (1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต (2) พันธกิจด้านการวิจัย (3) พันธกิจ ด้านการบริการวิชาการ (4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม และการบริหารจัดการ สำหรับการประกัน คุณภาพระดับหลักสูตรจะเน้นพันธกิจในการ การผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ ส่วนพันธกิจด้านอื่นๆ จะเป็นการบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของนริศนันท์ เดชสุระ (2552) ศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตปฐมวัยของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ งานวิจัยของบุญเจริญ บำรุงชู (2539) ศึกษาแบบที่เหมาะสมในการบริหาร โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ พบว่า มีจำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการกำหนด ตัวบ่งชี้ที่ใช้ ในการประเมินของสุวิมล ติรกานนท์ (2551) ที่เห็นว่าการประเมินใด ๆ จะมีคุณภาพ เพียงใดขึ้นอยู่กับการพัฒนา ตัวบ่งชี้เป็นสำคัญและได้เน้นย้ำว่ายิ่งใช้ตัวบ่งชี้มากเท่าไรก็ยิ่งเพิ่มความ ตรงในการประเมินได้มากเท่านั้น สอดคล้องกับแอชเวิร์ธและฮาร์เวย์ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร . 2543: 99; อ้างอิงจาก Ashworth; & Harvey. 1994: 6-7) และคาวแมน (Cowman. 1996: 626) ได้กล่าวถึง ลักษณะของตัวบ่งชี้ทางการศึกษาที่ดีว่า ควรมีลักษณะ ดังนี้ 1) มีความสอดคล้องกับพันธกิจของ สถาบัน ครอบคลุมบทบาทหลักของสถาบันรวมทั้งครอบคลุมองค์ประกอบคุณภาพการจัดการศึกษา ทั้งในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต 2) สามารถนำมาใช้ควบคุมประเมินการจัด การศึกษาของสถาบัน หรือเป็นการประเมินตนเอง (Self-evaluation) เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มา พิจารณาปรับปรุงและพัฒนา การจัดการศึกษาของสถาบันรวมทั้งนำมาใช้ในการวางแผน และการ ตัดสินใจเพื่อการจัดการศึกษาของสถาบัน 3) มีความเที่ยงตรง (Validity) มีความเชื่อมั่น (Reliability) และเป็นที่ยอมรับของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสถาบัน และ 4) มีความชัดเจนไม่คลุมเครือ (Unambiguous) และไม่แปรผันง่ายนัก (Not susceptibility) โดยวิธีการพัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และ เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตได้สอดคล้องกับวิธีการการนำข้อมูลที่ได้

จัดกลุ่มตัวแปรแล้วกำหนดเป็นตัวบ่งชี้โดยอาศัยวิธีใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ ได้แก่ งานวิจัยของ อุไรวรรณ เจนวานิชยานนท์ (2536) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน งานวิจัยของอาทิตยา ดวงมณี (2540) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับความเป็นเลิศทางวิชาการของสาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ งานวิจัยของโชคชัย สิริพนมณี (2540) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโดยใช้ฟีดแบ็กเปิดคู่มือและการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง

ขั้นตอนที่ 2 ยืนยันความหมายของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

2.1 ผลการวิจัยพบว่า จากการสำรวจความคิดเห็นของคณาบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ และผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดและเห็นด้วยมาก ซึ่งอภิปรายตามมาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของดิวอี้ (Dewey. 1902) ผู้ก่อตั้งโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้ ต้องเป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติมุ่งฝึกทักษะการแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนจะต้องทำงานเป็นกลุ่ม (Group work) เพื่อพัฒนาทักษะ ด้านสังคม สร้างค่านิยมและคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบต่อสังคม วัฒนธรรม และประชาธิปไตย บูรณาการโครงการหรือกิจกรรมการให้บริการทางสังคมสู่สถานศึกษาและกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาในสังคมเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำและสอดคล้องกับแนวคิดของแมคกิลล์ (Magill. 2008) ผู้อำนวยการของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก ที่ได้กล่าวว่าการกิจสำคัญของโรงเรียนสาธิตคือการมุ่งความสำคัญไปที่นักเรียนมากกว่ามุ่งไปที่คะแนนสอบและสถิติการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของบุญเจริญ บำรุงชู (2336: 144) นริสนันท์ เดชสุระ (2552: 207-208) และวอชสเติร์เตอร์และมอห์ร์แมน (Wohlstetter; & Mahrman. 1994:) ที่กล่าวว่าโครงสร้างการบริหารและหลักการบริหารจัดการมีความสำคัญในการวางระบบการบริหารโรงเรียนที่สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏและขอบข่ายงานของโรงเรียนสาธิต ทั้งควรนำหลักการ แนวคิดทางการบริหารการศึกษาทั้งภายในและภายนอกประเทศมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับโรงเรียนสาธิตแต่ละแห่ง โดยปัจจัยหรือกลยุทธ์ที่ทำให้การบริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จได้แก่ 1)การกระจายอำนาจ

อย่างแท้จริง 2) เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม 3) มุ่งพัฒนานุเคราะห์ 4) สร้างเป้าหมายโรงเรียนให้ชัดเจน 5) ประชาสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจ 6) สรรหาและพัฒนาคณะกรรมการโรงเรียนให้มีคุณภาพ

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของนริสนันท์ เดชสุระ (2552: 207-208) ที่กล่าวว่า การพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการข้อสำคัญจะต้องให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกขั้นตอนจึงจะเกิดการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและเกิดการพัฒนาร่วมกันที่ยั่งยืน

มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเอกสิทธิ์ ชินินทรภูมิ (2554) ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเป็นกระบวนการตรวจสอบหรือการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา การบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรมตามปกติของสถานศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการการศึกษา ทั้งยังเป็นการป้องกันการศึกษาด้อยคุณภาพและเป็นการสร้างสรรค์การศึกษา และสถานศึกษาได้ทำตามมาตรา 48 ที่ว่าให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปพัฒนานาคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรฐานที่ 5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของบุญเจริญ บำรุงชู (2336: 144) บัมการ์ทเนอร์และคนอื่น ๆ (Baumgartner; et al. 2008: 22) ยูแบงส์ (Eubanks. 1931: 87-93) และนริสนันท์ เดชสุระ (2552: 239) กล่าวว่า โรงเรียนสาธิตควรมีการพัฒนาระบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมกับมหาวิทยาลัย เพื่อวางแผนการจัดนิสิตนักศึกษา การวางแผนการนิเทศของคณาจารย์ในคณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์และอาจารย์ในโรงเรียนสาธิตให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

มาตรฐานที่ 6 อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเฉลิมลาภ ทองอาจ (2553: 79, 88) ที่กล่าวว่า นักเรียนในโรงเรียนกล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าทำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของอัตลักษณ์นักเรียนสาธิต นอกจากนี้การเรียนรู้ในเชิงวิชาการนั้น ไม่ควรจัดหลักสูตรแต่เฉพาะวิชาหลักหรือวิชาแกน แต่ยังคงต้องคำนึงถึงวิชาด้านความเป็นมนุษย์ เช่น ศิลปะ กีฬา ดนตรีและกิจกรรมที่หลากหลายเพิ่มเติมจากในหลักสูตร

มาตรฐานที่ 7 ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ เฉลิมลาภ ทองอาจ (2553: 85, 90-91) โรงเรียนสาธิตที่ “มีอยู่” ในประเทศไทย จึงควรพัฒนาองค์กรให้ก้าวไปสู่รูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุดตามแนวคิดของปรัชญาพัฒนาการ เพื่อเป็นหลักและเป็นตัวอย่างแก่โรงเรียนอื่นๆ และก้าวสู่ การเป็นโรงเรียนกระแสหลักของไทยในศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง โดยแนวทางการพัฒนาหลักสูตรคือการบูรณาการสาระการเรียนรู้เป็นกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และจัดทำสาระการเรียนรู้เป็นหน่วยการเรียนรู้บูรณาการซึ่งมี “แนวคิดหลัก” (theme) หรือหัวข้อเรื่องที่สัมพันธ์กับประสบการณ์และชีวิตจริงของนักเรียน

มาตรฐานที่ 8 ครูต้นแบบ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเอกสิทธิ์ ชินินทร ภูมิ (2554) ที่กล่าวว่า ครูโรงเรียนสาธิตควรมีพฤติกรรมดังนี้ 1) ครูให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาแก่ผู้เรียน ทั้งด้านการเรียนและคุณภาพชีวิตด้วยความเสมอภาค 2) ครูจัดการเรียนการสอนตามวิชาที่ได้รับมอบหมายเต็มเวลาและเต็มความสามารถ 3) ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นสมาชิกที่ดีของสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 9 งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเจริญ บำรุงชู (2336: 144) เพียงใจ พรหมทัศน์านนท์ (2541: 101-102) บัมการ์ทเนอร์ และคนอื่นๆ (Baumgartner; et al. 2008: 22) ยูแบงส์ (Eubanks. 1931: 87 - 93) เฉลิมลาภ ทองอาจ (2553: 90) และ นริสนันท์ เดชสุระ (2552: 204) ที่กล่าวว่า โรงเรียนสาธิตเป็น “ห้องทดลอง” ปฏิบัติการสอนและวิจัยของนิสิต นักศึกษา และคณาจารย์คณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวางแผนตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำให้เกิดประสิทธิภาพรวมทั้งนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตอย่างต่อเนื่อง และควรจัดทำนโยบายและแผนงานให้เป็นรูปธรรม พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยของโรงเรียน ควรให้มีอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ได้รับการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนผ่านการวิจัยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจในการวิจัยทั้งภายในและภายนอก และสนับสนุนให้เกิดการเผยแพร่ผลงานวิจัย

มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ นริสนันท์ เดชสุระ (2552: 205) กล่าวว่า โรงเรียนสาธิตควรดึงศักยภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตมาร่วมกันวางแผน ดำเนินงาน และประเมินผลการบริการวิชาการโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน สังคมมากที่สุด และสุธานุช เจนโชติสุวรรณ (2555: 116) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร อ.เมือง จ.นครปฐม พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการในระดับมากที่สุด

มาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการการดำเนินงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของนริสนันท์ เดชสุระ (2552: 205) กล่าวว่า โรงเรียนสาธิตควรจัด

กิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยนำผู้ปกครอง ชุมชน และปราชญ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประสานความร่วมมืออย่างต่อเนื่องเพื่อการตระหนักของผู้เรียนอย่างยั่งยืน และสุธานุช เจนโชติสุวรรณ (2555: 118) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร อ.เมือง จ.นครปฐม พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ผลการวิจัย พบว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้ ดังกล่าวมีประโยชน์ในการเอื้อให้เกิดการปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการศึกษาและมีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และ พันธกิจของโรงเรียนสาธิต ทั้งนี้เนื่องจากมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาว่าโรงเรียนได้ดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปตาม ปรัชญา ปณิธาน และพันธกิจของโรงเรียนสอดคล้องกับแนวคิดของพลุ เดชะรินทร์ (2548) ได้กล่าวถึงตัวชี้วัดที่ดี ควรจะประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้ 1. มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ และ ยุทธศาสตร์ขององค์กร 2. ควรแสดงถึงสิ่งที่มีความสำคัญต่อองค์กรและหน่วยงานเท่านั้น 3. ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่เป็นเหตุ (Leading Indicators) และ ตัวชี้วัดที่เป็นผล (Lagging Indicators) 4. ประกอบด้วยมิติหรือมุมมองที่หลากหลาย 5. ตัวชี้วัดที่สร้างขึ้นจะต้องมีบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบดัชนีชี้วัดทุกตัวที่สร้าง 6. ตัวชี้วัดที่สร้างขึ้น ควรเป็นตัวชี้วัดที่องค์กรสามารถควบคุมได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของ ตัวชี้วัดทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากถ้าภายในองค์กรประกอบด้วยตัวชี้วัดที่ไม่สามารถควบคุมได้มากเกินไป จะทำให้ตัวชี้วัดนั้นไม่สามารถแสดงถึงความสามารถในการดำเนินงานที่แท้จริงขององค์กร 7. ตัวชี้วัดที่ดี ต้องสามารถวัดได้และเป็นที่เข้าใจของบุคคลทั่วไป ไม่ใช่ตัวชี้วัดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องมีเพียงแค่ผู้จัดทำตัวชี้วัดเท่านั้น 8. ตัวชี้วัดที่ดีจะต้องช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่สำคัญขององค์กรได้ นอกเหนือจากการใช้ดัชนีชี้วัดเพื่อการประเมินผลงาน 9. ตัวชี้วัดที่ดีจะต้องไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งภายในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา ลินสงวน และ ธิติรัตน์ วงษ์พันธุ์ (2556) ศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับภาควิชา/สาขาวิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ผู้ประเมินระดับภาควิชาและผู้รับการประเมินระดับภาควิชา มีระดับความคิดเห็นต่อความเป็นประโยชน์ของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสำหรับ ภาควิชา/สาขาวิชา อยู่ในระดับมาก

2.2 ผลการสำรวจความคิดเห็นของคณาบดีคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์และผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ ชุมศรี (2555) ศึกษาการใช้รูปแบบ กล่าวคือ หลังจากนำรูปแบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ไปทดลองใช้แล้ว พบว่าบุคลากรที่ทำหน้าที่นี้เทศ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาระบบการประกัน

คุณภาพภายในสถานศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา หลังการใช้รูปแบบ มีค่าคะแนนสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการใช้รูปแบบ สูงขึ้นกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และผู้บริหารสถานศึกษามีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรที่ทำหน้าที่ นิเทศ ติดตามตรวจสอบ และประเมิน อยู่ในระดับ มากที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 สร้างค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ปรับค่าน้ำหนักมาตรฐานด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจาก 6 คะแนน เป็น 8 คะแนน เนื่องจากเป็นลักษณะเฉพาะของโรงเรียนสาธิตที่ต้องให้ความสำคัญซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศักดิ์ชาย เพชรช่วย (2541) ที่กล่าวว่า การกำหนดน้ำหนักของตัวแปรควรเลือกวิธีการให้เหมาะสมกับธรรมชาติของตัวแปรและเป้าหมายในการนำไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากมาตรฐานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตบัณฑิตครูของคณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ ที่มีเกณฑ์มาตรฐานการผลิตอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการปลายทางแล้วในการผลิตบัณฑิต สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณิภา ศุภริยพงศ์ และคณะ (2555) ได้ศึกษาคุณลักษณะความเป็นครูของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งด้านเจตคติต่อวิชาชีพครูและด้านบุคลิกภาพความเป็นครู และพฤติกรรมต่อหน้าที่ความเป็นครู โดยมีเจตคติต่อความรักและศรัทธาในวิชาชีพครูเฉลี่ยสูงสุด และพฤติกรรมต่อหน้าที่ความเป็นครูต่ำสุดเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างยังไม่ได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาซึ่งได้ทำการฝึกสอนในชั้นปี 5 จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างยังไม่แน่ใจว่าตนเองจะมีพฤติกรรมหรือความสามารถปฏิบัติหน้าที่ครูได้ครบถ้วนทุกประเด็น และอีกส่วนที่มีการปรับแก้ไข คือ เกณฑ์การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยเพิ่มองค์ประกอบที่ใช้ประเมินในด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกภูมิ จันทรขันตีและคณะ (2555) ได้ศึกษาสภาพการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูหลักสูตรการผลิตครู 5 ปี: รายวิชาการศึกษาและฝึกปฏิบัติงานครู พบว่า ลักษณะความเป็นครู ของนิสิตที่เกิดขึ้นจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามการรับรู้ของนิสิตอยู่ในระดับมากทุกรายการ คือ ความศรัทธาต่อวิชาชีพครู วิญญาณความเป็นครู ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจรรยาบรรณครู ความผูกพันและเอาใจใส่นักเรียน การควบคุม กิริยา วาจาให้เหมาะสมแก่บุคคล โอกาส และ สถานที่ ความซื่อตรง ซื่อสัตย์ และมีความจริงใจ ความกล้าแสดงออกทางความคิดในสิ่งที่ดีงาม การปฏิบัติตนตาม

ระเบียบวินัยและกรอบประเพณี ความตั้งใจที่จะฝึกฝนตนเองให้พัฒนายิ่งๆ ขึ้น และความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ผลการวิจัยพบว่า ประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ตามแนวทางของคณะกรรมการว่าด้วยเรื่องมาตรฐานสำหรับการประเมิน (The Join Committee on Standards for Educational evaluation. 1994) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความ ถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความเป็นไปได้ และ 4) ความเป็นประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของนครชัย ชาญอุไร (2554: 283-313) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: การประยุกต์ใช้แนวคิดการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์การ พบว่า รูปแบบการใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นได้ความเหมาะสมและความถูกต้องโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพนี ไพศาลทักษิณ (2555: 149 -159) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบประเมินระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก พบว่า รูปแบบประเมินระบบการประกันคุณภาพภายใน มีความตรงเชิงจำแนก สามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างถูกต้อง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบประเมินฯ ที่พัฒนาขึ้นว่ามีอรรถประโยชน์และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ประเมินอยู่ในระดับมาก มีความเหมาะสมและความถูกต้องในการนำไปใช้ประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตไปทดลองใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ซึ่งรวมถึงการนำไปใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต เพื่อให้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียในการนำมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตไปใช้

2. ควรนำมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตมาใช้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตเปรียบเทียบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตไป
 ประชาพิจารณากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ชุมชน และหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้
 เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย
2. ควรพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต ให้สอดคล้องกับ
 มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตที่พัฒนาขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2538). **การประกันคุณภาพการศึกษา**. กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ. หน้า 7.
- กฤตวรรณ โอปนพันธุ์. (2537). **การพัฒนาดัชนีรวมชี้คุณลักษณะของนิสิตใหม่ ระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ศิลา. (2556). **การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางเขน**. สารนิพนธ์ (กศ.ม.) (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ เทศวานิช. (2541). **การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช 11(2)**, พฤษภาคม-สิงหาคม.
- จิรวรรณ มณีแสง. (2543). **การพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จำรัส นองมาก. (2538). **การรับรองมาตรฐานคุณภาพโรงเรียนเอกชนแนวทางพัฒนาเพื่อเสริมบทบาท เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาสนา. หน้า 23.
- นายศิลป์ เชี่ยวชาญพิพัฒน์ และคณะ. (2527). **การบริหาร**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2553). **โรงเรียนสาธิตที่แท้ : การจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาการศึกษาพัฒนาการ**. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**. 12(1).
- ชลันดา อินทร์เจริญ. (2538). **ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นครชัย ชาญอุไร. (2554). **การพัฒนารูปแบบการใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : การประยุกต์ใช้แนวคิดการวิจัยเพื่อพัฒนา**. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญาโท. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูชาติ วิเศษณี (2542) **ISO 9000 สำหรับนักบริหารมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ. บริษัท เม็ดทรายพรีนติ้ง จำกัด.

- โชคชัย ศิริพนมณี. (2540). การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโดยใช้พิสัยเบี่ยงเบนและการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาวิจัยการศึกษาศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพล ชุมวรฐยี่. (2545). **บันไดสู่การประกันคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: บิศพออยท์. หน้า 14-15.
- ณัฐยา สนตระการผล. (2554). **การบริหารจัดนวัตกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เนท. พิมพ์ครั้งที่ 4 ฉบับ
พิมพ์ซ้ำ. หน้า 247.
- ดวงนภา ศรีนันทวงศ์. (2548). **โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในทศวรรษหน้า**. วิทยานิพนธ์ กศ.
ม. (สาขาบริหารการศึกษา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธเนศ ขำเกิด. (2543) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: มโนทัศน์ที่จำเป็นต้องทบทวน.
วารสารวิชาการ.3(9), กันยายน. หน้า 72-73.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). **กระบวนการปฏิรูปเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้**. โครงการโรงเรียนปฏิรูป
การเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ.
- _____. (2551) **การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมิน** การประชุมวิชาการ เปิดขอบฟ้าคุณธรรมจริยธรรม.
วันที่ 29 สิงหาคม 2551. โรงแรมแอมบาสเดอร์.
- นงลักษณ์ ประเสริฐและวัฒน์ชัย สุขทรัพย์. (2536). “**แนวโน้มความน่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของ
โรงเรียนสาธิต**” สาธิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงนุช สุภาวัฒนพันธ์. (2541). **การพัฒนาตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้
มาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา). ขอนแก่น:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพล รุ่งสุวรรณ. (2556). **การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ
สถานศึกษาในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)
วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นริศนันท์ เดชสุระ. (2552). **รูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตปฐมวัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). นครปฐม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บรรจง จันทมาศ. (2542). **การบริหารงานคุณภาพ ISO 9200**. ฉบับปรับปรุง พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: ส. เอเซีย
เพรช.

- บรรจง พำรุงสา. (2534). **การวิเคราะห์การดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตในส่วนภูมิภาค** สังกัด **ทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2539) “ความหมายของโรงเรียนสาธิตในประเทศไทย.” **รอบรู้ศึกษา** 1:5 หน้า 59.
- บุญเจริญ บำรุงชู. (2539) รูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. **วารสารศึกษาศาสตร์**, 11(1). หน้า 29.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. หน้า 166.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2537). **การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลในการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 10-12**. กรุงเทพฯ : พี.เอ็น. การพิมพ์. หน้า 244.
- ประคอง กรรณสุต. (2528). **สถิติเพื่อการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: หนังสือ ดร.ศรีสง่า.
- ประสิทธิ์ ชุมศรี. (2555). **รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2**. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวงศึกษาธิการ.
- ผกาพันธ์ อินต๊ะแก้ว. (2552). **รูปแบบการจัดการความรู้ของกลุ่มโรงเรียนสาธิต**. วิทยานิพนธ์ดุขฎีบัณฑิต. สาขาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร. หน้า 1
- พรทิพย์ รัตนวิเชียร. (2522). **ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรณี ไพศาลทักษิณ. (2555). **การพัฒนาแบบระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก**. ดุขฎีนิพนธ์ ป.ร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เพชรณี วิริยะสืบวงศ์. (2545). **การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการบริหารงานวิชาการในระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.
- เพ็ญใจ พรหมทัศน์นันท์. (2541). **บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ที่มิตต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2531). **โรงเรียนสาธิต : จุดมุ่งหมายบทบาทและทิศทาง**. กรุงเทพฯ: คณะครู
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพบูลย์ แจ่มพงษ์.(2541). **การประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา**. กองทุนสงเคราะห์
การศึกษาเอกชน. หน้า 39-40.
- ภมร วิยะรัตน์. (2540). **สภาพและปัญหาการบริการของโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุ่ง แก้วแดง. (2542). **ปฏิวัติการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: มติชนพิมพ์ครั้งที่ 6. หน้า 122.
- _____. (2544). **ประกันคุณภาพการศึกษา ทุกคนทำได้ไม่ยาก**. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ลัดดา ด้านวิริยะกุล. (2537). **การพัฒนาศักยภาพของประสิทธิภาพการมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (สาขาวิชาสถิติการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- วันชัยศิริชนะ. (2537). **การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2541). **แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
หน้า 49-89.
- วรวิทย์ วคินสกร. (2530). **สาขานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 6 โรงเรียนสาธิต**. ม.ท.ป.
- _____. (2542). **การประกันคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตบัณฑิตธรรม. หน้า 7
- วิจิตร ศรีสอาน. (2544). **การบรรยายพิเศษ เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย:
ประสบการณ์ และแนวคิด**. ใน **รวมบทความบรรยายพิเศษในรอบ 1 ปี สมศ.** หน้า 37-48..
กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.
- วิเชียร พันธุ์เครือบุตร. (2548). **การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 17.
- วิไลวรรณ เหมือนชาติ. (2537). **การพัฒนาศักยภาพความสำเร็จของการนิเทศภายในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวสี. (2546). **การพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา**.
วารสาร ครูศาสตร์. 31(3).

- สมเกียรติ ทานอก. (2539). **การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา**.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2544). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. **วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช**,
14(3). หน้า 41.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2540) "การประกันคุณภาพ." **วารสารวิชาการ**. 1(5): 5-60.
- _____. (2538). **การประกันคุณภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา. หน้า 17.
- _____. (2541). **มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช. หน้า 32.
- สมอาจ วัฒนโณ. (2509). **ความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาเกี่ยวกับบทบาท
ของโรงเรียนสาธิต**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา.
- สาโรช บัวศรี. (2510). **โรงเรียนสาธิต**. ครูปริทัศน์, 10, 71-74.
- สีปพนนท์ เกตุทัต. (2538). **แนวคิดในการประกันคุณภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในยุค
โลกาภิวัตน์**. เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษในพิธีเปิดการสัมมนา เรื่องแนวคิดในการ
ประกันคุณภาพวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ ณ โรงเรียนเซนต์จอห์น 15
มิถุนายน 2538. หน้า 11-12.
- สุนันทา ศรีศิริ และกมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน. (2557). ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. **วารสารคณะพลศึกษา**. 17(1) (ม.ค.-มิ.ย.
2557) หน้า 333-346.
- สุธนะ ดิงศภัทย์. (2538). **การศึกษาบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาธิตสังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตีรภานันท์. (2542). **การประเมินโครงการแนวทางสู่การปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: พี.เอ.เอฟ.วิง.
หน้า 129.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2539). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ระยะที่ 8. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุศาสตร์
ลาดพร้าว.
- _____. (2544). **มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**
กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี. หน้า 7, 44.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ
ภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- _____. (2554). **การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2555). **บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. 2549 - 2553) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). **เอกสารชุดการประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 3 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.(2546). **ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- อมรรัตน์ ลาคำเสน.(2536). **การพัฒนาศูนย์รวมเพื่อบ่งชี้สภาพทางการประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถวิฑูรย์ จิตต์. (2558). **ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทเอกชนรุ่นเจนเนอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อรรณณ จันทรชลอ. (2550). **การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนคาทอลิกสายสามัญในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาทิตยา ดวงมณี. (2540). **การพัฒนาศูนย์รวมสำหรับความเป็นเลิศทางวิชาการของสาขาวิจัยทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษาศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2543). **การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : พันนี้พับลิชชิง. 5-17.
- อุไรวรรณ เจนวาณิชยานนท์. (2536). **การพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (สาขาวิชาอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อำรุง จันทวานิช และคณะ. (2545). **โรงเรียนสมบูรณ์แบบ.กลุ่มงานจัดการฐานข้อมูล กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ ศูนย์สารสนเทศ สป. ศธ. สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2558**. จาก http://www.moe.go.th/main2/article/Perfect_school1.html
- อำรุง จันทวานิช; และไพฑูรย์ แจ่มพงษ์. (2542) **การศึกษา: แนวทางการพัฒนาคุณภาพ.วารสารวิชาการ**. กรุงเทพฯ: 9, หน้า 10.

- Bateman; & etc. (2012). **East Asia Summit Vocational Education and Training Quality Assurance Framework**. The University of Melbourne.
- Baumgart, N. (1987). **Equity, quality and cost in higher education**. Bangkok: UNESCO. Principal regional Office for Asia and Pacific. p.58.
- Bossel, H. (1999) **Indicators for Sustainable Development: Theory, Method, Applications**. A report to the Balaton Group, International institute for Sustainable Development.
- Brizius, J. A.; and Campbell, M. D. (1991). **Getting results: A guide for government accountability**. Washington, DC: Council of Governors Policy Advisors.
- Brook, P. (2006) **Stewardship: Choosing service over self-interest**. San Francisco, CA: Berrett-Koehler.
- Burns, J. M. (1978). **Leadership**. New York: Harper & Row.
- Burstein, L.; Oakes.; and Guiton, G. (1992) **"Education Indicators"**, Encyclopedia of Educational Research V2. Cambridge, Massachusetts: Blackwell Publishers, Ltd.
- Cassiday J. Sanders. (2008). "A University Laboratory school for the 21st Century." **Journal of Evaluation and Research**. Page 25.
- Cheng, Y.C.; and Tam, W.M. (1997). **Multi – models of quality in education**. Quality Assurance in Education. 1: 22-31.
- Coste, T. G. (2009). **Creative Leadership & Women**. Retrieved September 9, 2015, from <http://www.pptsearch.net/details-creative-leadership-amp-women-349420.html>
- Dubrin, A.J. (1998). **Leadership research finding, practice, and skills**. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Erin Baumgartner and others. (2008). "The Role of the University of Hawaii Laboratory school." **Journal of Philosophy and history of education**. Page 22.
- Eubanks L. A. (2007). **The Organization of Laboratory schools in state Teachers Colleges**. Kirsville MO: Missouri State.
- Frazier, A.A. (1997). **A roadmap for quality transformation in education**. Boca Ration: St. Lucie Press. Page 116-117.
- Good, V.C.(1945). **Dictionary of education**. New York: McGraw-Hill.
- Harris, A. (2009) Creative leadership. **Journal of Management in Education**, 23(1), Page9-11.

- Hong, J. C. & Lu, Y. C. (2004) **The Characteristics of Creative Leadership in School Innovation: A case study on Pi Tow elementary school principal**. Retrieved September 8, 2015, from <http://conference.nie.edu.sg/paper/Converted%20Pdf/ab00214.pdf>
- Horsch, K. (1997). **Indicators: Definition and use in a results-based accountability system**. Cambridge, MA: Harvard Family Research Project.
- Johnstone, J. N. (1981). **Indicators of Education Systems**. London: UNESCO McGraw-Hill.
- Kimball, W. (1988). **The role of the laboratory school in education**. London: College of education University of Florida.
- Nation Association of Laboratory schools. (2013). **What are the Function of Laboratory school** Retrieved 13 July 2013. from <http://www.Edinbora.edu/cwis/educationals.htm>
- Owa, J. (2008). "The role of Orence coach laboratory school." *Journal of early childhood education*. Page 30.
- Parsons, C. (1994). "The politics and practice of quality". In C. Parsons (ed.), *Quality improvement in education: Case studies in schools, colleges and universities*. London: David Fulton, Page 9.
- D. Royce Sadler. (2012). Assessment, evaluation and quality assurance: Implications for integrity in reporting academic achievement in higher education. **Education Inquiry**. 3(2). 201-216.
- Sharon G. Pierson. (2007). A Model school Alabama state college laboratory high school: A Study of African American' Dedication to Educational Excellence During Segregation. **Journal of Education**. Page 32.
- PDCA Cycle**. (2013). Retrieved 13 July 2013. from <http://www.hci.com.au/hcisite/Toolkit/pdacycl.htm>
- Pencheon, D. (2008). **The good indicators guide: understanding how to use and choose indicators**. warwick: nhs institute for innovation and improvement.
- Sallis, E. (1993) **Total quality management in education**. London: Kogan Page, Page 29-35, 35.

- Sallis, E.; and Hingley, P. (1991) **College Quality Assurance Systems**, Mendip Paper MP 020, The Staff College, Blagdon, Bristol.
- Shavelson, R.J.; Baxter, G.P. and Pine, J. (1991). Performance assessment in science. **Applied Measurement in Education**, 4(4): 347-362.
- Schilling, R. W. (2008). **Creativity and knowledge: A challenge to theories**. In R. J. Sternberg (Ed.), *Handbook of creativity*. Cambridge: Cambridge University Pr. Page 226–250.
- Snelgrove, D. (2007). Normal Model and Laboratory Schools: Egalitarian Education. University of Central Oklahoma. *Journal of Philosophy and history of education*. 57: 85-90.
- Sollart, K. (2005). **Framework on Indicators for Education for Sustainable Development: Some conceptual thoughts**. Netherlands: Netherlands Environmental Assessment Agency.
- Sternberg, R. J. (2006). Creative leadership: it's a decision. *Journal of Leadership*, 36(2), Page 22-24.
- Tozer, S.E., Violas, P.C. and Senese, G.B. (1993). **School and society: Education practice as social expression**, New York: McGraw-Hill. Page 140.
- Veenhoven, R. (2002). Why social policy needs subjective indicators, **Social Indicators Research**, 58(1-3).
- Whatmough, R. (1994) “**The listening school: Sixth formers and staff as customers of each other**”. In C. Parson (ed), *Quality improvement in education: Case studies in schools, colleges and universities*. London: David Fulton, Page 92, 94-95.
- Wohlstette, P and Mahrman, S.A. (1994). **School Based Management: Organization for High Performance**. San Francisco: Jossey – Based Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. แบบสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต (สำหรับผู้ให้ข้อมูล)
2. ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก
เรื่อง ความหมายและประเด็นพิจารณาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
ภายในของโรงเรียนสาธิต (สำหรับผู้ให้ข้อมูล)
3. แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)
4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้ (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ)
5. แนวคำถามที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม
เรื่อง ประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียนสาธิต (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ)
6. แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)
7. แบบประเมินคุณภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนสาธิต (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

แบบสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

เพื่อการวิจัยในหัวข้อ “ความคิดเห็นเบื้องต้นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต”

สำหรับคณาจารย์ของโรงเรียนสาธิต มศว สังกัด คณะศึกษาศาสตร์

แบบสำรวจความคิดเห็นนี้เป็นคำถามปลายเปิด ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบคำถามได้
ตามความเข้าใจ

1) ท่านคิดว่ามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่ใช้อยู่ใน
ปัจจุบันนี้เป็นเครื่องมือที่สะท้อนความปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิตหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2) ท่านคิดว่ามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียน
สาธิต ควรประกอบด้วยมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างแนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก

เพื่อการวิจัยในหัวข้อ “ความหมายและประเด็นพิจารณาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต”

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพภายในของ
โรงเรียนสาธิต ในช่วงเดือนมกราคม-กันยายน 2560

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นคำถามปลายเปิด ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถตอบคำถามได้
ตามความเข้าใจ

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูก
สัมภาษณ์

ชื่อ

.....

อายุ

.....

ตำแหน่ง

.....

ประสบการณ์ทำงาน:

.....

ส่วนที่ 2 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความหมายและประเด็นพิจารณาของมาตรฐาน
และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

1) ท่านคิดว่ามาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน ควรมีความหมายว่าอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

2) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้คุณภาพผู้เรียน พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

3) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิด
คำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

4) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

5) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถในการสื่อสาร พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

6) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

7) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

8) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

9) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

10) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

11) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

12) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้สุขภาวะทางร่างกาย พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

13) ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้ลักษณะจิตสังคม พิจารณาจากสิ่งใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ

ด้วยผู้วิจัย นายวีรวิชญ์ วงศ์โรจน์ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนสาธิต” ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอดคล้อง (IOC) ของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต หมายถึง มาตรฐานและตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งและพันธกิจ ที่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น โดย มาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดทำขึ้น โดยสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการสร้างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 โดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน 2) มาตรฐานด้านกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา 3) มาตรฐานด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมาตรฐานดังกล่าว ยังไม่สามารถสะท้อนคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตซึ่งเป็นกลุ่มโรงเรียนที่มีลักษณะเฉพาะได้ชัดเจน มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต จึงควรถูกพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดให้มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตเป็น มาตรฐานที่ถัดจากมาตรฐานที่ 4 ของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีการปรับและ

เพิ่มเติมประเด็นพิจารณาในบางมาตรฐานเพื่อให้สะท้อนความเป็นโรงเรียนสาธิตให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในตรวจสอบสอดคล้อง (IOC) ของมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต ครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการวิจัยต่อไป

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

นายว

แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความแต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- + 1 เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต
- 0 เมื่อท่านไม่แน่ใจว่า ข้อความนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต
- 1 เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นไม่มีความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

หากข้อความใดที่ท่านพิจารณาแล้วว่าไม่มีความเหมาะสม หรือสมควรปรับปรุง กรุณาให้
ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพต่อไป

มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ ภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
1) มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน				
1.1 หลักการของมาตรฐานที่ 1				
1.2 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.1				
1.3 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.1				
1.4 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.2				
1.5 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.2				
1.6 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.3				
1.7 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.3				
1.8 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.4				
1.9 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.4				
1.10 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.5				
1.11 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.5.1				
1.12 การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ ตัวบ่งชี้ 1.5.1				
1.13 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.5.2				
1.14 การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ ตัวบ่งชี้ 1.5.2				
1.15 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.5.3				
1.16 การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ ตัวบ่งชี้ 1.5.3				
1.17 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.6				
1.18 การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ ตัวบ่งชี้ 1.6				
1.19 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.7				
1.20 การพิจารณาเชิงปริมาณ ตัวบ่งชี้ 1.7				
1.21 การพิจารณาเชิงคุณภาพ ตัวบ่งชี้ 1.7				
1.22 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 1.8				
1.23 การพิจารณาเชิงปริมาณ ตัวบ่งชี้ 1.8				

มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ ภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
1.24 การพิจารณาเชิงคุณภาพ ตัวบ่งชี้ 1.8				
1.25 คำอธิบาย ตัวบ่งชี้ 1.9				
1.26 การพิจารณาเชิงปริมาณ ตัวบ่งชี้ 1.9				
1.27 การพิจารณาเชิงคุณภาพ ตัวบ่งชี้ 1.9				
1.28 คำอธิบายตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ 1.10				
1.29 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.10				
1.30 คำอธิบาย ตัวบ่งชี้ 1.11				
1.31 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.11				
1.32 คำอธิบาย ตัวบ่งชี้ 1.12				
1.33 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.12				
1.34 คำอธิบาย ตัวบ่งชี้ 1.13				
1.35 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.13				
1.36 คำอธิบาย ตัวบ่งชี้ 1.14				
1.37 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 1.14				
2) มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต				
2.1 หลักการ มาตรฐานที่ 2				
2.2 ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 2				
3) มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
3.1 หลักการ มาตรฐานที่ 3				
3.2 ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 3				
4) มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล				
4.1 หลักการ มาตรฐานที่ 4				
4.2 ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 4				

มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ ภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
5) มาตรฐานที่ 5 การฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู				
5.1 หลักการของมาตรฐานที่ 5				
5.2 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 5.1				
5.3 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 5.1				
5.4 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 5.2				
5.5 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 5.2				
5.6 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 5.3				
5.7 ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ 5.3				
6) มาตรฐานที่ 6 อัตรลักษณ์นักเรียนสาธิต				
6.1 หลักการมาตรฐานที่ 6				
6.2 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 6.1				
6.3 ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 6.1				
6.4 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 6.2				
6.5 ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 6.2				
6.6 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 6.3				
6.7 ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 6.3				
6.8 คำอธิบายตัวบ่งชี้ 6.4				
6.9 ประเด็นพิจารณาตัวบ่งชี้ 6.4				
7) มาตรฐานที่ 7 ต้นแบบการจัดการเรียน การสอน				
7.1 หลักการ มาตรฐานที่ 7				
7.2 ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 7				
8) มาตรฐานที่ 8 ครุต้นแบบ				
8.1 หลักการ มาตรฐานที่ 8				

มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ ภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
8.2 ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 8				
9) มาตรฐานที่ 9 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม				
9.1 หลักการของมาตรฐานที่ 9				
9.2 ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 9				
10) มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา				
10.1 หลักการ มาตรฐานที่ 10				
10.2 ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 10				
11) มาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม				
11.1 หลักการ มาตรฐานที่ 11				
11.2 ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 11				
ประโยชน์ในการเอื้อให้เกิดการปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการศึกษาและมีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และพันธกิจของโรงเรียนสาธิต				
สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับบริบทของโรงเรียนสาธิต				
สามารถนำไปปรับปรุงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต				
เป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต				
มีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และพันธกิจของโรงเรียนสาธิต				

แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต
คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ คณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ที่มีโรงเรียนสาธิตอยู่ใน
กำกับ

2. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัว
บ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา
ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของมาตรฐานและตัว
บ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

4. ความหมายของ มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต
หมายถึง มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่จัดทำขึ้นเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต
ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งและพันธกิจ ที่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น โดยมาตรฐานและตัวบ่งชี้
ของการประกันคุณภาพภายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดทำขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการสร้างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วย
ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดมาตรฐานการศึกษาขั้น
พื้นฐานออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน 2) มาตรฐานด้านกระบวนการ
บริหารและจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา 3) มาตรฐานด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมาตรฐาน
ดังกล่าว ยังไม่สามารถสะท้อนคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตซึ่งเป็นกลุ่มโรงเรียนที่มี
ลักษณะเฉพาะได้ชัดเจน มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตจึงควร
ถูกพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยจึงพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตให้
สอดคล้องกับปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิตอย่างแท้จริง

5. ผู้วิจัยขอเรียนว่าข้อมูลที่ได้จะไม่มีการกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด โดย
ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมตามระเบียบวิธีวิจัย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงใคร่ขอ
ความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณ
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายวีรวิทย์ วงศ์โรจน์

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าหัวข้อที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุปี

3. วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก

☐ สูงกว่าปริญญาเอก

4. ตำแหน่งทางวิชาการ

☐ อาจารย์

☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

☐ รองศาสตราจารย์

☐ ศาสตราจารย์

5. ประสบการณ์ทำงานร่วมกับโรงเรียนสาริต..... ปี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตเพื่อให้มีความสอดคล้องกับปณิธานและพันธกิจของโรงเรียนสาธิต คำชี้แจงการแสดงความคิดเห็น

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านว่า มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต มีความเหมาะสมระดับใด

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้
5 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน					
1.	หลักการของมาตรฐานที่1 คุณภาพผู้เรียน					
2.	ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่1 คุณภาพผู้เรียน					
	มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต					
3.	หลักการของมาตรฐานที่2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต					
4.	ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต					
	มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
5.	หลักการของมาตรฐานที่3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
6.	ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
	มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล					
7.	หลักการของมาตรฐานที่4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล					
8.	ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	มาตรฐานที่ 5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู					
9.	หลักการของมาตรฐานที่5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู					
10.	คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู					
11.	ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู					
12.	คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ					
13.	ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ					
14.	คำอธิบายตัวบ่งชี้ที่ 5.3 คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู					
15.	ประเด็นพิจารณา ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู					
	มาตรฐานที่ 6 ต้นแบบการจัดการศึกษา					
16.	หลักการของมาตรฐานที่6 ต้นแบบการจัดการศึกษา					
17.	ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่6 ต้นแบบการจัดการศึกษา					
	มาตรฐานที่ 7 ครูต้นแบบ					
18.	หลักการของมาตรฐานที่7 ครูต้นแบบ					
19.	ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่7 ครูต้นแบบ					
	มาตรฐานที่ 8 ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา					
20.	หลักการของมาตรฐานที่8 ระบบและกลไกสนับสนุนงานงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา					
21.	ประเด็นพิจารณามาตรฐานที่8 ระบบและกลไกสนับสนุนงานงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา					
	มาตรฐานที่ 9 ระบบและกลไกการบริการวิชาการ					
22.	หลักการของมาตรฐานที่ 9 ระบบและกลไกการบริการวิชาการ					
23.	ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 9 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
24.	หลักการของมาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
25.	ประเด็นพิจารณา มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
	ประโยชน์ในการเอื้อให้เกิดการปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการศึกษาและมีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และพันธกิจของโรงเรียนสาธิต					
26.	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับบริบทของโรงเรียนสาธิต					
27.	สามารถนำไปปรับปรุงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสาธิต					
28.	เป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต					
29.	มีความสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และพันธกิจของโรงเรียนสาธิต					

การสนทนากลุ่มกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษา

คุณสมบัติผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยพิจารณาจาก
ฐานะความเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิต

แนวคำถามที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม

ประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

คำถามข้อที่ 1 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพผู้เรียนอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 2 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านกระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหาร
โรงเรียนสาธิตอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 3 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 4 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล
อย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 5 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างไร
เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 6 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้อัตลักษณ์นักเรียนสาธิตอย่างไร เพราะเหตุ
ใด

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 7 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านต้นแบบการจัดการเรียนรู้อย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 8 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านครูต้นแบบอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 9 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้านงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา
อย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 10 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม
อย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

คำถามข้อที่ 11 ท่านมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านระบบและกลไกการการดำเนินงานศิลปะและ
วัฒนธรรมอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้
การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเมินความสอดคล้องของข้อความแต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะ
โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+ 1 เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียนสาธิต

0 เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียนสาธิต

-1 เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียนสาธิต

หากข้อความใดที่ท่านพิจารณาแล้วว่าไม่มีความเหมาะสม หรือสมควรปรับปรุง กรุณาให้
ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
1. น้ำหนักคะแนนของมาตรฐานของมาตรฐานที่ 1				
2. น้ำหนักคะแนนของกลุ่มตัวบ่งชี้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน				
3. น้ำหนักคะแนนของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1				
4. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1				
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1.1				
6. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.1.2				
7. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.2				
8. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1.2				
9. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.1.3				
10. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.3				
12. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.1.4				
13. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1.4				
14. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1.4				
15. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2				
16. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1				
17. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1				

ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
18. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1				
19. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2				
20. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2				
21. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2				
22. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3				
23. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3				
24. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3				
25. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4				
26. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4				
27. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4				
28. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4				
29. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4				
30. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.4				
31. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.3				
32. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.3				

ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
33. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.3				
34. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.4				
35. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.4				
36. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.4				
37. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5				
38. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5.1				
39. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.1				
40. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.5.1				
41. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5.2				
42. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.2				
43. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.5.2				
44. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5.3				
45. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.3				
46. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.5.3				
44. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.5.4				
45. การคำนวณผลสัมฤทธิ์ของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.4				

ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
46. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของตัวบ่งชี้ที่ 1.5.4				
47. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.6				
48. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.6				
49. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.6				
50. น้ำหนักคะแนนกลุ่มตัวบ่งชี้ด้านคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน				
51. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.7				
52. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.7				
53. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.7				
54. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.8				
55. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.8				
56. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.8				
57. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.9				
58. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.9				

คำแนะนำของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
59. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.9				
60. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.10				
61. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.10				
62. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.10				
63. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ 1.11				
64. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.11				
65. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 1.11				
66. นำนักคะแนนมาตรฐานที่ 2				
67. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 2				
68. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 2				
69. นำนักคะแนนมาตรฐานที่ 3				
70. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 3				
71. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 3				

ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
69. น้ำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 4				
70. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 4				
71. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 4				
72. น้ำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 5				
73. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.1				
74. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.1				
75. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.1				
76. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.2				
77. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.2				
78. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.2				
79. น้ำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.3				
80. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.3				
81. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 5.3				
82. น้ำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 6				

คำแนะนำของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
83. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.1				
84. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.1				
85. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.1				
86. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.2				
87. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.2				
88. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.2				
89. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.3				
90. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.3				
91. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.3				
92. นำนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.4				
93. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.4				
94. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 6.4				
95. นำนักคะแนนมาตรฐานที่ 7				

ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
96. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ มาตรฐานที่ 7				
97. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ มาตรฐานที่ 7				
98. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 8				
99. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ มาตรฐานที่ 8				
100. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ มาตรฐานที่ 8				
101. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 9				
102. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 9.1				
103. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 9.1				
104. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 9.1				
105. นำหนักคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 9.2				
106. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ ตัวบ่งชี้ที่ 9.2				
107. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ ตัวบ่งชี้ที่ 9.2				
108. นำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 10				
109. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ มาตรฐานที่ 10				

ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
110. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ มาตรฐานที่ 10				
111. น้ำหนักคะแนนมาตรฐานที่ 11				
112. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของ มาตรฐานที่ 11				
113. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูลของ มาตรฐานที่ 11				
เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ				
114. น้ำหนักคะแนนเต็ม 2.0 คะแนน				
115. น้ำหนักคะแนนเต็ม 3.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 5.2-5.3, มาตรฐานที่ 8)				
116. น้ำหนักคะแนนเต็ม 3.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 9.2)				
117. น้ำหนักคะแนนเต็ม 5.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 1.3-1.4, 1.6, มาตรฐานที่ 2, 4)				
118. น้ำหนักคะแนนเต็ม 5.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 1.2)				
119. น้ำหนักคะแนนเต็ม 8.0 คะแนน				
120. น้ำหนักคะแนนเต็ม 10 คะแนน (ตัวบ่งชี้ 1.1, 1.5, มาตรฐานที่ 1 กลุ่มตัวบ่งชี้คุณลักษณะที่ พึงประสงค์)				
121. น้ำหนักคะแนนเต็ม 10 คะแนน (มาตรฐานที่ 3)				
122. น้ำหนักคะแนนเต็ม 30 คะแนน				

ค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิต	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
123. น้ำหนักคะแนนเต็ม 40 คะแนน				
124. น้ำหนักคะแนนเต็ม 50 คะแนน				
125. น้ำหนักคะแนนเต็ม 70 คะแนน				
126. น้ำหนักคะแนนเต็ม 100 คะแนน				

แบบประเมินคุณภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในของโรงเรียนสาธิต

เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วยผู้วิจัย นายวีรวิทย์ วงศ์โรจน์ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต” ใ้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิตและโปรดนำเครื่องมือฉบับนี้มาวิพากษ์ในวันอังคารที่ 12 ธันวาคม 2560 เพื่อสนทนากลุ่มต่อไป

ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพของระบบครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง หวังนี้ข้อเสนอแนะที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการวิจัยต่อไป

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

นายวีรวิทย์ วงศ์โรจน์

มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของโรงเรียนสาธิต ด้านความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้และการนำไปใช้ประโยชน์

คำชี้แจง หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณารายละเอียดของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต จากเอกสารหมายเลข 1 และ 2 แล้วจากนั้นขอความกรุณาผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของระบบทั้ง 4 องค์ประกอบ คือ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ลงในเอกสารฉบับที่ 3 นี้ โดยมีการให้คะแนนดังแสดง

ระดับ 5 หมายถึง มีคุณภาพในประเด็นนั้นๆ อยู่ระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีคุณภาพในประเด็นนั้นๆ อยู่ระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีคุณภาพในประเด็นนั้นๆ อยู่ระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีคุณภาพในประเด็นนั้นๆ อยู่ระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีคุณภาพในประเด็นนั้นๆ อยู่ระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน จากประเด็น ในองค์ประกอบด้านความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้และการใช้ประโยชน์

ประเด็น	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					เป็นไปได้					การใช้ประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
มาตรฐานที่ 1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.5	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				

ประเด็น	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					เป็นไปได้					การใช้ประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ตัวบ่งชี้ที่ 1.6	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.7	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.8	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.9	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.10	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.11	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				

ประเด็น	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					เป็นไปได้					การใช้ประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
มาตรฐานที่ 2	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
มาตรฐานที่ 3	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
มาตรฐานที่ 4	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
มาตรฐานที่ 5	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				

ประเด็น	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					เป็นไปได้					การใช้ประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
มาตรฐานที่ 6	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.3	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.4	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				

ประเด็น	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					เป็นไปได้					การใช้ประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
มาตรฐานที่ 7	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
มาตรฐานที่ 8	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
มาตรฐานที่ 9	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
มาตรฐานที่ 10	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				

ประเด็น	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม					เป็นไปได้					การใช้ประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
มาตรฐานที่ 11	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				
เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ																				

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. อาจารย์ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์ปฐมชัย ณะเนตร ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ดร.สิรินทร์ ลัดดาภิบาล บุญเชิดชู รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา)
5. อาจารย์นันท์รัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. อาจารย์ดร.สิรินทร์ ลัดดาภิบาล บุญเชิดชู รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา)
3. อาจารย์ดร.สิริกมล หมดมลิน ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา)
4. อาจารย์เน่งน้อย เหลืองถาวรพจน์ อดีตของผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์นันท์รัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. อาจารย์ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์ปฐมชัย ธนะเนตร ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ภคินิษฐ์ วรรณเฉลิม หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์นันท์รัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. อาจารย์ดร.สิรินทร์ ลัดดาภมร บุญเชิดชู รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา)
3. อาจารย์ปฐุชร์ศมี พันธุ์เสื่อ หัวหน้างานประกันคุณภาพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ฉัตรมงคล โตจำศิลป์ อดีตหัวหน้างานประกันคุณภาพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์นันท์รัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. อาจารย์กาญจนา พะทะยะ เลขานุการงานประกันคุณภาพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

มาตรฐานที่ 5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรณูรัชต์ ประสิทธิเกตุ ผู้ประสานงาน งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรรณเฉลิม อดีตผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายบริการและประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์โยธิน หวังทรัพย์ทวี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย นิเทศ และประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ทิพย์พร สวัสดิ์โยธิน ผู้ช่วยผู้ประสานงาน งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์นันทรัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรฐานที่ 6 อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไตรรัตน์ พิพัฒน์โกศล อดีตรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์นฤมล พัทธปิยะกุล ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์พงศ์วิทย์ ศิริโกคานนท์ ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สันติ สุขสัตย์ อดีตหัวหน้างานปกครอง
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. อาจารย์นันทรัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

มาตรฐานที่ 7 ต้นแบบการจัดการเรียนรู้

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสพาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. อาจารย์ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์ปฐมชัย ณะเนตร ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ดร.สิรินทร์ ลัดดาภิบาล บุญเชิดชู รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา)
5. อาจารย์นันท์รัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรฐานที่ 8 ครูต้นแบบ

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสพาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรณูรัชต์ ประสิทธิเกตุ ผู้ประสานงาน งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรรณเฉลิม อดีตผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายบริการและประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ทิพย์พร สวัสดิ์โยธิน ผู้ช่วยผู้ประสานงาน งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์นันท์รัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรฐานที่ 9 งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. นายกฤษณะ มุขแก้ว หัวหน้างานวิจัยโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์โยธิน หวังทรัพย์ทวี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย นิเทศ และประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ดร.มิ่ง เทพครเมือง ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย นิเทศ และประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์นันทรัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม

1. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. อาจารย์ดลศักดิ์ ไทโรเล็กทิม ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์ปฐมชัย ธนะเนตร ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์กรรณิการ์ เพ็ชรเหลี่ยม ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไตรรัตน์ พิพัฒน์โภคผล อดีตรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. อาจารย์นันทรัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. รองศาสตราจารย์สุชุมาล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

มาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไตรรัตน์ พิพัฒน์โกศล อดีตรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรรณเฉลิม อดีตผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายบริการและประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์ภริภา กิจพัฒน์เจริญ ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ทิพย์กมล เหมาะสม หัวหน้าหมวดศิลปะ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์บุญชูศรี พันธ์เชื้อ หัวหน้างานประกันคุณภาพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. อาจารย์นันท์รัตน์ ธรรมวัฒน์ไพศาล อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
7. รองศาสตราจารย์สุขุมล เกษมสุข อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของมาตรฐานและตัวบ่งชี้

1. รองศาสตราจารย์สุพุมล เกษมสุข	ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุคนธ์ อักษรฐ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายประกันคุณภาพ
และบริการชุมชน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
3. อาจารย์ดร.มิ่ง เทพครเมือง	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย นิเทศ
และประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร
(ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์วัฒนโชติ เพ็งพริ้ง	อดีตผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายแผน ประกันคุณภาพ
โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน
5. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร
(ฝ่ายประถม)

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิการสนทนากลุ่ม

1. ดร.คมศร วงษ์รักษา	อดีตรักษาการผู้อำนวยการ สมศ.
2. รศ.ดร.คมเพชร ฉัตรสุภากุล	อดีตผู้อำนวยการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร
(ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์พูนศักดิ์ เทศนิยม	อดีตผู้อำนวยการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร
(ฝ่ายประถม)
4. พ.ต.ท.ผศ.ดร.ภก.นภดล ทองนพเนื้อ	อดีตรักษาการผู้อำนวยการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. รศ.สุขุมาล เกษมสุข	อดีตผู้อำนวยการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
6. ผศ.ชวลิต สูงใหญ่	ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
7. ผศ.ชัยศักดิ์ ลีลาจรัสกุล	ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน
8. แพทย์หญิงพนิดา ยุทธเนตร	นายกสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียน
สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของค่าน้ำหนักของมาตรฐานและตัวบ่งชี้

1. รองศาสตราจารย์สุพุมล เกษมสุข	ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุคนธ์ อักษรฐ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายประกันคุณภาพ
และบริการชุมชน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
3. อาจารย์ดร.มิ่ง เทพครเมือง	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย นิเทศ
และประสบการณ์วิชาชีพ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร
(ฝ่ายประถม)
4. อาจารย์ดร.จุลศักดิ์ สุขสบาย	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร
(ฝ่ายประถม)
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระชัย มีชาญ	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินประสิทธิภาพของมาตรฐานและตัวบ่งชี้

1. อาจารย์ดร.สิรินทร์ ลัดดาภิรมย์ บุญเชิดชู รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนสาธิตศิลปากร (ปฐมวัยและ
ประถมศึกษา)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุคนธ์ อักษรชู ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายประกันคุณภาพ
และบริการชุมชน
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม)
3. อาจารย์ดร. สรัญญา จันทร์ชูสกุล อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. อาจารย์ดร.ราชันย์ บุญธิมา อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระชัย มีชาญ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนสาธิต

ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ครอบคลุมมาตรฐานที่ว่าด้วย 1) ผลการจัดการศึกษา 2) การบริหารจัดการศึกษา 3) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) การประกันคุณภาพภายใน รวมทั้งพันธกิจของการก่อตั้งโรงเรียนสาธิต มาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนสาธิต จึงประกอบด้วย 2 กลุ่มตัวบ่งชี้ คือ มาตรฐานพื้นฐาน (4 มาตรฐาน) มาตรฐานอัตลักษณ์ (7 มาตรฐาน) มีจำนวนรวมทั้งหมด 11 มาตรฐาน ดังนี้ ตารางที่ 1 แสดงมาตรฐานการศึกษาโรงเรียนสาธิตเปรียบเทียบกับมาตรฐานการศึกษาตามกฎหมาย กระทรวงฯ

มาตรฐาน		มาตรฐานการศึกษาตามกฎหมายกระทรวงฯ
มาตรฐานพื้นฐาน	1. คุณภาพผู้เรียน กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 1.1) ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น 1.2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ 1.3) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 1.4) ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา 1.5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผล การสอบวัดระดับชาติ 1.6) ความพร้อมในการศึกษาการทำงาน 1.7) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม 1.8) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	ผลการจัดการศึกษา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มาตรฐาน		มาตรฐานการศึกษาตามกฎหมายกระทรวงฯ
มาตรฐานพื้นฐาน	1.9) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย 1.10) สุขภาวะทางร่างกาย 1.11) ลักษณะจิตสังคม	ผลการจัดการศึกษา
	2. กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต	การบริหารจัดการศึกษา
	3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	4. ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล	การประกันคุณภาพภายใน
มาตรฐานอัตลักษณ์โรงเรียนสาธิต	5. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	
	5.1) ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	การบริหารจัดการศึกษา
	5.2) ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ	การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	5.3) คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	ผลการจัดการศึกษา
	6. อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต	
	6.1) ความกล้าแสดงออก 6.2) ความสามารถในการเล่นกีฬา 6.3) ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี 6.4) ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม	ผลการจัดการศึกษา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มาตรฐาน		มาตรฐานการศึกษาตามกฎกระทรวงฯ
มาตรฐาน อัตลักษณ์ โรงเรียน สาธิต	7. ต้นแบบการจัดการเรียนรู้	ผลการจัดการศึกษา
	8. ครูต้นแบบ	การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	9. งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	การบริหารจัดการศึกษา
	9.1 ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	
	9.2 ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่	
	10. ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม	การบริหารจัดการศึกษา
	11. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	การบริหารจัดการศึกษา

ตารางที่ 2 แสดงรายละเอียดมาตรฐานและค่าน้ำหนักของการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสาธิต

มาตรฐานที่	ชื่อมาตรฐาน	น้ำหนัก (คะแนน)
	มาตรฐานพื้นฐาน	70
1	คุณภาพผู้เรียน	50
	กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 1) ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ 3) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 4) ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ 6) ความพร้อมในการทำงาน รวม	10 5 5 5 10 5 40
	กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน 7) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม 8) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย 9) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย 10) สุขภาวะทางร่างกาย 11) ลักษณะจิตสังคม รวม	2 2 2 2 2 10
	รวม	50
	(ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน)	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

มาตรฐานที่	ชื่อมาตรฐาน	น้ำหนัก (คะแนน)
มาตรฐานพื้นฐาน		
2	กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต	5
3	กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	10
4	ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล	5
มาตรฐานอัตลักษณ์โรงเรียนสาธิต		30
5	การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	8
	1) ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	2
	2) ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ	3
	3) คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3
6	อัตลักษณ์นักเรียนสาธิต	8
	1) ความกล้าแสดงออก	2
	2) ความสามารถในการเล่นกีฬา	2
	3) ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี	2
	4) ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม	2
7	ต้นแบบการจัดการเรียนรู้	2
8	ครูต้นแบบ	3
9	งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	5
	1) ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา	2
	2) ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่	3
10	ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม	2
11	ระบบและกลไกการการทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	2
รวม		100

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน
 น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 60 คะแนน
 หลักการ

คุณภาพของผู้เรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะตามหลักสูตรสถานศึกษา และมีพัฒนาการในด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน (50 คะแนน)

ตัวบ่งชี้ 1.1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น (10 คะแนน)

คำอธิบาย

ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น

ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก การประเมิน ความสามารถ (คะแนน)
1.1.1	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	2.5
1.1.2	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	2.5
1.1.3	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	2.5
1.1.4	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	2.5

ตัวบ่งชี้ 1.1.1 ผลการประเมินความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น (2.5 คะแนน)

คำอธิบาย

ความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านรู้เรื่องของนักเรียน ดังนี้

1) การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านคำ ประโยค หรือข้อความสั้นๆ ที่เป็นวงคำศัพท์ที่กำหนด ในแต่ละระดับชั้นปี ทั้งที่เป็นคำที่มีความหมายโดยตรงหรือคำที่มีความหมายโดยนัยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2) การอ่านรู้เรื่อง หมายถึง การอ่านคำ ประโยค ข้อความสั้นๆ หรือเรื่องราวที่เป็นวงคำศัพท์ ที่กำหนดในแต่ละระดับชั้นปี ทั้งที่เป็นคำที่มีความหมายโดยตรงหรือคำที่มีความหมายโดยนัยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถบอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรองสำหรับเด็ก (เป็นข้อความง่าย ๆ) จับใจความ จากเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่สำคัญที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน คาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน และสรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการอ่าน

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่านในระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่านในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่านในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}} \times 100$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่านในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่านในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 2.5 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 2.5$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการอ่าน - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่าน

ตัวบ่งชี้ 1.1.2 ผลการประเมินความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น (2.5 คะแนน)

คำอธิบาย

ความสามารถในการเขียนคำ ประโยค หรือเรื่องของนักเรียน ดังนี้

1) การเขียนคำ หมายถึง การเขียนคำที่เป็นวงคำศัพท์ที่กำหนดในแต่ละระดับชั้นปี โดยวิธีการ เขียนคำตามคำบอก (ประเมินเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3)

2) การเขียนประโยค/เรื่อง หมายถึง การเขียนประโยคง่ายๆ การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์หรือจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ การเขียนย่อความ และการเขียนเรียงความ

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการเขียน

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่านในระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการเขียนในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการเขียนในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}} \times 100$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการเขียนในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการเขียนในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 2.5 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 2.5$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการเขียน - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการเขียน

ตัวบ่งชี้ 1.1.3 ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น (2.5 คะแนน)

คำอธิบาย

เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทักษะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการสื่อสาร

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารในระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารในระดับดีในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{100} \times \frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการสื่อสาร ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 2.5 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 2.5$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการสื่อสาร - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการสื่อสาร

ตัวบ่งชี้ 1.1.4 ผลการประเมินความสามารถในการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น (2.5 คะแนน)

คำอธิบาย

เป็นความสามารถในการบวก ลบ คูณ หาร ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว เน้นทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ทักษะการคิดการคำนวณ และความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ในสถานการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการคำนวณ

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคำนวณในระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคำนวณในระดับดีในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการคำนวณในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{100} \times \frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}}{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคำนวณ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคำนวณในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 2.5 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 2.5$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการคำนวณ - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการคำนวณ

ตัวบ่งชี้ 1.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์
การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ (5 คะแนน)

คำอธิบาย

ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์
การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ

ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก การประเมินความสามารถ (คะแนน)
1.2.1	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	1.0
1.2.2	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการคิดสังเคราะห์ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	1.0
1.2.3	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	1.0
1.2.4	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	1.0
1.2.5	ผู้เรียนมีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น	1.0

ตัวบ่งชี้ 1.2.1 ผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (1.0 คะแนน)

คำอธิบาย

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อค้นหาว่ามีองค์ประกอบย่อย ๆ อะไรบ้าง ทำมาจากอะไร ประกอบขึ้นมาได้ อย่างไรและมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียน}}{100} \times \text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 1.0 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 1.0$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการคิดวิเคราะห์ - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดวิเคราะห์ - ร่องรอยบันทึกหลังสอน - ร่องรอยการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ - ร่องรอยตรวจผลงานผู้เรียนตามความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์

ตัวบ่งชี้ 1.2.2 ผลการประเมินความสามารถในการคิดสังเคราะห์ (1.0 คะแนน)

คำอธิบาย

ความสามารถในการคิดสังเคราะห์ เป็นความสามารถในการคิดที่ดึงองค์ประกอบต่างๆ มาหลอมรวมกัน ภายใต้โครงสร้างใหม่อย่างเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ เป็นการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล เพื่อสรุปความสัมพันธ์ของข้อมูลย่อยๆ เป็นหลักการหรือแนวคิดใหม่ที่มีคุณค่าและคุณภาพสูงกว่าเดิม

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในคิดวิเคราะห์

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดสังเคราะห์ในระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดสังเคราะห์
ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่ที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดสังเคราะห์ในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียน}}{100} \times \frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการสังเคราะห์
ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดสังเคราะห์ในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 1.0 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 1.0$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการคิดสังเคราะห์ - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดสังเคราะห์ - ร่องรอยบันทึกหลังสอน - ร่องรอยการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ - ร่องรอยตรวจผลงานผู้เรียนตามความสามารถด้านการสังเคราะห์

ตัวบ่งชี้ 1.2.3 ผลการประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ (1.0 คะแนน)

คำอธิบาย

ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถในการคิดได้หลากหลาย และแปลกใหม่จากเดิม โดยสามารถนำไปประยุกต์ทฤษฎี หรือหลักการได้อย่างรอบคอบและมีความถูกต้อง จนนำไปสู่การคิดค้นและสร้างสิ่งประดิษฐ์ที่แปลกใหม่หรือรูปแบบความคิดใหม่

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ใน

ระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิด
สร้างสรรค์ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียน}}{100} \times \text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์
ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 1.0 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 1.0$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการคิดสร้างสรรค์ - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดสร้างสรรค์ - ร่องรอยบันทึกหลังสอน - ร่องรอยการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ - ร่องรอยตรวจผลงานผู้เรียนตามความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ 1.2.4 ผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (1.0 คะแนน)

คำอธิบาย

ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นความสามารถในการคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล ที่มุ่งเพื่อการตัดสินใจว่าสิ่งใดควรเชื่อหรือสิ่งใดควรทำ

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณใน

ระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างมี
วิจารณญาณ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{100} \times \text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการอย่างมี
วิจารณญาณ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 1.0 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 1.0$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณ - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ - ร่องรอยบันทึกหลังสอน - ร่องรอยการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ - ร่องรอยตรวจผลงานผู้เรียนตามความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ตัวบ่งชี้ 1.2.5 ผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ (1.0 คะแนน)

คำอธิบาย

ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ เป็นความสามารถในการคิดและเข้าใจ
ในภาพรวมทั้งระบบ มองเห็นภาพรวม สามารถเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกันได้

การพิจารณาผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ

ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบในระดับดี

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบในระดับดีตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{100} \times \frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการประเมินความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบในระดับดี}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่เปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 1.0 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 1.0$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ผลการประเมินการคิดอย่างเป็นระบบ - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดอย่างเป็นระบบ - ร่องรอยบันทึกหลังสอน - ร่องรอยการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ - ร่องรอยตรวจผลงานผู้เรียนตามความสามารถด้านการคิดอย่างเป็นระบบ

ตัวบ่งชี้ 1.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (5 คะแนน)

คำอธิบาย

ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถในการสื่อสารรับและส่งสาร เลือกใช้และบูรณาการสื่อหรือเครื่องมือที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมกับวัย รวมทั้งมีแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สามารถอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นพิจารณา

ความสามารถ	พิจารณาจาก
1. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	- การรับและส่งสาร - การเลือกใช้และบูรณาการสื่อหรือเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อการถ่ายทอดสารสนเทศ
2. ความสามารถในการสื่อสาร	- การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ - การอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นทางเทคโนโลยีสารสนเทศ - การเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับวัย

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
จำนวนผู้เรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 ที่มีผล การประเมิน ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและ ความสามารถในการ สื่อสารตามเกณฑ์ที่ โรงเรียนกำหนด	จำนวนผู้เรียนร้อยละ 50-59 ที่มีผล การประเมิน ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและ ความสามารถในการ สื่อสารตามเกณฑ์ที่ โรงเรียนกำหนด	จำนวนผู้เรียนร้อยละ 60-69 ที่มีผล การประเมิน ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและ ความสามารถในการ สื่อสารตามเกณฑ์ที่ โรงเรียนกำหนด	จำนวนผู้เรียนร้อยละ 70-79 ที่มีผล การประเมิน ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและ ความสามารถในการ สื่อสาร ตามเกณฑ์ที่ โรงเรียนกำหนด	จำนวนผู้เรียนร้อยละ 80 ขึ้นไป ที่มีผล การประเมิน ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและ ความสามารถในการ สื่อสารตามเกณฑ์ที่ โรงเรียนกำหนด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียน
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ร่องรอยบันทึกหลังสอน - ร่องรอยการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ - ร่องรอยตรวจผลงานผู้เรียนตามความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้เรียน - สารสนเทศผลการประเมินความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้เรียน - รายงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้เรียน - บันทึกการสัมภาษณ์ผู้เรียน ในประเด็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ 1.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา (5 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียน

กำหนด

ประเด็นพิจารณา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
จำนวนผู้เรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด	จำนวนผู้เรียนร้อยละ 50-59 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด	จำนวนผู้เรียนร้อยละ 60-69 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด	จำนวนผู้เรียนร้อยละ 70-79 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด	จำนวนผู้เรียนร้อยละ 80 ขึ้นไป ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- การจัดทำสารสนเทศผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการตั้งเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสถานศึกษาของผู้เรียนทุกกลุ่มสาระ และทุกระดับชั้นในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา - รายงานเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายของโรงเรียนทุกกลุ่มสาระและทุกระดับชั้น ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ 1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนารายการจากการสอบวัดระดับชาติ (10 คะแนน)

คำอธิบาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดี และมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดี หมายถึง ร้อยละของผู้เรียนที่ได้คะแนนผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) มากกว่าขีดจำกัดล่างของค่าเฉลี่ยผลการทดสอบในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6

ขีดจำกัดล่าง หมายถึง คะแนนต่ำสุดของคะแนนเฉลี่ยแต่ละชั้นและวิชา

โดยค่าขีดจำกัดล่าง คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$Y = \bar{X} - \frac{2.58 \times SD.}{\sqrt{n}}$$

เมื่อ	Y	ขีดจำกัดล่าง
	$\bar{X}$	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในวิชาและชั้นที่สอบ O-NET
	SD.	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	จำนวนผู้เข้าสอบในแต่ละวิชาและชั้นที่สอบ O-NET

พัฒนาการทางการเรียนรู้ หมายถึง โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ สูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา

ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก จาก ผลสัมฤทธิ์ (คะแนน)	น้ำหนัก จาก คะแนน พัฒนาการ (คะแนน)	น้ำหนักรวม (คะแนน)
1.5.1	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6	2.0	0.5	2.5
1.5.2	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6	2.0	0.5	2.5
1.5.3	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6	2.0	0.5	2.5
1.5.4	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6	2.0	0.5	2.5

ตัวบ่งชี้ 1.5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 (2.5 คะแนน)

คำอธิบาย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางซึ่งการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ (2 คะแนน)

1. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6
2. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ในระดับดี ในระดับชั้น ม.3
3. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ในระดับดี ในระดับชั้น ม.6

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับดี เกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{100} \times \text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 ม.6}}{\text{จำนวนระดับชั้นเปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 2$$

เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ (0.5 คะแนน)

การพัฒนาการ	คะแนนที่ได้
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 สูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0.50
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 คงที่หรือเทียบเท่าเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0.25
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือ ข้อมูลเชิง ประจักษ์	- รายงานผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนชั้นที่มีการสอบกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา - รายงานเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ 1.5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 (2.5 คะแนน)

คำอธิบาย

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางซึ่งการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหา และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาทางด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศาสตร์อื่นๆ คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ช่วยพัฒนา คุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ (2 คะแนน)

1. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6
2. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ม.3
3. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ม.6

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในระดับดี เกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}} \times 100$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการ
เรียนรู้คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 ม.6}}{\text{จำนวนระดับชั้นเปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 2$$

เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ (0.5 คะแนน)

การพัฒนาการ	คะแนน ที่ได้
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 สูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0.50
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 คงที่หรือเทียบเท่าเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0.25
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือ ข้อมูลเชิง ประจักษ์	- รายงานผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนชั้นที่มีการสอบกลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา - รายงานเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ 1.5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 (2.5 คะแนน)

คำอธิบาย

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลางซึ่งการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับทุกคนทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพต่างๆ ตลอดจน เทคโนโลยี เครื่องมือเครื่องใช้และผลผลิตต่างๆ ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตและการ ทำงาน เหล่านี้ล้วนเป็นผลของความรู้วิทยาศาสตร์ ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่นๆ วิทยาศาสตร์ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาวิธีคิดทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจัย มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็น วัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge-based Society) ดังนั้นทุกคน

จึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจ ในธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และมีคุณธรรม

การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ (2 คะแนน)

1. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6
2. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ม.3
3. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ม.6

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับดี เกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{100} \times \text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการ
เรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3}}{\text{จำนวนระดับชั้นเปิดสอน}} \times 2$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 2$$

เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ (0.5 คะแนน)

การพัฒนาการ	คะแนนที่ได้
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 สูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0.50
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 คงที่หรือเทียบเท่าเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0.25
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือ ข้อมูลเชิงประจักษ์	- รายงานผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนชั้นที่มีการสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา - รายงานเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ 1.5.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 (2.5 คะแนน)

คำอธิบาย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางซึ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี ความคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ (2 คะแนน)

1. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6
2. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ม.3
3. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ม.6

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น (จำนวนระดับชั้นขึ้นอยู่กับที่โรงเรียนเปิดสอน)

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับดี เกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด}}{\text{จำนวนผู้เรียนแต่ละระดับชั้นทั้งหมดที่เข้าสอบ}} \times 100$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในแต่ละระดับชั้น

$$\frac{\text{ผลรวมค่าร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 ม.6}}{\text{จำนวนระดับชั้นเปิดสอน}}$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละเฉลี่ยของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 2$$

เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ (0.5 คะแนน)

การพัฒนาการ	คะแนนที่ได้
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 สูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0.50
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 คงที่หรือเทียบเท่าเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0.25
โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับดี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และม.6 ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา	0

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือ ข้อมูลเชิงประจักษ์	- รายงานผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนชั้นที่มีการสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา - รายงานเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ 1.6 ความพร้อมในการทำงานในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 (5 คะแนน)

คำอธิบาย

ผู้เรียนมีความพร้อมในการทำงานอย่างเป็นระบบ โดยมีการวางแผนการทำงาน ดำเนินงานตามแผนอย่างรอบคอบ ตรวจสอบทบทวนเป็นระยะๆ ปรับปรุง แก้ไขการทำงาน จนงานที่ดำเนินการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดจนสำเร็จอย่างมีคุณภาพ พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นพิจารณา

1. การวางแผนการทำงาน
2. การดำเนินงานตามขั้นตอนที่กำหนด
3. การตรวจสอบ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขการทำงาน
4. การทำงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด
5. การปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การให้คะแนนความพร้อมในการทำงาน

ระดับ (คะแนน)	พฤติกรรมความพร้อมในการทำงาน
ดีเยี่ยม (5)	มีความพร้อมในการทำงานอย่างเป็นระบบ โดยมีการวางแผน การทำงาน ดำเนินงานตามแผนอย่างรอบคอบ ตรวจสอบทบทวนเป็นระยะๆ ปรับปรุง แก้ไขการทำงาน จนงานที่ดำเนินการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดจนสำเร็จอย่างมีคุณภาพ พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง
ดีมาก (4)	มีความพร้อมในการทำงานอย่างเป็นระบบ โดยมีการวางแผนการทำงาน ดำเนินงานตามแผนอย่างรอบคอบ ตรวจสอบทบทวนเป็นระยะๆ ปรับปรุง แก้ไขการทำงาน จนงานที่ดำเนินการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดจนสำเร็จอย่างมีคุณภาพ
ดี (3)	มีการวางแผนการทำงาน ดำเนินงานตามแผนอย่างรอบคอบ เพื่อเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงานหรือการทำงานอย่างเป็นระบบ
พอใช้ (2)	มีการวางแผนการทำงาน เพื่อเตรียมความพร้อมแต่ไม่ดำเนินการตามแผนอย่างเป็นรอบคอบ
ปรับปรุง (1)	ไม่มีความพร้อมในการทำงาน โดยไม่มีการวางแผน การทำงาน ดำเนินงานตามแผนอย่างรอบคอบ

หมายเหตุ

พิจารณาจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก (4 คะแนน) ขึ้น นำไปหาร้อยละเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด

สูตรการหาร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา คือ

$$\text{ร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

100

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียน
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- ร่องรอยผลงานของผู้เรียนรายบุคคลและรายกลุ่ม - ภาพถ่ายหรือคลิปวิดีโอที่บันทึกกิจกรรมของผู้เรียน - แฟ้มผลงานของผู้เรียน - บันทึกการประเมินพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียน

กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน (10 คะแนน)

ตัวบ่งชี้ 1.7 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม (2 คะแนน)

คำอธิบาย

ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ได้แก่ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ

ประเด็นพิจารณา

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
จำนวนผู้เรียน ร้อยละ 80-89 มีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ 1-2 ข้อ	จำนวนผู้เรียน ร้อยละ 80-89 มีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ 3-4 ข้อ	จำนวนผู้เรียน ร้อยละ 80-89 มีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ 5-6 ข้อ	จำนวนผู้เรียน ร้อยละ 80-89 มีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ 7-8 ข้อ	จำนวนผู้เรียน ร้อยละ 90 ขึ้นไป มีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ 7-8 ข้อ

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 1.7 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.7} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง
2. การสังเกต	พฤติกรรมผู้เรียน
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือ ข้อมูล เชิง ประจักษ์	- สรุปรายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้ง 8 ประการ - แบบบันทึกพฤติกรรม แบบบันทึกการสังเกต แบบบันทึกการ สัมภาษณ์ - แผนการสอน โครงการ/กิจกรรม

ตัวบ่งชี้ 1.8 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย (2 คะแนน)

คำอธิบาย

ผู้เรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย เห็นคุณค่า ชื่นชม มีส่วนร่วมใน
การอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและ
วัฒนธรรมไทย สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ประเด็นพิจารณา

1. เห็นคุณค่า ชื่นชม แสดงถึงความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
2. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย
3. มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย
4. สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสม

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

ระดับ (คะแนน)	พฤติกรรมความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
ดีเยี่ยม (5)	เห็นคุณค่า ชื่นชม แสดงถึงความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสม
ดีมาก (4)	เห็นคุณค่า ชื่นชม แสดงถึงความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย
ดี (3)	เห็นคุณค่า ชื่นชม แสดงถึงความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย
พอใช้ (2)	เห็นคุณค่า ชื่นชม แสดงถึงความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
ปรับปรุง (1)	ไม่แสดงถึงความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

หมายเหตุ

พิจารณาจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดี (4 คะแนน) ขึ้น นำไปหาร้อยละเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด

สูตรการหาร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา คือ

$$\text{ร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 1.8 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.8} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้เรียน อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง
2. การสังเกต	พฤติกรรมผู้เรียน
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูล เชิงประจักษ์	- สมุดประจำตัวนักเรียน - แฟ้มประวัติ - แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - สรุปผลการประเมินคุณลักษณะด้านความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย - แบบสังเกตพฤติกรรมความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ 1.9 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย (2
คะแนน)

คำอธิบาย

ผู้เรียนรู้จักยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย โดยสามารถ
ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ เข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลาย
ได้ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม และคำนึงถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

ประเด็นพิจารณา

1. ความเข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลาย
2. การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น
3. การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม
4. การคำนึงถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมกรยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย

ระดับ (คะแนน)	พฤติกรรมกรยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย
ดีเยี่ยม (5)	เข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลาย ได้ สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม และคำนึงถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
ดีมาก (4)	เข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ความเชื่อที่หลากหลายได้ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม
ดี (3)	เข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลาย ได้ สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้
พอใช้ (2)	เข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลาย ได้
ปรับปรุง (1)	ไม่เข้าใจในความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อที่หลากหลาย

หมายเหตุ

พิจารณาจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดี (4 คะแนน) ขึ้น นำไปหาร้อยละเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด

สูตรการหาร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา คือ

$$\text{ร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 1.9 เท่ากับ 2 คะแนน

คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.9 = $\frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$

คะแนนเต็ม (5 คะแนน)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การสังเกต	พฤติกรรมนักเรียน
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูล เชิงประจักษ์	- แฟ้มประวัติ - แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - สรุปผลการประเมินคุณลักษณะด้านการยอมรับที่จะอยู่ ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย - แบบสังเกตพฤติกรรมการยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความ แตกต่างและหลากหลาย

ตัวบ่งชี้ 1.10 สุขภาวะทางร่างกาย (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผู้เรียนรู้จักดูแลตนเองให้มีสุขภาวะทางร่างกาย โดยสามารถรักษาสุขอนามัย
ส่วนตน มีน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการทางร่างกายเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐานกรม
อนามัย รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษ และหลีกเลี่ยงตนเองจากสภาพที่เสี่ยงต่อ
ความรุนแรง โรค ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ

ประเด็นพิจารณา

1. การรักษาสุขอนามัยส่วนตัว
2. มีน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการทางร่างกายเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย
3. รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษ
4. หลีกเลี่ยงตนเองจากสภาพที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรค ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ

อนามัย

เพศ

เกณฑ์การให้คะแนนสุขภาวะทางร่างกาย

ระดับ (คะแนน)	พฤติกรรมสุขภาวะทางร่างกาย
ดีเยี่ยม (5)	การรักษาสุขอนามัยส่วนตัว มีน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการทางร่างกายเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษ หลีกเลี่ยงตนเองจากสภาพที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรค ภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ
ดีมาก (4)	การรักษาสุขอนามัยส่วนตัว มีน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการทางร่างกายเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษ
ดี (3)	การรักษาสุขอนามัยส่วนตัว มีน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการทางร่างกายเจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย
พอใช้ (2)	สามารถรักษาสุขอนามัยส่วนตัว แต่มีน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการทางร่างกายเจริญเติบโตไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย
ปรับปรุง (1)	ไม่สามารถรักษาสุขอนามัยส่วนตัว

หมายเหตุ

พิจารณาจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก (4 คะแนน) ขึ้น นำไปหาร้อยละเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด

สูตรการหาร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา คือ

$$\text{ร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 1.10 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.10} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การสังเกต	พฤติกรรมนักเรียน
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูล เชิงประจักษ์	- สมุดประจำตัวนักเรียน - แฟ้มประวัติ - แบบบันทึกการสัมภาษณ์

ตัวบ่งชี้ 1.11 ลักษณะจิตสังคม (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผู้เรียนรู้จักดูแลตนเองให้มีลักษณะจิตสังคมได้ โดยสามารถรักษาอารมณ์และ

สุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ช่มเหง รังแก และไม่เพิกเฉยต่อการ
กระทำการที่ไม่ถูกต้องและอยู่ร่วมกันด้วยดีในครอบครัว ชุมชนและสังคม

ประเด็นพิจารณา

1. การรักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ
2. รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ช่มเหง รังแก
3. ไม่เพิกเฉยต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
4. อยู่ร่วมกันด้วยดีในครอบครัว ชุมชนและสังคม

เกณฑ์การให้คะแนนลักษณะจิตสังคม

ระดับ (คะแนน)	พฤติกรรมลักษณะจิตสังคม
ดีเยี่ยม (5)	รักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ข่มเหง รังแก และไม่เพิกเฉยต่อการกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง อยู่ร่วมกันด้วยดีในครอบครัว ชุมชนและสังคม
ดีมาก (4)	รักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ข่มเหง รังแก และไม่เพิกเฉยต่อการกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
ดี (3)	รักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ข่มเหง รังแก
พอใช้ (2)	รักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ แต่ไม่รู้และวิธีการป้องกันตนเองจากการล่อลวง ข่มเหง รังแก
ปรับปรุง (1)	ไม่สามารถรักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ

หมายเหตุ

พิจารณาจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก (4 คะแนน) ขึ้น นำไปหาร้อยละเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด

สูตรการหาร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา คือ

$$\text{ร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 1.11 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.11} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การสังเกต	พฤติกรรมนักเรียน
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูล เชิงประจักษ์	- สมุดประจำตัวนักเรียน - แฟ้มประวัติ - แบบบันทึกการสัมภาษณ์

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 5 คะแนน

หลักการ

กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต หมายถึง การดำเนินการบริหารและการจัดการของโรงเรียนสาธิตที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้านข้อมูลสารสนเทศ และด้านสภาพแวดล้อม อย่างเป็นระบบโดยมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดชัดเจน วางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจด้านคุณภาพการศึกษา และมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล การบริหารและการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ตัวบ่งชี้ 2.1 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต (5 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ต้องมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดชัดเจน วางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต

ประเด็นพิจารณา

1. การมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน
2. การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต
 - 1) การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนรอบด้านทุกกลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม
 - 2) การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาอาจารย์และบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ
 - 3) การวางแผนการบริหารและจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ
 - 4) การวางแผนและจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
3. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการร่วมรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
4. การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ไม่มีการดำเนินการหรือมีการดำเนินการใน ข้อ 1 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 2 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 3 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 4 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 5 ของประเด็นพิจารณา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี - แผนบริหารจัดการสารสนเทศ - แผนพัฒนาอาจารย์/บุคลากร - แผนการบริหารความเสี่ยง - รายงานผลการจัดการความรู้ (KM) - แบบประเมินประสิทธิภาพการบริหาร - รายงานการประเมินตนเอง (SAR)

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 10 คะแนน

หลักการ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้ 3.1 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (10 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน มีการจัดการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

ประเด็นพิจารณา

1. การมีกระบวนการเรียนการสอนตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน
2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม
3. การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น
4. การมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ (PLC) โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
5. การตรวจสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
มีการดำเนินการใน ข้อ 1 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 2 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 3 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 4 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 5 ของประเด็นพิจารณา

เกณฑ์การประเมินได้ระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในมาตรฐาน
น้ำหนักมาตรฐานที่ 3 เท่ากับ 10 คะแนน

$$\text{คะแนนมาตรฐานที่ 3} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (10 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แบบบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคล - แผนงาน/โครงการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน - แบบคัดกรองนักเรียน แบบบันทึกการให้คำปรึกษา - แผนการจัดการเรียนรู้ แฟ้มข้อมูลรายบุคคล - บันทึกการประชุมชุมชนการเรียนรู้ (PLC)

มาตรฐานที่ 4 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 5 คะแนน

หลักการ

ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล หมายถึง การวางระบบการจัดการคุณภาพของโรงเรียนสาธิตที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิต

ตัวบ่งชี้ 4.1 ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล (5 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ระบบประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล ควรมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนสาธิตที่สะท้อนอัตลักษณ์ของโรงเรียนสาธิต วางระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีกลไกการปฏิบัติตามระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันวางระบบและดำเนินงานประกันคุณภาพ และให้ความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อระบบการบริหารและจัดการของโรงเรียนสาธิต

ประเด็นพิจารณา

1. การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนสาธิตที่สะท้อนอัตลักษณ์ของโรงเรียน
สาธิต
2. การวางระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการ
ปฏิบัติ
3. มีกลไกการปฏิบัติตามระบบประกันคุณภาพภายในอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันวางระบบและดำเนินงานประกัน
คุณภาพ
5. ความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อระบบการบริหารและจัดการของโรงเรียน
สาธิต

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 2 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 3 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 4 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 5 ของ ประเด็นพิจารณา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูล เชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี - รายงานประเมินตนเอง (SAR) รายงานประจำปี - รายงานผลการดำเนินงานตามแผนฯ

มาตรฐานที่ 5 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 8 คะแนน

หลักการ

ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง กระบวนการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะ และคุณลักษณะให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู ดังนั้น คุณภาพครูพี่เลี้ยง ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาคุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

โรงเรียนสาธิตต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์หรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างเป็น
กัลยาณมิตร

ประเด็นพิจารณา

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยหรือศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
2. กำหนดนโยบายและจัดทำแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน ร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์
3. จัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
4. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์
5. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์อย่างเป็นกัลยาณมิตร

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ไม่มีการดำเนินการหรือมีการดำเนินการใน ข้อ 1 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 2 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 3 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 5 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 6 ของประเด็นพิจารณา

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 5.1 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.1} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศการศึกษา อาจารย์นิเทศวิชาเฉพาะ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี - แผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพประจำปี - รายงานโครงการ/กิจกรรมด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - แบบสอบถาม แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - คำสั่งของโรงเรียน บันทึกการประชุมของโรงเรียน - แบบประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - หนังสือติดต่อประสานงานจากคณะศึกษาศาสตร์ - แฟ้มผลงานของนิสิต

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ (3 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ครูพี่เลี้ยงต้นแบบ คือ ครูพี่เลี้ยงที่มีความสามารถในการดูแล กำกับติดตาม ให้การอบรมสั่งสอน เป็นตัวแบบที่ถูกต้อง ส่งเสริมให้สร้างสรรควิธีสอนและการจัดการชั้นเรียนอย่างหลากหลาย ให้ผลสะท้อนกลับที่ทำให้เกิดการพัฒนา และคอยให้คำปรึกษาแก่นิสิต/นักศึกษาที่มาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อย่างเป็นกัลยาณมิตร

ประเด็นพิจารณา

1. สอนและให้ข้อมูลป้อนกลับ
2. ส่งเสริมให้สร้างสรรควิธีสอนและการจัดการชั้นเรียนอย่างหลากหลาย
3. ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในการจัดปัญหา
4. เป็นแบบอย่างของพฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม ที่นำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียน

สาริต

5. ให้ความเป็นกัลยาณมิตร (friendship)

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ไม่มีการดำเนินการ หรือมีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 ของประเด็น พิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 2 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 3 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 4 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 5 ของ ประเด็นพิจารณา

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เท่ากับ 3 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.2} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (3 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร นิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ
2. การสังเกต	พฤติกรรมครูพี่เลี้ยง
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูล เชิงประจักษ์	- แบบสอบถาม แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - แบบสังเกตพฤติกรรมครูพี่เลี้ยง - แฟ้มผลงานของนิสิต

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 คุณภาพนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (2
คะแนน)

คำอธิบาย

ผลลัพธ์ของกระบวนการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพครู คือ คุณภาพของบัณฑิต ซึ่ง
การพัฒนาบัณฑิตในสาขาวิชาชีพครูให้มีความรู้ สมรรถนะ และคุณลักษณะให้เป็นไปตามมาตรฐาน
วิชาชีพครูนั้น สิ่งสำคัญอยู่ที่การจัดประสบการณ์ให้นิสิต/นักศึกษาในสาขาการศึกษาได้มีโอกาส
ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ทดลองและพัฒนาตนเองจากประสบการณ์ตรง

ประเด็นพิจารณา

ผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือการฝึกสอนของนิสิตนักศึกษา

หมายเหตุ

การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประยุกต์ตามแบบประเมินของครุสภา
ตามมาตรฐานวิชาชีพครู มีองค์ประกอบดังนี้

- 1) ความเป็นครู
- 2) ปรัชญาการศึกษา
- 3) ภาษาและวัฒนธรรม
- 4) จิตวิทยาสำหรับครู
- 5) หลักสูตร
- 6) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน
- 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- 9) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
- 10) การประกันคุณภาพการศึกษา
- 11) คุณธรรม จริยธรรม

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
จำนวนนิสิต นักศึกษา ต่ำกว่า ร้อยละ 59 ที่มีผล การประเมินคุณภาพ การฝึก ประสบการณ์ วิชาชีพครูเป็นไป ตามเกณฑ์	จำนวนนิสิต นักศึกษา ตั้งแต่ ร้อย ละ 60-69 ที่มีผลการ ประเมินคุณภาพการ ฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูเป็นไป ตามเกณฑ์	จำนวนนิสิต นักศึกษา ตั้งแต่ ร้อย ละ 70-79 ที่มีผลการ ประเมินคุณภาพการ ฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูเป็นไป ตามเกณฑ์	จำนวนนิสิต นักศึกษา ตั้งแต่ ร้อย ละ 80-89 ที่มีผลการ ประเมินคุณภาพการ ฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูเป็นไป ตามเกณฑ์	จำนวนนิสิตนักศึกษา ตั้งแต่ ร้อยละ 90 ขึ้นไป ที่มีผลการ ประเมินคุณภาพการ ฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูเป็นไปตาม เกณฑ์

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้

น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 5.3 เท่ากับ 2 คะแนน

คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 5.3 = $\frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$

คะแนนเต็ม (5 คะแนน)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศการศึกษา อาจารย์นิเทศวิชาเฉพาะ คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การสังเกต	พฤติกรรมการจัดกิจกรรมของนิสิตฝึกสอน/ฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูล เชิงประจักษ์	- รายงานผลการประเมินการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูหรือการฝึกสอน - แผนการจัดการเรียนการสอน - บันทึกหลังสอน - งานวิจัยในชั้นเรียน - สื่อเทคโนโลยี บัณฑิตเทศ และนวัตกรรมที่ใช้ใน การจัดการเรียนการสอน

มาตรฐานที่ 6 อุดมการณ์นักเรียนสาธิต

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 8 คะแนน

หลักการ

นักเรียนสาธิต หมายถึง ผู้เรียนของโรงเรียนที่อยู่ภายใต้สังกัดของมหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดสอน
เพื่อเป็นหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิจัยและพัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษา โดยอาศัย
กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ผ่านการลงมือปฏิบัติ ผ่าน
ประสบการณ์ตรง เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความกล้าแสดงออก รวมทั้งได้รับการ
พัฒนาให้เกิดความสามารถตามความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างรอบด้าน ทั้งใน
ด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะการได้รับการพัฒนาความสามารถด้าน
กีฬา ด้านดนตรี และด้านภาษาที่สาม เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่
หลากหลายทั้งด้านวัฒนธรรม เชื้อชาติ และศาสนา

ตัวบ่งชี้ 6.1 ความกล้าแสดงออก (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกผ่านการพูดและการกระทำในการรักษาสิทธิ ความ
เชื่อ ความรู้สึก ความคิดเห็น เป็นการแสดงความรู้สึกที่แท้จริงออกทางหน้าตา ท่าทาง ได้อย่างมั่นใจ

และสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ มีความสามารถในการดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอรับรอง หรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์ และสามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม

ประเด็นพิจารณา

1. สามารถแสดงพฤติกรรมการพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ
2. สามารถดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอรับรอง หรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์
3. สามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมความกล้าแสดงออกอย่างมีวัฒนธรรม

ระดับ (คะแนน)	พฤติกรรมความกล้าแสดงออกอย่างมีวัฒนธรรม
ดีเยี่ยม (5)	สามารถแสดงพฤติกรรมการพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ และมีความสามารถในการดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอรับรอง หรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์ และสามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม
ดีมาก (4)	สามารถแสดงพฤติกรรมการพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ และมีความสามารถในการดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอรับรอง หรือกล่าวคำปฏิเสธได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์
ดี (3)	สามารถแสดงพฤติกรรมการพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจและสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ
พอใช้ (2)	สามารถแสดงพฤติกรรมการพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจ
ปรับปรุง (1)	ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมการพูดและการกระทำได้อย่างมั่นใจ

หมายเหตุ

พิจารณาจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดี (4 คะแนน) ขึ้น นำไปหาร้อยละเทียบกับจำนวนนักเรียน

ทั้งหมด

สูตรการหาร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา คือ

$$\text{ร้อยละของนักเรียนสาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก} \times 100}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

100

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 6.1 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.1} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

คะแนนเต็ม (5 คะแนน)

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้เรียน อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง
2. การสังเกต	พฤติกรรมผู้เรียน
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- สมุดประจำตัวนักเรียน - แฟ้มประวัติ - แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - สรุปผลการประเมินคุณลักษณะด้านความกล้าแสดงออก - แบบสังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออก

ตัวบ่งชี้ 6.2 ความสามารถในการเล่นกีฬา (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผู้เรียนมีความสามารถในการเล่นกีฬา หมายถึง ผู้เรียนสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา และได้รับการอบรมให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการเล่นกีฬา โดยผ่านกิจกรรม การเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร

การพิจารณาความสามารถในการเล่นกีฬา

ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา}}{\text{จำนวนผู้เรียนทั้งหมดที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา ตั้งแต่ ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา ตั้งแต่ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนที่ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้

น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 6.2 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.2} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

คะแนนเต็ม (5 คะแนน)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสังเกต	พฤติกรรมนักเรียน
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- หลักสูตรสถานศึกษา - แผนการจัดการเรียนรู้ - บันทึกหลังสอน - ผลการแข่งขันกีฬา เช่น กีฬาสาธิตสามัคคี

ตัวบ่งชี้ 6.3 ความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผู้เรียนมีความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี หมายถึง ผู้เรียนสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร

การพิจารณาความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรี

ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของผู้เรียนที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด}}{\text{จำนวนผู้เรียนทั้งหมดที่ได้รับการสอนดนตรี}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด ตั้งแต่ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด ตั้งแต่ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนที่ได้รับการสอนดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อยหนึ่งชนิด ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 6.3 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.3} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การสังเกต	พฤติกรรมนักเรียน
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี - หลักสูตรสถานศึกษา - แผนการจัดการเรียนรู้ - บันทึกหลังสอน - รายงานผลการเรียนของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ 6.4 ความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม หมายถึง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สาม นอกจากภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สาม โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร

การพิจารณาความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม
ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสอนในภาษาที่สามที่สามารถสื่อสารภาษาที่สามใน
สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป)

วิธีการคำนวณ
ร้อยละของผู้เรียนที่สามารถสื่อสารภาษาที่สามในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ ใน
ระดับดี

$$100 \times \frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่สามารถสื่อสารภาษาที่สามในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี}}{\text{จำนวนผู้เรียนทั้งหมดที่ได้รับการสอนในภาษาที่สาม}}$$

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ผู้เรียนที่ได้รับการสอน ในภาษาที่สามที่ สามารถสื่อสารภาษา ที่สามในสถานการณ์ ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี ตั้งแต่ ร้อยละ 0-59	ผู้เรียนที่ได้รับการสอน ในภาษาที่สามที่ สามารถสื่อสารภาษา ที่สามในสถานการณ์ ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี ตั้งแต่ ร้อยละ 60-69	ผู้เรียนที่ได้รับการสอน ในภาษาที่สามที่ สามารถสื่อสารภาษา ที่สามในสถานการณ์ ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี ตั้งแต่ ร้อยละ 70-79	ผู้เรียนที่ได้รับการสอน ในภาษาที่สามที่ สามารถสื่อสารภาษา ที่สามในสถานการณ์ ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี ตั้งแต่ ร้อยละ 80-89	ผู้เรียนที่ได้รับการสอน ในภาษาที่สามที่ สามารถสื่อสารภาษา ที่สามในสถานการณ์ ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันได้ ในระดับดี ตั้งแต่ ร้อยละ 90 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 6.4 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 6.4} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การสังเกต	พฤติกรรมนักเรียน
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี - หลักสูตรสถานศึกษา - แผนการจัดการเรียนรู้ - บันทึกหลังสอน - รายงานผลการเรียนของนักเรียน

มาตรฐานที่ 7 ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 2 คะแนน

หลักการ

โรงเรียนสาธิต หมายถึง โรงเรียนที่มีพันธกิจในการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและนำผลการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา สอดแทรกไปในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นแบบอย่างให้โรงเรียนอื่นๆ นำไปปฏิบัติ พร้อมด้วยการเป็นแบบอย่างของการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพ เป็นต้นแบบให้ครูสถานศึกษาอื่นๆ รวมทั้งนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนำไปประพฤติดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ 7.1 ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ต้นแบบการจัดการเรียนการสอน ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีการวางระบบการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างมีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ มีหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีรูปแบบหรือวิธีการสอนที่มีคุณภาพให้ทั้งนิสิต/นักศึกษา และครูสถานศึกษาอื่นนำไปประพฤติดำเนินการ

ประเด็นพิจารณา

1. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การวางระบบการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างมีขั้นตอนและมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ
3. มีหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. การมีรูปแบบหรือวิธีการสอนที่มีคุณภาพให้ทั้งนิสิต/นักศึกษา และครูสถานศึกษา
อื่นนำไปประพจน์ตามอย่าง
5. ความมั่นใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน
สาธิต

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ไม่มีการดำเนินการ ที่ชัดเจนหรือมีการ ดำเนินการใน ข้อ 1 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 2 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 3 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 4 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 – 5 ของ ประเด็นพิจารณา

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวเองที่
น้ำหนักมาตรฐานที่ 7 เท่ากับ 2 คะแนน

คะแนนมาตรฐานที่ 7 = $\frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$

คะแนนเต็ม (5 คะแนน)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน นิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
2. การสังเกต	พฤติกรรมอาจารย์
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี - รายงานประจำปี รายงานการประเมินตนเอง (SAR) - หลักสูตรสถานศึกษา - โครงการ/กิจกรรมพัฒนาอาจารย์ - ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียน โดยคณะกรรมการสถานศึกษา - แผนการจัดการเรียนรู้ - แบบสังเกตพฤติกรรมอาจารย์ - แบบบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคล

มาตรฐานที่ 8 ครูต้นแบบ

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 3 คะแนน

หลักการ

ครูต้นแบบเป็นบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทั้งทางด้านการเรียน การสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงปรารถนาในด้านตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตา กรุณา และเกียรตินักเรียน รวมทั้งมีความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ 8.1 ครูต้นแบบ (3 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ครูต้นแบบต้องมีความตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตา กรุณา และเกียรตินักเรียนซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน

ประเด็นพิจารณา

1. ตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้
2. สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
4. เมตตากรุณา และเกียรติแก่ผู้เรียน
5. ซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมความเป็นครูต้นแบบ

ระดับ (คะแนน)	พฤติกรรมความเป็นครูต้นแบบ
ดีเยี่ยม (5)	ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เมตตากรุณา และเกียรติแก่ผู้เรียน ซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้เรียน
ดีมาก (4)	ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เมตตากรุณา และเกียรติแก่ผู้เรียน
ดี (3)	ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
พอใช้ (2)	ตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
ปรับปรุง (1)	ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมความเป็นครูต้นแบบ

หมายเหตุ

พิจารณาจำนวนอาจารย์ที่อยู่ในระดับดี (4 คะแนน) ขึ้น นำไปหาร้อยละเทียบกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมด

สูตรการหาร้อยละของอาจารย์สาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา คือ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์สาธิตที่มีคุณลักษณะตามประเด็นพิจารณา} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่อยู่ในระดับดีมาก} \times 100}{\text{จำนวนอาจารย์ทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
อาจารย์มีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ ร้อยละ 0-49	อาจารย์มีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 50-59	อาจารย์มีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 60-69	อาจารย์มีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 70-79	อาจารย์มีคุณลักษณะ ตามประเด็นพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักมาตรฐานที่ 8 เท่ากับ 3 คะแนน

$$\text{คะแนนมาตรฐานที่ 8} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (3 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน
2. การสังเกต	พฤติกรรมอาจารย์
3. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนการจัดการเรียนรู้ - แบบสังเกตพฤติกรรมอาจารย์ - แบบบันทึกการนิเทศก์อาจารย์ของผู้บริหาร - แบบบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคล

มาตรฐานที่ 9 งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 5 คะแนน

หลักการ

โรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละโรงเรียน อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสาธิตทุกแห่งจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจโรงเรียน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไก สนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้น เฉพาะของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบ

ความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองความต้องการของผู้เรียน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกสนับสนุนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

โรงเรียนสาธิตต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีคุณภาพโดยมีแผนการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัย และการจัดสรรทุนวิจัยการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย

ประเด็นพิจารณา

1. วางแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา และสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - มีห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและพี่เลี้ยงวิจัย
 - มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - จัดตั้งอำนวยการความสะดวกในการวิจัยฯ
 - จัดกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ
 - การจัดแสดงผลงานนวัตกรรมทางการศึกษา
3. กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อให้บุคลากรมุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการวิจัยให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง
4. ประเมินผลการดำเนินการให้สำเร็จตามแผนการบริหารจัดการงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษา
5. นำผลการประเมินตามข้อ 4 มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้การบริหารจัดการงานวิจัย หรือนวัตกรรมทางการศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ไม่มีการดำเนินการ หรือมีการ ดำเนินการใน ข้อ 1 ของประเด็น พิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 - 2 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 - 3 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 - 4 ของ ประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการ ใน ข้อ 1 - 5 ของ ประเด็นพิจารณา

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ 9.1 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 9.1} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ คณะกรรมการสถานศึกษา
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูล เชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีแผนงบประมาณ - แบบสอบถาม แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - โครงการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยประจำปี - หนังสือติดต่อประสานงาน สถิติการใช้บริการห้องสมุด สถิติการยืมหนังสือห้องสมุด สถิติการสนับสนุนการวิจัยและให้คำปรึกษา - ป้ายแผนภูมิการจัดโครงสร้างการวิจัย - ป้ายนิเทศติดตามกำกับงานวิจัย - เอกสาร/รูปแบบ การจัดข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 งานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ (3 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เปรียบเทียบจำนวนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือจำนวนนวัตกรรมทางการศึกษาที่เผยแพร่ของอาจารย์ต่อจำนวนอาจารย์ทั้งหมด

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับเครือข่ายโรงเรียนสาธิต ระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษาซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานหรือสิ่งประดิษฐ์ทาง ศิลปะ ดนตรี และการแสดงที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมี การจัดการนำเสนอในเครือข่ายโรงเรียนสาธิต ระดับชาติหรือนานาชาติ อย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพหรือได้รับการ สนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ งานสร้างสรรค์ที่นับเป็น

นวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่มีคุณค่าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการศึกษา

การพิจารณาผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาต่อจำนวนอาจารย์

ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์

วิธีการคำนวณผลสัมฤทธิ์

1. คำนวณหาค่าร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์ทั้งหมดของโรงเรียนสาธิต

$$\frac{\text{จำนวนงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ทั้งหมดของโรงเรียนสาธิต}} \times 100$$

$$\frac{\text{ร้อยละของเกณฑ์การพิจารณา}}{100} \times 3$$

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์
ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 3 คะแนน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- รายงานสรุปจำนวนผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่ - ผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่หรือหนังสือรับรองการเผยแพร่

มาตรฐานที่ 10 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 2 คะแนน

หลักการ

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของโรงเรียนสาธิตโรงเรียนสาธิต ต้องกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบให้เป็นไปตามวงจรคุณภาพ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานผ่านการนำผลงานวิจัยที่ตกผลึกแล้วมาบริการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ 10.1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคมต้องประกอบด้วยการจัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สุดสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติจัดสรรงบประมาณทั้งภายในและจัดหางบประมาณภายนอก บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนการบริการวิชาการประจำปี กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการ

ประจำปี ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม นำเสนอกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณา และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคมโดยบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัย

ประเด็นพิจารณา

1. จัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณานุมัติ
2. จัดสรรงบประมาณทั้งภายในและจัดหางบประมาณภายนอก บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนการบริการวิชาการประจำปี
3. กำกับติดตามให้ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการประจำปี
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 และนำเสนอกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินตามข้อ 4 มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคมโดยบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัย

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ไม่มีการดำเนินการหรือมีการดำเนินการในข้อ 1 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1- 2 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 3 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 4 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 5 ของประเด็นพิจารณา

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักมาตรฐานที่ 10 เท่ากับ 2 คะแนน

$$\text{คะแนนมาตรฐานที่ 10} = \frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีแผนการบริการวิชาการประจำปี - รายงานโครงการบริการวิชาการประจำปี - แบบสอบถาม แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - คำสั่งของโรงเรียน บันทึกการประชุมของโรงเรียน - แบบประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม - แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ - หนังสือติดต่อประสานงานจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน - แฟ้มประกาศนียบัตร/ภาพถ่าย/รางวัลต่างๆในระดับชาติหรือนานาชาติ - จำนวนงานวิจัยด้านการบริการสังคม - หลักสูตรสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 11 ระบบและกลไกการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม

น้ำหนักคะแนนของมาตรฐาน 2 คะแนน

หลักการ

โรงเรียนสาธิตต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นำผลการดำเนินงานไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

ตัวบ่งชี้ 11.1 ระบบและกลไกการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม (2 คะแนน)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ระบบและกลไกการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมต้องประกอบด้วยการจัดทำแผนที่ส่งเสริมการปลูกฝังการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมให้นักเรียน และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน จัดสรรงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดเป็นเครือข่ายเชิงวัฒนธรรม

ประเด็นพิจารณา

1. จัดทำแผนด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการปลูกฝังการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมให้นักเรียน และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
2. จัดสรรงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับแผนด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดเป็นเครือข่ายเชิงวัฒนธรรม

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ไม่มีการดำเนินการหรือมีการดำเนินการใน ข้อ 1 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1- 2 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 3 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 4 ของประเด็นพิจารณา	มีการดำเนินการใน ข้อ 1 – 5 ของประเด็นพิจารณา

การประเมินระดับคุณภาพเทียบกับน้ำหนักคะแนนในตัวบ่งชี้
น้ำหนักมาตรฐานที่ 11 เท่ากับ 2 คะแนน

คะแนนมาตรฐานที่ 11 = $\frac{\text{คะแนนที่ได้รับตามระดับคุณภาพ} \times \text{ค่าน้ำหนัก (2 คะแนน)}}{\text{คะแนนเต็ม (5 คะแนน)}}$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล/แหล่งข้อมูล

คะแนนเต็ม (5 คะแนน)

วิธีการเก็บข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. การสัมภาษณ์ สอบถาม	ผู้บริหาร อาจารย์ คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง
2. การตรวจเอกสาร หลักฐาน ร่องรอย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์	- แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี - แผนการบริการวิชาการประจำปี - รายงานโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมฯ - แบบสอบถาม แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - แบบประเมินความพึงพอใจของการจัดโครงการฯ - คำสั่งของโรงเรียน บันทึกการประชุมของโรงเรียน - แบบประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมฯ - หนังสือติดต่อประสานงานจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน - แฟ้มประกาศนียบัตร/ภาพถ่าย/รางวัลต่างๆในระดับชาติ

ตารางเทียบเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

น้ำหนักระเบิดเต็ม 2.0 กระเบิด (ตัวบ่งชี้ที่ 1.7-1.11, 6.1-6.4, ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, ตัวบ่งชี้ที่ 9.1, ตัวบ่งชี้ที่ 10.1-11.1)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 2.0 กระเบิด)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
2.0	5	ดีเยี่ยม
1.6	4	ดีมาก
1.2	3	ดี
0.8	2	พอใช้
0.4	1	ปรับปรุง

น้ำหนักระเบิดเต็ม 3.0 กระเบิด (ตัวบ่งชี้ที่ 5.2-5.3, ตัวบ่งชี้ที่ 8.1)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 3.0 กระเบิด)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
3.00	5	ดีเยี่ยม
2.40	4	ดีมาก
1.80	3	ดี
1.20	2	พอใช้
0.60	1	ปรับปรุง

น้ำหนักระเบิดเต็ม 3.0 กระเบิด (ตัวบ่งชี้ที่ 9.2)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 3.0 กระเบิด)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
2.70 – 3.00	5	ดีเยี่ยม
2.25 – 2.69	4	ดีมาก
1.80 – 2.24	3	ดี
1.50 – 1.79	2	พอใช้
0.00 – 1.49	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 5.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 1.3-1.4, 1.6, ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, ตัวบ่งชี้ที่ 4.1)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 5.0 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
5.00	5	ดีเยี่ยม
4.00	4	ดีมาก
3.00	3	ดี
2.00	2	พอใช้
1.00	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 5.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 1.2)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 5.0 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
4.50 – 5.00	5	ดีเยี่ยม
3.75 – 4.49	4	ดีมาก
3.00 – 3.74	3	ดี
2.50 – 2.99	2	พอใช้
0.00 – 2.49	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 8.0 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 5.1, 6.1)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 8.0 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
7.20 – 8.00	5	ดีเยี่ยม
6.00 – 7.19	4	ดีมาก
4.80 – 5.99	3	ดี
4.00 – 4.79	2	พอใช้
0.00 – 0.39	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 10 คะแนน (ตัวบ่งชี้ 1.1, 1.5, มาตรฐานที่ 1 กลุ่มตัวบ่งชี้คุณลักษณะที่พึงประสงค์)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 10.00 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
9.00 – 10.00	5	ดีเยี่ยม
8.00 – 8.99	4	ดีมาก
7.00 – 7.99	3	ดี
6.00 – 6.99	2	พอใช้
5.00 – 5.99	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 10 คะแนน (ตัวบ่งชี้ที่ 3.1)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 10.00 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
10	5	ดีเยี่ยม
8	4	ดีมาก
6	3	ดี
4	2	พอใช้
2	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 30 คะแนน (มาตรฐานอัตลักษณ์โรงเรียนสาธิต)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 30.00 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
27.00 – 30.00	5	ดีเยี่ยม
22.50 – 26.99	4	ดีมาก
18.00 – 22.49	3	ดี
15.00 – 17.99	2	พอใช้
0.00 – 14.99	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 40 คะแนน (มาตรฐานที่ 1 กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 40.00 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
36.00 – 50.00	5	ดีเยี่ยม
30.00 – 35.99	4	ดีมาก
24.00 – 29.99	3	ดี
20.00 – 23.99	2	พอใช้
0.00 – 19.99	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 50 คะแนน (มาตรฐานที่ 1)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 50.00 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
45.00 – 50.00	5	ดีเยี่ยม
37.50 – 44.99	4	ดีมาก
30.00 – 37.49	3	ดี
25.00 – 29.99	2	พอใช้
0.00 – 24.99	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 70 คะแนน (มาตรฐานพื้นฐาน)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 70.00 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
61.00 – 70.00	5	ดีเยี่ยม
52.50 – 60.99	4	ดีมาก
44.00 – 52.49	3	ดี
35.00 – 43.99	2	พอใช้
0.00 – 34.99	1	ปรับปรุง

น้ำหนักคะแนนเต็ม 100 คะแนน (ภาพรวมโรงเรียนสาธิต)

คะแนนที่คำนวณได้ (เต็ม 100.00 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	แปลคุณภาพ
90.00 – 10.00	5	ดีเยี่ยม
75.00 – 89.99	4	ดีมาก
60.00 – 74.99	3	ดี
50.00 – 59.99	2	พอใช้
5.00 – 49.99	1	ปรับปรุง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

วีรวิชัย วงศ์โรจน์

วันเดือนปีเกิด

23 สิงหาคม 2522

สถานที่เกิด

จังหวัด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่

บ้านเลขที่ 12/1 ซอยเมตตาเหนือ ถนนประชาสงเคราะห์

แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10320

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

(ฝ่ายประถม)

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543

วิทยาศาสตรบัณฑิต (ชีววิทยา) คณะวิทยาศาสตร์

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2547

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ชีววิทยา) คณะวิทยาศาสตร์

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2561

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

(วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา)

คณะศึกษาศาสตร์

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ